

59. Personas con quien compartes prioritariamente tu tiempo libre.

	Días laborables	Fin de semana	N.C.	
Con el grupo de amigos o amigos (mismo sexo)	1	2	0	146 <input type="checkbox"/>
Con un amigo/a	1	2	0	147 <input type="checkbox"/>
Con el novio/a	1	2	0	148 <input type="checkbox"/>
Con unas cuantas parejas	1	2	0	149 <input type="checkbox"/>
Con el compañero/a	1	2	0	150 <input type="checkbox"/>
Con el marido/esposa/hijos	1	2	0	151 <input type="checkbox"/>
Con los padres, hermanos y otros familiares	1	2	0	152 <input type="checkbox"/>
Solo/a	1	2	0	153 <input type="checkbox"/>
Con los compañeros de trabajo, de los estudios, del esplai, de la asociación a la que pertenezco	1	2	0	154 <input type="checkbox"/>

60. ¿Cuántas horas ves la televisión?

	Días Laborables	Fin de semana	Nunca	N.C.	
TV1 y TV2	1	2	3	0	155 <input type="checkbox"/>
TV3	1	2	3	0	156 <input type="checkbox"/>

61. ¿Qué deportes practicas más habitualmente?

1.
2.
3. No practico

157

158 159

160 161

62. ¿Qué tipo de música escuchas con más frecuencia?

- 1.
- 2.
- 3. No escucho

162 163
 164 165
 166

63. ¿Qué hobbies practicas más habitualmente?

- 1.
- 2.
- 3.
- 4. N.S. N.C.

167 168
 169 170
 171 172
 173

64. Tienes ...

	Sí	No	N.C.
Moto	1	2	0
Coche	1	2	0
Bicicleta	1	2	0
Máquina de fotografía	1	2	0
Radio-cassette	1	2	0
Tocata Hi-fi	1	2	0
Walk man	1	2	0
Otros			

174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182

65. ¿Acostumbra a viajar una vez al año?

	Si	No	N.C.
Por Catalunya			
Por Resto España			
Por el extranjero			
Nunca			

183
 184
 185
 186

PARTICIPACIÓN EN ASOCIACIONES, MANIFESTACIONES, ACTIVIDADES...

66. Formas parte de alguna organización o asociación...

	Si	No	N.C.
Artístico/cultural	1	2	0
Cívica (de vecinos...)	1	2	0
De ayuda social	1	2	0
De esplai	1	2	0
Religiosa	1	2	0
Política	1	2	0
Sindical	1	2	0
Profesional, gremial	1	2	0
De excursionismo	1	2	0
Escultismo	1	2	0
No formo parte de ninguna asociación	1	2	0
Entidades deportivas	1	2	0
Otras	1	2	0

187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200

67. ¿Has participado alguna vez en...

	Si	No	N.C.
Manifestación del 11 de setembre	1	2	0
Manifestación por la paz	1	2	0
Manifestación contra la LOPE	1	2	0
Manifestación ecologista, anti-centrales nucleares	1	2	0
Manifestación del 1 de mayo o cualquier otra reivindicando derechos sindicales	1	2	0
Manifestación gay	1	2	0
Manifestación contra el aborto	1	2	0
Manifestación feminista	1	2	0
Manifestación en recuerdo del 20N, por la bandera española, etc.	1	2	0
Participación en actos con motivo de la venida del Papa	1	2	0
Manifestación reivindicando solución a problemas del barrio	1	2	0

201

202

203

204

205

206

207

208

209

210

211

212

68. ¿Te sientes próximo a alguno de estos movimientos?

	Si, soy miembro	Si, me caen bien	No	N.C.
Pacifista	1	2	3	0
Feminista	1	2	3	0
Gay	1	2	3	0
Ecologista, anti-centrales nucleares	1	2	3	0
En contra del aborto, derecho a la vida	1	2	3	0
Filosofías orientales	1	2	3	0
Otros	1	2	3	0
.....				
.....				

- 213
- 214
- 215
- 216
- 217
- 218
- 219
- 220

69. Durante este curso, ¿has participado en alguna actividad organizada por el Área de Joventut del Ayuntamiento para los jóvenes de Barcelona?

- 1. Fiesta o verbena
- 2. Concierto de rock
- 3. Exposición
- 4. Cursa atlética
- 5. Charla o conferencia
- 6. Vacaciones de verano
- 7. Viajes
- 8. Talleres de Creatividad
- 9. Altres
- 10. En ninguna actividad
- o N.C.

- 221
- 222
- 223

70. ¿Puedes decirnos, por favor, si votaste o no?

	Si	No	No quise votar	No estaba en el censo, no tenía la edad	N.C.
1982, elecciones legislativas	1	2	3	4	0
1983, elecciones municipales	1	2	3	4	0
1984, elecciones autonómicas	1	2	3	4	0

224
 225
 226

71. Si votaste, ¿por qué partido lo hiciste?

- 1982, elecciones legislativas
- 1983, elecciones municipales
- 1984, elecciones autonómicas

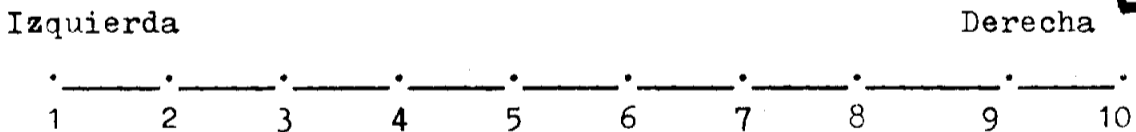
227 228
 229 230
 231 232

72. Independientemente de la candidatura que hayas votado, ¿hay algún partido al que te sientas más próximo que a otros?

- 1. Si, soy militante
- 2. Si, soy simpatizante
- 3. No me siento próximo a ningún partido
- 4. No lo sé
- 0. N.C.

233

73. Cuando se habla de política se habla de Derecha y de Izquierda. ¿Podrías situarte en esta escala?



234 235

74. Si tuvieras que definirte respecto a tu pertenencia a Cataluña y a España, ¿cómo lo harías?

236

1. Me siento catalán
2. Me siento más catalán que español
3. Me siento tan catalán como español
4. Me siento más español que catalán
5. Me siento español

75. Explica en pocas palabras o pinta la bandera de tu país.

237 238

.....

76. ¿Sabes el nombre del himno nacional de tu país?

239 240

.....

77. ¿Cuál de estas cosas practicas?

	Más bien si	Más bien no	N.C
Hablar la lengua catalana			
Seguir costumbres y fiestas populares catalanas.			
Vas o has ido a escuelas catalanas			
Ser del Barça			
Votar a partidos catalanes			
Lecturas o cursos sobre historia de Cataluña			
Conocer la geografía de Cataluña			
Otras			

241

242

243

244

245

246

247

248

249

78 Se habla de amenazas que pesan sobre Cataluña. Se habla de un futuro incierto para la identidad catalana. ¿Por quién o por qué te parece que Cataluña está amenazada?

250

	Más bien si	Más bien no	N.C.
Por la crisis de valores morales			
Por el socialismo			
Por el imperialismo americano y las multinacionales			
Por el centralismo del Estado Español			
Por la inmigración			
Por la progresiva desaparición de la lengua catalana			
Por grupos separatistas e independentistas			
Porque no hay una burguesía catalana con suficiente poder económico			
Por el poco acuerdo entre partidos			
Otros			
No está amenazada por nada de todo eso			

251

252

253

254

255

256

257

258

259

260

261

262

79. Crees que Cataluña es una nación?

1. Si

2. No

0. N.C.

80. Recuerdas a algunos personajes que hayan cumplido un papel importante en la historia de Cataluña? 263 264

.....

81. Hay distintas formas de estado. Pensando en la realidad de Cataluña, ¿con cuál de estas opciones estarías más de acuerdo? 265

- 1 Estado catalán independiente
- 2 Estado federal
- 3 Cataluña, comunidad autónoma
- 4 Cataluña, región del Estado unitario Español
- 5 No lo sé
- 6 N.C.

82. ¿Dónde te has informado sobre la Constitución y el Estatuto de Autonomía?

266 267

	Constitución	Estatuto de Autonomía
Escuela, Instituto, Universidad u otros centros de enseñanza	1	1
Familia	2	2
Grupos de jóvenes, esplai, escultismo, etc.	3	3
Prensa, radio, TV	4	4
Los he leído	5	5
No he recibido ninguna información	6	6
N.C.	0	0

83. ¿Tienes confianza en las siguientes instituciones o ideologías?

	confianza	No confianza	N.C. sin opinión	268	269
1. La familia	1	2	0	<input checked="" type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
2. La escuela	1	2	0	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
3. La Universidad	1	2	0	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
4. La Iglesia Católica	1	2	0	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
5. El Ejército	1	2	0	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
6. Los jueces	1	2	0	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
7. El Parlamento de Cataluña	1	2	0	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
8. El actual gobierno de la Generalitat	1	2	0	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
9. Las Cortes del Estado Español	1	2	0	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
10. El actual gobierno de España	1	2	0	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
11. Los sindicatos	1	2	0	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
12. La policía	1	2	0	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
13. La prensa	1	2	0	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
14. La administración Pública	1	2	0	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
15. Las grandes empresas privadas	1	2	0	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
16. El Estado	1	2	0	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
17. La Nación	1	2	0	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
18. Las elecciones	1	2	0	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
19. Los partidos políticos	1	2	0	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
20. Los bancos	1	2	0	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>
21. El Ayuntamiento	1	2	0	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>

	Confianza	No confianza	N.C sin opf- nión	
22. Las leyes	1	2	0	291 <input type="checkbox"/>
23. La Constitución	1	2	0	292 <input type="checkbox"/>
24. El Estatuto	1	2	0	293 <input type="checkbox"/>
25. El Estado de las Autonomías	1	2	0	294 <input type="checkbox"/>
26. El socialismo	1	2	0	295 <input type="checkbox"/>
27. El franquismo	1	2	0	296 <input type="checkbox"/>
28. El anarquismo	1	2	0	297 <input type="checkbox"/>
29. El capitalismo	1	2	0	298 <input type="checkbox"/>
30. El nacionalismo	1	2	0	299 <input type="checkbox"/>

84 De todo lo que citamos a continuación, di si te parece excusable, excusable en ciertas circunstancias o fatalmente inexcusable.

300 301

	Excusable	Excusable en algunas circunstancias	Inexcusable	N.C
1. Viajar sin billete	1	2	3	0
2. Corrupción	1	2	3	0
3. Defraudar el fisco	1	2	3	0
4. Defraudar a la Seguridad Social	1	2	3	0
5. Robar un coche	1	2	3	0
6. El divorcio	1	2	3	0
7. El aborto	1	2	3	0
8. El suicidio	1	2	3	0
9. La eutanasia	1	2	3	0
10. La muerte causada en legítima	1	2	3	0
11. La homosexualidad	1	2	3	0
12. El engaño	1	2	3	0
13. La prostitución	1	2	3	0
14. El adulterio	1	2	3	0
15. La libertad en el despido del trabajador	1	2	3	0
16. La droga dura	1	2	3	0

302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317

	Excusable	Excusable en algunas circuns- tancias	Inexcusable	N.C.
17. El enfrentamien- to con la poli- cía	1	2	3	0
18. "Robar" una moto para dar una vuel- ta y devolverla	1	2	3	0
19. El terrorismo político	1	2	3	0
20. Relaciones se- xuales con me- nores de edad	1	2	3	0

318

319

320

321

85 De todos estos valores o virtudes, escoge los cinco que te parezcan los más fundamentales.

322

- | | | | |
|----|-------------------------------------|-------------------------------|-------------------------------------|
| 1 | <input type="checkbox"/> | Honestidad | <input type="checkbox"/> |
| 2 | <input type="checkbox"/> | Tolerancia hacia los otros | 323
<input type="checkbox"/> |
| 3 | <input type="checkbox"/> | Sentido de la responsabilidad | 324
<input type="checkbox"/> |
| 4 | <input type="checkbox"/> | Respeto a ls ancianos | 325
<input type="checkbox"/> |
| 5 | <input type="checkbox"/> | Obediencia | 326
<input type="checkbox"/> |
| 6 | <input type="checkbox"/> | Aplicación en el trabajo | 327
<input type="checkbox"/> |
| 7 | <input type="checkbox"/> | Fe religiosa | <input type="checkbox"/> |
| 8 | <input type="checkbox"/> | Altruismo | <input type="checkbox"/> |
| 9 | <input checked="" type="checkbox"/> | Paciencia | <input checked="" type="checkbox"/> |
| 10 | <input type="checkbox"/> | Imaginación | |
| 11 | <input type="checkbox"/> | Sentido de la autoridad | |
| 12 | <input type="checkbox"/> | Lealtad | |
| 13 | <input type="checkbox"/> | Buena educacón | |
| 14 | <input type="checkbox"/> | Constancia | |
| 15 | <input type="checkbox"/> | Dominio de uno mismo | |
| 16 | <input type="checkbox"/> | Espíritu de ahorro | |
| 17 | <input type="checkbox"/> | Sinceridad | |
| 18 | <input type="checkbox"/> | Libertad | |
| 19 | <input type="checkbox"/> | Igualdad | |
| 20 | <input type="checkbox"/> | Solidaridad | |

Jom e mare teòric de nostre estudi contien de l'afirmació de que l'home és un producte social, es a dir, el resultat d'unes relacions socio-estructurals i socio-simbòliques interdependents.

La hipòtesi bàsica d'aquest estudi és que el desenvolupament de l'individu depèn de tota la seva interacció amb el medi social i psicològic que l'estructura i que defineix les seves condicions objectives d'existència pràctica i dels seus comportaments socials. Així, un individu, en completant un, una sèrie de fets que defineixen la seva personalitat, son desenvolupament i evolució social i psicològica, són el resultat de les experiències i relacions amb el medi social i psicològic que l'estructura i que defineix les seves condicions objectives d'existència pràctica i dels seus comportaments socials. Així, un individu, en completant un, una sèrie de fets que defineixen la seva personalitat, son desenvolupament i evolució social i psicològica, són el resultat de les experiències i relacions amb el medi social i psicològic que l'estructura i que defineix les seves condicions objectives d'existència pràctica i dels seus comportaments socials.

Però, qué vol dir que les condicions socials i psicològiques que defineixen el desenvolupament i evolució social i psicològica d'un individu són el resultat de les experiències i relacions amb el medi social i psicològic que l'estructura i que defineix les seves condicions objectives d'existència pràctica i dels seus comportaments socials?

de creences, maneres de fer i de pensar- una cultura en el sentit ampli del terme- propis de la classe social a la que pertany. A més a més de la família l'individu al llarg de la seva trajectòria vital forma part d'altres institucions o grups que també intervien en la seva socialització i que es constitueixen en models de referència nous que poden reforçar o modificar en part la seva percepció originària de la societat. De tots manera entre tots els agents socialitzadors la família és ara per ara el més important.

El caràcter i determinació familiar condiciona la classe social i l'origen i, per tant, marca fortament l'estructura vital del món de cada individu. Partim en definitiva de la hipòtesi de que la classe social amb tots els condicionaments econòmics i culturals que implica en l'ordre vertebrador dels diferents factors que condicionen la percepció del món i la motricitat i actituds bàsiques que donen suport i significació a les actituds.

Afirmem doncs que no podem parlar de "joventut" sino de jovent que pertanyen a diferents classes socials i que estan situats en una gran metròpoli, es a dir en un contexte urbà, cap d'una regió fortament industrialitzada que patix les conseqüències de la crisi econòmica mundial que comença a partir d'ara el 1973. Estudiem doncs jovent situats en un espai i un temps determinat que pertanyen a famílies situades en diferent lloc dintre de la jerarquia social. Refusant el concepte globalitzador de "joventut" que es basa sovint en criteris purament biològics, el que volem

comprovar es si la crisi de valors detectada en la població adulta ha afectat als joves i de quina manera. S'albiran valors nous desenvolupats per tots els joves? Tenen els joves projectes socials innovadors? Als joves fins a quin punt són actius/participatius/cr actius i fins a quin punt són passius/passívics/desinteressats? Fins a quin punt una repressió cultural familiar i les diverses condicions una identitat més segura dels joves i, per tant, una actitud envers la societat més participativa? Són la política i la religió unes de les significacions vülles pels joves i av i dia? En definitiva, el que valen estables es fins a quin punt els joves són actius el sistema de valors dels pares i com una situació de crisi econòmica pot incidir en el procés de reafirmació dels joves.

El nostre estudi ens ha confirmat una vegada més que la família segueix sent l'institució transmissora de les subcultures de classe que són de fet les principals que de la cultura dominant de les classes baixes i mitjanes. Encara que els fills escolars a nivell d'escola superior de dels pares, es reprodueixen els esquemes bàsics d'interacció del món i es mantenen les desigualtats relatives entre els diferents grups socials.

El nostre estudi professoral ens ha confirmat una vegada més que els pares són els principals transmissors de valors i actituds als seus fills i no com a formadors/educadors. Una vegada més la classe social dels pares condiciona l'experiència escolar positiva i negativa dels nois.

. L'escola privada d'élite acostuma a reforçar els esquemes ideològics familiars i l'escola pública funciona com a agent educador i compensador de les deficiències familiars i transmet moltes vegades uns coneixements buits de sentit que se sobreposen uns als altres sense comunicació entre sí. Es reforça també l'enclosa, la incapacitat d'una visió global i racional de la societat i de la pròpia experiència vital. L'escola doncs en general no aporta elements nous en la formació dels individus.

L'estructura familiar condiciona el tipus d'escola i per tant aquesto, tal com està el sistema educatiu i la totalitat de les escoles públiques, escoles privades, reforça la socialització familiar. Un altre agent socialitzador important és la colla, els amics- l'anomenat grup d'iguals-. La família transmet verticalment uns coneixements religiosos i polítics o una sèrie de codis pràctics que supervisen la l'experiència quotidiana. Els amics transmeten a nivell més baix uns valors relativament nous, uns coneixements que no tenen avui els pares- sobre tot, en el cas de la colla, un cert llenguatge propi, una colla, uns costums... El que no cal perdre de vista és que una vegada més el condicionament últim continua éssent gairebé sempre la família- sobre tot en l'etapa 13-15 anys- ja que la classe social familiar condiciona el barri i el barri condiciona les relacions, els amics.

La vida quotidiana dels joves barcelonins va estretament lligada a la classe social dels pares... als seus recursos econòmics però per sobre de tot al seu nivell cultural.

A) Els nois i noies de classe baix amb pares amb pocs estudis pateixen sovint fortes tensions familiars. El pare acostuma a ser poc a casa i la mare porta una vida dura entre la cura de la pròpia família i les feines que fa a casa dels altres. En aquestes capes socials hi incidirà gruament l'atur. A casa normalment no es parla de cap tema que vagi més enllà de les experiències quotidianes en el treball. Els nois que volen estudiar han de lluitar una batalla forta amb els seus pares que valoren molt més positivament el treball. Les trajectòries escolars d'aquests joves són normalment força accidentades. Presenten caries d'escola, acostic interrompuda de tant en tant per episodis de treball temporal que els hi impedeixen anar a l'escola, alguns són obligats a seguir estudiant a casa de col·legues estudiants i compaginar-los amb alguna feina.

Els joves difficilment poden comunicar els seus problemes i aconseguir ajudes pràctiques a casa per a resoldre'ls. Els que tenen més sort troben a l'escola algun mestre que els dona ajuda i suportat, que els "realitza la vida". En conjunt, però, valor a través dels nostres informadors una quantitat tradicionalment sovint superficial, on molta confusió que se vegeu a'els re castigat físicament. Resulta interessant comprovar que molts nois entrevistats han observat una millora en els canvis en a i valoren positivament els canvis en els programes i en el sistema d'estudi dels seus germans petits. Respecte al sistema educatiu la majoria d'aquests nois reivindiquen que l'ensenyament sigui gratuit, que els estudis de FP siguin més tècnics i menys teòrics i que els centres curriculars moralexin més atenció. Tots es queixen de la manca d'horari presència de la majoria de professors dels torns de nit que donen la classe estricte i s'en van. Podem parlar clarament de que no són tant els nois els que fracassen sino les pròpies escoles les que no són capaces de transmetre a aquests joves tot allò que no troben a casa.

Els nois, sovint pressionats pels pares, troben feines fructíferes temporals, poc qualificades i mal pagades que no acostumen a produir cap mena de satisfacció per si mateixes però que els hi donen segurament, una certa diners per a les seves despeses i, sobre tot, el respecte de la família que els considera ja persones grans amb dret a una major independència. Un cop els nois han trobat el treball se'n desentenen i el deixen voluntàriament. La paraula que se'ls fa la feina és el del o en ella i els nois, carregats de frustració, s'han de refugiar en algun lloc on els estudis o en el no fer res (estar sentats en els bancs de la plaça per als nois o les feines de casa per a les noies). Molts nois que per alguna raó no acaben l'ESO es troben al graduat escolar que consisteix en estar a fer cursets de català i castellà.

B/ Els nois fills de treballadors qualificats veuen l'educació com una cosa que els costa molt de treballar. La seva preocupació és el fet de no veure cap línia al treballar ja que els nois són a l'ambient familiar. En aquestes famílies hi ha una comunicació amb els nois sobre tot pel que fa referència a l'estudi. Els pares intervenen en els estudis dels fills tot el que poden i són exigents amb els resultats. Els nois tenen interès a estudiar fortament que els estudis són un passatge social i econòmic i que el caràcter futur està estretament lligat al seu èxit. Aquestes noies conversen amb els de classe més que amb una limitada informació sobre sexualitat i política. El que és cert és que els pares acostumen a estar també implicats en la tasca educativa dels nois, havent-hi per tant més equilibri entre el paper del pare i de la mare.

C/ La participació dels nois de classe mitja i classe mitja alta en els estudis tècnics o superiors és força diferent en la majoria dels casos. El pare i la mare acostumen a compartir idees sobre moltes coses. Hi ha diàleg amb els fills sobre política i religió i fins i tot converses sobre sexualitat. En aquestes famílies hi acostuma a haver un

ambient més democràtic i de col.laboració. A través del diàleg els nois reben explícitament una determinada visió del món que accepten en un primer moment i que van remodelant a partir de les seves pròpies experiències. Els estudis no els questionen doncs per a ells es qualcom tan natural com el respirar. Acostumen a estar més esparangats que els nois de classes baixa i mitja baixa en que trobaran feina. La majoria d'aquests joves es troben bé a casa seva i no tenen especial reguit per marxar-hi a no ser que tinguin ja una parella amb qui tinguin projectes de convivència.

Els pares amb estudis superiors són més comparats dels seus fills, amb una visió més actual del món amb més informació i per tant amb més capacitat de tolerància i amb més recursos per ajudar-los en la vida pràctica. Els nois i noies acostumen a tenir experiències pràctiques de treball i la majoria fan classes particulars o fan algun altre pequeno treball per tenir més diners de butxaca o establir per construir-se la casa o la càmera de fotografies...

En aquestes famílies els nois i les noies acostumen a tenir un tracte exactament igual mentre que a les famílies treballadores noi i noia tenen estatus diferents. Les noies acostumen a patir fortament de la manca de comunicació amb el pare que sovint llegeix per una manca d'afecte. Amb la mare hi ha un sentiment ambivalent, per una banda solidaritat entre dones en front dels homes que són autoritaris o que fan a la seva per l'altra, discrepància també perquè la mare no té més remei que desobrigar feina en la noia -la cura dels petits, la neteja de la casa, etc.- perquè si sortís a fer feines no donaria l'abast. La noia que biològicament madura més ràpid que el noi també aporta una càrrega de responsabilitats més aviat que el noi. En contrapartida això l'ajuda a tenir més aviat també una visió coherent de la realitat. Con noies majoritàriament les que lluiten més per aconseguir uns estudis sigui com sigui i moltes vegades contra el parer familiar.

A partir de les entrevistes en profunditat, distingim dos tipus de joves: els que són capaços d'una interpretació coherent i explícita del món i els que no ho són, és a dir, els que són capaços d'un discurs teòric sobre la realitat social i aquells que la viuen sense capacitat de distanciar-s'hi.

La majoria dels nois que pertànyen al grup I tenen estudis superiors o aspiren a fer-los. Sovint el que els dona coherència i capacitat de distanciar-se'n crític és una formació religiosa i/o política. Hi trobem así joves amb una gran seguretat fruit d'una fe religiosa rebuda dels pares que, o bé els permet una legitimació de l'ordre existent, o, a partir d'una reflexió pròpia, una transformació d'aquella religió en una filosofia de vida i una ètica pràctica de servei als altres a través d'una professió (medicina, psicologia, pedagogia...). I també nois i noies amb una interpretació global del món, fruit d'una ideologia política que els ha transmes la família i que els permet entendre el que passa i per què passa i de vegades, imaginar la possibilitat d'una societat diferent.

Els joves que pertànyen al grup II serien aquells que tenen un capital cultural més limitat i que no han rebut dels pares una ideologia determinada -política o religiosa- la qual cosa és compatible amb la transmissió d'unes creences més o menys vagues, d'unes pràctiques esborràtiques -més per costum que per altra cosa- i d'una sèrie de màximes de vida més o menys explícites.

Dintre d'aquest grup II hi podríem distingir dos subgrups: Els que han

tingut oportunitat de cursar estudis -sovint de tipus tècnica (FP) i els que no.

Els primers acostumen a ser fills d'obriers qualificats, treballadors autònoms o administratius i comparteixen amb els pares la valoració de l'esforç personal per tal de pujar socialment. Aquests nois acostumen a estar satisfets amb la vida que porten i pensen reproduir a grans trets el model de família en la que viuen.

Els segons estan abandonats als seus propis recursos i accats sovint a la marginació i sempre a una dura lluita per a defensar el dret de subsistència.

Els pares, o no tenen estudis o tenen els mínims, les seves professions no són qualificades i amb molta freqüència estan en atur. Els nois i noies no acaben els estudis, que no són valorats pels pares, i comencen molt aviat la recerca, sovint infructuosa, de treball. Patixen llargues temporades d'atur amb breus episodis de feines temporals. Normalment acaben veient la necessitat d'una competència mínima i es creuen al grauat escolar o fan cursos de màquina, català, etc.. El sistema escolar fracassa tant a l'hora de donar a aquests nois uns recursos mínims per defensar-se en la vida.

Alguns suggeriments per a unes polítiques per al jovent

Si donem per establert que els joves segons el capital econòmic i cultural dels pares tenen unes o altres necessitats i donat que la ciutat de Barcelona es una ciutat molt compartimentada socialment, tota política municipal dirigida a la gent jove hauria d'estar descentralitzada en els districtes.

Aquesta política municipal ha d'esser compensatòria de les desigualtats de partida dels joves. Aixó vol dir que caldrà invertir més en els districtes perifèrics.

¿Cóm es pot millorar l'entorn familiar dels nois i noies? Qualsevol política encaminada a millorar el nivell econòmic i cultural dels pares repercuteix en una millora que afavoreix els joves. Cursos de formació d'adults, curssets o conferències sobre pedagogia, psicologia, dietètica, sexualitat, informació cívica i política serien de gran ajuda per a millorar la possibilitat de comunicació pares-fills. L'Ajuntament hauria de tenir uns equips preparats en aquestes i altres qüestions bàsiques amb el corresponent material audio-visual i podria planejar els cursos directament als casals de barri i/o oferirlos a associacions de veïns, escoles de formació d'adults, associacions de pares d'alumnes, clubs esportius etc...

¿ Què es podria fer a l'escola?

Des de cada districte l'Ajuntament hauria de contactar amb els responsables de les escoles i els hi podria oferir una xarxa infraestructural que podria anar des de personal qualificat i medis per a fer curssets per adults que hem esmentat en el darrer punt com també els mateixos curssets adaptats pels nens d'EGB (segona etapa) i BUP/FP).

Sería especialment interessant promoure una seriosa informació professional, sobre temes sexuals, sobre dietètica, política, geografia i història del país.

L'Ajuntament podria també fer cursos d'animació cultural per a mestres i promoure debats sobre el paper del mestre com a educador.

I quant al lleure?

L'Ajuntament podria aconseguir recuperar l'espai escolar per els joves - dissabtes i diumenges - pagant un lloguer, posant hi un responsable per evitar la degradació de les instal·lacions. Falten llocs de trobada i diversió gratuïts oberts a la imaginació dels joves i també d'altres en que s'ofereixen activitats concretes en les que es barregi la diversió, la informació i la formació.

Com informar als joves? Com establir una xarxa de comunicació entre ells?

Suggerim una emisora municipal que emetteixi a determinades hores i que informi sobre activitats juvenils, municipals o no, sobre esports, cursos, excursions, camps de treball, intercanvis, residències, ofertes i demandes de treball. Potser també es podrien fer alguns programes específics per radio sobre temes puntuals que poguessin proposar els mateixos nois

Com incorporar el jove al servei públic, al servei de la ciutat?

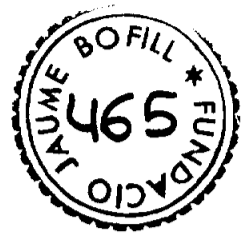
Muntant un voluntariat municipal amb fórmules flexibles - petita retribució de l'Ajuntament, retribució privada, gratuïts però donant a canvi dinar i un passe gratuït pels espectacles de l'Ajuntament... - Fins i tot es podria intentar un acord per a una condonació d'un temps de servei militar. Les tasques d'aquest voluntariat serien diverses i lligades a necessitats dels veïns del districte. - substitucions de les mares per enfermetat, cura de nens a hores, companyia i acompanyament de vells i de malalts etc... Un servei així funciona amb èxit al municipi de París. L'Ajuntament es responsabilitza de la idoneïtat dels nois.

Com ajudar a la independència dels joves?

A més del que ja s'ha fet d'ensenyar oficis, de protegir cooperatives, etc..un punt que seria molt important es de buscar la possibilitat de residències, llars, ... en una paraula una xarxa diversificada - segons edats i necessitats- per acollir joves i aixó al marge del que es faci per joves en situacions marginals - protecció de menors etc..-

Ajudar i promoure el contacte i la convivència entre joves i adults al marge de les figures dels pares que entre 13 i 16 anys resulten molt deteriorades per la batalla diària del noi/noia per a la seva independència. Per aixó és important una xarxa de famílies que puguin acollir temporalment joves, o residències obertes amb un cert control, o la implicació dels professors i mestres en la tasca formativa, o la tasca dels educadors de carrer.. El jove necessita models d'identificació que no siguin els seus pares i que sovint han de ser més joves que els seus pares o més grans...- la ciutat ha fet desaparèixer de l'univers dels nois la figura dels avis, dels oncles joves... La gran ciutat dinamita la gran família i la convivència quotidiana amb els pares en un espai reduït pot conduir a unes situacions força deteriorades psicològicament .

RESUMINT, política municipal descentralitzada que tendeixi a donar possibilitats als que en tenen menys, en connexió amb totes les instàncies públiques, incidint en el jove a través de promoció laboral, formació complementària, augmentant indirectament la cultura familiar, informant continuament al jove, recuperant els dies festius l'espai escolar per activitats creatives i promovent un diàleg joves-administració i incorporant als nois/noies al servei de la ciutat, en col.laboració amb els adults



ELS JOVES I L'ESPORT

A BARCELONA, 1984

(PART I) -

M^è Mercè Masnou i Ferrer

Col.laboradors: A.Bayés, R.Masnou, J.Pujadas, M.Rabat i M.Sales

INDEX

	pag.
1. <u>INTRODUCCIÓ</u>	1
2. <u>ALGUNES DADES INTERESSANTS</u>	6
2.1. <u>Com accedeixen els joves a l'esport</u>	6
2.2. <u>Quants joves fan esport a Barcelona</u>	8
2.2.1. <u>A nivell escolar</u>	8
2.2.2. <u>A nivell federat</u>	10
2.2.3. <u>En algunes manifestacions esportives</u>	13
2.3. <u>Quins joves fan esport a Barcelona</u>	17
2.3.1. <u>El nivell de pràctica</u>	18
2.3.1.1. <u>Nivell de pràctica, edat, i sexe</u>	19
2.3.1.2. <u>Nivell de pràctica, edat, sexe i lloc de residència</u>	22
2.3.1.3. <u>Nivell de pràctica, edat, sexe i estat civil</u>	25
2.3.1.4. <u>Nivell de pràctica, edat, sexe i pertanyença a entitats esportives</u>	26
2.3.1.5. <u>Nivell de pràctica, edat, sexe i ocupacions principals</u>	27
2.3.1.6. <u>Nivell de pràctica, edat, sexe i participació en una manifestació esportiva popular</u>	28
2.3.1.7. <u>Algunes conclusions a aquest apartat</u>	30

2.4. <u>Quins esports practiquen els joves i algunes idees sobre els que voldrien practicar</u>	32
2.4.1. <u>Quins esports practiquen...</u>	32
2.4.1.1. <u>Els esports a l'escola (fins a 19 anys)</u>	32
2.4.1.2. <u>Els esports dels joves federats</u>	34
2.4.1.3. <u>Els esports dels joves de l'enquesta de Valors Bàsics</u>	39
2.4.2. <u>... i algunes idees sobre els que voldrien practicar</u>	45
2.5. <u>On fan esport els joves</u>	48
2.6. <u>Com fan esport els joves</u>	51
2.7. <u>Quan i perque deixen de fer esport</u>	53
<u>ANNEXES</u>	57
3. <u>ELS QUE VETLLEN PERQUE RUTLLI</u>	75
3.1. <u>L'oferta esportiva als joves barcelonins, avui</u>	75
3.1.1. <u>Les institucions</u>	75
3.1.1.1. <u>La Generalitat de Catalunya</u>	76
3.1.1.2. <u>La Diputació de Barcelona</u>	79
3.1.1.3. <u>L'Ajuntament de Barcelona</u>	80
3.1.2. <u>Les entitats amb conveni o suport directe de les institucions</u>	86
3.1.3. <u>Les federacions</u>	88
3.1.4. <u>Els clubs</u>	89
3.1.5. <u>La iniciativa privada</u>	90
3.2. <u>La relació oferta-demanda</u>	91
<u>ANNEXES</u>	93

4. <u>CONCLUSIONS I PROPOSTES D'ACTUACIÓ</u>	99
4.1. <u>Algunes conclusions i propostes</u> <u>vingudes de fora</u>	99
4.2. <u>Davant de tot això</u>	103
5. <u>BIBLIOGRAFIA</u>	108

* * *

*

1. INTRODUCCIÓ

El títol del treball que ara presentem, Els joves i l'esport a Barcelona, 1984, dóna ja una idea del que s'hi recull. Podriem dir, però, que de moment s'ha fet una aproximació al tema i s'han assentat les bases d'altres estudis que puguin anar ampliant o posant al dia cada una de les parts que ha semblat oportú considerar.

El lligam entre joves i esport no podia ser deixat de banda en el Projecte Jove que ha preparat l'Ajuntament de Barcelona, coincidint amb la celebració de l'Any Internacional de la Joventut (1985). Aquest ha sigut segurament l'estímul propiciador d'un seguit d'estudis, recerques i debats sobre aspectes que incideixen ben directament en aquest sector de la població.

Si potser inicialment l'esport havia estat inclòs en l'àmbit d'ocupació del temps de lleure dels joves, aviat es va veure que s'havia d'aprofundir molt més en aquest camp, i que era molt interessant fer una sèrie de reflexions a partir del COM, el PER QUE, el QUAN, l'ON... de la pràctica esportiva per part d'aquest grup concret d'edat: els nois i noies de 14 a 25 anys, residents a la ciutat de Barcelona.

Totes aquestes qüestions han de ser conegudes, ni que sigui alt per alt, per aquelles persones encarregades de tirar endavant una política esportiva ciutadana de base realista, que, per ser-ho, se n'ha de fer ressó. Si no és així, es cau en el perill d'aplicar mesures inadequades a problemes dels quals es desconeix parcialment o total l'abast.

La manca d'estudis, al nostre país, sobre aquest apartat con

cret, va fer que ens aboquessim una mica cap a l'exterior, a la recerca dels que s'havia fet a altres països. Considerem que és ben positiu aprofitar l'experiència dels qui han treballat en el tema, però no cal dir que si hi ha oportunitat s'ha d'arribar a fer quelcom semblant a casa nostra.

Si nosaltres hem fet el primer pas no s'ha d'acabar aquí el procés; veureu, en el desenvolupament de l'estudi, que hi ha tot un seguit de dades la fiabilitat de les quals és dubtosa, tot i que es va acudir a les fonts adequades. Perque aquest punt i altres puguin solventar-se de la manera més satisfactoria cal ara que la roda no s'aturi i que pugui acomplir el seu cicle, arrodonint la tasca iniciada.

Els nens i nenes barcelonins, com els seus homònims d'altres contrades, finalitzen l'ensenyament obligatori als 14 anys. Fins a aquesta edat han disposat, teòricament i amb més o menys serietat, d'un temps per fer Educació Física i/o esports. La situació ha quedat ja prou reflexada en un estudi fet per Núria PUIG i Milagros GARCIA sobre l'Esport Escolar i no és lloc aquest per insistir en el tema. Si que podem dir que la majoria d'autors consultats coincideixen en el fet de que és a partir d'aquesta edat que comença a trontollar i a decaure l'interès per les activitats físiques. Les causes d'aquest fenomen, de diferent caire, les analitzarem breument en el transcurs de l'estudi, tot i deixant clar des d'ara que no sempre es dona.

Sembla raonable pensar que la continuïtat de la pràctica esportiva d'una majoria d'adolescents en el seu temps de lleure pot ser conseqüència d'un estudi sistemàtic que s'ocupi de temes com ara: el tipus d'organitzacions i equipament que responen a les seves necessitats, l'impacte que han tingut en ells les activitats proposades pel poder local, etc. (HENDRY, 1978)

Això és força més complicat del que pugui semblar. Hi ha en moltes ocasions un conflicte latent generat per les marcades diferències entre OFERTA i DEMANDA. La primera sol tenir com a objectiu la massificació, el creixement quantitatiu, i s'ofereix seguint uns criteris de racionalització i popularització que s'hi adiuen. La demanda, contràriament, sol ser fortament diversificada i diferenciada i presenta una sèrie de desigualtats -a nivell quantitatiu i qualitatiu- entre els participants (PUIG, 1984)

Seguint el fil d'aquests raonaments i referint-nos tan sols al nostre grup d'edat específic, podríem fer-nos tot un seguit de preguntes:

- . Es pot parlar d'homogeneïtat entre els joves?
- . Són diferents els joves segons la seva pertanyença a una o altra classe social?
- . Es fan activitats diferents a diferents edats?

Totes aquestes i altres qüestions igualment interessants les abordarem més endavant.

En el plantejament inicial del nostre estudi volíem arribar a trobar (si és que n'hi han, realment) els trets diferenciadors entre nois/es practicants d'algun esport i no-practicants, per tal de poder elaborar estratègies diferenciades a l'hora de voler mantenir-los o introduir-los en el món de l'esport. Aquest punt ha quedat una mica pendent de resolució per la manca de dades de que vam disposar per treballar-lo amb un mínim de rigor. De fet podríem dir que la gran majoria de joves no-practicants tenen altres centres d'interès i ocupacions. Es dona el cas, en ocasions, de que els esports satisfan una sèrie de necessitats (l'afany de competició, el manteniment de la forma física, la integració en el món dels adults...) però són les activitats no esportives les que

acosten als joves, uns amb els altres, i els fan agrupar-se al voltant d'interessos comuns. La cultura pop, per exemple, podria ser un d'aquests fenòmens aglutinadors i certament és més aviat antinòmica respecte a l'esport, no s'hi sol relacionar gaire o gens (HENDRY, 1978)

Val a dir que en el concepte de pràctiques no esportives se n'hi poden encabir algunes que potser sí que entren dins del concepte ESPORT, entès com a activitat física. Ens referim al que s'està anomenant darrerament "noves pràctiques" (jazz, ioga, aeròbic, footing...) i que volen ser, segons com, una forma d'autonomia respecte a la cultura esportiva (CALLEDE, 1983). Com veurem més endavant, aquesta mena de pràctiques, més i més populars a cada dia que passa, han eixamplat considerablement les fronteres de l'ESPORT, si bé no tothom les inclou de bon grat en aquest camp. Una possible clau de l'èxit creixent d'aquestes noves modalitats pot raure en que, en elles, la crida a l'espontaneïtat, la imaginació i el plaer s'ajunta a un cert refús de les estructures associatives -que poden assimilar els joves a una situació de dependència- i a una exaltació de l'individualisme o el grup íntim (CALLEDE, 1983)

La primera part de l'estudi intenta oferir una visió realista de la situació actual de la joventut barcelonina. Veure quines són les seves actituds, respostes i expectatives envers el fenomen esportiu.

La segona part ens introdueix mínimament en el món de la política esportiva. Veiem allà quines institucions -públiques o privades- ofereixen i/o organitzen activitats de caire esportiu, dirigides al conjunt de joves barcelonins.

La part final inclou un recull de conclusions i propostes

d'actuació a les que s'ha arribat després de sopesar tot el que s'exposa en els apartats anteriors.

Com ja hem indicat queda pendent un major aprofundiment en tot un seguit de coses que surten aquí però tan sols esboçades. L'interès del tema ens fa pensar que hi haurà prou gent disposada a prosseguir la tasca i completar o donar nova llum a aquelles parts que hagin quedat una mica desdibuixades.

Barcelona, març de 1985

* * *

2. ALGUNES DADES INTERESSANTS...

2.1. COM ACCEDEIXEN ELS JOVES A L'ESPORT

Molt "a grosso modo" podem classificar els joves en tres grans apartats, que no s'exclouen mutuament: els estudiants, els treballadors i els aturats (dia a dia més abundants, malauradament)

En el primer cas, sobretot dels 14 als 19 anys, els nois i noies tenen la possibilitat de seguir immersos en el món de l'esport escolar. Veurem aviat, però (en el quadre del nombre de practicants per edat en aquest àmbit del capítol 2.2.), que hi ha un decreixement notori, més acusat als 18-19 anys i en el cas de les noies. Aquest decreixement, apart de que pugui ser degut al desinterès que sembla anar-se extenent respecte a l'esport en aquestes edats, ens parla també de les deficiències -de difícil solució- en l'esport universitari o en carreres d'ensenyament superior.

Ja a nivell d'esport escolar apareix també un fenomen, dirigit però a grups concrets i potser no molt estés: els clubs esportius, majorment d'esports d'equip com el futbol però també individuals com l'atletisme, es dediquen a intentar captar a tots els que destaquen en la seva especialitat. El pas del sistema d'esport escolar al de club o federat no suposa cap trasvals exagerat, doncs són força similars, però aquest canvi pot no ser massa bó pels nois i noies.

Al respecte, i com a anècdota curiosa i allisonadora, reproduïm l'opinió d'un monitor d'esport escolar (recollida per N. PUIG i M. GARCIA en el seu treball, ja esmentat, sobre Esport Escolar):

"Continuamente hay técnicos del 'Barça' a buscar chicos; pedagógicamente está mal, chupan banquillo. Si hubiera una ayuda podrían continuar en el club del 'cole'..."

Parlant dels altres grups en que hem dividit els joves, els treballadors i els aturats, podem dir que se'ls obren dues grans possibilitats (que no s'exclouen, ben entès, als estudiants):

a/ la dels clubs esportius clàssics -i, per tant, l'esport federat- que poden ser, en ocasions una mica tancats.

b/ la de l'esport no organitzat. Aquí són els poder públics, a més dels clubs, els que haurien de facilitar la participació de totes les categories socials. (RENSON, 1978)

Diferenciant-ho una mica del concepte de clubs (com a entitats adherides a Federacions), trobem cada vegada més associacions o locals on poden fer-se activitats no tan tradicionalment esportives com ara tota la gamma d'aeròbics, gimnàstiques jazz, ioga... Tant aquestes societats com els clubs pressuposen en general un capítol de despesa econòmica, més o menys importants, que no sol estar a disposició de totes les butxaques d'estudiants i treballadors joves (aquí hi entraria el concepte de diferenciació de pràctica o nivell de pràctica segons classe social o nivell socioeconòmic a que es pertanyi) ni, molt menys, a l'abast dels joves aturats.

Així doncs, sembla que la segona via exposada, la de l'esport assequible a tothom, és la més adient per arribar a un nombre suficientment ampli de població juvenil i, realment, veiem que cada dia es fan més esforços perquè això sigui així. Tornarem sobre aquest tema, desglosant-lo en molts altres aspectes.

*

2.2. QUANTS JOVES FAN ESPORT A BARCELONA

Abans de donar dades concretes d'activitat esportiva per part dels joves b6 serà que ens fem una idea global de quin és el seu nombre i de com es reparteixen en el teixit urbà.

Segons dades extretes del Padró Municipal de 198 hi ha un total de 265.754 barcelonins/es entre 14 i 25 anys. La proporció per sexes és força equilibrada: un 50,8% (135.080) són nois i el 49,2% restant (130.674) són noies. Si ho mirem per districtes les xifres són les següents:

	nº total	%		nº total	%
D.1	16.459	6,2	D.6	19.581	7,4
D.2	42.299	15,9	D.7	30.275	11,4
D.3	27.345	10,3	D.8	33.838	12,7
D.4	12.443	4,7	D.9	22.833	8,6
D.5	26.498	10	D.10	34.183	12,9

Anem ara a oferir-vos una sèrie de dades, a diferents nivells sobre el nombre de practicants esportius juvenils a la ciutat.

2.2.1. A nivell escolar

A Barcelona ciutat és el C.E.E.B. (Consell de l'Esport Escolar de Barcelona) l'entitat que porta el pes organitzatiu més gran en el que a esport escolar respecte; controlen el major percentatge de competicions a aquest nivell i és per això que les dades que ens van donar creiem que són prou significatives.

El nombre total d'escolars que van prendre part en una o altra de les competicions organitzades pel C.E.E.B. durant el curs 83-84 va ser de 41.319. Això representa un 12,3% del total d'escolars barcelonins (d'EGB, BUP i FP). D'entre aquest total el nombre de joves, de 14 a 19 anys, va ser de 15.142 (36,6%), repartits per sexe de la següent manera: 10.670 nois i 4.472 noies.

	nº escolars	nº esportistes	%
EGB	223.703	26.177	11,7
BUP-FP	112.244	15.142	13,5

Les xifres podrien semblar una mica altes (no tant si considerem el percentatge de practicants sobre el total d'escolars) però això té una sèrie d'explicacions.

En primer lloc, s'observa des de fa uns anys una intensificació del fet de que els pares decideixin -"motu propio" o impulsats pels fills- iniciar als infants en alguna activitat esportiva en el sí de la seva escola. Si això solia estar reservat a capes altes de la societat (educades en escoles en que les instal·lacions adients i els professionals adequats no eren problema), enguany -mercès a la presa de consciència de les APA (Associacions Pares d'Alumnes) i el desenvolupament de les Escoles d'Iniciació Esportiva i d'altres organismes afins en barris i districtes- s'ha estès a molts més àmbits, desfavorits tradicionalment en aquest punt com en tants d'altres.

Si els nens, doncs, ja han sigut iniciats en l'esport, és lògic en certa manera que segueixin sent practicants quan arriben als catorze anys, en percentatges més o menys elevats.

També hem de considerar que cada escolar pot, si ho desitja, practicar dos esports individuals i un de col·lectiu. El percentatge de nens i nenes que ho fan realment ens és desco-

negut però no creiem que sigui molt elevat. Tot i això és aquest un altre punt que pot contribuir a "inflar" les dades que hem presentat.

Si desgranem aquest nombre de joves per sexe i edat veurem com sembla cert que l'interès per la pràctica esportiva minva a mida que el jove va fent-se gran.

%	♂	♀
14-15	52,3	45,5
16-17	38	44,6
18-19	9,7	9,9

Aquesta taula parteix del nombre total de nois i noies. Hem pogut observar abans, però, que els nois representaven el 70,5% i les noies el 29,5% restant. Aquesta diferència s'anirà fent palesa en altres àmbits però ja es presenta amb prou força en l'escolar.

S'observa en la taula també com decreix progressivament el nombre de practicants, però que la davallada és molt més forta dels 18 als 19 anys.

2.2.2. A nivell federat

Semblava que aquest apartat podria ser resolt amb una certa facilitat, tot i que l'existència de tantes federacions (més de quaranta) podia implicar alguna diferència entre unes i altres a l'hora de respondre als nostres requeriments.

Aquests no podien ser, aparentment, més simples: volíem esbrinar el nº d'esportistes federats en cada esport segons uns

grups d'edat concrets (14-15/16-17/18-19/20-21/22-25) i separats per sexe.

Sigui pel que sigui (escàs o nul interès per portar un control estadístic dels practicants, haver ensopegat temps d'eleccions en algunes federacions...) el cas és que vam haver de conformar-nos, en ocasions, amb una sèrie de dades generals o tretes de percentatges teòrics... A l'annex 1 d'aquest capítol podeu trobar-hi tot el volum de dades. Ara en farem un comentari a nivell global.

El total de practicants barcelonins federats en els diferents esports, entre els 14 i els 25 anys, és, aproximadament, de 85.674. Aquesta xifra representa el 32,2% del total de joves ciutadans. Separant la xifra global per sexes en resulta un 78,3% de nois (67.098) i un 21,7% de noies (18.576). Aquest percentatge per sexes veiem que és força similar a l'aparegut en l'àmbit d'esport escolar.

la següent taula reflexa els percentatges de joves esportistes respecte al total de joves barcelonins:

	Total	♂	♀
Joves Barna	265.754	135.080	130.674
Joves esportistes Barna	85.674	67.098	18.576
	32,2%	49,7%	14,2%

Veiem aquí la desproporció entre nivell de pràctica federada entre els nois i les noies. Mentre el 49,7% dels nois bar

celonins fan esport federat, tan sols el 14,2 % de les noies surt com a practicant en aquest àmbit, referint-nos sempre al total de població juvenil a la ciutat.

La xifra de 85.674 esportistes federats resulta de la suma dels parcials aportats per quaranta-dues federacions. Haurien d'afegir-s'hi el nº de pescadors, columbicultors i colom-bòfils joves, però les dades que van donar-nos a les respectives federacions són abstractes i s'escapen dels límits d'edat que se'ls havia demanat. Tampoc queden reflexats aquí els minusvàlids joves doncs se'ns van ajustar a les edats però sense separar els sexes.

S'ajusten aquestes dades a la realitat? Potser, molt relativament, sí. O almenys així van considerar-ho les diferents federacions. És clar que, en algunes, se'ns va donar el nº total de federats i els percentatges que ells creien adients a cada sexe i grup d'edat. En altres es donava la circumstància de que, per les característiques de l'esport, hi havia un nombre indeterminat de barcelonins practicants que ho feien en clubs de fora de Barcelona, donant-se inclús casos d'esports en que no hi ha cap o gairebé cap club a la ciutat (sense que això vulgui dir, ni molt menys, que ningú a Barcelona el practica).

És aquest doncs un punt que queda pendent d'altres aproximacions; potser així podrem distribuir els practicants en els diferents esports d'una manera més realista i amb unes bases estadístiques comunes.

2.2.3. En algunes manifestacions esportives

Les manifestacions esportives concretes de les que hem pogut recollir dades sobre participació juvenil han estat les següents:

a/ VI Cursa Popular, organitzada per una entitat privada, El Corte Inglés.

b/ LVII Travessa del Port de Barcelona, organitzada pel Club Natació Atlètic.

c/ Els campaments i estades organitzades pel Servei de Vacances de l'Àrea de Joventut i Esports de l'Ajuntament durant els estius de 1983 i 1984.

d/ Les activitats esportives de vacances organitzades per la Direcció General de Joventut de la Generalitat de Catalunya durant l'estiu de 1984.

Anem a veure quants joves barcelonins han participat en cada una d'elles.

a/ En la VI Cursa Popular va haver-hi un total de 52.836 participants d'entre els quals 38.728 (73,3%) tenien entre 14 i 29 anys. D'aquests 38.728 hi havia un 77,3% de nois (29.925) i un 22,7% de noies (8.803).

Com que disposem del nº de participants per barris de Barcelona (35.966) podem, a nivell teòric, dir que van ser uns 26.350 els nois i noies barcelonins que la van córrer.

Agafant les xifres globals hem fet una taula on repartim els participants "joves" per grups d'edat, sexe i nivell de pràctica (en aquest cas concret, Federats i No Federats):

	NF		F	
	♂	♀	♂	♀
14-16	35,9	10,3	1,2	0,3
17-19	21,8	6,9	0,7	0,1
20-29	17	5	0,7	0,1

Es pot observar com el més gran percentatge de participació va donar-se entre els nois No Federats de 14 a 16 anys. La relació Federats/No Federats participants es decanta globalment i de forma clara envers aquests darrers, que representen un majoritari 96,9%. Això confirma encara el caire fonamentalment popular de la cursa.

b/ La LVII Travessa del Port de Barcelona, en categoria absoluta, va tenir un total de 136 participants. Aquesta xifra ja parla de les especials característiques de la prova, ben tradicional en el món de la natació però no popular, a nivell participatiu, ja que la seva execució requereix una sèrie de condicions, preparació física i motivacions que no són tan essencials en el cas de la cursa esmentada abans.

D'aquests 136 participants, tots entre 14 i 25 anys, va haver-hi un 75,7% de nois i un 24,3% de noies. Si considerem tan sols els joves barcelonins ens trobem amb que van ser 57 (el 41,9% del total de participants) distribuïts per sexe i edat de la següent forma:

%	♂	♀
14-15	15,8	15,8
16-17	28,1	10,5
18-19	10,5	3,5
20-21	12,3	-
22-25	3,5	-

c/ En aquests campaments i estades van participar, l'estiu de 1983, un total de 335 barcelonins entre 14 i 23 anys. L'any següent la xifra es va veure lleugerament incrementada, arribant-se als 427 nois i noies. La proporció entre sexes va igualant-se d'un any a l'altre si fem cas dels percentatges que trobem en cada un dels estius:

%	ESTIU 1983		ESTIU 1984	
	♂	♀	♂	♀
14-15	25,4	17,6	16,6	15,2
16-17	23,6	14,3	22,7	20,6
18-19	8,3	6,9	7,7	5,4
20-21	2,1	1,5	3,3	3,3
22-25	-	0,3	2,6	2,6

Així, al de 1983 va haver-hi un 59,4% de nois enfront al 40,6% de noies i l'any següent la proporció va ser del 52,9% de nois i del 47,1% de noies.

d/ En les activitats de caire esportiu organitzades per la D.G.J. de la Generalitat van participar-hi 71 joves barcelonins, representant aquest nombre el 32,2% del total de joves catalans que les van fer. La proporció dels joves barcelonins per edat i sexe va ser la següent:

%	♂	♀
14-15	28,2	15,5
16-17	29,6	12,7
18-19	7	1,4
20-21	1,4	2,8
22-25	-	1,4

Aquí el percentatge de nois sobre noies és clarament superior (66,2% enfront a 33,8%)

* * *

Com a conclusió a aquest apartat volem fer notar que les edats en que es manifesta més activitat esportiva va, en tots aquests casos exposats, dels 14 als 16/17 anys. A partir dels 18 la davallada va sent constant.

No podem dir davant d'això que a aquestes edats ja no es faci esport sinó que sembla minvar l'interès, segurament en favor d'altres aspectes de la vida dels joves. En algun altre apartat podrem veure si això segueix posant-se de manifest.

*

2.3. QUINS JOVES FAN ESPORT A BARCELONA

Tenir una referència exacte de qui practica o no alguna mena d'esport a la ciutat, de quines són les variables que fan decantar cap a una o altra opció, ens semblen punts prioritaris, que podrien ser estudiats mitjançant enquestes específiques, passades al percentatge idoni de joves.

Això no va ser possible en aquesta primera aproximació al tema. El que sí es va fer va ser buidar les qüestions de tema esportiu que es feien als joves en una enquesta sobre Valors Bàsics que era la base de l'estudi sobre aquest tema encarregat pel Projecte Jove.

Les qüestions recollides i explotades sistemàticament van ser les següents:

- . Sexe
- . Edat
- . Estat civil
- . Lloc de naixement
- . Nivell d'estudis
- . Quina llengua parles habitualment.
- . Situació laboral.
- . A quin barri de Barcelona vius.
- . Professió dels teus pares.
- . Ocupacions principals i secundàries.
- . Hores a la setmana que dediques a... Fer esport, gimnàstica o excursionisme.
- . Quins esports practiques habitualment.
- . Formes part d'alguna associació o organització... Esportiva o excursionista.

. Has participat durant aquest any... A la cursa atlètica organitzada per l'Àrea de Joventut i Esports.

D'entre aquestes qüestions es van lligar les que veieu subratllades.

Cal dir, de bon principi, que la mostra de l'enquesta era d'un miler aproximat de nois i noies barcelonins (964 segons els nostres comptes), amb un 51,1% de nois i un 49,8% de noies. De cada grup estudiat (un total de dotze si comptem els quatre grups d'edat i el sexe) en sortia, aproximadament, un 12,5%.

Com veieu tot força compensat, com ho era també la distribució de la mostra per barris o districtes (tot i no adequar-se potser per això mateix a les diferències de població juvenil en uns i altres).

Passem, però, a ocupar-nos del nostre tema, deixant pels autors del treball esmentat el desenvolupament de les dades que els correspon.

2.3.1. El nivell de pràctica.

El primer que vam fer, basant-nos en les respostes a les qüestions 11 i 12, va ser distribuir els enquestats en el que vam anomenar Nivell de Pràctica. Sortien així tres categories:

- a/ Practicant (P)
- b/ Practicant Relatiu (PR)
- c/ No Practicant (NP)

A partir d'ara quan parlem d'alguna de les tres, farem servir tan sols les sigles.

Els P eren els que responien a ambdues qüestions afirmativament i amb dades concretes. Els PR eren els que tan sols responien a una de les dues. Els NP eren els que no en responien cap o responien negativament a ambdues.

El resultat obtingut va ser el següent:

P 47,4%

PR 24,4%

NP 28,2%

Com veieu el nombre de NP és relativament més alt que el de PR, però sensiblement inferior al de P.

Lligarem a partir d'ara aquest Nivell de pràctica amb tot un seguit de variables.

2.3.1.1. Nivell de pràctica, edat i sexe.

Hem vist els percentatges absoluts de P, PR i NP, però, es mantenen iguals en ambdós sexes?. Si agafem el 100% de nois i el 100% de noies i els classifiquem separatament podem comprovar com les noies participen menys que els nois:

%	♂	♀
P	54,8	39,7
PR	24,1	24,6
NP	21,1	35,7

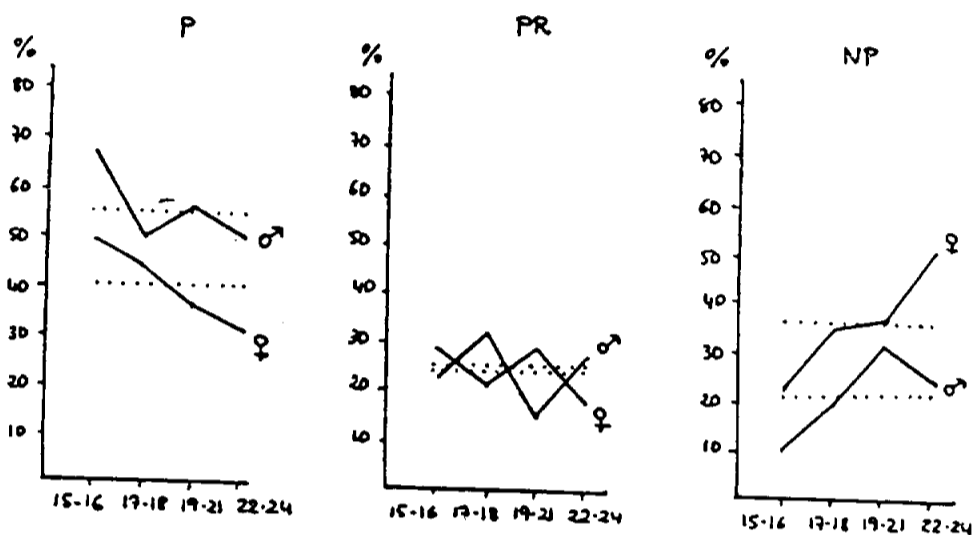
En els nois la diferència entre percentatge de P i PR és més gran, ben al contrari que en el cas de les noies, sent en elles molt més reduïda. També és molt menor el percentatge de P femení respecte al masculí i força més elevat el de NP.

Potser una visió global ens ho farà veure més clar:

	P	PR	NP
♂	28,1	12,3	10,8
♀	19,4	12	17,4

Total: 100% dels enquestats.

En les tres gràfiques següents s'insisteix en el tema, desglosant els P, PR i NP per grups d'edat i sexe, i hi apareixen coses ben interessants:



Aquestes gràfiques corresponen a la següent taula:

	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀
	15-16		17-18		19-21		22-24	
P	66,6	48,8	49,2	43,7	54,4	35,5	49,2	30,3
PR	23,3	28,9	31,6	21,8	15,2	28,6	26,6	18,8
NP	10,1	22,3	19,2	34,5	30,4	36,1	24,2	50,9

. Entre els nois de 15 i 16 anys es dona el percentatge més alt de pràctica (66,7%); és molt superior al més alt de NP que es dona de 19 a 21 anys amb 30,4%. En el cas de les noies

el procés és oposat; el més alt grau de pràctica es dóna en el mateix grup d'edat que en els nois (48,8%), però arriba a superar-lo el més alt percentatge de NP que es dóna aquí de 22 a 24 anys (50,9%).

. Els nois, si us fixeu en les gràfiques, no presenten una regularitat en les curves de P i NP. La primera és descendent, però d'una manera força irregular, amb dos punts baixos (als 17-18 i 22-24 anys). Pel que fa a la de NP, té un caire ascendent, però ja hem dit que no correspon el seu punt més alt amb cap dels més baixos de la de P. La clau d'això la tenim en la curva dels PR que compensa per una i altra banda.

. Les noies són ben diferents: la curva de P és marcadament descendent i la de NP clarament ascendent. Fent de coixí entre ambdues es troba la de PR, menys uniforme però amb un cert caire descendent que es confirma als 22-24 anys.

Les raons de tot això? Intentarem anar veient què hi influeix. En el que respecta a les noies podriem dir que el paper que se'ls ha anat reservant en la nostra cultura (la de la societat occidental) pot ser una causa de la seva tendència molt més acusada a deixar l'esport més d'hora que els nois. La imatge que la societat ofereix com a mostra a la noia, tot i canviar amb els temps, no s'adequa pas massa al model esportiu -almenys fins ara- que tendeix a ser fet a la mesura del noi. Tan sols alguns esports concrets s'han vinculat d'alguna manera a aquesta idea de femineïtat i són considerats propis per ser executats pel sexe "debil", però aquesta actitud no fa res més que col.laborar a mantenir l'esquema tradicional.

2.3.1.2. Nivell de pràctica, edat, sexe i lloc de residència.

A nivell general, quan es parla d'una ciutat -sobretot si és gran, com ara Barcelona- se sol dir que no hi ha una composició social homogènia. S'hi poden distingir diferents sectors urbans, fent servir criteris de diferenciació com les categories socio-professionals, la proporció de propietaris per nucli d'habitació i l'escolarització dels joves de 17 a 19 anys. Els sectors més oposats són els populars i els residencials superiors. Entre mig hi ha els intermediaris, separats també en dos grups: els de tendència popular i els de tendència residencial superior (AUGUSTIN, 1981).

Un estudi que recollia tot això va fer-se de Barcelona-ciutat. Es van agafar els barris i se'ls va classificar, després de tenir en compte tot un seguit de variables, en quatre categories (BONAL i COSTA, 1978). Agafant-les com a referència hem donat un nombre-clau a cada Districte (de l'1 al 4, sent l'1 el que disposa de millors condicions, dit molt "a grosso modo", i on viu la gent de nivell socio-professional més alt).

Mirat d'aquesta manera els districtes es distribuïrien així:

D1 ... 3	D6 ... 1-2
D2 ... 2	D7 ... 4
D3 ... 3	D8 ... 4
D4 ... 2	D9 ... 3
D5 ... 1-2	D10 ... 3-4

En general, partint sempre de les dades de l'enquesta, podem fer un quadre de distribució dels Nivells de Pràctica

per Districtes.

	P	PR	NP
1	6,8	1,3	9
2	17,4	15,5	11,1
3	11	9,8	8,3
4	6,2	6	4,7
5	13	10,3	5
6	6,2	6	6,5
7	10,6	13,3	14,7
8	11	11,6	14,7
9	7,5	7,7	10,4
10	10,3	18,5	15,6

En el que a P es refereix són el D2 i el D5 els de més percentatge i això sembla correspondre's a la idea -comprovada en altres països- de que les classes socials no manuals solen estar associades a la pràctica esportiva tant a l'escola com en el temps de lleure (HENDRY, 1978)

En quant als PR, ens trobem amb que és el D10 el de percentatge més elevat, un districte que engloba les dues qualificacions més baixes; el segueixen el D2 i el D7, també qualificat aquest darrer entre els de més baix nivell. Segurament les diferències, en aquest cas, vindran marcades quan vegem en l'apartat 2.4.3. la mena de pràctiques esportives d'uns i altres.

A l'hora de mirar quins són els de més nombre de NP ens trobem amb que coincideix amb els tres barris de qualificació baixa: el D10 en primer lloc, el D7 i el D8 al seu darrera.

En el desglosament del quadre anterior per sexes que us oferim seguidament podem veure si es presenten o no diferències pel fet d'haver afegit la nova variable.

	P		PR		NP	
	♂	♀	♂	♀	♂	♀
1	8,6	4,3	1,7	0,9	5,7	11
2	15,7	19,8	15,8	15	8,6	12,7
3	9,4	13,4	13,3	6,2	11,4	6,3
4	6,7	5,3	6,7	5,3	3,8	5,2
5	10,9	16	10,8	9,7	7,6	3,5
6	6,4	5,9	5	7,1	8,6	5,2
7	11,2	9,6	11,7	15	14,3	15
8	11,6	10,2	15,8	7,1	15,2	14,5
9	8,6	5,9	5,8	9,7	11,4	9,8
10	10,9	9,6	13,3	23,9	13,3	16,8

NOTA: podeu trobar les gràfiques corresponents en l'annex 3

Les diferències són mínimes, aparentment, però mirant-lo amb més atenció s'observen algunes coses interessants:

Entre els P destaquen les noies del D5, amb un grau de participació força més elevat que el dels nois i que el global. En quant als PR, destaca l'alt percentatge dels nois del D8, la qual cosa quedava amagada fixant-nos sols en el global. Per últim, entre els NP les diferències no són pas massa grans, tan sols hi ha alteracions en l'ordre de percentatges de nois i noies però no en gran mesura.

Com a complement d'aquest punt concret podeu trobar en l'annex 2 d'aquest capítol un quadre on es dóna el percentatge de participació per barris en les estades i campaments del servei de vacances de l'Ajuntament. Els resultats no són pas massa diferents.

2.3.1.3. Nivell de pràctica, edat, sexe i estat civil.

Si agafem ara tan sols els grups d'edat compresos entre els 19 i els 24 anys, intentarem esbrinar si té importància l'estat civil en el nivell de pràctica. Direm de bell antuvi com es distribueixen en total i segons el sexe:

	TOTAL	♂	♀
solters	92,4	96	88,5
casats	6,6	3,2	10,2
separats	1	0,8	1,3

Per veure si l'edat també hi influeix, fem un altre quadre més extens:

	19-21						22-24					
	♂			♀			♂			♀		
	s	c	se.	s	c	se.	s	c	se.	s	c	se.
P	100	-	-	97,9	2,1	-	95,1	4,9	-	87,1	12,9	-
PR	100	-	-	100	-	-	91,4	8,6	-	81	19	-
NP	97,2	-	2,8	97,9	2,1	-	90,3	6,5	3,2	68,5	25,9	5,6

Tot plegat ens dóna la idea de que sí que pot ser aquest un nou element de selecció i criba dels esportistes. Observem sinó com entre els PR i els NP augmenta el percentatge de casats o separats respecte a les mateixes categories entre els P. Això, és clar, és més evident en el grup de 22 a 24 anys.

Tota manera, com la resta de les nostres consideracions, no podem agafar-les en un sentit estricte doncs caldria fer-ne un estudi més aprofundit.

2.3.1.4. Nivell de pràctica, sexe, edat i pertanyença a entitats esportives.

A nivell absolut direm que, sobre el total d'enquestats, un 37,5% dels nois està associat a alguna entitat de caire esportiu, així com un 24% de les noies.

Vegem com es distribueixen aquests associats segons el nivell de pràctica i el sexe:

	♂	♀
P	81,6	64,6
PR	15,6	27,4
NP	2,7	8

En la proporció de NP sembla reflexar-se que les noies poden ser més sovint sòcies d'alguna entitat esportiva sense que això impliqui que siguin practicants d'algun esport...

Donem un nou enfoc a aquest punt i vegem ara què passa partint del nivell de pràctica de tots els enquestats.

Entre els P, hi ha un 55,9% de nois associats i un 39% de noies. Separant-ho per edats veiem els percentatges d'associacionisme de cada grup:

	♂		♀	
	a.	n.a.	a.	n.a.
15-16	65	35	45,6	54,4
17-18	57,6	42,4	46,1	53,9
19-21	53	47	35,7	64,3
22-24	46	54	38,2	61,8

a.= associats
n.a.= no associats

Entre els PR, hi ha un 24,4% de nois associats i un 26,7% de noies, repartides de la forma següent:

	♂		♀	
	a.	n.a.	a.	n.a.
15-16	32,1	67,9	31,4	68,6
17-18	28,9	71,1	22,2	77,8
19-21	10,5	89,5	23,5	76,5
22-24	20,6	79,4	19	81

Finalment, entre els NP, trobem un 4,8% de nois associats i un 5,4% de noies associades, separant-se així per edats:

	♂		♀	
	a.	n.a.	a.	n.a.
15-16	8,3	91,7	3,7	96,3
17-18	4,3	95,7	7,3	92,7
19-21	2,6	97,4	7	93
22-24	6,5	93,5	3,5	96,5

2.3.1.5. Nivell de pràctica, edat, sexe i ocupacions principals.

Fent una taula que reculli a nivell absolut i per sexes les ocupacions principals dels P, podrem observar si hi ha diferències:

	Total	♂	♀
Estudien	59,7	58,1	62
Treballen	14,9	15,2	14,4
Aturats	13,3	16,7	8,5
Altres	12,1	10	15,1

El nombre d'estudiants és, de bon tros, el percentatge més alt entre els P, tant nois com noies i, mentre en aquestes és lleugerament superior, és a la inversa quan es tracta de treballadors i aturats, més abundants en el cas dels nois (una cosa sol portar a l'altra).

Si fem el mateix amb els PR, obtenim la següent taula:

	Total	♂	♀
Estudien	43,8	37	50,9
Treballen	21,3	26,9	15,5
Aturats	19,6	21,8	17,2
Altres	15,3	14,3	16,4

Aquí les coses canvien de forma prou substancial. Mentre que el % de nois estudiants és del 37%, entre les noies aquesta xifra és molt més elevada (50,9%). En els altres dos apartats són els nois els que tenen un percentatge de treballadors i aturats força més alt que el de les noies.

2.3.1.6. Nivell de pràctica, edat, sexe i participació en una manifestació esportiva popular.

En l'enquesta s'especificava "la cursa atlètica organitzada per l'Àrea de Joventut i Esports de l'Ajuntament" però el nombre elevat de respostes afirmatives ens va fer pensar que podien contestar afirmativament sense que fos cert que haguessin corregut aquesta cursa en concret. Aquest és un problema detectat a altres nivells, no hi ha una identificació clara, de vegades, de les activitats organitzades per l'Àrea.

Sobre el total d'enquestats, un 20% dels nois i un 11,3% de les noies van participar en la cursa popular (fos la que fos). Si els distribuïm per nivell de pràctica i sexe ens trobem amb la següent taula:

	♂	♀
P	71,8	67,9
PR	17,5	20,8
NP	10,7	11,3

Si fem com en l'apartat 2.1.3.4., i capgirem els termes, tot desglosant P, PR i NP per edat i sexe, arribem a veure que, d'entre els P, un 27,4% de nois va participar en curses, així com un 19,2% de noies. Si ho separem per edats:

	♂		♀	
	si	no	si	no
15-16	35	65	27,1	72,9
17-18	30,5	69,5	13,5	86,5
19-21	22,1	77,9	16,7	83,3
22-24	20,6	79,4	17,6	82,4

si= van córrer
no= no van córrer

Entre els PR el percentatge de participants masculins va ser del 15,1% i el femení del 9,5%

	♂		♀	
	si	no	si	no
15-16	21,4	78,6	11,4	88,6
17-18	23,7	76,3	7,7	92,3
19-21	10,5	89,5	14,7	85,3
22-24	2,9	97,1	-	100

Per acabar, entre els NP va haver-hi un 10,6% de nois i un 3,6% de noies corrent, distribuïts com segueix:

	♂		♀	
	si	no	si	no
15-16	8,3	91,7	-	100
17-18	30,4	69,6	5	95
19-21	2,6	97,4	-	100
22-24	6,5	93,5	1	99

En conjunt, i sense entrar en altres consideracions, podem pensar que aquestes curses populars són ben sovint més una manifestació social que no pas purament esportiva. És per això segurament que es donen alguns percentatges relativament elevats en el punt de NP i de PR.

2.3.1.7. Algunes conclusions a aquest apartat .

Recapitulant una mica fem una síntesi del que ens ha aportat aquest punt.

El nivell de pràctica, vist de forma absoluta, és força elevat: gairebé la meitat dels enquestats eren P (47,4%) i un % no tant alt però significatiu era PR.

Es veia, però, una diferenciació per sexes molt clara. Els nois practicaven molt més esport que les noies.

Els percentatges més alts de pràctica es donaven, tant en un cas com en l'altre, als 15-16 anys.

Les curves de nivell de pràctica (on veiem com influeix l'edat i el sexe) són diferents en nois i noies. En el cas de les noies podiem observar com tendien a deixar l'esport més, i més aviat, que els nois.

El lloc de residència afectava també al nivell de pràctica. Els districtes benestants gaudien d'un més alt percen-

tatge de practicants i la pràctica estava més estesa entre les noies. Els districtes de més baixa qualificació eren els de més nombre de NP i, en alguns casos, també de PR.

L'estat civil ha sigut un altre factor que semblava influir en el nivell de pràctica. Els casats i separats, més encara les casades i separades, no solien practicar tan regularment una activitat esportiva.

Un percentatge relativament alt d'enquestats estava associat a entitats de caire esportiu. La xifra es disparava si ens referiem als P, però seguia havent-hi diferències entre nois i noies, a favors d'aquells. Entre les noies es dona el fenomen d'estar associades en més alt percentatge que els nois quan són PR o inclús NP.

Més de la meitat dels P eren estudiants, augmentant el percentatge en el cas de les noies respecte als nois. Els nois, en canvi, presenten un major grau de P entre els treballadors i aturats respecte a les noies. Aquestes tendències es confirmaven, fent-se més gran la diferència, si es tenien en compte els PR.

El grau de participació en una manifestació esportiva popular, com ara una cursa atlètica urbana, era força alt i, tot i ser en gran part els P el que la corrien, també es donaven alguns percentatges relativament alts de participació entre els PR i els NP.

*

2.4. QUINS ESPORTS PRACTIQUEN ELS JOVES I ALGUNES IDEES SOBRE ELS QUE VOLDRIEN PRACTICAR

2.4.1. Quins esports practiquen...

En aquest apartat podrem constatar les diferències entre el nombre d'esports practicats a l'escola i els practicats a nivell federatiu. També adjuntem dades sobre els esports practicats pels joves enquestats en l'estudi de Valors Bàsics.

2.4.1.1. Els esports a l'escola (fins a 19 anys)

En l'esport escolar, si més no en el que sobresurt a nivell oficial -o sigui el controlat, en el cas de Barcelona, pel C.E.E.B.- s'hi troben arrelats els esports més significatius de caire tradicional. En el quadre que us oferim tot seguit podeu veure els percentatges de practicants de cada un d'ells, diferenciats els nois i noies:

	♂	♀
Atletisme	10,5	-
Basquetbol	21,5	58,5
Cross	3,7	-
Escacs	3,2	-
Futbol	19,2	-
Futbol-sala	16,4	-
Gimnàstica	-	3,6
Gimnàstica rítmica	-	4,9
Handbol	7,6	13,1
Hoquei patins	3,1	-
Natació	6,4	10,8
Tennis taula	4,2	-
Voleibol	3,7	7,9

Es pot apreciar, dins de la limitació força evident a nivell absolut, una molta més gran dispersió de pràctica entre els nois, enfront a una pràctica molt més concentrada en pocs esports (els considerats més "femenins") de les noies. Quan desglosem per edats aquests percentatges (veure quadre a l'annex 5), podem adonar-nos més clarament de que aquesta reducció augmenta amb l'edat i és correlativa a la disminució del nombre de practicants, sobretot en el cas de les noies.

Això sembla reflexar, ja des d'ara, la diferenciació per sexes a l'hora d'escollir o fer un esport, qüestió comuna a les diferents realitats que us anirem presentant.

El bàsquet veiem que és l'esport practicat majoritàriament per les noies i també el de més alt percentatge, a primera vista, entre els nois. De fet si sumem el percentatge de jugadors de futbol i futbol-sala, el resultat és superior (35,6% enfront als 21,5% del bàsquet).

I així es pot anar comparant...

Hem de comptar, però, amb que aquestes dades del C.E.E.B. recullen tan sols el nombre de practicants que van competir el curs 1983-84 en la seva organització. Pot haver-hi nens i nenes d'altres escoles que facin pràctiques esportives i que no hem reflexat en el nostre quadre.

Els esports practicats per cada escola solen tenir una marcada continuïtat d'any en any i costa introduir-hi, normalment, noves pràctiques. També podem dir que l'esport reflexa en certa manera el nivell socio-econòmic dels seus practicants, o el de l'escola en aquest cas.

Esports com ara la natació, el waterpolo o l'atletis-

me els practiquen escoles de nivell socio-econòmic alt. La pràctica de la natació (competitiva, recordem-ho) es redueix a les escoles que tenen piscina pròpia o gairebé. Altres esports de caire elitista, si mirem qui els practica, serien l'hoquei i el voleibol.

La resta són practicats en general per tota mena d'escoles però, llevat d'excepcions com ara la del futbol-sala, sempre són les escoles benestants les que presenten més nombre d'equips a la competició.

2.4.1.2. Els esports dels joves federats

Els principals problemes amb que vam enfrontar-nos a l'hora d'intentar quantificar els joves federats a cada esport ja els hem exposat abans. Vist això, vam arraconar de bon principi la nostra aspiració de qualificar-los d'algun manera...

Veureu que el quadre següent podria estar encara més diversificat si el compareu amb el proper, el dels esports practicats pels joves de l'enquesta de Valors Bàsics. Fixeu-vos, però, en la diferència entre el nombre de pràctiques esportives que es poden fer a nivell de federació, en relació amb les que fan els escolars...

Davant d'això podríem pensar que no és estrany que alguns nois i noies, tot i anant de vegades a escoles immerses en el món de l'esport escolar, "passin" una mica d'aquest per endinsar-se en el federat. Realment les federacions esportives presenten una oferta molt més bona en certs esports; en altres no cal ni que sigui millor perquè l'es-

port escolar no recull, com ja hem vist, moltes activitats esportives. El noi o noia que vulgui dedicar-se a alguna d'aquestes sol anar a parar, si les seves possibilitats econòmiques o condicions físiques li ho permeten, a un club esportiu.

Vegem, però, el quadre de pràctiques dels joves federats:

1. Arts marciais	50,89	15. Handbol	1,1	27. Esquí	0,235
. Judo	23,81	16. Rugbi	1,03	. alpi	0,16
. Taekwondo. 23,81		17. Ciclisme	0,66	. artístic . 0,04	
. Karate	1,92	. cicloturisme . 0,55		. fons	0,03
. Jiu-jitsu. 0,79		. ciclisme	0,11	. salts.	0,005
. Aikido	0,4	18. Patinatge rodes	0,62	28. Motociclisme	0,22
. Kendo.	0,16	. artístic	0,55	29. Vela	0,22
2. Futbol	11,8	. curses	0,62	30. Lluita	0,19
. masculí.	11,7	19. Natació	0,59	31. Beisbol	0,18
. femení	0,1	20. Escacs	0,57	32. Automobilisme	0,14
3. Tennis	5,36	21. Hoquei herba	0,41	33. Esport aeri	0,14
4. Activitats		22. Tennis taula	0,37	34. Pilota	0,11
subaquàtiques	4,72	23. Tret olímpic	0,35	35. Billar	0,09
5. Excursionisme	2,78	. al plat	0,1	36. Rem	0,08
6. Esquetbol	2,63	. de precisió.	0,25	37. Motonàutica	0,05
7. Hoquei patins	2,33	24. Salvament i		boxa	0,05
8. Gimnàstica	1,99	socorrisme	0,34	39. Piragüisme	0,04
9. Atletisme	1,84	. aquàtic.	0,25	Patinatge gel	0,04
10. Golf	1,65	. lers auxiliis . 0,09		41. Tir amb arc	0,03
11. Esgrima	1,51	25. Voleibol	0,32	42. Llebrers	0,01
12. Bules	1,46	26. Hípica	0,31	43. Tir al colom	0,08
13. Futbol sala	1,36				
14. Caça	1,12				

Sobta, d'entrada, veure l'elevadíssim percentatge de practicants d'arts marciais... Podem apuntar algunes ex-

plicacions a aquest fet:

a/ hem de tenir en compte que darrerament han proliferat, a Barcelona com a tot arreu, els gimnasos i locals dedicats a aquestes pràctiques i a d'altres, de tipus gimnàstic. A tothom, o gairebé, que s'inscriu en aquests llocs se li sol fer treure la llicència de federat.

b/ entre les dades que hem recollit a les federacions, en aquest cas sí que podem dir que s'han tingut en compte gairebé tots els barcelonins practicants d'arts marcial. Hem de fer constar, però, que les xifres no poden ser exactes doncs se'ns van donar percentatges sobre el total de llicències.

c/ segons com, algunes d'aquestes especialitats entrarien dins de les anomenades "noves pràctiques" (de les que parlarem més endavant); la gent no sol considerar les arts marcial (tot i que ho són clarament en els seus països d'origen) com integrades en el bloc d'esports "tradicionals"

d/ el fet de que, teòricament, la gent apren a defensar-se practicant aquests esports no és pas tampoc aliè a aquesta forta demanda en aquest camp.

Immediatament després apareix el futbol, esport de masses més a nivell d'espectadors no pas de practicants, però també, com podeu observar, a un nivell força alt en aquest darrer aspecte. El percentatge donat (força relatiu per la manca de concreció en la informació facilitada per la federació) pot ser inclús superior. N'hem destriat el futbol-sala, el percentatge del qual pot ser també -davant del "boom"

que ha tingut aquest esport en els darrers anys- més elevat (ens remitim al parèntesi anterior).

Altres dades que poden resultar interessants són les referides a l'alt percentatge que es presenta (respecte a altres esports que semblaria que han de ser més practicats) de practicants d'Activitats Subaquàtiques i Golf... Podem dir que, segurament, això es degut a la manca d'unificació (tot i la nostra insistència al respecte) de criteris adoptats per les diferents federacions a l'hora d'atendre la nostra demanda. Aquestes dues, concretament, van considerar com a practicants el nombre total de barcelonins federats, ja fos en clubs de Barcelona-ciutat o en altres de fora. En el cas del golf la cosa és ben clara doncs no hi ha cap club a la ciutat d'aquest esport. Això no ha sigut així en altres casos: la Federació d'esports d'hivern -amb l'esquí com a esport més afectat- o les de motociclisme, rem, piragüisme, ciclisme, caça... i una mica en general les de tots aquells esports que es practiquen fora de la ciutat, van donar-nos dades -reconeixent-ho ells mateixos- no massa reals respecte al nombre total de joves practicants.

Insistim doncs en que no són aquestes dades exactes totalment, peròensem que formen un marc de referència acceptable tenint en compte totes aquestes consideracions previes.

En l'annex 6 es troben dues taules complementàries d'aquesta, en les que es fa novament la distribució d'esports però segons el sexe. En aquest nivell federatiu, l'esport dominant en cada sexe (millor, els esports) és el mateix que en la taula que acabem de repassar, les Arts Marcials. En el que respecte a les noies es fa notar la forta davallada -prou

previsible- del futbol i la desaparició d'altres esports d'equip com són els dos hoqueis (patins i gel) i el futbol sala.

Com a complement d'aquestes reflexions podeu veure la següent taula en la que estan ordenats els esports segons el % de participació que tenen les noies en cada un d'ells:

1. Salvament i soc. (lers auxiliis)	96,3	13. Excursionisme	31,7	Activitats subaquàtiques	20
2. Patinatge artístic	88,6	14. Judo	30	30. Llebrers	16,6
3. Piragüisme	58,3	15. Jiu-jitsu	30	31. Tir olímpic (precisió) ..	14,9
4. Alpica	58,2	16. Tennis	29,3	32. Automobilisme	14,3
5. Esquí (fons)	56	17. Natació	29,1	33. Vela	14,2
6. Gimnàstica	49,5	18. Rem	28,7	34. Ciclisme (cicleturisme) ..	10
7. Voleibol	40	19. beisbol	27,1	Kendo	10
8. Esquí (alpí)	37,5	20. Atletisme	26,5	Aikido	10
9. Salvament i soc. (aquàtic)	37,4	21. Golf	25	37. Esport aeri	9,4
10. Esquí (artístic)	34,2	Karate	25	Patinatge (gel)	9,4
11. Basquet	32,2	23. Motonàutica	22,7	39. Esgrima	9,3
12. Boles	32	24. Handbol	22,3	40. Lluita	9
		25. Tennis taula	21,8	41. Rugbi	5,4
		26. Hoquei herba	21,6	42. Pilota	1,06
		27. Escacs	21,2	43. Futbol	0,86
		28. Taekwondo	20		

Sense cap practicant femenina, segons les dades federatives, hi hauria els següents esports: billar, boxa, caça, ciclisme, salts amb esquís, hoquei gel, hoquei patins, futbol-sala, motociclisme, tir amb arc, tir al colom, tir al plat i curses amb patins. És aquest un punt que convida a la reflexió tot i que sapiguem que realment n'hi ha alguns en que la dona ja s'ha introduït des de fa un temps -la qual cosa semblen ignorar a les federacions respectives- com pot ser el futbol-sala o les curses amb patins, per dir els més clars.

2.4.1.3. Els esports dels joves de l'enquesta de V.B.

En aquest apartat hem volgut aprofundir una mica més en l'estudi donada la felicitat circumstància de que disposavem de totes les variables que ens vingués de gust considerar. Hem pogut veure així:

- a/ Quins són els esports practicats a nivell global.
- b/ Quins són els esports practicats segons el sexe.
- c/ Quins són els esports practicats segons el lloc de residència i l'edat.

Passem a desenvolupar tot seguit cada un d'aquests apartats:

- a/ A nivell global podem observar en la taula següent quins són els esports practicats per la mostra de joves en %:

1. Futbol	19,54	8. Esquí	2,07	17. Boxa	0,27
. Masculí	16,48	9. Arts marciais	2,3	Hípica	0,27
. femení.	0,65	. Judo	0,65	Submarinisme	0,27
. sala.	2,41	. Karate	0,65	. Submarinisme .	0,18
2. Gimnàstica	16,08	. Taekvondo. . . .	0,55	. Pesca submar..	0,09
. Gimnàstica. . .	11,3	. Kung-fu.	0,18	Patinatge	0,27
. Jazz.	1,11	. En general .	0,27	21. Salvament i	
. Dansa	0,65	10. Vela	1,58	socorrisme	0,18
. Culturisme. . .	0,65	. Vela	0,93	22. Petanca	0,09
. Ball.	0,55	. Windsurf	0,65	Billar	0,09
. Ballet.	0,37	11. Tennis taula	1,39	Escacs	0,09
. Gimnast.Ritm. .	0,27	12. Ciclisme	1,2	Escoltisme	0,09
. Gimnast.Espo. .	0,27	13. Voleibol	1,11	Golf	0,09
. Aeròbic	0,27	14. Handbol	0,93	Piragüisme	0,09
. Break Dance . .	0,18	15. Motociclisme	0,64	Esgrima	0,09
. Ioga.	0,46	. Motociclisme	0,37	Beisbol	0,09
3. Natació	14,81	. Trial.	0,18	Hoquei gel	0,09
4. Basquet	12,03	. Moto-cross . . .	0,09	Hoquei patins	0,09
5. Atletisme	10,92	16. Rugbi	0,37	Waterpolo	0,09
. Footing	6,11				
. Atletisme . . .	4,72				
. Jogging	0,09				
6. Tennis	7,96				
. Tennis.	5,74				
. Fronton	1,48				
. Squash.	0,74				
7. Excursionisme	4,24				
. Excursionisme	2,03				
. Muntanyisme . .	1,02				
. Espeleologia. .	0,37				
. Caminar	0,37				
. Escalada. . . .	0,27				
. Alpinisme . . .	0,09				
. Alta Muntanya	0,09				

El primer que reflexa aquesta taula, si la relacionem amb la de l'esport federat, és l'aparició de tot un conjunt de pràctiques corporals que no s'inclouen en ocasions en el capítol d'esports reconeguts com a tals (no n'hem pas trobat cap en l'apartat de l'esport federat), però que són, certament, activitats físiques.

Els comentaris de N.PUIG (1984) a una taula similar elaborada per GARCIA FERRANDO (1982) ens semblen molt adients per explicar alguns dels aspectes que sobresurten en la nostra:

"Els esports recollits -diu- poden ser practicats de manera totalment oposada. La natació, per exemple, s'ha d'interpretar com una activitat lúdica, sense cap preocupació generalment per l'entrenament més o menys rígid.

El futbol en podria ser una excepció però podem dubtar... Al nostre país es veu molt sovint com un grup d'amics organitza partits de futbol sense un objectiu precís. Hi ha un enfrontament, un guanya i l'altre perd, però l'objectiu perseguit és passar-s'ho bé, mantenir-se en forma... en lloc d'un entrenament organitzat i seriós, de cara a participar en competicions federatives.

L'elevada taxa de l'atletisme es deu a l'increment de practicants del footing.

La gimnàstica i el tennis són esports entesos com a joc, per ocupar el temps de lleure. Els gimnasos s'han anat incrementant de forma espectacular en mitjanes i grans ciutats. Les pistes de tennis en llocs de vacances, zones residencials, utilitzades preferentment els caps de setmana o el clubs que funcionen amb objectius lucratius són indicadors de la forta de-

manda existent en relació a aquesta pràctica que se sol situar al marge dels circuits federatius."

Fa molta estona deiem allò de que la demanda és extremament diversificada, diferenciada... Com veiem POCIELLO (de qui en treia la idea N.PUIG en aquest cas) sembla tenir molta raó donades les respostes dels nostres joves.

b/ Si diferenciem la taula anterior segons el sexe dels practicants (vegeu l'annex 7) hi ha notables diferències.

El futbol, primer esport de llarg entre els nois, passa a ocupar el 8è lloc entre les noies (que poc a poc intenten introduir-se en els esports típicament masculins). La gimnàstica (amb totes les variants -no pròpiament gimnàstiques- que heu pogut veure en la taula anterior) és la primera entre les noies, també per diferència, i la 6ª entre els nois, amb un percentatge força elevat.

Per complementar això us oferim, com en el cas de l'esport federat, una nova llista on apareixen els esports ordenats segons el % de noies practicants, respecte a l'absolut:

1. Jogging	100	14. Bicicleta	66,67	Vela	40
Beisbol	100	Voleibol	66,67	28. Tennis	38,71
Salvament i socorris...	100	Aeròbic	66,67	Esquí	38,71
Jazz	100	Gimnàstica Esportiva ..	66,67	30. Fronton	37,5
Ballet	100	18. Squash	62,5	31. Boxa	33,33
Gimnàstica Rítmica	100	19. Natació	59,37	32. Basquet	33,07
Caminar	100	20. Judo	57,14	33. Windsurf	28,57
8. Dansa	85,71	21. Footing	50	34. Futbol-sala	23,07
9. Ball	83,33	Excursionisme	50	35. Tennis taula	20
10. Ioga	80	23. Atletisme	47,06	36. Culturisme	14,28
11. Gimnàstica	75,41	24. Muntanyisme	45,45	Karate	14,28
12. Hípica	66,67	25. Ciclisme	42,86	38. Futbol	3,78
Patinatge	66,67	26. Handbol	40		

Sense cap practicant femenina, segons les dades de l'enquesta, hi hauria els següents esports: hoquei patins, hoquei gel, motociclisme, trial, motocross, petanca, rugbi, futbol americà, escacs, waterpolo, submarinisme, pesca submarina, piragüisme, billar, break-dance, taekwondo, kung-fu, esgrima, golf, escalada, alpinisme, alta muntanya i espeleologia.

Aquí encara es fa més evident que no és aquesta la realitat, per sort, en quant als esports practicats per les joves barcelonines. Molts dels esports esmentats els practiquen les noies, si bé a nivell una mica minoritari, però això no es va veure reflexat en les enquestes, passades, recordem-ho, a una mostra aproximada de mil joves barcelonins.

La lectura inversa de la taula ens donaria el percentatge invers de practicants masculins del mateix esport.

c/ Influeix el lloc de residència en els esports practicats pels joves barcelonins?

Ben certament aquest punt té una influència innegable de cara a que els joves practiquin un o altre esport. No tan sols pel fet de que hi hagi o no els equipaments necessaris al seu abast sinó per una altra qüestió, la de que viure en un lloc comporta adequar-se i actuar segons els dictats d'una sèrie de paràmetres afins a nivell de col·lectivitat. Vegeu sinó la taula adjunta (extreta del quadre 1 de l'annex 8) en la que hi ha els percentatges de pràctica global de tres grups de districtes, seguint les pautes de diferenciació anteriors: ALT.- el D2, el D5 i el D6; MITJA.- el D1, el D3 i el D4; BAIX.- el D7, el D8, el D9 i el D10. Això tenint en compte diferents esports.

	Alt	Mitjà	Baix
Esgrima	100	-	-
Golf	100	-	-
Esquí	73	11,5	15,4
Hípica	66,7	-	33,3
Motociclisme	57,1	28,6	14,3
Vela windsurf	56,3	18,7	25
Aeròbic-Jazz Ballet-Dansa-pr.	53,6	14,3	32,1
Tennis-Squash Fronton	50,6	23	26,4
Gimnàstica	32,8	25,4	41,8
Tennis-taula	40	6,7	53,3
Basquet	28,5	24,6	46,9
Futbol-Futbol.s. Rugbi-Futbol am.	23,1	30,1	46,8
Arts Marcials i Boxa	25	21,4	53,6
Ciclisme	28,6	-	71,4
Petanca	-	-	100

Si assimilem, com ja apuntàvem abans i hem fet ja en una altra ocasió, el lloc de residència a la classe social (qüestió prou relativa però que sol tenir correspondència) podem veure si, segons el que apareix en la nostra taula, es poden donar com a vàlides una sèrie d'opinions sobre el tema, que ara us anirem exposant.

En primer lloc es diu que els grups socials inferiors són menys actius que els altres i solen triar, per damunt de tot, esports d'equip i de tradició (ENGSTRÖM, 1978)

Ja hem vist abans (capítol 2.3.1.2.) que els barris amb qualificació baixa eren els menys actius. Si mirem la taula que ara comentem veiem que, efectivament, és més elevat el seu percentatge en esports d'equip i més aviat tradicionals.

Per altra banda es considera que esports com el tir amb arc, l'esgrima, l'hoquei, el tennis, el golf... es prac-

tiquen sobretot en els sectors residencials superiors. Contraposats a això, els nuclis populars revaloritzen pràctiques com ara el ciclisme, la boxa, l'halterofília, la musculació, el culturisme, la lluita greco-romana... (AUGUSTIN, 1981)

Fixant-nos altra vegada en la taula veiem que aquestes afirmacions es corresponen força als percentatges apuntats. Potser si en lloc d'haver adjuntat el fronton al tennis, l'haguéssim deixat apart, ens sortiria també un percentatge més clarament elevat en els districtes "alts".

De qualsevol manera això no es pot afirmar ben rotundament. En els darrers temps s'estan fent esforços encaminats a fer més populars aquesta mena d'esports i treure'ls del damunt aquest aire elitista que comporten.

També es diu que els joves sorgits de classe obrera o futurs obrers escolleixen activitats com ara futbol, motocross, karate, tennis taula. Els joves de nivell socio-econòmic més elevat s'inscriuen preferentment en activitats culturals o practiquen esport en clubs o en família (CALLEDE, 1979)

Tot això s'adiu en gran part als comportaments que es desprenen de la taula d'esports per districte.

Segurament que l'anàlisi dels resultats de l'enquesta que proposem, més basada específicament en el tema esportiu, no s'apartaria gaire d'aquestes consideracions.

En el que respecte a la diferenciació segons l'edat de les pràctiques esportives, pensem que és aquest un punt que caldria tocar però ens limitem a oferir, com a eina de treball, el quadre 2 de l'annex 8, on hi ha el desglosament per edats del quadre 1 del mateix annex.

2.4.2. ... i algunes idees sobre els que voldrien practicar.

En una enquesta als participants de les estades de vacances de l'Ajuntament es preguntà als nois i noies quins esports proposarien per ser practicats. La resposta, en % va ser la següent:

1. Esquí nàutic	19	Muntanyisme	1,09
2. Ala delta	16,8	17. Futbol	0,73
3. Submarinisme	9,85	18. Piragüisme	0,4
Equitació	9,85	Motonàutica	0,4
5. Paracaigudisme ...	7,3	Espeleologia	0,4
6. Vela	6,2	Aeruestatisme ...	0,4
Tennis	6,2	Handbol	0,4
8. Trial	4,01	Voleibol	0,4
9. Motocross	3,65	Waterpolo	0,4
10. Escalada	4,55	Ciclisme	0,4
11. Vol sense motor ..	4,19	Rugbi	0,4
Natació	2,19	Petanca	0,4
13. Alpinisme	1,46	Tir amb arc	0,4
14. Atletisme	1,09	Tir	0,4
Patinatge	1,09		

Com podeu veure són gairebé tots esports en els que no és tan important potser el competir amb unes regles fixes i contra algú (característiques ben típiques dels esports de competició de caire més aviat tradicional), sinó passar-s'ho bé.

És clar que hem de tenir en compte que els nois i noies als que es va fer l'enquesta acabaven de viure uns dies en un ambient d'aventura: lluny de casa, en contacte amb la natura, fora de la ciutat...

Això sol no justifica, però, aquests resultats. Hem arribat al punt en que els esports tradicionals, tot i que segueixen comptant amb molts practicants, s'estan qüestionant a molts nivells i es van oferint alternatives diferents.

També al nostre país ha aparegut amb força -i es va desenvolupant- el concepte d'esport de lleure (de molt pes ja en altres països). Paral·lel però contrari al model esportiu "pur" -centrat en la competició- ha sortit aquesta forma d'entendre l'esport com a recreació; és aquest un model anti-institucional. Les institucions esportives han de garantir les gestes -les regles del joc-, els llocs -definició dels equipaments i espais esportius- i organitzar els papers de cadascú -practicants, campions, dirigents... El model d'esport de lleure prescindeix gairebé sempre de tot això i s'organitza de manera espontània i en llocs improvisats. Els equipaments socio-culturals poden ser un bon lloc per la seva pràctica (AUGUSTIN, 1981)

Com ha sorgit tot això? Hem vist abans que els esports practicats a l'escola s'aferraven una mica a aquests models tradicionals i potser és aquesta una de les raons del naixement d'altres interessos. Segons una recerca feta per l'INSEP de París alguns factors que expliquen la tria de pràctiques esportives "de ruptura (noves pràctiques de tipus ecològic i informal) serien un "mal record" del sistema escolar o, més en general, les situacions de desigualtat social.

Lligades a això, a aquest cert rebuig per l'esport escolar o de clubs -a nivell tradicional- es fan a França una sèrie de reflexions que poden contribuir a aclarir-nos el perquè d'aquest fenomen. Es diu que en les estructures tradicionals l'individu se subordina a la Institució -ha de fer-se ell a la

mesura de l'esport. En les noves pràctiques, són aquestes les que es fan a la mida de l'home. En les noves pràctiques, també, per importància la relació educador-educat (CALLEDE, 1982)

En la taula de la primera part d'aquest apartat hem observat que són els nois i noies dels districtes benestants els que practiquen més aquests esports que es podrien incloure en la categoria d'esport recreatiu o de lleure. En això coincidim també amb altres països. A França, per exemple, s'ha vist que són essencialment els representants de les categories intermitges de l'estructura social els que participen en les activitats introduïdes més recentment: expressió corporal, gimnàstica voluntària, relaxació, ioga, escalada, tennis... (CALLEDE, 1983)

*

2.5. ON FAN ESPORT ELS JOVES

La localització exacta dels espais que utilitzen els joves per practicar esport és un tema prou extens com per dedicar-hi tot un treball com aquest, com a mínim. Ens limitarem doncs a apuntar alguns aspectes fonamentals a l'hora d'afrontar aquest punt concret.

Els espais designats clàssicament a Barcelona com a llocs adients, a un o altre nivell, per la pràctica de l'esport han estat classificats i analitzats prou a fons en un estudi sobre equipaments esportius a la ciutat que es troba a la bibliografia. No en parlarem doncs i oferirem altres punts de vista sobre el-tema.

parlant globalment de l'espai social i la pràctica esportiva es poden diferenciar els practicants dels grups populars dels dels sectors residencials: en els grups populars, se'ns diu, la pràctica de l'espai es limita a un perímetre relativament petit -tothom sol fer-se soci de petits clubs que s'identifiquen amb el barri-. En els sectors residencials l'espai s'eixampla i els clubs sobrepassen sovint l'espai físic del sector (AUGUSTIN, 1981)

Hem parlat abans, però de que el jovent pot tendir a practicar esport deixant de banda una mica els clubs (almenys els tradicionals). Una possible explicació a això seria el fet de que els clubs solen presentar esquemes semblants als que ofereix l'escola, als ulls dels joves. Per això els que rebutgen l'esport escolar els rebutgen i a l'inrevés (HENDRY, 1978).

No estaria per demés que poguessim comprovar si això pot ser dit també en el nostre cas.

Seria interessant també observar si un aspecte diferenciador entre la conducta de nois i noies a l'hora de localitzar la seva pràctica, que han trobat els francesos, es dona entre nosaltres: les noies, diuen, solen tenir més tendència a la mobilitat geogràfica. La possibilitat de trobar nois diferents dels que han sigut els seus companys de jocs quan eren petites pot ser-ne una de les causes (CALLEDE, 1979)

L'augment progressiu de pràctiques alternatives a l'esport tradicional permet una apropiació de l'entorn com a espai on poden ser desenvolupades satisfactòriament. És en aquesta línia que s'afirma que el desenvolupament de la cursa a peu, el footing (córrer per on sigui), els crossos populars urbans o en zones properes a la ciutat, les diades de la bicicleta, del córrer... són testimoni d'aquest fenòmen de reconquesta de tota mena d'espais per la pràctica esportiva, però és d'hora encara per mesurar-ne els efectes (AUGUSTIN, 1981).

La ciutat com a macro-equipament esportiu i immens receptacle d'equipaments de tota mena, adaptats a moltes formes d'esport, ha anat prenent força però es veu superada en ocasions per altres àmbits on els ciutadans en general, i els joves en particular, intensifiquen la seva pràctica esportiva. És evident que, també al nostre país, la incorporació d'espais extra-urbans en el temps lliure ha progressat considerablement en els darrers vint anys. L'increment de vacances i de mobilitat de la gent, el paper del mar i del sol en la cultura corporal, la relativament bona adaptació de les activitats físiques

de vacances al model familiar, són factors que semblen haver afavorit aquesta progressió. L'equipament del lloc de vacances i a la natura ha progressat més depressa i amb més intensitat i diversitat que no pas l'urbà. Tot i la importància i l'interès que puguin tenir aquestes realitzacions, podem pensar que una progressió sensible de les activitats físiques i esportives en el conjunt de la població no pot basar-se més que en un desenvolupament simultani de l'esport a les vacances i en la vida diària (HAUMONT)

No cal sinó intentar que això prosperi encara més i que el jove pugui tenir oportunitat de practicar aquells esports que que somnia (sense haver d'esperar per força que arribin les vacances per fer-ho) en llocs no molt apartats del seu entorn habitual.

Barcelona encara ha de progressar molt en aquest camp. La disponibilitat de llocs adients hi és en diferent mesura segons on ens situem, però s'ha de treballar encara per adequar-los a diferents tipus de pràctiques, arribar a aprofitar-los millor o fer-los més accessibles a tota mena d'usuari (i als joves en especial)

*

2.6. COM FAN ESPORT ELS JOVES

Fins ara hem estat parlant del jove esportista unidimensionalment, com a practicant. Però hi ha altres aspectes que entren en el nostre límit d'edat...

Si agafem el sistema de classificació emprat sobretot en l'esport tradicional, veurem com el jove pot ser també: àrbitre-jutge, monitor-entrenador, dirigent...

Tot i no haver trobat gaires referències sobre aquest tema concret podriem dir que són aquestes unes vies adoptades per un percentatge relativament baix de joves i associades, en certa manera, a la fi de la seva "vida esportiva", entesa aquesta com el temps en que practica amb regularitat un esport. No sempre és així, és clar, doncs hi ha practicants que compaginen aquesta categoria amb alguna o algunes de les altres, però no solen ser la gran majoria; potser es troben en més gran nombre en el món de l'esport escolar.

En algunes escoles, efectivament, són ex-alumnes els que s'ocupen de l'esport i les pràctiques esportives. Això sol ser positiu per ells i per la mateixa escola. Per ells perquè conserven aquest lligam amb el lloc en que han passat gran part de la seva vida (l'escola), que ve a ser per ells un bon lloc de referència i on poden seguir amb tot un conjunt de relacions socials sense que s'hagi produït d'aquesta manera cap trencament bruscat. A més, inclús, així poden seguir sent practicants. I per l'escola també, entre altres coses perquè així s'estalvia haver de buscar gent de fora per fer aquesta feina.

La mateixa situació pot donar-se en alguns clubs de cai

re més aviat familiar o modest (en poques ocasions es dona en grans clubs, llevat de que el practicant que esdevé entrenador o monitor hagi tingut un cert èxit en la seva vida esportiva).

Aquests nois i noies que passen a aquestes noves categories de pràctica (llevat del cas, en general, dels dirigents esportius -almenys a baix nivell), solen rebre alguna compensació econòmica per la feina que fan, la qual cosa, sobretot en el cas dels més joves, els hi sol anar força bé.

Sobrepasant aquestes pinzellades sobre el "com fan esport" els joves, ens endinsarem en un terreny no molt llunyà, el de les motivacions, i farem una petita referència al que pot representar per ells l'esport.

Hi ha diferència entre uns joves i els altres, entre nois i noies respecte a això?

Aquí, com gairebé a tot arreu -tenint com a exemple més clar potser el cas dels EEUU d'Amèrica- també podríem dir que els mitjans populars fan servir l'esport com a medi de promoció social; els estaments superiors en canvi li donen més la idea de relació social (AUGUSTIN, 1981).

Respecte a la possible diferència entre sexes en quant a la seva motivació envers la pràctica esportiva, se'ns diu que els nois barcelonins solen participar pel fet de practicar l'activitat de que es tracti; les noies, en canvi, valoren més altres aspectes com ara la convivència, la companyonia, la relació que pugui haver-hi amb el grup que fa la mateixa activitat... (LAPARRA i altres, 1983)

*

2.7. QUAN I PERQUE DEIXEN DE FER ESPORT

Ha anat sortint en aquest escrit que una època-clau que un nombre relativament reduït de practicants joves supera és el moment de sortir de l'escola o de canviar de centre...

S'han fet, respecte a aquest tema, algunes consideracions interessants:

Quan els nois i noies surten de l'escola o entren en la vida professional, hi ha un decreixement important del nombre de practicants. Això pot ser degut a...

... que no els ha agradat el tipus d'Educació Física que han estat fent a l'escola.

... que no s'han pogut iniciar en esports que potser els haurien estimulat.

... que han deixat de trobar-se amb els companys d'escola amb els que compartien el gust per l'esport i no troben en el nou ambient ningú que els substitueixi.

... que mentre eren a l'escola no han estat en contacte amb associacions esportives de fora i no han tingut ocasió de fer-ho quan han sortit.

I, què sol passar, a més, quan es produeix aquest canvi?

... que els estudis complementaris o l'activitat professional limiten les activitats de lleure.

... que el fet de entrar a formar part d'entitats sol ser un tràngol fort per la butxaca.

... que, de vegades, el nombre d'instal·lacions que té al seu abast o el seu horari d'utilització no és l'adient

(RENSON, 1978)

Com veiem, d'entrada, són moltes les raons que poden entrebancar als més joves a l'hora de decidir si continuen o no practicant un o altre esport -si és que ho feien.

Una qüestió fonamental sembla ser el tipus d'E.F. que s'hagi rebut a l'escola... Normalment ni en les classes d'EF ni en la pràctica de l'esport escolar, s'ensenya als nens i nenes o als nois i noies a practicar o viure l'activitat física com a manera d'omplir el temps de lleure. L'esport oci, per dir-ho d'una manera sintetitzada al màxim, no s'ensenya a les escoles.

El problema, però, s'agreuja si, com passa en tantes ocasions, el que hi ha és una manca d'activitat esportiva a l'escola. Encara ara hi ha centres que no fan E.F. o la practiquen segons uns criteris totalment superats i, de vegades, rebutjables.

Deixant això de banda, hem d'afegir alguna cosa encara respecte a les consideracions que hem exposat al principi. Aquestes tan sols es fixen en el cas dels nois i noies que deixen l'escola per endinsar-se en una nova activitat: uns estudis complementaris o una activitat professional. Però, d'un dia a l'altre, cada vegada són més nombrosos els joves que s'enfronten a una situació nova i preocupant, l'atur. Hem vist abans que no eren pas masses, segons els resultats de l'enquesta de Valors Bàsics, els aturats que practicaven esport. El factor econòmic no deu ser pas aliè a aquesta situació, però d'altres factors deuen contribuir a que aquests joves, que disposen -sense voler- de tant de temps lliure, no s'aboquin a una pràctica esportiva que els seria prou gra-

tificant.

Suposem que tot això ha sigut superat i que el jove segueix practicant esport. Es diu que hi ha dos altres moments claus, diferents per nois i noies, que poden comportar una pèrdua d'interès per l'activitat esportiva. En el cas de les noies seria el casament i en el dels nois, el naixement del primer fill (HENDRY, 1978)

Nosaltres hem pogut constatar que els casats/des no tenien un alt percentatge de pràctica, però ens falta la referència de si l'havien tingut o no abans per tal de confirmar aquesta idea.

També es diu que esports que poden ser practicats conjuntament per la parella (esquí, natació, tennis... però no jocs d'equip) presenten una taxa més baixa d'abandonament (HAUMONT).

En quant al perquè deixen de fer esport o quins són els obstacles que se'ls presenten per la pràctica esportiva, ENAULT (1979) -arrel dels resultats d'una enquesta feta per ell i altres a joves (entre 15 i 19 anys) i adults francesos- cita les següents raons:

	15-19	adults
Manca de temps	42	12
Manca d'equipaments	29	38
Cost del material	9	2
No contesten	6	11
No volen fer esport	14	37

Entre una cosa i l'altra, els joves passen a formar part, en molts casos, d'una categoria vinculada al món esportiu, però no a la pràctica esportiva: la d'espectadors. Aquest fenomen caldria estudiar-lo també acuradament.

*

ANNEXES

ANNEX 1. Nombre total d'esportistes federats, segons edat i sexe.

Font: Federacions esportives.

Les dades que segueixen han sigut la base de confecció de les taules de percentatge de pràctica que surten en aquest treball (apartat 2.4.1.2.) i de la quantificació dels joves federats barcelonins (apartat 2.2.2.). Caldria, sens dubte, una revisió de moltes, que no corresponen massa a la realitat teòrica, però tenen un valor com a mostra. Hem marcat les que suposem més dubtoses amb un asterisc.

<p><u>. ATLETISME, F.C.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>14-15</td><td>257</td><td>117</td></tr> <tr><td>16-17</td><td>359</td><td>130</td></tr> <tr><td>18-19</td><td>223</td><td>78</td></tr> <tr><td>20-21</td><td>140</td><td>52</td></tr> <tr><td>22-25</td><td>185</td><td>42</td></tr> <tr><td>Total</td><td>1164</td><td>419</td></tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-15	257	117	16-17	359	130	18-19	223	78	20-21	140	52	22-25	185	42	Total	1164	419	<p><u>. AUTOMOBILISME, F.C.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>14-15</td><td>-</td><td>1</td></tr> <tr><td>16-17</td><td>5</td><td>2</td></tr> <tr><td>18-19</td><td>8</td><td>2</td></tr> <tr><td>20-21</td><td>19</td><td>3</td></tr> <tr><td>22-25</td><td>70</td><td>9</td></tr> <tr><td>Total</td><td>102</td><td>17</td></tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-15	-	1	16-17	5	2	18-19	8	2	20-21	19	3	22-25	70	9	Total	102	17	<p>* <u>. BASQUETBOL, F.C.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>14-15</td><td>495</td><td>270</td></tr> <tr><td>16-17</td><td>345</td><td>195</td></tr> <tr><td>18-19</td><td>330</td><td>90</td></tr> <tr><td>20-25</td><td>360</td><td>173</td></tr> <tr><td>Total</td><td>1530</td><td>728</td></tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-15	495	270	16-17	345	195	18-19	330	90	20-25	360	173	Total	1530	728
	♂	♀																																																												
14-15	257	117																																																												
16-17	359	130																																																												
18-19	223	78																																																												
20-21	140	52																																																												
22-25	185	42																																																												
Total	1164	419																																																												
	♂	♀																																																												
14-15	-	1																																																												
16-17	5	2																																																												
18-19	8	2																																																												
20-21	19	3																																																												
22-25	70	9																																																												
Total	102	17																																																												
	♂	♀																																																												
14-15	495	270																																																												
16-17	345	195																																																												
18-19	330	90																																																												
20-25	360	173																																																												
Total	1530	728																																																												
<p><u>. BEISBOL, F.C.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>14-15</td><td>40</td><td>9</td></tr> <tr><td>16-17</td><td>38</td><td>6</td></tr> <tr><td>18-19</td><td>14</td><td>14</td></tr> <tr><td>20-21</td><td>8</td><td>7</td></tr> <tr><td>22-25</td><td>13</td><td>6</td></tr> <tr><td>Total</td><td>113</td><td>42</td></tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-15	40	9	16-17	38	6	18-19	14	14	20-21	8	7	22-25	13	6	Total	113	42	<p><u>. BILLAR, F.C.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>14-15</td><td>2</td></tr> <tr><td>16-17</td><td>6</td></tr> <tr><td>18-19</td><td>19</td></tr> <tr><td>20-21</td><td>17</td></tr> <tr><td>22-25</td><td>33</td></tr> <tr><td>Total</td><td>77</td></tr> </tbody> </table>		♂	14-15	2	16-17	6	18-19	19	20-21	17	22-25	33	Total	77	<p><u>. BOLES, F.C.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>14-15</td><td>46</td><td>13</td></tr> <tr><td>16-17</td><td>50</td><td>15</td></tr> <tr><td>18-21</td><td>226</td><td>149</td></tr> <tr><td>22-25</td><td>529</td><td>223</td></tr> <tr><td>Total</td><td>851</td><td>400</td></tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-15	46	13	16-17	50	15	18-21	226	149	22-25	529	223	Total	851	400							
	♂	♀																																																												
14-15	40	9																																																												
16-17	38	6																																																												
18-19	14	14																																																												
20-21	8	7																																																												
22-25	13	6																																																												
Total	113	42																																																												
	♂																																																													
14-15	2																																																													
16-17	6																																																													
18-19	19																																																													
20-21	17																																																													
22-25	33																																																													
Total	77																																																													
	♂	♀																																																												
14-15	46	13																																																												
16-17	50	15																																																												
18-21	226	149																																																												
22-25	529	223																																																												
Total	851	400																																																												
<p><u>. BOXA, F.C.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>14-15</td><td>3</td></tr> <tr><td>16-17</td><td>6</td></tr> <tr><td>18-19</td><td>8</td></tr> <tr><td>20-21</td><td>12</td></tr> <tr><td>22-25</td><td>11</td></tr> <tr><td>Total</td><td>40</td></tr> </tbody> </table>		♂	14-15	3	16-17	6	18-19	8	20-21	12	22-25	11	Total	40	<p><u>. CACA, F.C.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>18-21</td><td>600</td></tr> <tr><td>22-25</td><td>360</td></tr> <tr><td>Total</td><td>960</td></tr> </tbody> </table>		♂	18-21	600	22-25	360	Total	960	<p><u>. CICLISME, F.C.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>14</td><td>1</td></tr> <tr><td>15-16</td><td>20</td></tr> <tr><td>17-18</td><td>37</td></tr> <tr><td>19-20</td><td>11</td></tr> <tr><td>21-25</td><td>25</td></tr> <tr><td>Total</td><td>94</td></tr> </tbody> </table> <p>- <u>Cicloturisme</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>Total</td><td>422</td><td>47</td></tr> </tbody> </table>		♂	14	1	15-16	20	17-18	37	19-20	11	21-25	25	Total	94		♂	♀	Total	422	47																		
	♂																																																													
14-15	3																																																													
16-17	6																																																													
18-19	8																																																													
20-21	12																																																													
22-25	11																																																													
Total	40																																																													
	♂																																																													
18-21	600																																																													
22-25	360																																																													
Total	960																																																													
	♂																																																													
14	1																																																													
15-16	20																																																													
17-18	37																																																													
19-20	11																																																													
21-25	25																																																													
Total	94																																																													
	♂	♀																																																												
Total	422	47																																																												
<p><u>. COLUMBOFILIA, F.C.</u></p> <p>Total 228</p>	<p><u>. COLOMBICULTURA, F.C.</u></p> <p>Fins 18 anys 115</p>	<p><u>. ESPORT AERI, F.R.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>14-15</td><td>4</td><td>1</td></tr> <tr><td>16-17</td><td>2</td><td>1</td></tr> <tr><td>18-19</td><td>15</td><td>1</td></tr> <tr><td>20-21</td><td>18</td><td>3</td></tr> <tr><td>22-25</td><td>67</td><td>5</td></tr> <tr><td>Total</td><td>106</td><td>11</td></tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-15	4	1	16-17	2	1	18-19	15	1	20-21	18	3	22-25	67	5	Total	106	11																																							
	♂	♀																																																												
14-15	4	1																																																												
16-17	2	1																																																												
18-19	15	1																																																												
20-21	18	3																																																												
22-25	67	5																																																												
Total	106	11																																																												
<p><u>. ESGRIMA, F.C.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>14-15</td><td>117</td><td>27</td></tr> <tr><td>16-17</td><td>305</td><td>33</td></tr> <tr><td>18-19</td><td>427</td><td>25</td></tr> <tr><td>20-21</td><td>241</td><td>19</td></tr> <tr><td>22-25</td><td>80</td><td>16</td></tr> <tr><td>Total</td><td>1170</td><td>120</td></tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-15	117	27	16-17	305	33	18-19	427	25	20-21	241	19	22-25	80	16	Total	1170	120	<p><u>. ESCACS, F.C.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>14-15</td><td>23</td><td>-</td></tr> <tr><td>16-17</td><td>59</td><td>9</td></tr> <tr><td>18-19</td><td>119</td><td>38</td></tr> <tr><td>20-21</td><td>71</td><td>21</td></tr> <tr><td>22-25</td><td>115</td><td>36</td></tr> <tr><td>Total</td><td>387</td><td>104</td></tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-15	23	-	16-17	59	9	18-19	119	38	20-21	71	21	22-25	115	36	Total	387	104																			
	♂	♀																																																												
14-15	117	27																																																												
16-17	305	33																																																												
18-19	427	25																																																												
20-21	241	19																																																												
22-25	80	16																																																												
Total	1170	120																																																												
	♂	♀																																																												
14-15	23	-																																																												
16-17	59	9																																																												
18-19	119	38																																																												
20-21	71	21																																																												
22-25	115	36																																																												
Total	387	104																																																												

<p><u>ESPORTS D'HIVERN, F.C.:</u></p> <p>* - <u>Esquí alpi</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>14-15</td><td>20</td><td>12</td></tr> <tr><td>16-17</td><td>31</td><td>15</td></tr> <tr><td>18-19</td><td>13</td><td>8</td></tr> <tr><td>20-21</td><td>12</td><td>6</td></tr> <tr><td>22-25</td><td>9</td><td>10</td></tr> <tr><td>Total</td><td>85</td><td>51</td></tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-15	20	12	16-17	31	15	18-19	13	8	20-21	12	6	22-25	9	10	Total	85	51	<p>- <u>Esquí de fons</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>14-15</td><td>3</td><td>-</td></tr> <tr><td>16-17</td><td>4</td><td>3</td></tr> <tr><td>18-19</td><td>1</td><td>-</td></tr> <tr><td>20-21</td><td>-</td><td>3</td></tr> <tr><td>22-25</td><td>3</td><td>8</td></tr> <tr><td>Total</td><td>11</td><td>14</td></tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-15	3	-	16-17	4	3	18-19	1	-	20-21	-	3	22-25	3	8	Total	11	14	<p>- <u>Esquí artístic</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>14-15</td><td>1</td><td>-</td></tr> <tr><td>16-17</td><td>-</td><td>2</td></tr> <tr><td>18-19</td><td>2</td><td>1</td></tr> <tr><td>20-21</td><td>8</td><td>3</td></tr> <tr><td>22-25</td><td>14</td><td>7</td></tr> <tr><td>Total</td><td>25</td><td>13</td></tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-15	1	-	16-17	-	2	18-19	2	1	20-21	8	3	22-25	14	7	Total	25	13
	♂	♀																																																															
14-15	20	12																																																															
16-17	31	15																																																															
18-19	13	8																																																															
20-21	12	6																																																															
22-25	9	10																																																															
Total	85	51																																																															
	♂	♀																																																															
14-15	3	-																																																															
16-17	4	3																																																															
18-19	1	-																																																															
20-21	-	3																																																															
22-25	3	8																																																															
Total	11	14																																																															
	♂	♀																																																															
14-15	1	-																																																															
16-17	-	2																																																															
18-19	2	1																																																															
20-21	8	3																																																															
22-25	14	7																																																															
Total	25	13																																																															
<p>- <u>Salts</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>18-19</td><td>1</td></tr> <tr><td>22-25</td><td>3</td></tr> <tr><td>Total</td><td>4</td></tr> </tbody> </table>		♂	18-19	1	22-25	3	Total	4	<p>- <u>Patinatge gel</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>14-15</td><td>2</td><td>5</td></tr> <tr><td>16-17</td><td>-</td><td>14</td></tr> <tr><td>18-19</td><td>1</td><td>10</td></tr> <tr><td>Total</td><td>3</td><td>29</td></tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-15	2	5	16-17	-	14	18-19	1	10	Total	3	29	<p><u>EXCURSIONISME, F.E.C.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>14-15</td><td>199</td><td>125</td></tr> <tr><td>16-17</td><td>272</td><td>100</td></tr> <tr><td>18-19</td><td>319</td><td>108</td></tr> <tr><td>20-21</td><td>228</td><td>118</td></tr> <tr><td>22-25</td><td>608</td><td>306</td></tr> <tr><td>Total</td><td>1626</td><td>757</td></tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-15	199	125	16-17	272	100	18-19	319	108	20-21	228	118	22-25	608	306	Total	1626	757																			
	♂																																																																
18-19	1																																																																
22-25	3																																																																
Total	4																																																																
	♂	♀																																																															
14-15	2	5																																																															
16-17	-	14																																																															
18-19	1	10																																																															
Total	3	29																																																															
	♂	♀																																																															
14-15	199	125																																																															
16-17	272	100																																																															
18-19	319	108																																																															
20-21	228	118																																																															
22-25	608	306																																																															
Total	1626	757																																																															
<p><u>FUTBOL, F.C.</u></p> <p>- <u>Futbol femení</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>14-15</td><td>9</td></tr> <tr><td>16-17</td><td>12</td></tr> <tr><td>18-19</td><td>29</td></tr> <tr><td>20-21</td><td>19</td></tr> <tr><td>22-25</td><td>18</td></tr> <tr><td>Total</td><td>87</td></tr> </tbody> </table>		♀	14-15	9	16-17	12	18-19	29	20-21	19	22-25	18	Total	87	<p>* - <u>Futbol masculí</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>13-15</td><td>3368</td></tr> <tr><td>15-18</td><td>3776</td></tr> <tr><td>Absol.</td><td>5440</td></tr> <tr><td>Total</td><td>12576</td></tr> </tbody> </table> <p>688 (llicenciadors adherides)</p>		♂	13-15	3368	15-18	3776	Absol.	5440	Total	12576	<p>* - <u>Futbol sala</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>13-15</td><td>96</td></tr> <tr><td>15-18</td><td>97</td></tr> <tr><td>18-25</td><td>972</td></tr> <tr><td>Total</td><td>1165</td></tr> </tbody> </table>		♂	13-15	96	15-18	97	18-25	972	Total	1165																													
	♀																																																																
14-15	9																																																																
16-17	12																																																																
18-19	29																																																																
20-21	19																																																																
22-25	18																																																																
Total	87																																																																
	♂																																																																
13-15	3368																																																																
15-18	3776																																																																
Absol.	5440																																																																
Total	12576																																																																
	♂																																																																
13-15	96																																																																
15-18	97																																																																
18-25	972																																																																
Total	1165																																																																
<p><u>GINNÀSTICA, F.C.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>14-17</td><td>492</td><td>455</td></tr> <tr><td>18-19</td><td>175</td><td>126</td></tr> <tr><td>20-21</td><td>130</td><td>103</td></tr> <tr><td>22-25</td><td>62</td><td>50</td></tr> <tr><td>Total</td><td>859</td><td>844</td></tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-17	492	455	18-19	175	126	20-21	130	103	22-25	62	50	Total	859	844	<p><u>GOLF, F.C.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>14-15</td><td>513</td><td>171</td></tr> <tr><td>16-21</td><td>401</td><td>133</td></tr> <tr><td>22-25</td><td>150</td><td>50</td></tr> <tr><td>Total</td><td>1064</td><td>354</td></tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-15	513	171	16-21	401	133	22-25	150	50	Total	1064	354	<p><u>HANDBOL, F.C.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>14-15</td><td>162</td><td>18</td></tr> <tr><td>16-17</td><td>234</td><td>90</td></tr> <tr><td>18-19</td><td>105</td><td>42</td></tr> <tr><td>20-21</td><td>105</td><td>42</td></tr> <tr><td>22-25</td><td>126</td><td>18</td></tr> <tr><td>Total</td><td>732</td><td>210</td></tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-15	162	18	16-17	234	90	18-19	105	42	20-21	105	42	22-25	126	18	Total	732	210									
	♂	♀																																																															
14-17	492	455																																																															
18-19	175	126																																																															
20-21	130	103																																																															
22-25	62	50																																																															
Total	859	844																																																															
	♂	♀																																																															
14-15	513	171																																																															
16-21	401	133																																																															
22-25	150	50																																																															
Total	1064	354																																																															
	♂	♀																																																															
14-15	162	18																																																															
16-17	234	90																																																															
18-19	105	42																																																															
20-21	105	42																																																															
22-25	126	18																																																															
Total	732	210																																																															
<p><u>HIPICA, F.C.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>14-15</td><td>24</td><td>46</td></tr> <tr><td>16-17</td><td>22</td><td>32</td></tr> <tr><td>18-19</td><td>22</td><td>26</td></tr> <tr><td>20-21</td><td>16</td><td>22</td></tr> <tr><td>22-25</td><td>26</td><td>27</td></tr> <tr><td>Total</td><td>110</td><td></td></tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-15	24	46	16-17	22	32	18-19	22	26	20-21	16	22	22-25	26	27	Total	110		<p><u>LLUITA, F.C.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>14-15</td><td>23</td><td>-</td></tr> <tr><td>16-17</td><td>19</td><td>1</td></tr> <tr><td>18-19</td><td>38</td><td>1</td></tr> <tr><td>20-21</td><td>24</td><td>4</td></tr> <tr><td>22-25</td><td>48</td><td>9</td></tr> <tr><td>Total</td><td>152</td><td>15</td></tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-15	23	-	16-17	19	1	18-19	38	1	20-21	24	4	22-25	48	9	Total	152	15	<p><u>MINUSVALIDS, F.C.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>14-15</td><td>36</td></tr> <tr><td>16-17</td><td>36</td></tr> <tr><td>18-19</td><td>41</td></tr> <tr><td>21-21</td><td>17</td></tr> <tr><td>22-25</td><td>86</td></tr> <tr><td>Total</td><td>216</td></tr> </tbody> </table>		♂	14-15	36	16-17	36	18-19	41	21-21	17	22-25	86	Total	216							
	♂	♀																																																															
14-15	24	46																																																															
16-17	22	32																																																															
18-19	22	26																																																															
20-21	16	22																																																															
22-25	26	27																																																															
Total	110																																																																
	♂	♀																																																															
14-15	23	-																																																															
16-17	19	1																																																															
18-19	38	1																																																															
20-21	24	4																																																															
22-25	48	9																																																															
Total	152	15																																																															
	♂																																																																
14-15	36																																																																
16-17	36																																																																
18-19	41																																																																
21-21	17																																																																
22-25	86																																																																
Total	216																																																																
<p><u>MOTOCICLISME, F.C.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>(Barra) ♂</th> <th>(Ferra) ♂</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>14-15</td><td>1</td><td>2</td></tr> <tr><td>16-17</td><td>6</td><td>19</td></tr> <tr><td>18-19</td><td>41</td><td>56</td></tr> <tr><td>20-21</td><td>41</td><td>55</td></tr> <tr><td>22-25</td><td>101</td><td>102</td></tr> <tr><td>Total</td><td>190</td><td>234</td></tr> </tbody> </table>		(Barra) ♂	(Ferra) ♂	14-15	1	2	16-17	6	19	18-19	41	56	20-21	41	55	22-25	101	102	Total	190	234	<p><u>MOTONÀUTICA, F.C.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>16-17</td><td>10</td><td>2</td></tr> <tr><td>18-19</td><td>6</td><td>1</td></tr> <tr><td>20-21</td><td>8</td><td>2</td></tr> <tr><td>22-25</td><td>10</td><td>5</td></tr> <tr><td>Total</td><td>34</td><td>10</td></tr> </tbody> </table>		♂	♀	16-17	10	2	18-19	6	1	20-21	8	2	22-25	10	5	Total	34	10	<p>* <u>NATACIÓ, F.C.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>16-17</td><td>110</td><td>68</td></tr> <tr><td>18-19</td><td>121</td><td>44</td></tr> <tr><td>20-21</td><td>53</td><td>19</td></tr> <tr><td>22-25</td><td>76</td><td>17</td></tr> <tr><td>Total</td><td>360</td><td>148</td></tr> </tbody> </table>		♂	♀	16-17	110	68	18-19	121	44	20-21	53	19	22-25	76	17	Total	360	148						
	(Barra) ♂	(Ferra) ♂																																																															
14-15	1	2																																																															
16-17	6	19																																																															
18-19	41	56																																																															
20-21	41	55																																																															
22-25	101	102																																																															
Total	190	234																																																															
	♂	♀																																																															
16-17	10	2																																																															
18-19	6	1																																																															
20-21	8	2																																																															
22-25	10	5																																																															
Total	34	10																																																															
	♂	♀																																																															
16-17	110	68																																																															
18-19	121	44																																																															
20-21	53	19																																																															
22-25	76	17																																																															
Total	360	148																																																															

<p><u>PATINATGE, F.C.</u></p> <p>- Hoquei patins</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>13-14</td> <td>445</td> </tr> <tr> <td>15-19</td> <td>1115</td> </tr> <tr> <td>20-21</td> <td>300</td> </tr> <tr> <td>22-25</td> <td>400</td> </tr> <tr> <td>Total</td> <td>2260</td> </tr> </tbody> </table>		♂	13-14	445	15-19	1115	20-21	300	22-25	400	Total	2260	<p>- Artístic</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>14-15</td> <td>32</td> <td>287</td> </tr> <tr> <td>16-17</td> <td>11</td> <td>91</td> </tr> <tr> <td>18-19</td> <td>4</td> <td>33</td> </tr> <tr> <td>20-21</td> <td>2</td> <td>9</td> </tr> <tr> <td>22-25</td> <td>5</td> <td>-</td> </tr> <tr> <td>Total</td> <td>54</td> <td>420</td> </tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-15	32	287	16-17	11	91	18-19	4	33	20-21	2	9	22-25	5	-	Total	54	420	<p>- Curses</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>14-15</td> <td>32</td> </tr> <tr> <td>16-17</td> <td>21</td> </tr> <tr> <td>18-19</td> <td>3</td> </tr> <tr> <td>20-21</td> <td>4</td> </tr> <tr> <td>22-25</td> <td>1</td> </tr> <tr> <td>Total</td> <td>61</td> </tr> </tbody> </table>		♂	14-15	32	16-17	21	18-19	3	20-21	4	22-25	1	Total	61																
	♂																																																																
13-14	445																																																																
15-19	1115																																																																
20-21	300																																																																
22-25	400																																																																
Total	2260																																																																
	♂	♀																																																															
14-15	32	287																																																															
16-17	11	91																																																															
18-19	4	33																																																															
20-21	2	9																																																															
22-25	5	-																																																															
Total	54	420																																																															
	♂																																																																
14-15	32																																																																
16-17	21																																																																
18-19	3																																																																
20-21	4																																																																
22-25	1																																																																
Total	61																																																																
<p><u>PILOTA NACIONAL, F.C.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>14-15</td> <td>19</td> <td>-</td> </tr> <tr> <td>16-17</td> <td>9</td> <td>-</td> </tr> <tr> <td>18-19</td> <td>23</td> <td>-</td> </tr> <tr> <td>20-21</td> <td>13</td> <td>-</td> </tr> <tr> <td>22-25</td> <td>29</td> <td>1</td> </tr> <tr> <td>Total</td> <td>93</td> <td>1</td> </tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-15	19	-	16-17	9	-	18-19	23	-	20-21	13	-	22-25	29	1	Total	93	1	<p><u>PIRAGÜISME, F.L.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>14-15</td> <td>-</td> <td>5</td> </tr> <tr> <td>16-17</td> <td>-</td> <td>-</td> </tr> <tr> <td>18-19</td> <td>3</td> <td>1</td> </tr> <tr> <td>20-21</td> <td>5</td> <td>5</td> </tr> <tr> <td>22-25</td> <td>7</td> <td>10</td> </tr> <tr> <td>Total</td> <td>15</td> <td>21</td> </tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-15	-	5	16-17	-	-	18-19	3	1	20-21	5	5	22-25	7	10	Total	15	21	<p><u>PESCA, F.C.</u></p> <p>4765 llicències (+ de 14 anys)</p>																					
	♂	♀																																																															
14-15	19	-																																																															
16-17	9	-																																																															
18-19	23	-																																																															
20-21	13	-																																																															
22-25	29	1																																																															
Total	93	1																																																															
	♂	♀																																																															
14-15	-	5																																																															
16-17	-	-																																																															
18-19	3	1																																																															
20-21	5	5																																																															
22-25	7	10																																																															
Total	15	21																																																															
<p>- Judo</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>14-15</td> <td>6300</td> <td>2700</td> </tr> <tr> <td>16-19</td> <td>2100</td> <td>900</td> </tr> <tr> <td>20-25</td> <td>12600</td> <td>5400</td> </tr> <tr> <td>Total</td> <td>21000</td> <td>9000</td> </tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-15	6300	2700	16-19	2100	900	20-25	12600	5400	Total	21000	9000	<p>- Taekwondo</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>14-15</td> <td>4800</td> <td>1200</td> </tr> <tr> <td>16-19</td> <td>7200</td> <td>1800</td> </tr> <tr> <td>20-25</td> <td>12000</td> <td>3000</td> </tr> <tr> <td>Total</td> <td>24000</td> <td>6000</td> </tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-15	4800	1200	16-19	7200	1800	20-25	12000	3000	Total	24000	6000	<p><u>JUDO, F.C.</u></p> <p>- Kendo</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Total</td> <td>180</td> <td>20</td> </tr> </tbody> </table> <p>- Jiu-Jitsu</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Total</td> <td>700</td> <td>300</td> </tr> </tbody> </table>		♂	♀	Total	180	20		♂	♀	Total	700	300																					
	♂	♀																																																															
14-15	6300	2700																																																															
16-19	2100	900																																																															
20-25	12600	5400																																																															
Total	21000	9000																																																															
	♂	♀																																																															
14-15	4800	1200																																																															
16-19	7200	1800																																																															
20-25	12000	3000																																																															
Total	24000	6000																																																															
	♂	♀																																																															
Total	180	20																																																															
	♂	♀																																																															
Total	700	300																																																															
<p><u>KARATE, F.C.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>14-15</td> <td>270</td> <td>90</td> </tr> <tr> <td>16-17</td> <td>360</td> <td>120</td> </tr> <tr> <td>18-19</td> <td>187</td> <td>63</td> </tr> <tr> <td>20-21</td> <td>186</td> <td>62</td> </tr> <tr> <td>22-25</td> <td>231</td> <td>77</td> </tr> <tr> <td>Total</td> <td>1234</td> <td>412</td> </tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-15	270	90	16-17	360	120	18-19	187	63	20-21	186	62	22-25	231	77	Total	1234	412	<p><u>HOQUEI HERBA, F.C.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>14-15</td> <td>82</td> <td>19</td> </tr> <tr> <td>16-17</td> <td>57</td> <td>15</td> </tr> <tr> <td>18-19</td> <td>43</td> <td>20</td> </tr> <tr> <td>20-21</td> <td>45</td> <td>13</td> </tr> <tr> <td>22-25</td> <td>45</td> <td>8</td> </tr> <tr> <td>Total</td> <td>272</td> <td>75</td> </tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-15	82	19	16-17	57	15	18-19	43	20	20-21	45	13	22-25	45	8	Total	272	75	<p>- Aikido</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Total</td> <td>450</td> <td>50</td> </tr> </tbody> </table>		♂	♀	Total	450	50															
	♂	♀																																																															
14-15	270	90																																																															
16-17	360	120																																																															
18-19	187	63																																																															
20-21	186	62																																																															
22-25	231	77																																																															
Total	1234	412																																																															
	♂	♀																																																															
14-15	82	19																																																															
16-17	57	15																																																															
18-19	43	20																																																															
20-21	45	13																																																															
22-25	45	8																																																															
Total	272	75																																																															
	♂	♀																																																															
Total	450	50																																																															
<p><u>REM, F.C.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>14-15</td> <td>7</td> <td>1</td> </tr> <tr> <td>16-17</td> <td>19</td> <td>8</td> </tr> <tr> <td>18-19</td> <td>9</td> <td>8</td> </tr> <tr> <td>20-21</td> <td>10</td> <td>3</td> </tr> <tr> <td>22-25</td> <td>7</td> <td>1</td> </tr> <tr> <td>Total</td> <td>52</td> <td>21</td> </tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-15	7	1	16-17	19	8	18-19	9	8	20-21	10	3	22-25	7	1	Total	52	21	<p><u>RUGBI, F.C.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>14-15</td> <td>163</td> <td>-</td> </tr> <tr> <td>16-17</td> <td>208</td> <td>-</td> </tr> <tr> <td>18-19</td> <td>100</td> <td>-</td> </tr> <tr> <td>20-21</td> <td>122</td> <td>15</td> </tr> <tr> <td>22-25</td> <td>243</td> <td>33</td> </tr> <tr> <td>Total</td> <td>836</td> <td>48</td> </tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-15	163	-	16-17	208	-	18-19	100	-	20-21	122	15	22-25	243	33	Total	836	48	<p><u>LLEBRERS, F.C.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>18-19</td> <td>1</td> <td>-</td> </tr> <tr> <td>20-21</td> <td>1</td> <td>-</td> </tr> <tr> <td>22-25</td> <td>8</td> <td>2</td> </tr> <tr> <td>Total</td> <td>10</td> <td>2</td> </tr> </tbody> </table>		♂	♀	18-19	1	-	20-21	1	-	22-25	8	2	Total	10	2						
	♂	♀																																																															
14-15	7	1																																																															
16-17	19	8																																																															
18-19	9	8																																																															
20-21	10	3																																																															
22-25	7	1																																																															
Total	52	21																																																															
	♂	♀																																																															
14-15	163	-																																																															
16-17	208	-																																																															
18-19	100	-																																																															
20-21	122	15																																																															
22-25	243	33																																																															
Total	836	48																																																															
	♂	♀																																																															
18-19	1	-																																																															
20-21	1	-																																																															
22-25	8	2																																																															
Total	10	2																																																															
<p><u>SALVAMENT I SOCORRISME</u></p> <p>- Aquàtic</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>14-30</td> <td>189</td> <td>114</td> </tr> </tbody> </table> <p>- Primers auxilis</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>14-30</td> <td>4</td> <td>112</td> </tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-30	189	114		♂	♀	14-30	4	112	<p><u>ACTIVITATS SUBAQUÀTIQUES</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>14-15</td> <td>84</td> <td>13</td> </tr> <tr> <td>16-17</td> <td>240</td> <td>38</td> </tr> <tr> <td>18-19</td> <td>840</td> <td>110</td> </tr> <tr> <td>20-21</td> <td>831</td> <td>220</td> </tr> <tr> <td>22-25</td> <td>1237</td> <td>430</td> </tr> <tr> <td>Total</td> <td>3232</td> <td>811</td> </tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-15	84	13	16-17	240	38	18-19	840	110	20-21	831	220	22-25	1237	430	Total	3232	811	<p><u>TENNIS, F.C.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> <th>♀</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>14-15</td> <td>464</td> <td>279</td> </tr> <tr> <td>16-17</td> <td>428</td> <td>256</td> </tr> <tr> <td>18-19</td> <td>401</td> <td>191</td> </tr> <tr> <td>20-25</td> <td>1957</td> <td>618</td> </tr> <tr> <td>Total</td> <td>3250</td> <td>1344</td> </tr> </tbody> </table> <p><u>TRET AL COLOM, F.P.</u></p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>♂</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>16-17</td> <td>1</td> </tr> <tr> <td>18-19</td> <td>3</td> </tr> <tr> <td>20-21</td> <td>1</td> </tr> <tr> <td>22-25</td> <td>2</td> </tr> <tr> <td>Total</td> <td>7</td> </tr> </tbody> </table>		♂	♀	14-15	464	279	16-17	428	256	18-19	401	191	20-25	1957	618	Total	3250	1344		♂	16-17	1	18-19	3	20-21	1	22-25	2	Total	7
	♂	♀																																																															
14-30	189	114																																																															
	♂	♀																																																															
14-30	4	112																																																															
	♂	♀																																																															
14-15	84	13																																																															
16-17	240	38																																																															
18-19	840	110																																																															
20-21	831	220																																																															
22-25	1237	430																																																															
Total	3232	811																																																															
	♂	♀																																																															
14-15	464	279																																																															
16-17	428	256																																																															
18-19	401	191																																																															
20-25	1957	618																																																															
Total	3250	1344																																																															
	♂																																																																
16-17	1																																																																
18-19	3																																																																
20-21	1																																																																
22-25	2																																																																
Total	7																																																																

TENNIS TAULA, F.C.

	♂	♀
14-15	52	21
16-17	62	8
18-19	44	10
20-21	29	25
22-25	60	15

Total 247 69

VELA, F.C.

	♂	♀
14-15	20	6
16-17	25	4
18-19	34	4
20-21	34	6
22-25	50	7

Total 163 27

VOLEIBOL, F.C.

	♂	♀
14-15	13	41
16-17	55	30
18-19	38	11
20-21	21	14
22-25	39	15

Total 166 111

TIR AMB ARC, F.P.

	♂
14-15	5
16-17	5
18-19	4
20-21	4
22-25	14

Total 31

TRET OLÍMPIC, F.P.

- TIR al plat

	♂
16-17	2
18-19	3
20-21	3
22-25	80

Total 88

Tir precisió

	♂	♀
14-15	22	5
16-17	41	8
18-19	50	4
20-21	30	7
22-25	40	8

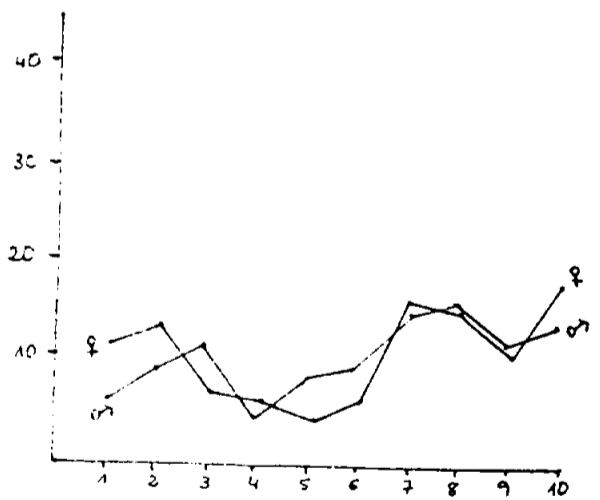
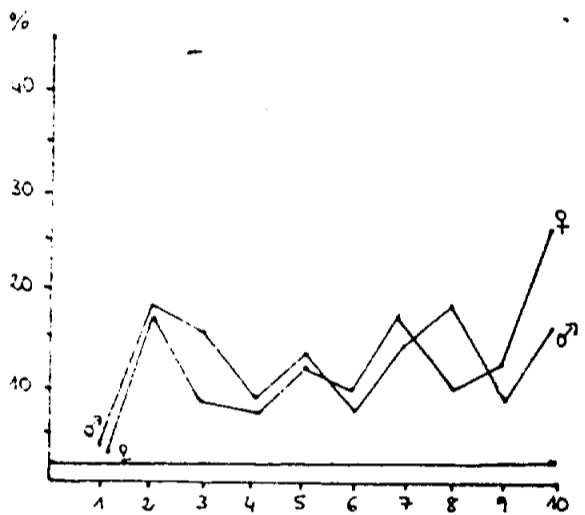
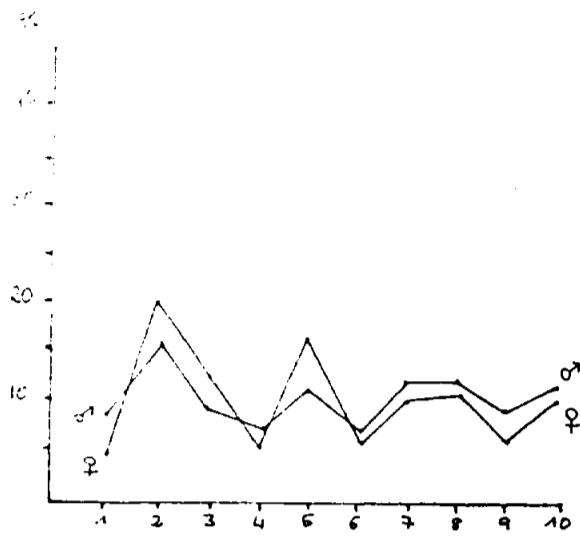
Total 183 32

ANNEX 2. - Distribució per barris, en %, dels joves participants en les estades i campaments de vacances de l'Àrea de Joventut i Esports de l'Ajuntament de Barcelona, estiu de 1983

. Sants-Les Corts	15,08
. Gràcia	13,79
. Esquerra de l'Eixample	9,48
. Sant Gervasi	7,32
. Clot-Camp de l'Arpa	6,89
. Guinardó	6,03
. Dreta de l'Eixample	6,03
. Sagrada Família	6,03
. Horta	5,6
. Verneda-Sant Martí de Provençals	4,31
. Vall d'Hebron	4,31
. Ciutat Vella	3,88
. Nou Barris	3,88
. Raval	2,58
. Sant Andreu de Palomar	2,58
. Sarrià	2,58
. Zona Franca-Port	2,15
. Poble Nou	2,15
. Sant Antoni	1,72
. Sagrera	1,72
. Vilapicina	1,29
. Vallvidrera	1,29
. Pedralbes	1,29
. Vallcarca	0,86
. Poble sec	0,86
. Font de la Guatlla	0,43
. Fort Piens	0,43

*

ANNEX 3. Gràfiques corresponents al quadre del punt 2.3.1.2. on es desglossa el nivell de pràctica segons sexe i lloc de residència (districte)



ANNEX 4. Taula de les ocupacions principals i secundàries dels joves de l'enquesta de Valors Bàsics, per edat i sexe.

Aquesta taula, feta amb percentatges, té en compte també el nivell de pràctica. En els petits rectangles, tallats per la diagonal per la diagonal major, la xifra superior correspon al % de P i la inferior al % de PR.

	15-16				17-18				19-21				22-24				Edat	Sexe	Ocupació
	♂		♀		♂		♀		♂		♀		♂		♀				
	O.P.	O.S.	O.P.	O.S.	O.P.	O.S.	O.P.	O.S.	O.P.	O.S.	O.P.	O.S.	O.P.	O.S.	O.P.	O.S.			
Activitat remunerada a ple temps (fixa o eventual)	3,8 12	4,5	5,7	7,2 2,2	2,2 6,6	3,5	5,7	5,3	2,4 11,1	11,1	0,5	27,9	26,2	31,4	31,4	31,4			
Activitat remunerada a temps parcial (fixa o eventual)	2,6	9,1 30	5,7	1,7 11,9	8,9 13,3	5,9	8,1	7,1	2,4 5,3	4,4	16,2	8,2	26,3	21,3	22,2	22,2			
En setur o buscant feina	6,4 8	2,3	11,1	11,3 32,4	11,8 11,3	11,8	27	27,1	30,9	15,5	27	16,4	13,2	6,7	3,7	12,5			
Estudiant B.U.F. o C.O.U.	2,3 24	2,6	13,6	2,8	6,4	14,9	2,7	11,4	2,4	4,4	2,7	3,3							
Estudiant F.P.	43,6 40	5,3	20,1	11,8	6,6	7,8	9,1	8,6	2,4	6,6	6,1	3,1	2,9	8,7	6,2				
Estudiant a la Universitat o estudis superiors.				17,3	4,4	14,9		31,4	7,1	46,6	8,1	31,1	5,2	30	18,5				
Altres estudis no reglats		13,2 10	33,1	3,5	4,4		21,6	4,3	16,6	6,6	2,6	3,3	23,7		12,2				
Altres treballs eventuais o esporàdics.	1,3 8	15,8	14,3	5,3	20,4		24,3	1,4	28,6	4,4	21,6	6,6	15,8	6,7	18,5				
Res de tot això (ni estudio ni tinc activitats remunerades)	12	15,6	17,1	1,7	11,1	3,9		7,1		2,7	1,6	13,2	5,3						
Altres respostes (mili, excèdències, etc.)		15,8	2,9	3,5	8,5		9,1	4,3		3	3,6	17,4	8,3	3,7					

ANNEX 5. Distribució, per edats i sexe, dels esports practicats en edat escolar, segons dades del curs 1983-84

Font: C.E.E.B.

	14-15		16-17		18-19	
	♂	♀	♂	♀	♂	♀
ATLETISME	532	-	415	-	180	-
BASQUETBOL	1293	948	736	1354	262	316
CROSS	199	-	201	-	-	-
ESCACS	226	-	118	-	-	-
GIMNASTICA	-	88	-	76	-	-
FUTBOL	937	-	879	-	240	-
FUTBOL-SALA	834	48	728	-	194	-
HANDBOL	461	325	334	215	23	46
H'OQUEI	240	-	96	-	-	-
NATACIÓ	326	217	281	190	82	79
TENNIS-TAULA	215	-	186	-	52	-
VOLEIBOL	316	268	84	84	-	-
GIMNASTICA-R.	-	141	-	77	-	-

ANNEX 6. Distribució dels diferents esports segons el percentatge de practicants masculins i femenins, separatament.

Correspon al punt 2.4.1.2

♂	
1. Arts marcials	48,79
. Taekwondo	24,32
. Judo.	21,28
. Karate.	1,83
. Jiu-jitsu	0,71
. Aikido.	0,45
. Kendo	0,2
2. Futbol	16,63
. Futbol.	14,9
. Futbol-sala	1,73
3. Tennis	4,84
4. Subaquàtiques	4,81
5. Hoquei patins	2,98
6. Excursionisme	2,42
7. Basquetbol	4,28
8. Esgrima	1,74
9. Atletisme	1,73
10. Golf	1,58
11. Caça	1,43
12. Gimnàstica	1,28
13. Boles	1,27
14. Rugbí	1,24
15. Handbol	1,09
16. Ciclisme	0,77
. Cicloturisme	0,63
. Ciclisme	0,14
17. Escacs	0,57
18. Natació	0,53
19. Hoquei herba	0,4
Tir olímpic	0,4
. de precisió.	0,27
. al plat.	0,13
21. Hípica	0,39
22. Tennis taula	0,36
23. Motociclisme	0,28
24. Vela	0,24

♀	
1. Arts marcials	58,26
. Judo.	32,94
. Taekwondo	21,76
. Karate.	2,21
. Jiu-jitsu	1,1
. Aikido.	0,18
. Kendo	0,07
2. Tennis	7,23
3. Gimnàstica	4,54
4. Subaquàtiques	4,36
5. Excursionisme	4,07
6. Basquetbol	3,91
7. Patinatge (artístic) ..	2,26
8. Atletisme	2,25
9. Boles	2,11
10. Golf	1,91
11. Handbol	1,13
12. Salvament i socor.	0,84
. Aquàtic	0,42
. lers auxiliis. 0,42	
13. Hípica	0,82
14. Natació	0,79
15. Esgrima	0,64
16. Voleibol	0,59
17. Escacs	0,56
Esquí	0,56
. Alpí.	0,27
. Patinatge	0,15
. Fons.	0,07
. Artístic.	0,07
19. Futbol	0,47
20. Hoquei herba	0,4
21. Tennis taula	0,37
22. Rugbí	0,26
23. Ciclisme (cicloturisme)	0,25
24. Beisbol	0,22

voleibol	0,24
26. Lluita	0,22
27. Salvament i socor.	0,194
28. Esquif	0,19
29. Beisbol	0,17
Patinatge	0,17
. curses . . .	0,09
. artístic . . .	0,08
32. Automobilisme	0,15
33. Pilota	0,14
34. Billar	0,11
35. Rem	0,07
36. Boxa	0,06
37. Motonàutica	0,05
38. Hoquei gel	0,04
Tir amb arc	0,04
40. Piragüisme	0,02
41. Llebrers	0,01
42. Tir al colom	0,01

25. Tir olímpic (precisió).	0,17
26. Vela	0,14
27. Piragüisme	0,11
Rem	0,11
29. Automobilisme	0,09
30. Lluita	0,08
31. Esport aeri	0,06
32. Motonàutica	0,05
33. Llebrers	0,01
34. Pilota	0,005

ANNEX 7. Distribució dels diferents esports segons el percentatge de practicants masculins i femenins, separatament.

Correspon al punt 2.4.1.3.

♂	
1. Futbol	31,51
. Futbol . . .	27,77
. Futbol-sala.	3,74
2. Basquetbol	13,57
3. Natació	10,14
4. Atletisme	9,36
. Footing. . .	5,15
. Atletisme. .	4,21
5. Tennis	7,94
. Tennis . . .	5,92
. Fronton. . .	1,56
. Squash . . .	0,46
6. Gimnàstica	6,67
. Gimnàstica .	4,68
. Culturisme .	0,93
. Break-dance.	0,31
. Yoga	0,15
. Aerobic. . .	0,15
. Ball	0,15
. Dansa. . . .	0,15
. Gimnast.Esp.	0,15
7. Excursionisme	4,02
. Excursionisme	1,71
. Muntanyisme.	0,93
. Espeleolog..	0,62
. Escalada . .	0,46
. Alpinisme. .	0,15
. Alta Muntan.	0,15
8. Arts marcials	3,09
. Karate . . .	0,93
. Taekwondo. .	0,93
. Arts marci..	0,46
. Judo	0,46
. Kung-fu. . .	0,31
9. Esquí	2,96
10. Tennis taula	1,87
11. Vela	1,71
. Vela	0,93
. Windsurf . .	0,78
12. Motociclisme	1,08
. Motociclisme	0,62
. Trial. . . .	0,31
. Moto-cross .	0,15
13. Ciclisme	0,93
. Ciclisme . .	0,62
. Bicicleta. .	0,31

♀	
1. Gimnàstica	29,48
. Gimnàstica .	20,72
. Jazz	2,7
. Dansa. . . .	1,35
. Ball	1,12
. Yoga	0,9
. Ballet	0,9
. Gimnast.Rit.	0,67
. Aerobic. . .	0,45
. Gimnast.Esp.	0,45
. Culturisme .	0,21
2. Natació	21,39
3. Atletisme	13,05
. Footing. . .	7,43
. Atletisme. .	5,4
. Jogging. . .	0,22
4. Basquetbol	9,68
5. Tennis	7,87
. Tennis . . .	5,4
. Fronton. . .	1,35
. Squash . . .	1,12
6. Excursionisme	4,49
. Excursionisme	2,47
. Muntanyisme.	1,12
. Caminer. . .	0,9
7. Esquí	2,7
8. Futbol	2,02
. Futbol . . .	1,57
. Futbol-sala.	0,45
9. Voleibol	1,6
10. Ciclisme	1,57
. Bicicleta. .	0,9
. Ciclisme . .	0,67
11. Vela	1,35
. Vela	0,9
. Windsurf . .	0,45
12. Arts marcials	1,12
. Judo	0,9
. Karate . . .	0,22
13. Handbol	0,9
14. Tennis taula	0,67
15. Hípica	0,45
. Salvament i socorisme	0,45

Handbol	0,93
15. Rugbi	0,62
Voleibol	0,62
17. Subaquàtiques	0,46
. Submarinisme. 0,31	
. Pesca submar. 0,15	
Boxa	0,46
19. Hípica	0,15
Patinatge	0,15
Hoquei patina	0,15
Hoquei gel	0,15
Petanca	0,15
Futbol americà	0,15
Escacs	0,15
Waterpolo	0,15
Piragüisme	0,15
Billar	0,15
Esgrima	0,15
Golf	0,15
Escultisme	0,15

17. Beisbol	0,22
Boxa	0,22

ANNEX 8.1. Esports practicats pels joves de l'enquesta de Valors Bàsics

segons sexe, districte i nivell de pràctica.

Correspon al punt 2.4.1.3.

	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10		Districtes		
	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀		Sexe	
Atletisme	2		6	7	4	3	1		3	4		1	2	1	2	2		1	2	3	1	P	
Footing	3	1	4	3	2	3	4	1	2	2	3	2	1	2	3	1	3	3	2	2	1	2	5
Jogging																							
Tennis	1		6	5	2	4	2	1	1	7	8	3		2	2	4	1		1	4	1	1	
Fronton			2		1	2			1	3	2			1	2	1							
Tennis taula			2	1	1						1			2	1	1			1				
Squash			1		1		1	1		1	1								1			1	
Hípica			1						1						1								
Ioga			1									1			1	1				1			
Patinatge								1													1		
Hoquei patins																		1				1	
Hoquei gel			1																				
Motociclisme	1	1							1													1	
Trial			1				1																
Moto-cross									1														
Ciclisme				1								1		1		1	2				1		
Bicicleta				1	1		1		1	1					1								
Patanca																							
Futbol	14	1	12	7	16	11	2	7	3	10	4	7	1	20	6	1	16	9	1	8	5	1	11
Futbol-sala	4		3		1		3	1	2					2			1	4		1			1
Rugbi							1		1														1
Futbol americà																							1
Basketbol	4	2	10	4	7	3	6	4	1	6	1	8	2	1	14	4	8	7	5	2	10	3	
Handbol					1					1	3				2	2	1	2		2			2
Voleibol			2	1	1		1			2	1			2		1							
Beisbol		1													1								
Escacs					1																		
Salvament i socorrisme																							2
Natació	4	4	6	2	16	7	1	8	3	3	7	9	3	4	10	7	5	6	3	2	4	3	9
Aterpolo					1																		
Submarinisme							1		1														
Pesca submarina												1											

	1		2		3		4		5		6		7		8		9		10		Districts
	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀	
Vela			1				1		2		1		1	1							P
Windsurf			1	1			1		2				1							1	PR
Piragüisme					1																
Billar														1							
Gimnàstica	3	4	3	15	1	12	3	7	2	8	2	4	2	3	7	9	1	5	4	6	
Aeròbic			1							1				1						1	
Jazz				4		1			1		1		1								
Hallet				1					1						1				1		
Ball				1					2					1	1						
Dansa				2		1	1		1												2
Break-dance									1												
Gimnàstica Rítmica				1					1		1									1	
Gimnàstica Esportiva	1			1																	1
Culturisme			1		2				1					1						2	
Arts Marcials			1								1						1				
Taekwondo			1										1		1		2				1
Judo					1	1	1		1		1		1	1							
Kung-fu																	1		1		
Karate	2										1			2		1		1			
Boxa			1		1																
Esgrima			1																	1	
Golf								1													
Excursionisme	1		3	1	1		1		1	1			1	3	1	1					
Muntanyisme	1		1	2		1			2	1	1							1			3
Escalada			1							1											
Alpinisme										1											
Alta Muntanya			1																		
Esquí			2	2	1		1	1	5	5	1	1				1				3	
Espeleologia	1		3																		
Escultisme																					
Caminar										1											
No determinats	1	1	1	2		1		2	2		1	3		1	1	2			1		2

ANNEX 8.2. Esports practicats pels joves de l'enquesta de Valors Bàsics segons edat, sexe, districte i nivell de pràctica.

Els nombres que apareixen al costat de cada esport (1, 2, 3 i 4) indiquen els quatre grups d'edat següents: 1 - 15-16; 2 - 17-18; 3 - 19-21; 4 - 22-24

		♂		♀		♂		♀		♂		♀		♂		♀		♂		♀		♂		♀	
		P	PR	P	PR	P	PR	P	PR	P	PR	P	PR	P	PR	P	PR	P	PR	P	PR	P	PR	P	PR
Aikido	1	2		2	3								1	1											
	2			2			1																2	1	
	3			2	1	2	1																		
	4			2	1	2	1																		
Fencing	1			2																					
	2	1	1	2	1	1	1							2	1								1	1	
	3	1		1	2	1	1							1	1										
	4	1		1	2	1	1							1	1										
Judo	1																								
	2																								
	3																								
	4																								
Tennis	1			1			1	1																	
	2			2	1		1																		
	3	1		2	2	1	1							2											
	4			1	3		3	1						1	1								3		
Fronton	1			1																					
	2			1																					
	3			1																					
	4			1																					
Tennis taula	1			1																					
	2			1																					
	3			1	1																				
	4			1																					
Squash	1																								
	2			1	1																				
	3																								
	4																								
Hípica	1																								
	2			1																					
	3																								
	4																								
Joga	1																								
	2																								
	3			1																					
	4																								
Patinatge	1																								
	2																								
	3																								
	4																								
Hoquei patins	1																								
	2																								
	3																								
	4																								
Hoquei gel	1																								
	2																								
	3																								
	4			1																					
Natació	1																								
	2																								
	3	1		1																					
	4																								
Tiro	1																								
	2																								
	3																								
	4																								
Mets. curs	1																								
	2																								
	3																								
	4																								

		♂		♀		♂		♀		♂		♀		♂		♀		♂		♀		♂		♀	
		P	PR	P	PR	P	PR	P	PR	P	PR	P	PR	P	PR	P	PR	P	PR	P	PR	P	PR	P	PR
Cecidomyia	1																								
	2																								
	3																								
	4																								
Phaenocarpa	1																								
	2																								
	3																								
	4																								
Potamo	1																								
	2																								
	3																								
	4																								
Furcula	1	1																							
	2	2																							
	3	3																							
	4	4																							
Furcula	1																								
	2																								
	3																								
	4																								
Rugula	1																								
	2																								
	3																								
	4																								
Furcula	1																								
	2																								
	3																								
	4																								
Pezomachus	1																								
	2																								
	3																								
	4																								
Hemiteles	1																								
	2																								
	3																								
	4																								
Urocybus	1																								
	2																								
	3																								
	4																								
Pezomachus	1																								
	2																								
	3																								
	4																								
Pezomachus	1																								
	2																								
	3																								
	4																								
Pezomachus	1																								
	2																								
	3																								
	4																								
Pezomachus	1																								
	2																								
	3																								
	4																								

		♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀		
		P	PR	P	PR	P	PR	P	PR	P	PR	P	PR	P	PR	P	PR	P	PR	P	PR	P	PR	P	PR
Wodrowy	1																								
	2																								
	3																								
	4																								
Pracownia	1																								
	2																								
	3																								
	4																								
PALAN	1																								
	2																								
	3																								
	4																								
Emminka	1	1	2		5		7	1		3		1	2		2	1	2		1	2		2	2		
	2	1			4		1			2		3		1					3	3	1		1	3	2
	3		1		3	1	1		1	1		1							1	3	1		1	2	
	4	1	1		1	1	3		2	1		1	1		1				3	1		1	1	1	
Acizbica	1																								
	2																								
	3																								
	4																								
Wojz	1				1		1																		
	2				2						1														
	3												1												
	4				1								1												
Bułka	1				1																				
	2				1																				
	3																								
	4				1																				
ball	1				1																				
	2																								
	3																								
	4																								
Mausa	1				1		1																		
	2				1																				
	3																								
	4																								
Frukt	1																							2	
	2																								
	3																								
	4																								
Domestic	1																								
	2																								
	3																								
	4																								
Liminka	1																							1	
	2																								
	3																								
	4																								
Curmama	1																								
	2																								
	3																								
	4																								
TTB	1																								
	2																								
	3																								
	4																								
Tuskonki	1																								
	2																								
	3																								
	4																								
mek	1																								
	2																								
	3																								
	4																								
Wasy ja	1																								
	2																								
	3																								
	4																								
wacale	1																								
	2																								
	3																								
	4																								

		♂		♀		♂		♀		♂		♀		♂		♀		♂		♀	
		C. PA	P. PA	C. PA	P. PA	C. PA	P. PA	C. PA	P. PA	C. PA	P. PA	C. PA	P. PA	C. PA	P. PA	C. PA	P. PA	C. PA	P. PA	C. PA	P. PA
Boca	1																				
	2																				
	3			1																1	
	4																				
Teganya	1																				
	2																				
	3			1																	
	4																				
Gulir	1																				
	2																				
	3																				
	4																				
Kecangin nyine	1	1																			
	2			2																	
	3			1		1															
	4																				
Memin nyine	1			1		1															
	2			1		1															
	3			1		1															
	4																				
Ela la	1																				
	2																				
	3																				
	4																				
Dip nyine	1																				
	2																				
	3																				
	4																				
Dito Muntanya	1																				
	2																				
	3																				
	4																				
Egip nyine	1																				
	2																				
	3																				
	4																				
Espel nyine	1																				
	2																				
	3																				
	4																				
Eul nyine	1																				
	2																				
	3																				
	4																				
Lamin nyine	1																				
	2																				
	3																				
	4																				

3. ELS QUE VETLLEN PERQUE RUTLLI

En el capítol 2 hem volgut recollir, amb una certa exhaustivitat, la realitat sobre la pràctica esportiva dels joves barcelonins a diferents nivells. Ara canviarem de registre i veurem que hi ha darrera de tot això. En quines estructures es mouen tots aquests joves? Hi ha relació entre la oferta que se'ls fa i la seva demanda? Es té en compte aquesta demanda a l'hora d'oferir uns o altres serveis?

Qüestions com aquestes ens en podriem fer moltes més encara. Després d'una breu exposició de la situació mirarem si podem donar-els-hi alguna resposta.

3.1. L'OFERTA ESPORTIVA ALS JOVES BARCELONINS, AVUI

L'esport barceloní, i per tant els seus joves practicants, està integrat en un sistema format per tot un conjunt d'elements aglutinadors, a diferents nivells.

Podriem distingir els següents:

- . Les institucions.
- . Les entitats amb conveni o suport directe d'aquestes.
- . Les federacions.
- . Els clubs.
- . La iniciativa privada.

3.1.1. Les institucions.

Aquestes podriem dir que conformen l'estament que afecta indirectament o directe a més individus; es troba per da-

munt de tots els altres. Han d'atendre, en certa manera, les necessitats del ciutadà i l'esport s'ha anat convertint poc a poc en un apartat, sinó prioritari, si de força importància. Calen equipaments, subvencions a entitats, obertura de canals de participació per qui no pugui o no vulgui integrar-se ~~en~~ en les estructures esportives existents...

La política esportiva va guanyant espai en els programes dels dirigents o dels que aspiren a ser-ho.

Tres són les institucions que, de forma més o menys directa contribueixen al manteniment del pols esportiu ciutadà: la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Barcelona i l'Ajuntament.

Vegem que ofereix cada una, en el plànol esportiu, als objectes del nostre estudi, els joves barcelonins.

3.1.1.1. La Generalitat de Catalunya.

Com el seu nom indica, l'abast d'aquesta entitat sobrepassa en molt l'àmbit ciutadà, estenent-se a tot el país, i, per tant, la incidència que pot tenir entre els joves barcelonins, específicament, no és molt gran. Tot i això aquests poden optar, com la resta de catalans, a veure's inclosos en algunes de les activitats i programes de la Direcció General de l'Esport (D.G.E.) o de la Direcció General de Joventut (D.G.J.) Fem un repàs doncs a l'oferta adreçada per cada un d'aquests organismes als joves catalans en quant a activitats esportives i el grau de participació dels joves barcelonins en les mateixes.

a/ La D.G.E.

Mitjançant el Servei de Promoció i Lleure va organitzar

activitats esportives durant el curs escolar, adreçades, majorment, als escolars de tot Catalunya. Durant l'any escolar 1983-84 aquestes activitats van ser les següents:

- . Campanya d'esquí escolar.
- . Campanya de promoció dels escacs.
- . Jocs escolars de Catalunya.

En cada cas la gestió va ser directa i les fonts de finançament, pròpies.

A més d'això es gestionen indirectament o es col·labora en activitats organitzades per altres entitats, públiques i privades.

Durant l'estiu va haver-hi tota una colla d'Estades Esportives però -llevat de la celebrada a Riba-roja d'Ebre- s'adreçaren totes als menors de 14 anys. En aquesta de Riba-roja van participar-hi un total de 320 nois i noies catalans.

El Servei de Docència i Investigació, a través de l'Escola Catalana de l'Esport, organitza per altra banda cursos de formació de tècnics en diferents esports, previ acord amb les federacions respectives. Aquests cursos, realitzats a diferents nivells, tenen també abast català. Des d'aquest Servei s'han organitzat, a més, cursos per a monitors de 3^a edat o d'esport recreatiu...

Com podeu veure, la D.G.E. no presta un interès especial envers els joves, que tan sols es veuen inclosos en alguna de les activitats esmentades, i en l'apartat de formació de monitors.

b/ La D.G.J.

És aquesta la que treballa específicament de cara a aquestes edats, però dedica un espai relativament petit a l'esport (competència de la D.G.E.)

Així, a través de l'Institut Català de Serveis a la Joventut, organitza algunes activitats de caire esportiu.

Durant les vacances de Setmana Santa es van fer activitats en el camp de l'excursionisme:

- + Ruta amb esquís pel Pirineu (20 participants)
- + Natura i Muntanya, Erols-84 (25 participants)
- + Ruta Pedraforca-84 (20 participants)
- + Ruta Montsant-84 (30 participants)

En la campanya ESTIU-84, FEM-LO NOSTRE s'inclouen també algunes activitats esportives:

- + Bici-ruta de la mà d'en Josep Plà (25 participants, assessorats per un tècnic en cycle-turisme)
- + Aeromodelisme a Comarruga.
- + Camp nàutic de l'Ampolla (pràctiques de vela, windsurf, esquí nàutic, motonàutica i rem)
- + Aigües braves a Lés (pràctica del piragüisme, 45 participants)
- + Aigües braves a Sort (piragüisme, 50 participants)

Recordem que totes aquestes activitats s'adrecen a tots els joves catalans. En termes generals podem dir que més del 50% dels participants eren nois i noies barcelonins (en l'annex 2 d'aquest capítol podeu veure com es van distribuir per edat i sexe)

La gestió és en tots els casos directa i les fonts de finançament, pròpies (s'hi afegeix, quan s'escau, l'import de les quotes); altres entitats col·laboren aportant material, instal·lacions o personal.

Els monitors, com en el cas de les activitats organitzades per la D.G.E., solen ser els que aporten les federacions de cada esport en particular.

* * *

L'oferta de la Generalitat se'ns mostra més encaminada al recolçament (mitjançant subvencions o ajudes) de les entitats públiques i privades, que no pas a l'organització d'activitats esportives. No sembla que, de moment, hagin desenvolupat una política esportiva adreçada als joves. Es fa notar una aparent manca de coordinació entre la D.G.E. i la D.G.J envers aquest punt, el de la pràctica esportiva juvenil, de la que no s'ocupa gaire extensament ni l'una ni l'altra.

3.1.1.2. La Diputació de Barcelona.

El seu àmbit d'actuació ja és més reduït, però així i tot abarca tota la província.

En principi la Diputació de Barcelona, com a tal, no organitza directament activitats esportives, però sí que en gestiona moltes -de manera indirecta- mitjançant la concessió de subvencions i altres ajuts.

Aquestes subvencions abarquen tres aspectes: a/ les obres d'instal·lacions; b/ el material esportiu, i c/ les activitats esportives (en l'annex 4 podeu veure el total de

subvencions de material esportiu atorgades a Barcelona ciutat durant l'any 1984)

Apart d'això, però, la Diputació disposa d'unes instal·lacions, les de les Llars Mundet i les de l'Escola Industrial, que són obertes al públic quan no resten ocupades per les activitats dels organismes que en tenen prioritat d'ús (els nois i noies de les Llars i els alumnes de l'Escola). Aquestes instal·lacions fa uns tres anys i mig que es van oferir als barcelonins en general i les gestiona el Patronat d'Esports de la Diputació (en l'annex 5 es recull, en general, el nombre d'usuaris de les instal·lacions, la seva procedència i les activitats que hi realitzen).

* * *

Podem veure com aquesta entitat tampoc desenvolupa específicament una política esportiva juvenil. El seu plantejament comporta un recolçament dels practicants en general, ja sigui a nivell econòmic o de cesió d'instal·lacions. No s'ocupa directament de la promoció.

3.1.1.3. L'Ajuntament de Barcelona.

És aquesta sens dubte la institució que ha d'incidir més directament en els joves ciutadans. A través de l'Àrea de Joventut i Esports es fa una política esportiva força complexa.

Començarem fent una relació dels actes o programes engegats per l'Àrea d'Esports que hagin incidit d'alguna manera en els joves durant l'any 1984, afegint-hi, quan sigui

possible, el nº de participants aproximat entre 15 i 25 anys, el tipus de gestió de l'Àrea i el pressupost dedicat a l'activitat.

♦ Formació de monitors:

Participació juvenil aproximada.- 48

Gestió compartida amb les E.I.E.

Van col.laborar.- les E.I.E., el C.E.E.B., la D.G.E. i la Caixa de Barcelona.

Pressupost aproximat: 600.000' - ₧

♦ Esquí escolar (a Núria i Llesú -l'alpí- i a Tuixent -el nòrdic)

Participació juvenil aproximada.- 800

Gestió compartida amb el C.E.E.B.

Pressupost aproximat.- 2.000.000' - ₧

♦ Donem a conèixer (cursets d'esports de caire minoritari: tennis, voleibol, vela, patinatge, beisbol...)

Gestió compartida amb les federacions respectives.

Pressupost aproximat.- 6.000.000' - ₧

♦ Jocs escolars (lligues esportives per a col.legis)

Gestió indirecta, concessió de subvencions i cesió d'instal.lacions

Col.laboració amb la D.G.E. i el C.E.E.B.

Pressupost aproximat.- 30.000.000' - ₧

♦ Festa de la bicicleta:

Gestió compartida amb la Comissió ciutadana.

♦ Festa del joc i de l'esport:

Participació juvenil aproximada.- 700

Gestió indirecta, suport i coordinació.

Col.laboració amb les E.I.E. i la Caixa de Barcelona.

Pressupost aproximat.- 1.000.000' - ₧

+ Esport d'estiu (setmanes esportives, jocs d'estiu, casals esportius)

Participació juvenil aproximada.- 500

Col.laboració amb les E.I.E.

Pressupost aproximat.- un 50% del total de l'Àrea envers l'activitat.

+ Cursets de natació:

Participació juvenil aproximada: 900

Col.laboració amb les E.I.E.

+ Esport jove (cursos esportius, competicions, activitats de cap de setmana)

Participació juvenil aproximada.- 1000

Gestió compartida amb Àrea de Joventut i E.I.E.

Pressupost aproximat.- 2.000.000' - ₧

+ Cursa popular de patins:

Participació juvenil aproximada.- 800

Gestió compartida amb la Federació de patinatge.

Per part de l'Àrea de Joventut, en l'annex 3 hi ha una taula on queden reflexades les activitats esportives de les estades i campaments de vacances organitzats durant l'estiu de 1984, amb desglosament per edats i sexes dels participants en les mateixes.

En el que respecte a la part financera, les fonts de finançament, podriem resumir-la dient que són pròpies en un 70% privades en un 20% i públiques (D.G.E., Diputació...) en el 10% restant.

Ampliem ara algun dels enunciats en el quadre anterior.

La campanya d'Esport Jove, l'única enfocada directament a aquest sector de la població barcelonina, hem dit que inclua cursos d'esport, competicions i activitats de cap de setmana, i s'adreçava a tots els districtes. Mirada globalment volia cobrir els dos camps o aspectes de l'esport que hem mig diferenciat: el de caire tradicional-competitiu i el merament recreatiu. Les activitats de cap de setmana (portades per l'Àrea de Joventut) es dedicaven a la pràctica d'esports que no estan a l'abast de tothom (vela, windsurf, escalada, rem...). L'activitat esportiva en els Casals de Joves es va voler fomentar amb la Lliga Polisportiva i la instal·lació de material adient per jugar a escacs, tennis taula i dards, en cada local.

L'oferta de l'Esport d'Estiu va funcionar més o menys segons l'activitat de que es tractés: les Setmanes Esportives, que volien contribuir a la divulgació d'esports relativament poc coneguts, no va tenir en algun cas l'èxit esperat i la col·laboració de les federacions no va ser òptima. La Iniciació al submarinisme i el Tir amb arc (centrat en els Casals de Joves) no van aplegar masses participants (en el primer cas per la mateixa dificultat que comporta la seva pràctica -el nº de places previst es va cobrir amb escreix). La pràctica del windsurf a la Mar Bella, dins dels Casals de Platja, va realitzar-se per 3er any consecutiu, participant hi diversos grups de 20 a 30 nois i noies.

Els Jocs d'Estiu van incloure competicions de futbol sala, tennis taula, basquetbol, escacs i voleibol, per a nois

i noies de 15 a 17 anys.

Els monitors que portaven totes aquestes activitats eren, en general, titulats en l'esport corresponent per la federació respectiva, o bé estudiants o llicenciats en Educació física.

Apart de la Festa de la bicicleta i de la Cursa de patins, l'Àrea d'Esports va recolçar altres actes multitudinaris i massius com ara la Cursa de la Mercè, la del Corte Inglés, la Jean Bouin i la Travessa del Port de Barcelona.

* * *

En una ciutat gran com és Barcelona, no és fàcil cobrir tots els buits que poden haver-hi. A nivell esportiu la política empresa per l'Ajuntament sembla abocar-se al recolçament i a l'organització d'activitats complementàries o alternatives a les que ja hi ha a altres nivells.

Pensem que no s'han d'estalviar mitjans en afavorir una més gran descentralització. És molt més lògic que cada barri o districte sàpiga quins són els seus dèficits o les seves necessitats i, seguint sempre unes línies o orientacions generals, pugui aportar solucions per cobrir-les.

El cas que ens ocupa, la pràctica esportiva juvenil, ve condicionada, ja ho hem vist -entre altres coses- pel districte de que es tracti. És per això que, apart de mesures generals (organització d'activitats adreçades a tots els joves) s'haurien de seguir potenciant les iniciatives que sorgeixin en el sí de cada Consell Municipal i procurar que la participació ciutadana s'incrementi en aquest sentit.

La demanda, quan l'activitat és interessant, pot ser suficientment gran com per desbordar les organitzacions empreses a nivell municipal; gent que hauria participat pot quedar sense poder-ho fer. Això pot paliar-se donant opció a que cada districte s'encarregui més d'organitzar coses de cara als seus propis habitants, en col.laboració amb els demés. En aquest sentit, cal també potenciar més els Casals de Joves i Centres cívics com a llocs molt aprofitables de cara a fer o organitzar activitats esportives; aquestes han de tenir prou atractiu com perquè molts més joves s'interessin per elles i les practiquin.

La celebració regular de curses de monitors o de formació permanent dels que exerceixen -sobretot en el camp de l'esport recreatiu o de pràctiques alternatives a les tradicionals que ja hem vist que estan prenent força entre els joves- pot ajudar a cobrir els dèficits que es presenten en aquest punt, contribuint-se amb això per altra banda a donar alguna ocupació a tot un conjunt de nois i noies que prou que ho necessiten si ens fixem en el nombre creixent de joves aturats.

No es pot fer tot aquest procés sense un coneixement real de l'estat de la qüestió. El primer pas, representat per l'execució d'aquest estudi sobre els Joves i l'Esport a Barcelona, ha d'anar més enllà. No ens cansarem de recordar la necessitat de fer una enquesta seriosa, que tracti específicament el tema esportiu i que -juntament amb d'altres mitjans- ens pugui fer veure més clarament la realitat de la pràctica esportiva juvenil a la ciutat.

Quan parlavem, en l'apartat 2.3.1.6., de la cursa popular organitzada per l'Àrea d'Esports, esmentavem el fet de que podia haver-se donat el cas de que la gent, els joves, l'haguessin confós amb altres, no haguessin identificat l'Ajuntament com a entitat organitzadora. Potser aquest problema d'identificació es dóna també en altres casos i si fos així s'haurien de prendre mesures per solucionar-ho.;

3.1.2. Les entitats amb conveni o suport directe de les institucions.

Si us hi heu fixat, en el quadre on hi havia el conjunt d'activitats realitzades per l'Ajuntament, han anat apareixent dues entitats que juguen un paper força important en el camp de les organitzacions esportives ciutadanes adreçades als joves: El C.E.E.B. i les E.I.E.

Ambdós organismes tenen entitat jurídica pròpia i complementen en certa mesura els serveis municipals a nivell esportiu. Tant l'un com les altres tenen signats convenis amb l'Àrea d'Esports i el C.E.E.B. vé a ser, a més, un dels Consells Comarcals de l'Esport que depenen de la D.G.E. de la Generalitat, centrat a Barcelona-ciutat.

a/ Les E.I.E.

Escampades arreu de la ciutat (n'hi ha una, pràcticament a cada districte), aquestes escoles estan aconseguint que l'esport arribi a tot un seguit de gent més nombrós cada vegada. La seva tasca, relativament fàcil de desenvolupar en ocasions però de dificultós arrelament en pous ca-

sos, va eixamplant el seu camp d'acció, adaptant-se una mica a les necessitats pròpies de cada districte. Si bé inicialment dedicaven la seva atenció als nens i nenes (per tal de cobrir els dèficits de l'E.F. escolar) poc a poc van donant opció a que joves i adults també puguin dedicar-se a practicar activitats esportives de nova fornada i d'acord amb els temps que corren com ara la gimnàstica-jazz, la de manteniment...

La seva activitat es veu coartada, de vegades, per manca d'un més gran nombre de monitors especialitzats en cada un dels apartats en que volen introduir-se. Els monitors són fonamentals a l'hora de fer efectiva una promoció de les activitats de les E.I.E. al seu districte; per això és important que puguin ser els suficients per absorbir la demanda que suscitin.

b/ El C.E.E.B.

És aquesta l'entitat que s'ocupa d'organitzar la major part d'activitats en el que a esport escolar es refereix a la ciutat.

El seu funcionament es basa en el treball dels Comitès de cada esport, que tenen al seu càrrec la tasca de promoció i control de les competicions que desenvolupen. Aquestes competicions les organitzen o bé de forma directa o en col·laboració amb la federació esportiva corresponent.

A l'entitat, amb una certa regularitat i recolçant-se també de vegades en les estructures federatives, es fan cursos per àrbitres i monitors, que després actuen en el sí

de la seva organització.

S'ocupa, així mateix, de fer fitxes escolars per la D. G.E. en altres activitats esportives dels col·legis de les que no s'organitzen sovint o mai competicions, com ara esquí, judo...

Així com les E.I.E. estan abocades a una tasca de promoció més clara i comencen a incidir cada vegada més en l'àmbit juvenil, el C.E.E.B. no entra tant en aquest punt i es manté més en la línia d'organitzador de competicions d'esport escolar. Podriem dir que les E.I.E. són molt més obertes a iniciatives o interessos que puguin anar sorgint al voltant d'activitats esportives noves o alternatives, juntament amb les de caire tradicional. El C.E.E.B. és en aquest aspecte molt més conservador, potser pel fet de dependre la seva vitalitat de l'esport que es faci a les escoles que, com hem dit ja en un altre lloc, sol ser-ho força.

3.1.3. Les federacions.

Aquests organismes semblarien, en principi, prou adients per vetllar pel desenvolupament de l'esport. Ara bé, la seva activitat se sol basar fonamentalment en l'organització i control de competicions, deixant de banda molts altres aspectes de la pràctica esportiva entesa com a recreació o mode d'ocupació del temps lliure de la gent o dels joves.

La seva funció d'organització i coordinació de les diferents competicions pesa molt més, de vegades, que no pas la que també tenen d'ajudar, en la mesura possible, al fi-

nançament dels clubs mitjançant la concessió de subvencions o ajuts.

El gran mal d'algunes federacions de casa nostra té molt a veure amb el centralisme (a nivell estatal) que les domina, tant en qüestions d'ordre econòmic com en altres de ben diferents, com ara la formació de tècnics o àrbitres.

No pretenem pas fer un repàs a les més de quaranta federacions implicades per veure quina és la seva política envers la pràctica juvenil. Seria aquest un apartat molt extens i fins a cert punt poc útil i dificultós donats els diferents criteris amb que es regeixen. Fet i fet en els darrers anys hi ha manifestacions més o menys aïllades de cara a la promoció esportiva, però s'ha d'anar encaminada aquesta als nens i nenes més que als joves, per allò de que hi ha el criteri de que per arribar a un alt nivell de rendiment s'ha de començar a practicar l'esport tan aviat com sigui possible. I és això el que interessa, en general, a les federacions, el fet de disposar d'un nombre raonable d'esportistes d'èlit.

3.1.4. Els clubs.

És prou clar que si no existissin els clubs les federacions, com a tals, desapareixerien, no tindrien raó de ser. Són aquests els encarregats de moure la massa de practicants, de fer-la avançar...

Segons dades del Laboratori de Sociologia de l'I.C. E.S.B. hi ha un total de 1771 entitats esportives al Barcelonès (en l'annex 1 podeu veure com es distribueixen per

esports), moltes d'elles de Barcelona-ciutat. Intentar ordenar-les i veure els diferents tipus que co-existeixen, així com distribuir-les segons la mena de promoció esportiva que fan envers els joves, és un punt que se'ns escapa de les mans en aquests moments.

En general, la política dels clubs -com la de les federacions- respecte al jovent s'enfoca de cara a la competició, si bé es donen casos (més en grans clubs que cuiden l'aspecte social) en que es dedica una part dels esforços a oferir als socis la possibilitat de practicar un esport més recreatiu.

3.1.5. La iniciativa privada.

La limitació esmentada en molts clubs de caire tradicional al camp de l'esport de competició ha fet sorgir, amb molta més força d'un temps ençà, tot un conjunt d'associacions privades que es dediquen a oferir (a canvi de quantitats variables de diners) uns serveis enfocats de cara a aquelles persones que entenen l'activitat esportiva com un exercici lúdic, recreatiu o utilitari, però no tant competitiu.

El que és clar és que ni els clubs, ni les federacions, ni les entitats públiques ho abarquen tot i que sempre queden buits que un o altre s'encarrega d'omplir tan bé com sap, ja sigui per amor a l'art o com a medi de vida. Més d'acord de vegades amb els esquemes de l'esport federatiu, en altres ocasions decantats cap a la part recreativa i de lleure, hi ha tota aquesta colla d'organismes, asso-

ciacions i entitats, de caire privat, que ofereixen alternatives diverses, sempre vàlides per algú.

3.2. LA RELACIÓ OFERTA-DEMANDA

L'adequació de l'oferta a la demanda no sol existir, moltes vegades per desconeixement de l'abast d'aquesta darrera. La gent, els joves que volen fer esport, han d'anar-se adaptant sovint a alguns dels diferents camins que se li presenten i, si no n'hi ha cap que els acabi de convèncer, o bé han de deixar córrer el seu desig o bé fer-s'ho ells, buscar formes alternatives però que no estan recollides per cap estructura al seu abast.

Hem vist en l'apartat anterior que, els uns pels altres, però, es cobreix una mica tot el ventall de possibilitats, des de la pràctica d'un esport tradicional fins la de la darrera novetat (vinguda de fora o autòctona) en l'esport recreatiu o utilitari, no competitiu. El problema romà en que no tot és a l'abast de tothom i que és més aviat a la primera forma de pràctica a la que arriben gairebé totes les butxaques.

Els esforços de l'Administració han de seguir el camí de divulgació d'activitats físiques que tinguin interès, sobretot entre aquelles persones, joves en el nostre cas, que no poden arribar a practicar-les en altres àmbits. Aquestes pràctiques han de tenir, però, una continuïtat; no serveix de gaire iniciar a algú en una activitat esportiva que després es veurà impossibilitat de practicar en el seu

ambient habitual.

Pretendre afavorir a qui ho necessita no és tan fàcil. De vegades els ajuntaments s'esforcen en oferir la possibilitat d'accedir a l'esport als més desvalguts, però si analitzem els participants de les diferents activitats, es veu com els principals beneficiats són els de les capes socials mitjanes (tècnics, funcionaris, ensenyants...) que han sigut capaços d'entendre el missatge de l'Administració i aprofitar-lo (PUIG, 1984)

*

ANNEXES

ANNEX 1. Distribució per esports o grups d'esports de les entitats esportives del Barcelonès.

Font: Laboratori de Sociologia de l'I.C.E.S.B.

<u>Clubs esportius i polivalents</u>	<u>203</u>
<u>Futbol</u>	<u>446</u>
<u>Futbol-sala</u>	<u>84</u>
<u>Basquetbol</u>	<u>103</u>
<u>Altres esports d'equip</u>	<u>75</u>
<u>Natació</u>	<u>32</u>
<u>Atletisme</u>	<u>22</u>
<u>Gimnàstica i Arts Marcials</u>	<u>262</u>
<u>Muntanyisme</u>	<u>138</u>
<u>Tennis</u>	<u>38</u>
<u>Fronton</u>	<u>8</u>
<u>Motor (motocic., automobilisme, karting)</u>	<u>45</u>
<u>Ciclisme</u>	<u>31</u>
<u>Patinatge (artístic i hoquei patins)</u>	<u>34</u>
<u>Aquàtics (superficials i subaquàtics)</u>	<u>64</u>
<u>Caçadors-Tir-Pescadors</u>	<u>51</u>
<u>Escacs</u>	<u>97</u>
<u>Altres esports</u>	<u>38</u>

* * *

ANNEX 2. Distribució per edat i sexe dels participants ~~per edat i sexe~~
de Barcelona en les activitats esportives organitzades per la
Direcció General de Joventut durant l'estiu de 1984.

Font: Direcció General de Joventut

	14-15		16-17		18-19		20-21		22-25	
	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀
Camp Nàutic Amcolls	4	3	4	4	1	1	1	2	-	1
Aeromg delisme Conarruga	1	1	4	1	2	-	-	-	-	-
Aigües Braves Sort	3	-	8	4	2	-	-	-	-	-
Aigües Braves Les	9	4	5	-	-	-	-	-	-	-
Trabede poliesport. Alcudia	3	3	-	-	-	-	-	-	-	-

ANNEX 3. Distribució per edat i sexe dels participants en les estades i cam-
paments de tema esportiu organitzats per l'Àrea de Joventut de
l'Ajuntament barceloní durant l'estiu de 1984.

	14-15		16-17		18-19		20-21		22-25	
	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀	♂	♀
Windsurf Vilanova	10	7	28	26	17	13	9	12	7	10
Campament de Montanya Barroera	5	1	9	-	2	-	-	-	-	-
Descobrir el Delta de l'Ebre	-	-	2	8	3	1	3	1	2	1
Escola del mar	5	9	1	7	1	-	-	-	-	-
Rem i piragüisme Vilada	31	31	40	26	4	3	1	-	-	-
Natura i montanya Salardú	20	17	17	21	6	6	1	1	2	-

ANNEX 4. Detall de les subvencions de material esportiu atorgades per la Diputació de Barcelona l'any 1984.

DESIGLIAMENT DE LES SUBVENCIONS PER A ADQUISICIO DE MATERIAL ESPORTIU D'AJUNTAMENTS I PATRONATS MUNICIPALS
ENTRE ELS DIFERENTS PROJECTES DE CADA MUNICIPI

CIUTAT: Barcelona

AJUNTAMENT I PATRONAT	PRESSUPOST SUBVENCIONAT	SUBVENCIO
Barcelona-material esp. per al C.P. "Comparació-Veuh"	114.600.-h.	40.000.-h.
Barcelona-matallansa per al C.P. "St. Antoni Màrtir"	29.700.-h.	10.000.-h.
Barcelona-matallansa Taronja per al C.P. "Font de l'Estaligues"	32.900.-h.	12.000.-h.
Barcelona-matallansa per al C.P. "Tossa Morn"	19.800.-h.	7.000.-h.
Barcelona-material esp. per al C.P. "El Segrer"	224.695.-h.	79.000.-h.
Barcelona-material esp. per al C.P. "Blega de Volques"	224.695.-h.	79.000.-h.
Barcelona-material esp. per al C.P. "Concepció Aroca"	219.630.-h.	77.000.-h.
Barcelona-material esp. per al C.P. "Catalònia"	219.630.-h.	77.000.-h.
Barcelona-material esp. per al C.P. "Canigó"	224.695.-h.	79.000.-h.
Barcelona-material esp. per a l'E.M. "Vil-la Joana"	33.000.-h.	19.000.-h.
Barcelona-material esp. per a l'E.M. "Fraconina"	313.085.-h.	109.000.-h.
Barcelona-material esp. per a l'E.M. "Torres de Josa"	204.300.-h.	71.000.-h.
Barcelona-material esportiu per al C.P. "Farigola del Clot"	114.900.-h.	41.000.-h.
Barcelona-matallansa per l'E.P. "Victor Catalá"	29.700.-h.	10.000.-h.
Barcelona-material esportiu per al C.P. "Bunya de Rosta"	39.500.-h.	14.000.-h.
Barcelona-material esportiu per al C.P. "La Guàrdia"	219.630.-h.	77.000.-h.
Barcelona-material esportiu per al C.P. "Manuel de la"	224.695.-h.	79.000.-h.
Barcelona-material esportiu per al C.P. "Mora Rosta"	224.695.-h.	79.000.-h.
Barcelona-material esportiu per al C.P. "Nauades Pidal"	98.630.-h.	34.000.-h.

DESIGLIAMENT DE LES SUBVENCIONS PER A ADQUISICIO DE MATERIAL ESPORTIU D'AJUNTAMENTS I PATRONATS MUNICIPALS
ENTRE ELS DIFERENTS PROJECTES DE CADA MUNICIPI

CIUTAT: Barcelona

AJUNTAMENT I PATRONAT	PRESSUPOST SUBVENCIONAT	SUBVENCIO
Barcelona-material esportiu per al C.P. "Sant Pere Buleas"	224.695.-h.	79.000.-h.
Barcelona-material esportiu per al C.P. "Sant Joan Calassenc"	98.630.-h.	34.000.-h.
Barcelona-material esportiu per al C.P. "Rico i Tost"	224.695.-h.	79.000.-h.
Barcelona-material esportiu per l'E.P. "Joa de la Creu"	43.100.-h.	15.000.-h.
Barcelona-material esp. d'Nova-hal per a l'E.P. "Elisenda de Montcada"	44.900.-h.	16.000.-h.
Barcelona-material esp. per a l'E.M. "Pau Vila"	403.800.-h.	141.000.-h.
Barcelona-material esp. per a l'E.M. "Joa Manuel Zaira"	178.955.-h.	63.000.-h.
Barcelona-material esp. per a l'E.M. "Antigues del Mar"	26.200.-h.	9.000.-h.
Barcelona-material esp. per a l'E.M. "Reina Violant"	189.700.-h.	66.000.-h.
Barcelona-material esp. per a l'E.M. "Parc del Colomard"	37.390.-h.	10.000.-h.
Barcelona-material esp. per a l'E.M. "Ignasi Iglesias"	269.030.-h.	94.000.-h.
Barcelona-material esp. per a l'E.M. "Caixa"	62.300.-h.	21.000.-h.
Barcelona-material esp. per a l'E.M. "Arc Iris"	95.400.-h.	33.000.-h.
Barcelona-material esp. per a l'E.M. "Barbeán"	107.840.-h.	38.000.-h.
Barcelona-material esp. per a l'E.M. "Beac de Montjuc"	134.900.-h.	54.000.-h.
Barcelona-IF Luis Bruñeda de l'Escola Esportiva	1.428.570.-h.	500.000.-h.
Barcelona-Programa "Esport Jove"	2.857.140.-h.	1.000.000.-h.
Barcelona-Programa "Onada a Cuabizur"	2.285.720.-h.	800.000.-h.
Barcelona-Programa "Esport 37"	1.428.570.-h.	500.000.-h.

DEclaració de les subvencions per a adquisició de material esportiu d'ajuntaments i patronats municipals
 ENTRE ELS DIFERENTS PROJECTES DE CADA MUNICIPI

MUNICIPI: Barcelona

AJUNTAMENT O PATRONAT	PRESUPPOST SUBVENCIONAT	SUBVENCIO
Barcelona-Promoció e integració d'adults lúdic i políglot	1.420.570.-h.	500.000.-h.
Barcelona-material esp. per a la pista políglota de l'E.N., "Font d'en Fargas"	171.730.-h.	60.000.-h.

ANNEX 5. Grau aproximat d'utilització de les instal·lacions esportives de la Diputació de Barcelona per part dels joves.

Font: Patronat d'Esports de la Diputació de Barcelona.

LLARS MUNDET:

- Piscina coberta

Per cursets d'adults, uns 50 joves.

Els nois i noies de F.P. de les Llars, uns 380

- Camps de futbol

Uns 200 joves d'equips amateurs que hi entrenen.

- Pavelló cobert

Els nois i noies de B.U.P. i C.O.U. de les Llars, uns 360.

Durant el cap de setmana s'intensifica l'ús per les competicions que s'hi realitzen (futbol, futbol-sala, karate, judo, esgrima, gimnàstica rítmica) però és molt difícil avaluar el nº de joves que hi passen.

- Piscina descoberta (a l'estiu, pública)

Segons dades de 1983, van passar-hi 27.873 persones, d'entre les quals un 60% eren nens i el 40% restant adults.

Aquestes instal·lacions acullen durant l'estiu un dels PUNTS GROCS de l'Ajuntament i hi passen uns 7500 nens i nenes de 8 a 16 anys.

ESCOLA INDUSTRIAL:

Els gairebé 8000 alumnes que hi assisteixen, entre 16 i 26 anys, utilitzen el camp de futbol, el gimnàs, la pista polisportiva descoberta i la pista de bàsquet durant les hores lectives, per fer E.F. i esports.

Uns 250 nois, d'equips de futbol amateurs i juvenils, hi entrenen. També utilitza les instal·lacions l'Escola D'Iniciació Esportiva del D2, tres dies a la setmana.

4. CONCLUSIONS

i PROPOSTES D'ACTUACIÓ

Arribats a aquest punt, després d'aquesta ullada a la situació esportiva juvenil barcelonina, la primera conclusió a fer és que el nostre estudi ens ha obert encara més interrogants. El podem considerar un bon marc de referència a partir del que es pot aprofundir en tot un seguit de qüestions que aquí tan sols s'han pogut plantejar.

Tot desenvolupant els diferents punts hem adaptat algunes idees de tot un grup d'autors europeus, pel paral·lelisme que presentaven amb les situacions que describiem nosaltres. A l'hora de les conclusions no podem oblidar a tots aquests "convidats de pedra" i és per això que els donem ara oportunitat de que expressin algunes propostes o solucions adoptades -per solucionar problemes similars als nostres- als seus països.

Deixem-els-hi doncs, de moment, la paraula i després donarem les nostres pròpies propostes.

4.1. ALGUNES CONCLUSIONS I PROPOSTES VINGUDES DE FORA

RENSON dixit: "És molt important que els nois i noies que acaben el seu període escolar tinguin la possibilitat de continuar practicant l'esport -sigui de manera competitiva o amb un caire més recreatiu. Els programes que poden encabir el més gran nombre de joves o, més ben dit, el fer possible que es posin en pràctica, incumbeix tant als organismes ofi-

cials, com als semi-oficials o privats, encarregats de l'organització dels esports, ben entés que endegar-los exigeix una estreta col.laboració d'uns i d'altres, a més de la participació d'altres branques d'entitats oficials. (...) L'esport i la recreació han d'arribar als joves; diem això pensant en tots aquells que no pertanyen a cap associació ni tenen contactes amb animadors. (...) Han de ser mesures permanents o de llarga durada, no coses esporàdiques. (...) Els poders públics podrien subvencionar d'alguna manera a aquells clubs privats que afavorissin la participació dels joves que surten de l'escola en l'activitat física. (...) S'ha de respondre a diferents necessitats: a/ esports competitius i de lleure; b/ activitats adreçades a ambdós sexes; c/ activitats adreçades a nuclis familiars; d/ activitats destinades a grups de persones amb igual mentalitat; e/ activitats que incideixin en un sol esport o polisportives. (...) Per atendre el joves aturats ens hauriem de posar en contacte amb qui se'n ocupa. L'esport, sota diferents formes, ha de ser considerat com a part de les activitats generals de lleure dels joves aturats; pot contribuir a omplir el seu temps lliure i així convertir-se en mitjà i fi"

HENDRY ens fa veure com, de vegades, la política esportiva contradiu sense voler els seus principis pels que intenta que l'esport arribi a tothom: "Quan les instal.lacions són poc utilitzades es creu que la despesa no és justificada i, per tal d'assegurar un rendiment màxim, les autoritats o els gerents d'un equipament tendeixen a cedir-les a clubs i associacions que se les apropien. Aquesta política va eliminant

l'usuari ocasional i es contradiu amb el criteri d'obertura que és desitjable en el que a equipament públic es refereix (...) Els treballadors, menys susceptibles de pertanyer a aquestes associacions, van deixant de fer servir ocasionalment els equipaments de lleure o bé sols o bé amb la família i així aquest tipus d'activitat va sent dominada per la classe mitja. (...) Si els joves participen en la gestió o en la organització, poden assimilar les activitats en funció de les seves pròpies necessitats."

CALLEDE (1979) ens ofereix l'opció de decantar-nos cap a les "noves pràctiques": "Els fenòmens de manca d'afecció o no-participació referits a les disciplines exigents a nivell físic o tècnic, així com el desenvolupament accelerat dels esports a la natura, que donen molta importància a la innovació individual, confirmen la rellevància d'una sèrie de dimensions que podriem anomenar antropològiques i que la serietat de l'esport tendeix a disoldre o excloure. (...) Sembla necessari completar els models tradicionals (clubs...) que no estan sempre adaptats a la majoria. En aquesta perspectiva els equipaments socio-culturals tenen un paper determinants. Falta que, a nivell institucional, se'n donin els mitjans. Hi ha, però, una mena de forat en la formació dels monitors, en el que respecta a l'animació esportiva: sensibilització i descoberta de les activitats esportives a l'aire lliure i dins la natura, l'innovació pedagògica, les noves modalitats de pràctiques..."

GALLAUD ens avisa de que tampoc és molt bó fer que en el temps de lleure no hi hagi relació inter-generacional: "Compartimentar el lleure segons l'edat origina problemes de

comunicació. L'animació ha de ser global, dirigida a joves i adults integrats així en diferents mons, treball i escola"

Tornem a CALLEDE (1982) per sentir-li dir que hi ha una mena de "funció terapèutica de les noves pràctiques enfront dels problemes de l'home actual"

SEVELIUS, per la seva part, ens dóna idees a aplicar en un camp que no hem tocat nosaltres, el de l'esport i els joves treballadors: "S'hauria de promocionar l'esport a nivell d'empresa, en col.laboració amb els clubs o les entitats públiques. (...) Seria interessant que: (a) l'escola obrís les portes a associacions que vulguin fer servir les instal.lacions esportives; (b) els alumnes fossin informats del que ofereixen les associacions, de com entrar-hi en contacte i dels equipaments de que poden disposar; (c) es donés oportunitat als joves treballadors de participar en activitats físiques durant l'horari de treball i fer més gran el nombre de possibilitats de prendre part en activitats d'aquesta mena en hores complementàries a la jornada de treball; (d) s'organitzessin pel temps de lleure activitats esportives de caire més recreatiu i no tant de cara al rendiment"

Finalment, VAN LIERDE ens exposa, a grans trets, el programa endegat a Bèlgica per promocionar la pràctica esportiva entre els joves aturats: "Entre els aturats pot haver-hi professors d'Educació Física o joves que tinguin alguna qualificació tècnica esportiva. (...) Se'ls hi pot donar treball. (...) i amb ells es pot començar a promoure i iniciar en l'esport a la resta d'aturats. (...) Es pot donar una formació (de tècnics o administradors esportius) a aquests (aturats) que els permeti, potser, trobar alguna feina en el camp espor

tiu. (...) Principi de la mobilitat: si els grups-diana no s'atansen a l'esport, és aquest el que ha de fer-ho. (...) (S'han muntat) tallers (pels aturats) de: (a) Formació en administració esportiva -funcionari, promotor local, delegat esportiu; (b) Formació professional de socorrista o mestre en natació; i (c) Formació tècnica esportiva per ser monitor o ajudant de monitor o animador d'esport recreatiu. (...) Els professors d'E.F. aturats podrien substituir durant un cert període de temps als que exerceixen. Així els primers podrien practicar i els segons podrien dedicar-se a fer reciclatge per tal d'adquirir nous coneixements i una mica d'il·lusió"

4.2. DAVANT DE TOT AIXÒ...

En molts apartats dels capítols precedents heu pogut veure, al final, les conclusions. No volem repetir-les ara -tan sols insistim en la necessitat d'aprofundir en algunes parts mitjançant la realització d'una enquesta als joves de tema específicament esportiu- però sí que donarem un repàs global a tota la problemàtica i oferirem algunes possibles vies de solució.

El nostre país -tot i que anem recuperant el temps a marxes forçades- va encara molt enrera respecte a molts altres en qüestions de pràctica i desenvolupament de l'esport. Ja no tan sols el de competició sinó, potser encara més, el de lleure.

Si això no és pas bó, precisament, té però una part positiva, des del punt de vista de tota aquella gent encarregada de que seguim avançant... Efectivament, els dirigents es-

portius tenen al seu abast un complert mostrari d'estudis fets fora d'aquí, sobre els problemes que es van presentant -molt similars als nostres-, acompanyats de propostes de solució de tota mena. Ja us en hem presentat un recull però la qüestió rau, és clar, en veure si tot això s'adapta bé o és susceptible de fer-ho, a les nostres característiques pròpies.

Nosaltres hem pogut veure que sí, que hi ha tot un conjunt d'equivalències, però ja hem apuntat que la nostra tasca haurà servit, més que res, per obrir camí de cara a un més gran aprofundiment en el tema.

Després de fer un repàs a les polítiques esportives que conflueixen teòricament sobre la joventut barcelonina, hem de concloure dient que és l'Àrea d'Esports de l'Ajuntament la que ha de seguir fent l'esforç més gran si vol que l'esport arribi a aquestes joves, donat que ni la Diputació ni la Generalitat hi dediquen -potser no han pas de fer-ho gaire intensament- una atenció particular.

Els clubs, tot i ser limitats, compleixen amb força correcció el seu paper de catalitzadors i promotors de l'esport federat. Si de cas el que correspon a les altes esferes és ajudar-los a sobreviure mitjançant subvencions que els permetin tirar endavant sense ofecs. No fer-ho indiscriminadament, per suposat, sinó ajudant més a aquells que demostrin una més gran voluntat d'integració de joves de tota mena en el món de la pràctica esportiva.

Cada dia amb més força, però, sorgeix una alternativa que pot ser potser el pont entre esport escolar i esport federat o fugir una mica dels esquemes d'aquest per apuntar-se a l'opció de l'esport recreatiu: la creació d'Associacions es

portives d'ex-alumnes, en certa manera vinculades encara a l'escola, sol ser -en els llocs en que ja s'ha implantat- un veritable èxit. Les ajudes per part dels poders públics es fan aquí imprescindibles doncs, en cas de no ser-hi, és molt difícil que la idea es desenvolupi a tots els nivells escolars, quedant reduïda la seva aplicació a les escoles més benestants.

El creixent interès per part dels joves envers les noves pràctiques esportives no ens ha de passar per alt i se les ha de tenir més en compte encara a l'hora de posar en pràctica programes d'esport dirigits a ells. El fet de que aquestes pràctiques no exigeixin en moltes ocasions un lloc pre-fixat i rígid per ser executades, les fa aptes de cara a la seva implantació en Casals de Joves, Centres cívics...

Arribats a aquesta qüestió, ens permetem apuntar que hauria de ser l'Àrea de Joventut i Esport, així, en bloc i no per separat, la que s'ocupés de dinamitzar aquests Casals per donar-hi entrada a molta més gent; una possible via és la concepció d'un programa cultural i esportiu amb el suficient atractiu com perquè pugui interessar a un ampli ventall de joves de tota mena.

Un dels grups que necessita un programa d'acció coherent amb una certa urgència, és el dels joves aturats. L'experiència belga en aquest sentit és allisonadora (almenys a nivell teòric doncs en desconeixem els resultats) i obre una sèrie de punts de partida que ens poden ser ben útils.

Una altra qüestió, lligada a aquesta però d'abast i repercussions més àmplies, és la dels monitors. Hi ha un proble-

ma clar: les federacions proveeixen de no masses monitors i amb una formació encaminada a l'esport de competició; l'INEF, apart de que el nombre de llicenciats que van sortint-ne haurien de ser absorbits gairebé totalment per l'Escola, no ha començat fins fa relativament poc temps a ocupar-se de les pràctiques esportives alternatives (PUIG, 1984). Afegint a això el fet de que l'Escola Catalana de l'Esport s'ocupa segons sembla amb prioritat de les titulacions d'àmbit federatiu, sols queden opcions disperses, degudes a iniciatives privades de vegades, per qui vol optar a un títol que el permeti exercir amb coneixement de causa en el món de l'animació esportiva. Correspon potser a l'Àrea de Jovenut i Esports oferir la possibilitat als joves d'arribar a assolir una formació que els permeti treballar en aquest camp de l'esport de lleure.

Insistim en que la solució que ofereixen els belgues (que lliga, en certa manera, els dos punts que acabem d'exposar: l'esport com a activitat adreçada als joves aturats i l'oferir a aquests i als joves en general els mitjans per accedir a una formació esportiva que els permeti formar a l'ens) ens sembla força adequada i d'aplicació relativament senzilla.

Aquestes opcions podrien propiciar allò que hem apuntat de la dinamització dels Casals de Joves. Amb un contingent prou gran de monitors disponibles es podrien cobrir unes hores que ara resten mortes en molts casos, i que solen ser les més adequades perquè accedeixin a la pràctica esportiva uns grups de gent ben concrets (mestresses de casa, 3^a edat, gent sense feina o que treballa en jornada intensiva...)

Respecte a com s'han de fer arribar als joves tant els programes com les activitats en què poden participar, és bó de fer algunes consideracions sobre el tema. L'allau d'anuncis publicitaris que en envaeix progressivament arriba a provocar una certa indiferència en la gent (per aquí m'entra i per aquí hem surt) respecte a pòster, tríptics, díptics... No volem dir que s'hagin de desestimar doncs poden ser prou vàlids, sobretot com a imatge. L'alternativa, però, com ja s'està fent en el món comercial, per exemple, és la notificació personalitzada. No es tracta d'arribar així a tothom directament, però -els uns pels altres- tots van estant al cas del que passa (sobretot si, com ja es va fent, les activitats són de barris o districtes, on és més fàcil la comunicació d'uns i altres). Això doncs, acompanyat si voleu de campanyes en els mitjans de comunicació -fent atenció a les ràdios de FM, tan escoltades- i d'un cert desplegament -en llocs estratègics- de propaganda escrita, pot fer que el ciutadà respongui a les propostes que se li fan o almenys estigui al cas de les ofertes que se li presenten.

* * *

El nostre estudi potser no ha cobert tot el ventall de joves -no s'ha parlat gairebé del cas dels estudiants d'ensenyament superior, dels disminuïts físics i la seva voluntat d'integració en el camp esportiu, dels treballadors...- però ha volgut reflexar en un espai relativament petit aquest tema tan genèric -ELS JOVES I L'ESPORT A BARCELONA, 1984- i era difícil no caure en oblits, voluntaris o no...

5. BIBLIOGRAFIA

- . AJUNTAMENT DE BARCELONA, ÀREA D'ESPORTS. Els equipaments a Barcelona. Situació actual; diagnosi i propostes d'actuació. Barcelona, febrer 1984. Realitzat per Dols, Millet, Paez, Puig i Furé.
- . AJUNTAMENT DE BARCELONA, ÀREA D'ESPORTS. L'esport en edat escolar a la ciutat de Barcelona. Barcelona (en preparació). Realitzat per PUIG, N. i GARCIA M.
- . AUGUSTIN, J-P. "Cadres de vie urbaine et activités physiques et sportives dans l'agglomération de Bordeaux. Révue Géographique des Pyrénées et du sud-ouest. Tome 52, fasc. 3, pp. 291-312. Toulouse 1981.
- . BONAL, R. i COSTA, J. Sól urbà i classes socials. Materials per a una política municipal. Ed. Blume, Barcelona, 1978. Fundació F. Bofill.
- . CALLEDE, J-P. "Cadre de vie, pratiques sportives et stratification sociale" VIII Symposium du Comité International de Sociologie du Sport. Sports et sociétés contemporaines. Paris, INSEP, juillet 1983.
- . CALLEDE, J-P. Contribution à une sociologie de la culture: quelques aspects de la pratique sportive. Approche sociologique et perspectives d'action. CEDAS, septembre 1982
- . ENAULT, G. et autres. Le sport en France. Bilan et perspectives. Collection Administration nouvelle. Berger-Levrault, Paris, 1979.
- . GARCIA FERRANDO, M. Deporte y sociedad. Madrid, 1982. Ministerio de Cultura.
- . HAUMONT, A. L'évolution des comportements et des attitudes de la population française a propos des activités physiques et sportives.
- . LAPARRA, J.; FORTEZA, K.; PASTO, R.; ALFONSO, J. Anàlisi dels campaments i estades de l'Àrea de Joventut, Servei de Vacances, estiu 1983.
- . PUIG, N. La evolución del impacto de la política y de las campañas de deporte para todos en España, marzo 1984.

. Diferents articles dins de Les jeunes et l'animation socio-culturelle. Journées d'études. mai 1979. Département des Carrieres sociales. IUTB. Université de Bordeaux.:

- CALLEDE, J-P. "Equipements socio-culturels et animation sportive des jeunes, détermination de quelques variables et essai d'interprétation"
- GALLAUD, P. "Comportements de loisirs des jeunes et animation socio-culturelle"

. Diferents articles dins de Rapport final du Seminaire pour les jeunes qui quittent l'école. Bosön, Stockholm, 1978. Fédération Suedoise des Sports et Conseil d'Europe.:

- ENGSTROM, L-M. "Activités physiques parmi les jeunes qui quittent l'école. Resume"
- HENDRY, L.B. "Le sport, les loisirs et les jeunes qui quittent l'école Resultats des recherches effectuées en Grande Bretagne"
- RENSON, R. "La dynamique du processus de socialisation dans le domain du sport. Quelques données belges"
- SEVELIUS, B. "Objectifs, espoirs et possibilités des associations sportives bénévoles s'employant a combler le fosse entre le sport à l'école et le sport en général"
- VAN LIERDE, A. "Jeunes gens et jeunes filles sans emploi venant de quitter l'école".

* * *

Oviol Balaquer



LA POLITICA JUVENIL A L'ADMINISTRACIO LOCAL

-EL MARC JURIDIC-

1985

Director de l'estudi: Oriol Balaguer

Membres de l'equip d'estudi:

Araceli Aquaviva
Jordi William Carnes
Montserrat Fortuny
Mariano Fuertes
Francesc Guivernau
Joan Francesc Pont
Xavier Sisternes

Barcelona, 30 de Desembre de 1.984.

-Agraïments

Volem expressar el nostre agraïment al Centre d'Informació i Documentació del Consell d'Europa, així com al staff permanent de l'assemblea de poders locals i regionals d'Europa a Estrasburg.

Volem expressar el nostre agraïment a la M^a José Calvo i en general a tota l'Oficina del Projecte Jove pel seu suport al llarg de la nostra investigació.

Tambè volem agrair a la Teresa Pujol, a la Rosa Serre i a la Cristina Abanses els seus treballs de mecanografia quehan permès la presentació d'aquest estudi.

Barcelona, a 30 de Desembre de 1.984.

INDEX GENERAL

0. INTRODUCCIO. EL PERQUE D'AQUEST TREBALL

1. LES COMPETENCIES I RECURSOS DE JOVENTUT ALS AJUNTAMENTS D'EUROPA OCCIDENTAL

- 1.1 Introducció general. Els objectius en el marc de l'Europa actual.
- 1.2 Visió per Estats.
 - 1.2.1 República Federal Alemanya
 - 1.2.2 Bèlgica
 - 1.2.3 França
 - 1.2.4 Gran Bretanya
 - 1.2.5 Grècia
 - 1.2.6 Itàlia
 - 1.2.7 Suïssa
- 1.3 Recursos econòmics
 - 1.3.1 Introducció
 - 1.3.2 Participació econòmica en el P.I.B. i en la Despesa Pública General.
 - 1.3.3 Recursos econòmics i política de joventut.
- 1.4 Conclusions generals i propostes pel Projecte Jove.

2. COMPETENCIES I RECURSOS DE JOVENTUT A L'ESTAT ESPANYOL.

- 2.1 El marc general
- 2.2 L'Administració de l'Estat
- 2.3 Les Comunitats Autònomes
- 2.4 Les Diputacions Provincials
- 2.5 Els Ajuntaments
- 2.6 Conclusions i propostes

3. LA GESTIO DELS SERVEIS DE JOVENTUT A L'AJUNTAMENT DE BARCELONA

- 3.1 Introducció
 - 3.1.1 Objectius generals de l'Àrea de Joventut de l'Ajuntament
 - 3.1.2 Breus anotacions de l'evolució de la SubÀrea de Joventut de l'Ajuntament
 - 3.1.3 La SubÀrea de Joventut com una de les Àrees de Serveis Personals. Problemàtica que comparteixen i elements diferencials

3.1.4 Tipologia de les activitats pròpies d'una Area de Joven-
tut. Problemes Jurídics, administratius i de gestió que a-
pareixen en el seu funcionament.

3.1.4.1 La realitat administrativa

3.1.4.2 Les dificultats de personal

3.1.4.3 La gestió indirecta

3.2 Estudi de les formes de gestió

3.2.1 Gestió directa per part de l'Ajuntament

3.2.1.1 Organ especial de gestió amb autonomia funcional

3.2.1.2. Organ especial de gestió amb autonomia funcional
i financera.

3.2.1.3 Organisme autònom local: Institució o Fundació Publi-
ca Municipal amb personalitat jurídica.

3.2.1.4 Societat Privada Municipal.

3.2.2 Gestió indirecta de l'Ajuntament.

3.2.2.1 Concessió

3.2.2.2 Gestió interessada

3.2.2.3 Concert

3.2.2.4 Arrendament

3.2.2.5 Societat mercantil amb capital social que pertany
en part a l'entitat local.

3.3 Conclusions i propostes.

4. NORMATIVA MUNICIPAL QUE AFECTI ALS JOVES

4.1. Introducció

4.2. Ordenança sobre publicitat

4.3. Ordenança de la neteja

4.4. Ordenança de política de la via pública

4.5. Ordenança sobre la protecció de l'ambient i la qualitat
vida

- 4.5.1. Ordenança de protecció de l'atmosfera
- 4.5.2. Ordenança de control de la contaminació i consum de les aigües
- 4.5.3. Ordenança de les zones naturals i espais verds
- 4.5.4. Ordenança sobre tinència d'animals
- 4.5.5. Ordenança sobre el control de la contaminació per agents físics
- 4.6. Reglament sobre l'ús de les instal.lacions Municipals Esportives.
- 4.7. Ordenança de circulació
- 4.8. Ordenança sobre aliments i els establimenta alimentaris
- 4.9. Bans dictats per l'Alcalde
- 4.10. Altres ordenances no considerades d'interès
- 4.11. Conclusions i propostes

5. PARTICIPACIO JUVENIL I CONTROL POLITIC

- 5.1. La participació juvenil en els afers municipals
- 5.2. Participació i descentralització
- 5.3. Participació juvenil

4

0. INTRODUCCIÓ GENERAL

0.- INTRODUCCIÓ GENERAL

L'any 1.985 és l'Any Internacional de la Joventut. Des de diferents llocs del món s'estàn preparant iniciatives per a aquest motiu que pretenen sensibilitzar sobre la realitat dels joves de la dècada dels 80. Barcelona també organitza diverses activitats per aquest tema i destaca per sobre de totes el seu Projecte Jove.

Aquest estudi es troba en el marc dels vuit estudis que seràn una eina de reflexió i de debat pel Projecte Jove de la Ciutat de Barcelona.

El seu contingut preten aclarir la distribució de competències entre les diferents administracions públiques del nostre país i comparativament amb alguns exemples significatius de l'Europa occidental, des d'una perspectiva local. L'anàlisi que fem no resta sols en la descripció de competències, sino que estudia interiorment el departament de Joventut d'una gran ciutat, les seves limitacions i els possibles nous models de gestió que permet la legalitat actual. No cal dir que al nostre entendre aquesta legalitat anterior a la democràcia i l'Estat Social de Dret, ofereix moltes limitacions que els propers anys hauràn de canviar. No es pot entendre d'una altra manera l'aprovació pel Parlament Espanyol de la Llei del Règim local amb la introducció al Senat de la possibilitat dels Municipis de recorre directament al Tribunal Constitucional.

Després d'aquesta Llei vindrà la llei de finançament dels Municipis, i en el nostre cas, el desenvolupament pel Parlament de Catalunya de la divisió territorial i la Llei Municipal Catalana. Es aleshores quan tindrem una nova legalitat que desitgem adaptada als temps que vivim i que permeti garantir la transparèn-

de Barcelona que estàn avui vigents. La inexistència d'estudis sobre aquest tema ens ha obligat a fer un treball de lectura i estudi sistemètic de la realitat amb uns primers comentaris

cia i objectivitat de l'Administració Pública, l'existència de serveis personals i d'entre ells serveis pels joves, àgils, participatius i oberts.

El nostre estudi es compon de cinc parts fonamentals: En primer terme hi ha un estudi comparatiu de competències de set països de l'Europa Occidental. Hem intentat recollir experiències prou representatives. Cal advertir sobre la dificultat de trobar una documentació prou sistematitzada que permetés una síntesi amb els mateixos estris, i ha estat necessari, recorre a documents diferents, a vegades massa genèrics.

En segon lloc hem analitzat el repartiment actual de competències sobre joventut a l'Estat Espanyol i el que al nostre entendre hauria d'ésser. La proposta que fem és fruit de la reflexió de l'equip i no preten tancar un debat sino situarlo en el punt que ha de permetre la coordinació de la voluntat de totes les administracions. La seva dificultat es troba en una realitat jurídica que canviarà els propers anys i que obligarà a fer un nou plantejament probablement no molt allunyat de les propostes que fem.

La tercera part preten analitzar les dificultats de gestió de l'àrea de joventut d'una ciutat gran com Barcelona enb el marc jurídic actual i les possibles esmenes mitjançant formes de gestió diferents. No cal entendre aquest estudi en un sentit negatiu més enllà dels problemes que planteja. Metodològicament hem preferit destacar tots els elements negatius de la gestió i oblidar-nos de tot allò que avui funciona i que permet una realitat tant dinàmica com l'Àrea de Joventut de l'Ajuntament de Barcelona. Les propostes de nova gestió com ja hem dit es situen en la legalitat actual i no són tot allò que semblaria necessari per fer el salt endavant.

La quarta part és un estudi de les ordenances de la ciutat de Barcelona que estan avui vigents. La inexistència d'estudis sobre aquest tema ens ha obligat a fer un treball de lectura i estudi sistemàtic de la realitat amb uns primers comentaris

de suggeriments sobre per on i cap a on es podrien reformar des d'una perspectiva juvenil. La reproducció d'alguns articles malgrat que pugui resultar pesant, s'ha fet necessària, pel fet de que les ordenances municipals es coneixen poc. Així el lector pot comparar els comentaris amb la realitat jurídica vigent. Hom podrà observar que hi ha alguns textos que no són assumits per tot el grup d'estudi. No s'ha d'interpretar com un desacord entre l'equip sino en la manca de temps suficient per a una discussió encara més llarga, que hagués permès arribar a uns criteris més unànims. Aquests textos s'incorporen com element de treball i reflexió que pot ésser útil.

En darrer terme hem analitzat la participació juvenil en la vida municipal de la nostra ciutat. Es molt important veure quins són els camins que avui té el teixit social i els joves en general per arribar a expressar la seva opinió prop dels òrgens de govern de Barcelona. La participació en el concepte més ampli i obert possible és un instrument imprescindible per la consolidació d'una democràcia.

1. LES COMPETENCIES I RECURSOS

DE JOVENTUT ALS AJUNTAMENTS

D'EUROPA OCCIDENTAL

1. LES COMPETÈNCIES I RECURSOS DE JOVENTUT ALS AJUNTAMENTS D'EUROPA OCCIDENTAL (1)

1.1.- INTRODUCCIÓ GENERAL. ELS OBJECTIUS EN EL MARC DE L'EUROPA ACTUAL.

L'objectiu d'aquest estudi és conèixer de forma sintètica quina és la distribució de les competències de Joventut en alguns països d'Europa Occidental.

Partim d'un objecte de coneixement no sistematitzat que ens farà dubtar més d'una vegada sobre l'abast i el significat dels conceptes que cada país té sobre el que cal entendre per qüestions de joventut. L'estudi de l'Administració local europea no parteix del buit. L'Assamblea de Poders Locals i regionals del Consell d'Europa, ha fet un treball important de síntesi i descripció dels models generals per cada Estat. Sense aquest estudi avui no es podria pretendre arribar a resumir aquesta - informació. Ara bé, si aquest bagatge és important, pateix pel nostre treball, d'una limitació essencial pel fet de que no té un capítol específic de temes de joventut. En el moment que s'escollia la metodologia d'estudi a l'any 1973, els temes de joventut no estaven de moda.

Aixó encara es complica més, si afegim el fet de que cada estat té un model propi de distribució de competències fruit de la seva història. (Es precisament - aquesta distribució pròpia que relativitza i ens ha de fer prendre amb prudència les seves conclusions).

L'Assamblea de Poders Locals i Regionals no s'ha dedicat sols a fer estudis; Juntament amb les conferències de Ministres del Consell, ha anat aprovant un conjunt de propostes i resolucions que tracten els principals problemes dels Ajuntaments i proposen solucions.

La necessitat de que als Ajuntaments tinguin els mitjans necessaris i la capacitat per a desenvolupar les seves competències sense més restriccions que la legalitat,

ha portat al Consell a aprovar diverses resolucions i recomanacions pels seus Estats membres. Per la seva importància i perquè plantegen temes que avui encara s'estan discutint al nostre país, m'agradaria comentar dues d'aquestes propostes que son prou significatives.

La primera és la preocupació del Consell d'Europa pels principis de l'autonomia local. En aquest sentit després, d'un llarg procés, la conferència de Poders Locals i Regionals va aprovar l'octubre de 1981 la Resolució 126 sobre els principis de l'autonomia local.

L'eina més important d'aquesta declaració és un Projecte de Carta Europea sobre l'autonomia local que precisament s'ha aprovat a Itàlia per la conferència de Ministres, aquest mes de novembre de 1984. Es destaca la necessitat de reconèixer constitucionalment l'autonomia local; el concepte l'autonomia local com el dret a la capacitat efectiva de les col·lectivitats locals d'ordenar i de gestionar les seves propies responsabilitats; la competència residual d'aquelles competències no atribuïda per llei amb un altre nivell de govern; l'exercici de competències plenes; la seva capacitat de participació en els processos globalitzadors que incideixen en la política local; el control superior ha de situar-se en el respecte o la legalitat, l'existència de mitjans econòmics propis i suficients d'acord amb les competències que s'exerceixen...

La segona qüestió és la resolució aprovada per la Conferència de Ministres Europeus responsables de l'Administració local, que va tenir lloc a la ciutat de Lugano l'octubre de 1982. Entre les conclusions de la Conferència hi ha un conjunt de reflexions referents també a l'autonomia local. Els Ministres constaten l'existència d'un conjunt de processos de regionalització de poders en diversos estats d'Europa i recorden el principi aprovat per les Conferències de Lisboa de l'any 1977

on es deia textualment "Les funcions administratives han d'ésser confiades al ni vell (graó) més proper a l'home, el nivell superior sols haurà d'actuar en la coo dinació o bé a l'execució quan les funcions no es poden fer en el nivell inmedia- tament inferior". (1).

Dic aixó perquè si bé el model de comunitats autònomes és un pas endavant en aquest sentit i compleix aquest principi pel que fa a bona part de les compe tènencies de l'Estat, caldria que aixó es reflexés també en les relacions entre la Generalitat i els Ajuntaments de Catalunya, a l'hora d'elaborar la nova ordenació territorial del Principat i la distribució de tasques.

1.2.- VISIÓ PER ESTATS

1.2.1.- REPUBLICA FEDERAL ALEMANYA

1.2.1.1.- El marc Institucional: Un model federal.-

La República Federal Alemanya té distribuït el seu poder polític en diversos nivells. El Govern Federal té un conjunt de competències exclusives que afecten globalment a tot el país: les relacions exteriors, la defensa, la nacionalitat, el règim democràtic, la moneda, el crèdit, el canvi, els passaports (2). Existeix un Parlament Federal que actua com a poder legislatiu general.

Per sota del Govern Federal, existeixen els "landers" que són els estats en el marc de la Federació. També tenen el seu propi parlament i un conjunt de competències pròpies. Una part que la comparteixen amb el Govern Federal a l'hora d'exercir-les, i són les competències de legislació concurrent: dret civil, penal i penitenciari, dret d'associació i reunió, dret de residències, previsió social, dret econòmic (mines, indústria, energia, artesania, professions industrials i comercials, borsa, assegurances de dret privat) dret del treball (organització social de les empreses, ocupació, aturs, subsidis, aprenentatge, investigació), expropiació..()- les competències exclusives es recullen en part en l'exemple que posarem després de l'estat d'Hesse

El tercer nivell, propiament local, té unes particularitats que distingeixen la ciutat, les zones metropolitanes, els pobles i una agrupació de municipis rurals. Aquest darrer grup de municipis rurals són anomenats districtes "Kreise" i són ciu-

(2) BRICALL, Josep M^e - CASTELLS, Antoni, SICART, Ferràn.
Estat autonòmic i finances públiques. Competències i finançament del sector públic amb diversos nivells de govern: una perspectiva econòmica.

Diputació de Barcelona, Barcelona 1984 p.p. 195

tats que fan a la vegada funcions de caràcter local i estatal (3).

Pel que fa a la distinció entre ciutat, àrea metropolitana i poble, ve donada sobretot pel volum de competències i la seva capacitat econòmica, densitat demogràfica i de territori. Més enllà d'aquesta distribució territorial existeix una unitat intermitja, entre Districtes-Municipis i lands. Hom l'anomena Comunitat Regional de programació i ens recorda al model anglès, on es dona un cas semblant amb l'objectiu d'establir programes de planificació del territori a nivell regional.

Una vegada hem situat els diferents nivells que componen la realitat de la RFA, anem a fixar la nostra atenció en les competències del nivell local. Cal advertir, que en el context del Projecte Jove, farem aquesta descripció intentant arribar a un concepte ampli del que afecta a la joventut. Això ens obligarà a posar un límit, que a vegades semblarà subjectiu, però ens permetrà globalitzar i acostar-nos al mateix temps, a la realitat quotidiana dels joves de cada ciutat o de cada poble.

2.1.2.- Aproximació a les competències de joventut

Per a descriure les competències locals que afecten a la joventut, hem de recordar d'una forma genèrica, l'article 28.2 de la Constitució de la R.F.A. (4), on es garanteix als Ajuntaments el dret a regir, en el marc de les lleis, totes les qüestions de la vida local. cal entendre que tenen per tant una competència jurídica universal en l'esfera de les seves atribucions legals.

L'extensió d'aquesta autonomia, pot ésser precisada de forma detallada per la llei, i els seus límits, definits per la legislació federal i la dels landers; aquesta possible definició no pot disminuir els drets municipals fonamentals i les dispo-

(3) BRICALL, Josep M^e
op cit. p. 196

(4) Structures locales et régionales dans les pays membres du Conseil de l'Europe. République Fédérale d'Allemagne 243 (Fiche)
Consell d'Europa, Estrasburg 1981.

sicions bàsiques relatives a l'autonomia administrativa. Per a vetllar els seus interessos, existeix l'article 93 1 nou (b) de la Constitució (5), que permet als municipis recorre directament al Tribunal Constitucional en la defensa dels seus drets.

Feta aquesta prèvia, anem a veure les competències que afecten als joves. Una part d'aquestes competències ja han estat esmentades quan parlavem de competències concurrents entre el Govern Federal i els landers. Recordem el dret civil, (minoria-majoria d'edat), el dret penal, penitenciari (edat penal) (tutela de menors), el dret d'associació i reunió, el dret del treball, l'atur i l'ocupació. No cal dir que són punts fonamentals en la vida de qualsevol jove.

Al seu costat, hi ha altres elements importants que podem veure en el següent quadre i que ens dona les competències des dels lands fins als Ajuntaments d'una forma simplificada però prou entenedora a l'estat Alemany d'Hesse (6).

Repartició de les Càrregues Hesse	Lands	Sindicat d'Ajuntaments (nivell de Land)	Vila	Districte rural (Kreis)	Ajuntament
Ordre public	-	-	x	x	x
Administració de la Justícia	x	-	x	-	-
Escoles primàries	-	-	x	x	x
Escoles professionals	-	-	x	x	x
Plans escoles	x	-	-	-	-
Teatres i concerts	x	-	x	-	x
Altres Institucions culturals	x	-	x	x	x
Assistència pública i altres serveis d'ajuda social	-	x	x	x	-
Assistència a la joventut (compreses les instal.lacions)	x	x	x	x	x
Ajudes a l'Habitatge	x	-	x	x	x
Altres Serveis Socials	x	x	x	x	x
Gimnàstica	-	-	x	-	x
Adminis.General de l'Hàbitat	x	-	x	-	x
Jardines i Parcs Públics	-	-	x	-	x

La competència estricta de joventut és preocupació de tots els nivells de l'Adminis-
tració. Aixó no vol dir que a tot arreu ens trobem amb una repetició mecànica de -
projectes per a la Joventut. La forta tradició associativa de la joventut alemanya,
sobretot després de la 2ª guerra mundial, ens pot fer entendre aquesta preocupació.
Qualsevol visita per la RFA ens pot fer adonar d'una xarxa d'instal·lacions i serveis
molt important, tant pública com privada. El desllorigador d'aquesta situació seria
l'anàlisi més concret de la legislació vigent de cada land i de la seva vida local
per esbrinar com es distribueixen els papers: No cal dir que això escapa de les pos-
sibilitats d'aquest treball.

(5) Structures locaux et régionals op. cit. nº 3

(6) Structures locaux et régionals op. cit. 243.4
Quadre de la ciutat d'Hesse per l'any 1973.

2.2.- B E L G I C A

2.2.1.- Un marc Institucional amb dues realitats nacionals

La realitat belga es caracteritza per un parlament de l'Estat, 3 regions amb una gran autonomia política, (wallona, flamenca i brusel.les), 9 províncies i 589 - municipis (7).

Parlant amb més propietat caldria distingir dues regions la wallona i la flamenca i un espai, Brusel.les-aglomeració, que s'ha separat amb un estatut especial perquè té majoria de població de parla francesa, en mig de la regió autònoma flamenca. Les regions són el fruit del consens nacional i posseeixen un ampli ventall de competències, que segurament, és un dels més grans d'aquest tipus d'organismes regionals a tota l'Europa Occidental.

Els articles 31 i 108 de la Constitució (8) Belga consagren el principi d'autonomia provincial i comunal. Aixó vol dir que aquestes autoritats són competents - per a resoldre les qüestions d'interès local i provincial, sense perjudici de l'aprovació dels seus actes, si és el cas, i seguint les formes que la llei determina. En tenem per interès local o provincial com tota activitat i tot objectiu que les autoritats provincials o municipals creuen tenir el deure d'atribuir-se, en la mesura que no hi hagi una atribució específica a un altre poder per part de la Constitució o d'una llei.

(7) Structures locales et régionales dans les pays membres du Conseil de l'Europe (fiche) Belgique 243
Conseil d'Europa, Estrasburg 191

(8) Structures locales et régionales dans les pays membres du Conseil de l'Europe op. cit. 243.3

En el coneixement de les competències haurem de distingir entre primaries (o excludives) que només resten subjecte a la Constitució i els principis jurídics de l'estat, i competències secundàries (o concurrents) en les que el municipi ha d'actuar en el marc de les disposicions preses pel Govern Central (9).

2.2.2.- Competència indefinida de joventut

Ja hem esmentat els principis generals que regeixen les diferents realitats institucionals. Si aterrissem en els temes juvenils hem de deduir per l'observació de la legalitat i la realitat, que són competents la regió, la província i el municipi, encara que es doni una indefinició clara del seu repartiment de papers. Es a dir, la regió té una política de joventut sobretot amb ajudes a les entitats juvenils d'àmbit nacional; la província, que d'acord amb els principis constitucionals, també pot considerar necessari fer una política juvenil i aquest és el cas concret per exemple de la província de Limbourg, al Nord del país, amb un alt nivell d'atur juvenil (); i pel seu cantó, els Municipis, també tenen una política de joventut en el camp de les entitats, el lleure, la cultura, l'esport i el turisme ().

(9) Structures locales et régionales dans les pays membres du Conseil de l'Europe op. cit. 243.4

(10) Consell Nacional de la joventut de Catalunya. Informe sobre la visita a Flandes el mes d'abril de 1983. "Flandes regionalització i descentralització de la política juvenil".

(11) CNJC Informe op. cit. nº 4 anterior

2.3.- F R A N Ç A

2.3.1.- L'evolució del centralisme tradicional

Tots els observadors que han estudiat la realitat més recent de l'administració pública francesa, coincideixen a destacar el procés de canvi que avui està transformant significativament la legalitat d'aquest país, després de més de dos segles d'un model centralista (12).

Efectivament, la nova legislació que encara s'està desenvolupant, defineix clarament 3 nivells de govern, i un quart esglaó, encara poc important. D'una banda estem parlant del Govern i el Parlament de l'Estat amb un fort conjunt de competències. Un segon espai, més teòric que real, serien les Regions, que en algun cas, tenen definit un estatus especial com la illa de Còrcega, amb un Parlament, però amb menys competències que les comunitats autònomes de l'Estat Espanyol. - Avui els seus representants s'escullen directament pels ciutadans.

El tercer nivell, que ja existia, són els 96 departaments que fins ara havien estat molt subjectes als Prefectes. La nova llei de 2 de març del 82, dóna al President del Consell General de cada Departament, una serie de poders executius que abans tenia el Prefecte. Aquest seguirà éssent però el representant de l'Estat pel que fa als interessos nacionals, el compliment de les lleis, l'ordre públic, i el control administratiu (13).

(12) BRICALL Josep M^a - CASTELLS Antoni.- SICART Ferràn
Estat autonòmic i finances públiques. Competències i finançament del sector públic amb diversos nivells de govern: una perspectiva econòmica
Diputació de Barcelona, Barcelona, 1984 p. 213.

(13) BRICALL Josep M^a op. cit. p. 328

El quart grau és el municipal que ha augmentat el seu protagonisme i la seva autonomia. La llei ha suprimit totes les formes de tutela prèvia que s'exercien - pels Prefectes i la nova legislació incrementa el nombre de competències municipals ja prou importants, amb una transferència complementària de mitjans econòmics. - Fent un resum breu podem dir que els Ajuntaments tenen un conjunt de competències obligatòries mínimes, com per exemple les carreteres municipals, les escombraries, els cementiris, edificis escolars (a mitges amb l'estat), serveis contra incendis... Hi ha un segon grup de competències que son obligatòries pels municipis de més - d'una quantitat d'habitants (oficines d'ocupació pels municipis de 10.000 habitants). Existeix un tercer gran bloc de competències discrecionals, segons la capacitat i la voluntat política, limitat solament per les possibilitats econòmiques, la legalitat, els drets de les persones i el fet de que els projectes tinguin un interès estrictament municipal. A tall d'exemple podem recordar els mercats, els - parcs, els transports públics, els camps d'esports, les biblioteques, les empreses públiques d'edificació, els escorxadors...

2.3.2.- Una política de joventut més globalitzadora

Es precisament entre aquest tercer bloc que trobem la política municipal de joventut amb equipaments esportius i socio-educatius, casals de joves, teatres i escoles d'art.

La llei de 2 de desembre de 1982 fa un traspàs de competències als Ajuntaments i redueix el camp de l'acció de l'Estat posant uns plaços de 2 i 3 anys per a fer-ho. Es per tant, avui encara, un procés obert d'ampliació de competències municipals.

Podem recordar en aquest sentit, els debats de la Comissió Nacional sobre Joventut i Esports de l'Assamblea d'Alcaldes de França, on es diu clarament que

la reforma no comporta cap nova disposició relativa als esports o al lleure, "i aixó sembla normal en la lògica d'un text que no té per objecte retirar a una entitat local les atribucions que te avui dia" (14). La Comissió recorda que en aquest camp el nivell de competències municipals son grans (15).

Que el nivell de competències sigui gran no vol dir que sigui exclusiu, i cal deixar clar des d'ara, que existeix un Ministeri de Joventut i Esports en el Govern Central que comparteix amb els Municipis la seva competència.

Entre la documentació de que disposem hi ha diverses activitats municipals en el camp de la joventut entesa en un sentit ampli (16). Citem com exemples d'intervenció el camp del lleure infantil i juvenil, els casals de joves, vacances i colònies, política d'ajut a les associacions, lluita contra l'atur, temes de la mili i l'exèrcit, allotjament, habitatge, actes culturals.

Per entendre cap on camina la política d'atribució de competències coordinada pel govern francès, cal aturar-se a l'informe Schwartz i el que s'anomena " missions (programes) locals de joventut de França"(17). Aquest professor de la Universitat de París, va rebre l'encàrrec del govern francès d'estudiar globalment i proposar respostes als problemes de la joventut. De tot el seu treball volem destacar la creació a més de 150 ajuntaments de França, d'uns pro-

(14) Departement et Comunes. nº setembre- octubre 1982
M. JEAN FRANCOU "Jeunesse et Sports" pp. 101-105

(15) MUNICIPI I JOVENTUT. Ponències i comunicacions presentades a les Jornades sobre Municipi i Joventut dels dies 4 i 5 de Febrer de 1983.
Ed. Joventut i Societat, 1983 p. 36

(16) L'ELU d'aujourd'hui . Revue nº 27, 28, 29, 31, 32 i 33 de 1980
nº 34, 35, 36 i 37 de 1981
París 1980 / 1981

(17) Revista de estudios de JUVENTUD Informe Schwartz: la inserción social y profesional de los Jóvenes.
Centro Nacional de Documentación juvenil del Ministerio de Cultura nº 14. junio 1984. MADRID.

jectes que s'anomenen "missions locals".

El seu objecte és l'anàlisi i recerca de respostes als problemes dels joves d'una ciutat determinada. Existeix una comissió presidida per l'Alcalde i formada per regidors, empresaris, sindicats i entitats juvenils que cerca respostes al trinomi, formació, ocupació i temps lliure dels joves de 16 a 25 anys, i especialment per aquell segment de joves sense formació que pateix més greu-ment aquest problema.

Aixó ens porta a dues conclusions: L'existència d'una competència compar-tida entre el Govern (Ministeris de joventut i esports, d'educació..) i els A-juntaments pels temes que afecten a la Joventut, i la voluntat explícita de donar respostes als problemes dels joves des del seu àmbit més proper, amb tota la llibertat que permeti la imaginació dels òrgans locals.

2.4.- GRAN BRETANYA

2.4.1.- El self government: La iniciativa local anglosaxona.-

A l'hora d'explicar el cas de la Gran Bretanya hem de destriar dos grans models de repartiment de tasques. El cas d'Anglaterra i Gal.les per un costat, i el cas d'Escòcia per l'altra.

Si parlem de Gal.les i Anglaterra (18), la tradició de govern local amb més força d'Europa, va ésser reformada l'any 1974 amb la local Government Act. del 1972. Existeix una distinció entre espais urbans i rurals. Així es donen uns comtats metropolitans sota els que funcionen uns districtes metropolitans. Fora de les grans ciutats, existeixen els comtats i els districtes no metropolitans, que a la vegada es subdivideixen en parròquies que son organismes poc rellevants. Aquesta distinció urbà, no urbà, té una certa importància a l'hora de parlar de repartiment de competències.

Queda com un cas apart, la ciutat de Londres regulada per una llei de l'any 63. S'hi troba el Greater London Council (GLC) i 32 districtes interns més la "City". Després ja veurem la seva organització.

Pel que fa a Escòcia (19) la seva legalitat és del 1973 amb 9 Consells regionals i 53 Consells de Districte que governen les ciutats i pobles. Les 3 illes tenen només un Consell i el repartiment general de competències tracta de resoldre els problemes que els hi són específics pel seu entorn.

(18) Notas sobre administración local en el Reino Unido. Revista del CEUMT. Barcelona 1978. Maig 978 nº 4 p. 11 - 17

(19) Structures locales et régionales dans les pays membres du Conseil de l'Europe Royaume Unie. (fiche) 243. Consell d'Europa. Estrasburg 1981.

L'atribució de competències a la Gran Bretanya té sis mecanismes possibles: (20). Parlem de competències exclusives quan és un sol nivell de govern que reu neix tota la capacitat de resolució d'un tema determinat. Parlem de competència-concurrent quan hi ha diverses autoritats que donen el mateix servei. Es tracta de provisió conjunta quan aquesta competència es fa coordinadament entre diferents nivells. Es compartida, però separada, quan cada nivell fa una part diferent per si mateixa. Els poders reservats són aquells poders que s'assumeixen en una situació específica en condicions especials, però no normalment. La possibilitat de poders reclamats es dona quan una autoritat reclama una facultat assignada a una altre autoritat. Els poders d'agència es produeixen quan una autoritat local pot acordar de realitzar unes financeracions en nom d'una altre a canvi d'una compensació econòmica.

Es evident que amb totes aquestes possibilitats i amb la forta incidència dels poders locals anglesos la situació es complexa i difícil de descriure. Fent una simplificació farem dos breus explicacions d'algunes competències a Anglaterra Gal.les per un cantó i l'estatus especial de Londres per l'altra.

En general i d'acord amb el quadre adjunt, la situació anglesa dona més pes als Districtes Metropolitans pel que fa a l'Educació de Serveis Socials, lleure i entreteniments i fa el contrapes pel Comtat, a les zones no metropolitanes exceptuant les qüestions de lleure i entreteniment que segueixen en mans dels Districtes

(20) BRICALL, Josep M^e .- CASTELLS, Antoni. - SICART, Ferràn.
Estat autonòmic i finances públiques, Competències i finançament del sector públic amb diversos nivells de govern: una perspectiva econòmica.
Diputació de Barcelona, Barcelona 1984 p. 14

GRAN BRETANYA

F U N C I O	Comtat Metrop.	Districte Metrop.	Comtat no Metrop.	Districte no Metrop.	Gran Londres	Barris de Londres
Jardins d'Infància		x		x		x
(Arts i Lleure) :						
- Artesania	x	x	x	x	x	x
- Museus d'arts	x	x	x	x	x	x
- Biblioteques		x	x			x
- Museus	x	x	x	x	x	x
- Lleures (jocs, parcs, piscines)	x	x	x	x	x	x
Educació		x	x	c	c	x(c)(d)
Serveis Socials		x	x			x

Si el que analitzem és la ciutat de Londres, ja hem comentat el seu estatus especial amb el Great en London Council. La separació en dues parts dels seus Districtes és molt significativa per les qüestions de Joventut. Els barris perifèrics de Londres tenen atribuïdes directament tota la competència de Joventut. En contraposició la part central de Londres ha creat per a 20 Districtes una autoritat única en matèria d'Educació i Joventut. És l'Inner London Education Authority.

L'anàlisi atent d'aquest departament amb l'estudi del seu programa d'actuació (21) per un parell d'anys, ens descobreix unes amplies funcions locals en matèria de joventut tocant temes com per exemple Casals de Joves, Esports, Teatre, Disminuïts i Recuperació social, Aprenentatges, Sectors voluntaris, Atur i Treball juvenil Inversions en locals... El coneixement d'aquest exemple i d'altres situacions locals, ens fan adonar del pes específic que té la política local de joventut i que de fet correspon amb coherència, a la tradició anglesa . (22).

(21) The Youth Service in Inner London. Inner London Education Authority. Londres, octubre, 1978.

Deixem al marge el conflicte que està enfrontant avui al Govern de la Sra. Thatcher i l'Ajuntament del Greater London Council per intentar disminuir el poder de la Ciutat i els seus programes de Serveis Socials.

(22) (Paper de la Diputació sobre el viatge a Anglaterra)

2.5.- G R E C I A

2.5.1.- Un nou Marc Institucional després dels coronels.

Des del retorn a la democràcia, el Parlament Grec ha fet una definició clara del repartiment de tasques entre els diferents nivells de l'Administració - del país. El grau superior el forma el Govern de l'Estat amb el seu parlament d'abast nacional. El segon nivell teòric el forma la regió. Val a dir que és més una circumscripció geogràfica que una divisió administrativa o una entitat local. No exerceix competències i per tant el seu pes polític és molt baix.

El segon grau administratiu real és el Departament (23). Es una prolongació del Govern de l'Estat i produeix la seva desconcentració. No és considerada una entitat local; existeixen 51 departaments a tot el país.

El tercer grau de l'administració és el municipal amb 2 subgrups: les municipalitats que són els caps de departament i les ciutats de més de 10.000 habitants (264 l'any 80) i els ajuntaments que son els pobles de més de 1000 habitants - (5.774 l'any 1980) (24). Per sota, quedarien unitats administratives no constitucionalitzades amb molt poques competències i menys importància.

La legislació marc pel repartiment de competències és la Constitució de 1975 i la llei de Municipis de juliol de 1980.

(23) Structures locales et régionales dans les pays membres du Conseil de l'Europe. Grèce. 243.2 Conseil d'Europa. Estrasburg, 1982.

(24) Structures locales .Op Cit. 246.1

2.5.2.- Una política local de Joventut que comença.

Segons aquesta legislació, existeixen un conjunt de competències que son exclusives dels Ajuntaments. En aquest sentit, ens trobem a l'article 23 de la Llei de Bases de l'Administració local, que el seu punt 5 ens parla de "Construcció, - manteniment i funcionament dels boscos i jardins municipals i comunals, dels llocs de lleure ". El seu punt 8 especifica clarament la competència local en "la construcció i manteniment de les instal.lacions esportives d'interés local, dels centres de joventut i dels jardins d'infància".

Apart d'aquesta competència exclusiva tenen competència concurrent pel que fa a "la construcció, manteniment i funcionament de grups immobles populars i de centres de vacances". També en "la creació i funcionament de centres culturals - (biblioteques, museus, galeries de pintures, orquestra, teatres..)".

De tot plegat s'en dedueix que els municipis tenen un paper important pel que fa a la Joventut, encara que caldria veure com és desenvolupa al nivell de la realitat aquesta competència i els mitjans de que disposen per exercir-la.

2.6.- I T A L I A

2.6.1.- Pluralitat de poders amb una llarga tradició democràtica

El model de divisió del poder polític a Itàlia s'ha anat vertebrant després de la II Guerra Mundial. Existeix el Govern de l'Estat amb un Parlament que és el primer grau de gestió i per sota d'aquest Govern, hi ha un conjunt de 20 regions amb diversos graus d'autonomia i competència. Per entendre'ns i simplificant, 5 regions tenen un estatut especial que són, Venezia, Sardenya, Sicília, Trentino, i Vall d'Aosta, i la resta de regions tenen un estatut ordinari amb força menys poder. Són entitats autònomes territorials amb poders legislatius i administratius limitats per la llei.

La vida local parteix de 8074 ajuntaments i de 22 províncies que formen el poder local propiament dit. Les províncies han estat des del seu origen sobretot, la seu del prefecte (governador civil) i per tant del representant de l'Estat - pel control de la vida local (25). Amb la constitució italiana ha quedat confirmat el seu caràcter d'ens territorials, i al mateix temps, com articulació perifèrica de l'Estat. L'avenç i consolidació de les regions ha posat el pes en aquest aspecte d'articulació perifèrica sobretot pel que fa a hospitals psiquiàtrics, - escoles tècniques secundàries i manteniment de carreteres. Els darrers anys el paper de la província està canviant en alguns casos vers el suport dels municipis.

Els Ajuntaments italians exerceixen unes competències pròpies i unes competències delegades com a fruit de la descentralització (un altre distinció fora entre obligatòries i facultatives. Així son obligatòries la policia local, sanitat i higiene, cementiris, escorxadors, enllumenat, neteja, mercants i fires). A partir de la Constitució, els Municipis poden realitzar totes aquelles activitats que considerin necessari per a la col·lectivitat; aixó permet una àmplia actuació que després ja veurem.

(25) Local and Regional structures in council of Europe member states
Italy Strasbourg 1980

2.6.2.- Una política de joventut renovada pels Ajuntaments.

Pel que fa a la política de joventut hem de començar amb la creació, l'any 1949, d'un Comissariat de la Joventut Italiana. Posteriorment, a partir de la constitucionalització de les regions i l'assumpció municipal d'àmplies competències, s'ha pogut desenvolupar un teixit molt ric d'experiències sobre política juvenil local i en menys mesura regional.

La divisió competencial entre les regions i els municipis ha fet adoptar un seguit de mètodes de treball prou interessants que intentarem de simplificar per copçar-los millor. D'una banda existeix la possibilitat de fer un projecte municipal amb coordinació regional o repartiment de tasques. Així ens trobem a l'Emilia Romagna que el Municipi té competències específiques en el camp de l'Esport, el temps lliure i la cultura, i pel seu costat, la regió, té competències pròpies en el camp de l'ocupació, de l'orientació del treball, de la reforma escolar de la Universitat, de la protecció i recuperació del medi ambient; ambdós correlacionen aquesta divisió en un projecte conjunt que globalitza el camp d'intervenció tot respectant l'autonomia municipal. Aquesta coordinació amb un permanent intercanvi d'informació i un esforç imprescindible de totes les parts, constitueix un exemple interessant del que pot ser una política coordinada. No és, però, el cas de totes les regions.

Hi ha altres exemples de realitats municipals, que ens donen el nivell d'autonomia local. Aquest és el cas del Projecte Jove de l'Ajuntament de Bolònia. (26) i. amplitud del Projecte i la diversitat de competències que toca, ens poden donar una visió gràfica del conjunt. Des de la creació de llocs de tre-

(26) DAMIANO, Gian Franco

Progetti Giovani : Enti locali e nove generazioni. Le politiche culturali degli Enti locali in direzione dei giovani, in Italia, negli anni 1975-1982 Franco Angeli Editore, Milano, 1984

ball a mitja jornada fins a la dotació de casals de joves a tots els barris de la ciutat,vertebra un conjunt de possibilitats que no ens deixa dubtar sobre la diversitat de la competència a partir de l'autonomia Constitucional;aquest no és un cas aïllat. L'Ajuntament de Mòdena té establert des de l'any 77,un projecte que molt sinteticament vol casar el procés de l'organització del temps lliure,amb el govern o direcció del mercat de treball,a partir de la qualificació i globalització de l'oferta de tots els sectors privats i públics amb una incidència sobre la formació i l'inseriment en el mercat de treball. correlacionant ambdos elements.

L'Ajuntament de Forli (27) ho fa amb la creació de Casals de Joves catalitzadors d'activitats culturals,teatre,viatges,ecologia,música,cinema, entitats del barri,amb participació d'objectors.

L'Ajuntament de Pistoia que vol incidir en la problemàtica juvenil del treball,de l'habitatge,del dret a l'estudi o la política cultural. L'Ajuntament de Roma amb el seu Projecte Jove(28) i especialment l'Ajuntament de Turin (29) amb el projecte més ambiciós tant a nivell d'objectius com a l'àmbit de competències.La coordinació dels camps de turisme,treball,cultura,ensenyament,sanitat,assistència social,ecologia(i ensenyament de la Província de Turin) ha permès des de l'any 77, un Projecte que interrelaciona tots els factors,i que permet a la vegada,donar respostes properes als joves de la ciutat.Fora molt llarg descriure aquestes experiències i potser aquest no és el lloc més adient per fer-ho. El seu resum breu en quatre pinzellades,pretenia explicar amb els fets quina és la competència municipal en el camp de la joventut i en el marc Constitucional Italià.

(27) DAMIANO,Franco. Progetti Giovani.Op Cit. P 52
 (28) BOLLETINO;1977 n°5.p10. "Piano giovani approvato dal Consiglio Com.de Roma
 (29) TORINO NOTIZIE,.Rassegna del Comune.XII N° speciale,I-1979.
 Progetto Giovani.Una nuova politica per i giovani.

2.7.- S U I S S A

2.7.1.- Una Confederació Federal de model plural clàssic

La llarga tradició de cantons que es dona a la Confederació Helvètica, fa que el seu model sigui especialment complicat i plural. Si bé existeix una estructura de Govern de la Confederació que dirigeix la política exterior, la política militar i els afers econòmics, es dona per sota, l'existència de 23 cantons amb una diversitat de tradicions i amb tota la capacitat per a fer les seves pròpies lleis municipals (30). L'efecte immediat d'aquests engranatges autònoms, és les dificultats per generalitzar sense el risc d'equivocar-se per a una realitat concreta. De tota manera, la documentació existent al Consell d'Europa enviada oficialment pel Govern Suís, es tradueix amb unes generalitats pels més de 3.000 Ajuntaments de la Confederació. Fent la distinció entre competència primària i secundària en els diversos temes veiem el següent quadre (31):

Funcions	Confederació	Cantons	Ajuntamen
Seguretat, Justícia	-	p	s
Educació ensenyament, escolar	-	p	s
Cultura	p	p	p
Lleure	-	-	p
Acció Social			
- Assegurances	p	s	-
- Altres accions socials	-	p	p
Salut (hospitals)	-	p	s
Serveis econòmics	p	p(s)	p(s)

p: competència primària
s: competència secundària

D'aquest model s'en despren que si parlem de temps lliure, la competència és exclusivament municipal. Com a contrast, el camp cultural, l'acció social - vers el treball i l'ensenyament, són competències compartides en diversos graus i que es podria matitzar a cada Cantó. Inclús la mateixa constitució permet l'exercici pel municipi de tots els camps que consideri propis sense necessitat de Llei comunal.

2.7.2.- Una política Juvenil Municipal que creix

Cal pensar que aixó possibilita una acció municipal en el camp de la joventut. L'observació dels programes d'alguns grans ajuntaments de Suïssa ens fa adonar que la política de joventut municipal existeix i pren més força encara, després dels esdeveniments de 1980 quan els joves suïssos varen enfrontar-se amb el sistema establert, pel luxe de certes operacions culturals enfront de la migrada - reserva per objectius de resposta a l'atur i als problemes dels joves (32). Els programes concrets es refereixen al món del lleure, la cultura, les drogodependències, la marginació i l'atur. Quedem-nos doncs amb aquesta intuïció.

-
- (30) Structures locales et régionales dans les pays membres du Conseil de l'Europe Suisse 243.3 i 4 (fiche)
Consell d'Europa, Estrasburg , 1979

Quadre resum

- (31) Structures locales et régionales dans les pays membres du Conseil de l'Europe. Suisse 243.3 i 4 (fiche)
Tableau du partage des competences entre l'Etat et les différentes collectivités locales et régionales.
Consell d'Europa, Estrasburg 1974
- (32) "Experiències de Joventut a França i Suïssa"
Secretariat del Consell de la Joventut de Barcelona
Barcelona, 1981

Commission fédérale pour la jeunesse. Theses concernant les manifestations de jeunes de 1980.

Office federal de la cultura, Berne,
Novembre 1980.

1. 3.- RECURSOS ECONÒMICS

1. 3.1.- Introducció

Aquest breu repàs que hem fet al repartiment de competències entre les administracions públiques europees no seria prou significatiu sino busquessim la seva correspondència econòmica. Dit d'una altra manera, per a que l'exercici d'una competència sigui rellevant, cal normalment que es doni un suport econòmic al seu costat. Es en aquest sentit que tractarem ara d'analitzar diversos elements que ens poden donar una visió d'aquesta correspondència competència-mitjans. Vagi per en davant, que el resultat d'aquest anàlisi no és del tot reeixit, especialment, quan haurem de parlar dels diners dedicats a la joventut.

El Consell d'Europa i especialment la seva assemblea de poders locals i regionals ha dedicat esforços importants a quantificar els mitjans econòmics i la seva distribució a nivell Europeu. L'any 1973 es va publicar una enquesta sobre les despeses municipals i la seva distribució (33) . El model de qüestionari, - molt extens, recull de forma indirecta el tema de joventut a partir del tema educatiu, (preescolar, primària i secundària, professional, Ensenyament superior, Educació d'adults..), del tema Serveis Socials (Guarderies, Família, altres Serveis Socials), i del bloc cultura-temps lliure-esport (teatres i concerts, museus i biblioteques, parcs i espais oberts, esports, altra cultura). Aixó no ens permet deduir que la competència local era inexistent en política de Joventut. Sabem i hem donat alguns exemples de tradicions de política de joventut anteriors a l'any 1973. Potser la diferència es troba, en la seva extensió o significació al si del pressupost d'una ciutat d'aquell moment. També és cert, que en el nostre concepte de pressupost dedicat a la joventut, és fa difícil matitzar i destriar on comença realment una política que afecti directament als joves.

(33)Manual on the statistical system for functional and economic analysis of Standardised European Local Accounts(SELA).Council of Europe.Strasbourg,1973. Study Series.Local and Regional Authorities in Europe nº 7.

1.3.2 Participació econòmica local en el Producte Interior Brut
i en la Despesa Pública General.

Hi ha diversos mètodes per a establir un criteri sobre el pes econòmic que té una Administració Local en un país determinat. Per la seva claretat hem escollit l'estudi de la participació en el Producte Interior Brut i el paper de l'Administració Local en la despesa pública general d'un país i això malgrat que hom pogués utilitzar altres mètodes que ens ajudarien a relativitzar-ne els resultats.

Si parlem de la participació en el PIB, el mateix Consell d'Europa ha facilitat el següent quadre que resulta doblement interessant perquè ens afegeix l'evolució en el temps pels anys 1960, 1973 i 1978. (34)

Quadre 4:

Països	1960	1973	1978
Austria	7,7	10,5	11,2
Bèlgica	20,0	19,3	19,1
Dinamarca	8,0	11,3	19,1
França	6,0	7,1	8,2
RFA	5,5	9,1	8,8
Irlanda	10,8	14,7	15,8
Itàlia	6,5	11,6	
Holanda	13,0	13,6	
Espanya	2,0	2,0	2,5
Suècia	12,4	18,3	
Suïssa	5,3	8,2	9,2
Turquia		1,7	1,9
Gran Bretanya	8,7	13,8	12,1

(34) Conference des Ministres Européens responsables des collectivités locales. Madrid, 1980; MCL-4(80) 4 F. Consell d'Europa, Estrasburg, 1980.

Primera constatació : el nostre país té el segon percentatge més baix de participació (per sota sols hi ha Turquia). Tots els països tenen xifres de participació significativament superiors a la nostra que no deixen lloc al dubte. Segona constatació: encara que aquesta xifra s'atura a finals dels setanta, l'evolució durant 20 anys és d'increment progressiu del percentatge de despesa pública local en el PIB.

Si el que volem estudiar són el paper dels Ajuntaments en la Despesa Pública de l'Estat tenim el quadre que recull Julio Rodriguez Lopez (35)

Quadre 5:

Països	Participació local en la despesa Pública
Finlàndia	63,1
França	30,2
Alemanya	54,0
Irlanda	54,0
Itàlia	42,0
Holanda	55,1
Portugal	11,6
Suècia	69,7
Turquia	6,9
Gran Bretanya	44,4
Espanya	16,6

Destaquem el fort nivell de participació local en la despesa pública. Les xifres son elevades sobretot als països nòrdics. En contr

(35) AYUNTAMIENTOS DEMOCRATICOS. Nº7. Abril de 1981.
Las Corporaciones locales en la economía española y en el conjunto de las administraciones públicas. Artículo de Julio Rodríguez López. p22-25. Madrid, 1981.

posició Espanya queda en un dels llocs inferiors de la taula i la tendència en una època de crisi no sembla que vagi a canviar. Per avaluar millor aquesta xifra caldria saber el volum de serveis que hi ha darrera.

1.3.3.- Recursos econòmics i política de Joventut

Els intercanvis fets amb diversos països europeus per part de l'Àrea de Joventut de l'Ajuntament de Barcelona han permès reunir un bon nombre d'exemples sobre polítiques municipals de joventut. Malgrat tot, com deiem abans, no existeix cap estudi sistemàtic sobre despeses en joventut que permetés formular una reflexió comparativa. Hem de basar-nos en les intuïcions que ens donen un conjunt de dades fragmentàries. En aquesta línia, no és una anècdota que l'Inner London Education Authority dediqués l'any 1978, 1200 milions de pessetes al departament de joventut de la part central de la ciutat. Tampoc són anècdotes el nombre d'instal·lacions i d'infraestructures juvenils que s'han construït a països com Alemanya, Àustria, França o Suècia. En tots aquests casos es repeteix un element comú que és, la forta tradició democràtica que en el període posterior a la segona Guerra Mundial ha permès desenvolupar polítiques concretes de joventut amb un suport econòmic rellevant com a mínim per la seva constància al llarg de tant de temps. Ara bé, si aquesta afirmació és vàlida fins a mitjans dels setanta, també cal afegir, que des d'aquest moment es produeix un replantejament per l'aparició de la crisi econòmica que afecta fortament a la joventut. El canvi de conceptes i valors culturals que confirma l'informe de la UNESCO (36) sobre la joventut dels vuitanta, fa que els Ajuntaments s'esforcin a pensar una política de resposta imaginativa i concreta.

En aquesta línia podem recordar els casos concrets de França, Suïssa, Itàlia o Bèlgica, que estan avui pensant, i aplicant noves polítiques caracteritzades per la seva resposta directa o indirecta a l'atur que abans ja hem comentat, amb un manteniment o increment baix de pressupost dels departaments de joventut.

(36) UNESCO. Perspectives de la joventut en la dècada de 1980.
Ed UNESCO, Paris, 1980

CONCLUSIONS

- 1.- Existeix a Europa occidental una forta tradició de defensa de l'autonomia local que es reflexa a les resolucions de l'Assemblea de poders locals i Regionals d'Europa.
- 2.- Existeix una posició clara del Consell d'Europa definida oficialment l'any 1977 i ratificada en diverses ocasions per la que l'exercici de les competències s'ha de fer en primer terme, per l'Administració més propera al ciutadà.
- 3.- Existeix una pluralitat de models diferents de repartiment de competències segons la tradició històrica de cada país si bé existeix un bloc anglosaxó de fort pes local, un bloc federal centre europeu, i un tercer bloc llatí amb un pes creixent de la política local i regional.
- 4.- Manca un estudi específic del Consell d'Europa sobre les competències locals de Joventut, el seu repartiment i el grau de coordinació amb altres nivells de l'Administració pública.
- 5.- Els mitjans econòmics de que disposen els Ajuntaments d'Europa Occidental son superiors als del nostre país si comparem el seu pes en el producte Interior Brut i la seva participació en la despesa pública dels Estats respectius. Altra cosa és si això es correspon en el nombre de serveis que donen.
- 6.- Es fa necessari coordinar en primer terme les competències de joventut en un mateix nivell d'Administració Pública per augmentar l'eficàcia i l'estalvi de mitjans.
- 7.- Es imprescindible incrementar el nivell de coordinació de competències que afectin a la joventut per part de les diferents administracions públiques d'un mateix país per estalviar repeticions innecessàries i recursos escassos.

- 8.- La crisi econòmica dels deu darrers anys ha limitat la disposició de recursos i ha forçat el replantejament de la política de joventut.
- 9.- S'està fent una renovació de la política de joventut basada en un marc de competències local no restrictiu i que faci possible a partir de la iniciativa municipal i coordinant-se amb altres administracions una política de joventut que va més enllà dels serveis clàssics (del temps lliure⁹ una política contra l'atur).
- 10.- S'està fent un esforç en alguns països d'acostar la política municipal als joves amb un augment de la seva participació en la proposta d'iniciatives i la seva gestió (cas de Suïssa, Bèlgica, Itàlia, França, Espanya).
- 11.- Queda pendent una descripció matisada que defineixi el paper de les grans ciutats en comparació a les ciutats petites i pobles a l'hora d'estructurar les competències i serveis que afecten a la Joventut.

PROPOSTES

- 1.- Adequar el repartiment de les competències sobre joventut d'acord amb els principis generals del Consell d'Europa d' autonomia local, coordinació, i servei més proper als ciutadans.
- 2.- Proposar al Consell d'Europa a través del Centre Europeu de la Joventut la realització d'un estudi sobre competències locals i regionals de joventut a nivell d'Europa Occidental.
- 3.- Proposar a la Federació Mundial de Ciutats Unides la realització d'unes jornades sobre serveis personals o bé de joventut en els Ajuntaments de les grans ciutats i àrees metropolitanes.
- 4.- Proposar a la IULA (International Union of Local Authorities) unes jornades sobre legislació local de joventut als diferents països d'Europa o del món en el seu cas.
- 5.- Proposar la creació d'un fons específic al Servei Municipal d'Informació i Documentació juvenil sobre polítiques de Joventut a nivell d'Europa - Occidental.

2. COMPETENCIES I RECURSOS DE JOVENTUT A L'ESTAT ESPANYOL.

2.1. EL MARC GENERAL

Des del final de la segona Guerra Mundial s'ha consolidat la idea als països de l'Europa Occidental de que l'Estat ha de garantir el benestar mínim dels seus ciutadans. Avui hom accepta majoritàriament que ha de ser l'Estat qui garanteix l'inexistència de misèria i necessitat i la igualtat d'oportunitats en un món habitable. El "welfare state" pot així ésser definit com aquell Estat en el qual el govern intervé activament en matèria de benestar i de la seva distribució. El "welfare state" presenta, en línies generals, les següents característiques: una renda mínima garantida per l'Estat^{al} ciutadà; un nivell considerable de despesa pública en matèria d'educació, salut, vivenda, i transport públic; *necessària per a finançar la despesa pública; i la disminució de les diferències en els nivells de renda neta.

Coherent amb el seu article 1 ("Espanya es constitueix com a Estat social i democràtic de Dret..."), la Constitució espanyola recull el principi de no discriminació al seu article 14 i reconeix en en títol primer els drets a l'educació, (art. 27), al treball (art. 35); a la protecció dels infants (art. 39), a les prestacions socials en cas d'atur (art. 41), a la protecció de la salut (art. 43), a la cultura (art. 44), a la vivenda digna (art. 47)... En aquest context de definició social de l'Estat, l'article 48 de la Constitució estableix que "els poders públics promouran les condicions per a la participació lliure i efectiva de la joventut en el desenvolupament polític, social, econòmic i cultural".

Aquest article 48 de la Constitució gaudeix des del primer moment de consens entre els redactors de la Llei fonamental, apareixent ja a l'article 42 de l'esborrany amb aquesta formulació i no compta amb cap precedent en el Dret espanyol.

* una alta pressió fiscal

ALZAGA comenta que només es troba un precepte semblant a l'article 70 de la Constitució portuguesa (37). En la legislació ordinària, aquest article ha estat mencionat al preàmbul de la Llei 18/2983 de 27 de novembre del Consell de la joventut d'Espanya, mentres que al preàmbul també del Decret de 2 d'abril de 1.979 de la Generalitat de Catalunya de creació del Consell Nacional de la joventut es repeteix, sense fer esment explícit, el mateix redactat constitucional.

Alguns autors han posat en dubte la raó de ser d'aquest article 48. Mencionen que hom no pot interpretar-se en el sentit d'establir privilegis en favor d'un sector de la societat caracteritzat per tenir menys anys. Quines opinions més allunyades de la realitat! Si el legislador constitucional ha considerat necessari dedicar un article a la qüestió juvenil es perquè considera que aquest es un sector de la societat que, per la seva situació especial, mereix una protecció especial de l'Estat.

La Constitució espanyola és, en aquest sentit, la defensa dels inermes: els disminuïts físics, sensorials i psíquics (art. 49), la tercera edat (art. 50), els detinguts (arts. 17 i 24), els infants (art. 39) i, concretament, els joves (art.48).

El mandat de l'article 48 de la Constitució es refereix a tots els poders públics, la política dels quals haurà d'estar informada d'aquest principi de promoció de les condicions de participació dels joves. Aquest és un precepte útil, doncs tendeix a impregnar tota la l'actuació de les Administracions públiques d'una especial sensibilitat pel tema juvenil. Si és cert que, però, que aquest article pot fàcilment esdevenir lletra morta si el legislador estatal o de les Nacionalitats i Regions en fa cas omís. D'aquí, la responsabilitat especial de les administracions públiques d'implementar aquest mandat a elles adreçat especialment i directa.

(37) ALZAGA, Oscar.- La constitución española de 1.978. Ediciones del Foro. Madrid, 1.978. p. 333.

La política juvenil és, en general, competència exclusiva de les Comunitats Autònomes: art. 10.39 de l'Estatut Basc, 9.26 de l'Estatut de Catalunya, 13.30 de l'Estatut d'Andalusia, 10.1 de l'Estatut de Cantabria, etc.. L'Estatut d'Autonomia d'Aragó recull al seu article 35.1.19 textualment la fórmula de l'article 48 de la Constitució. Tambè ho fa l'article 7.19 de l'Estatut d'Extremadura.

2.2.-L'ADMINISTRACIO DE L'ESTAT

No és aquest el lloc per discutir la polèmica qüestió de la distribució de competències entre l'Estat i les Comunitats Autònomes quan una matèria està atribuïda en exclusiva a les Nacionalitats i Regions. Resulta clar, però, que en aquests casos l'estructura administrativa central haurà de reduir-se al mínim i complir funcions de coordinació interregional i de representació internacional, al mateix temps que dur a terme una política de subsidiarietat i especial suport respecte a aquelles Comunitats Autònomes menys desenvolupades, en virtut de la necessària garantia de la realització efectiva del principi de solidaritat (arts. 2 i 138 de la Constitució). En aquesta línia, en matèria de política juvenil estricta, l'Estat pot complir les següents funcions (38).:

-La cooperació inter-ministerial en matèria de joventut:

Resulta obvi considerar positiva i àdhuc necessària aquesta coordinació dels aspectes de política general dels diferents Ministeris que afecten directament o indirecta a la joventut. El tema excedeix, però, l'estructura "política juvenil" i ho tractarem més endavant.

-Cooperació amb les Comunitats Autònomes:

-intercanvi d'informacions i experiències

-coordinació de la REAJ

-turisme juvenil

-intercanvis interregionals i internacionals

-Centre de Documentació

-campanyes a nivell d'Estat realitzades per les Comunitats Autònomes

-convenis sobre temes específics.

En aquest camp resulta especialment interessant l'experiència de les reunions periòdiques de directors generals.

-Cooperació amb les corporacions locals:

Aquesta funció és pròpia de les Comunitats Autònomes, en una organització racional de l'Estat. En qualsevol cas, si l'Administració de l'Estat intervé haurà de fer-ho d'acord amb la Comunitat Autònoma, però és aconsellable reduir el seu paper a una funció subsidiària.

-Comunicació cultural:

Com a implementació de l'article 149.2 de la Constitució, la Direcció General de Joventut ha de garantir la comunicació cultural entre les Comunitats Autònomes. En matèria juvenil això concedeix atribucions a la DGJ de l'Estat per organitzar o col·laborar en l'organització de serveis de promoció cultural (música, arts plàstiques, cinema, coneixement de la natura, turisme interior, turisme internacional, coneixement d'idiomes, etc.).

-Cooperació internacional:

Participació en les organismes intergovernamentals de cooperació juvenil. Manteniment i desenvolupament de relacions intergovernamentals bilaterals. Suport a les relacions internacionals no governamentals de les organitzacions juvenils espanyoles.

-Política de participació:

Es concreta en ser l'interlocutor del Consell de la Joventut d'Espanya i en promoure l'associacionisme juvenil. En aquest darrer terreny, entenem que el paper més relevant o decisiu correspon a les Comunitats Autònomes i als Ajuntaments, per ser més aprop de les realitats associatives. L'Estat ha de promoure la relació entre les organitzacions juvenils de diferents Comunitats Autònomes i que es creïn federacions a nivell estatal. Però cal entendre una política real de promoció de l'associacionisme com aquella que afavoreix les federacions estatals amb associacions constituïdes a cada Comunitat Autònoma en de-

(38) Cfr. "Política de Juventud", memoria 1.983 de la Direcció General de Joventut del Ministeri de Cultura.

triment de les velles estructures centralitzades. Aquesta és una conseqüència lògica de la distribució de competències entre l'Estat i les Comunitats Autònomes.

Ho hem anunciat abans i cal repetir-ho ara: a on la DGJ de l'Estat ha de jugar un rol més important no es en l'anomenada "política juvenil" estricta, sinó en la coordinació de polítiques dels diferents Ministeris que poden afectar a la joventut directament o indirecta. Temes molt importants per la vida dels joves són competència exclusiva de l'Estat. La regulació de les condicions bàsiques que garanteixin l'igualtat de tots els espanyols, les forces armades (el servei militar), l'administració de justícia, la legislació penal i penitenciària, la legislació laboral, la legislació civil, el foment i la coordinació general de la recerca, el transport per més d'una Comunitat Autònoma, els títols acadèmics i professionals... (39). Diríem que, en aquest sentit ample de la política juvenil, el paper més important li toca complir-lo a l'Estat. Una bona DGJ ha d'evitar les petites baralles amb la DGJ de Nacionalitats i Regions o amb Ajuntaments sobre la gestió d'aquell Alberg o la quantitat de les subvencions, per concentrar-se en aquests aspectes decisius per a la vida dels joves. Cal reconvertir la DGJ de l'Estat per adequar-se a aquestes finalitats i potenciar-la com a nucli i motor d'una comissió inter-ministerial de la joventut que realment funcioni. En aquesta tasca, la DGJ de l'Estat ha de rebre el suport de les Comunitats Autònomes, d'una banda, i del Consell de la Joventut d'Espanya d'altra.

2.3.-LES COMUNITATS AUTONOMES:

Ja hem dit que la política està atribuïda a les Comunitats Autònomes, en general, com a competència exclusiva. Les Comunitats Autònomes, com a "poder públic" estan vinculades pel mandat de l'article 48 de la Constitució, i, en virtut de l'assumpció del tema juvenil com a competència exclusiva, tenen especial responsabilitat de posar-lo en pràctica.

Que la joventut sigui competència exclusiva de les Comunitats Autònomes no significa que les altres administracions territorials

(39) Cfr. art. 149.1 de la Constitució.

hagin d'abstenir-se de desenvolupar les seves pròpies polítiques. Ja hem vist el paper de l'Estat. Veurem, més endavant, el paper de l'administració local. En cap cas, ni l'Estat ni les Comunitats Autònomes poden vulnerar el principi d'autonomia municipal (art. 140 de la Constitució). L'exclusivitat en la competència es referix a la distribució de funcions entre l'Estat i la Comunitat Autònoma i no implica, com alguns han dit, que funcions tradicionalment desplegades per l'Administració local hagin ara d'exercir-se per l'administració central o perifèrica de la Comunitat Autònoma. L'exclusivitat tampoc implica que la legislació autònoma sobre joventut hagi de ser implementada per l'administració autònoma solament.

En matèria legislativa, les Comunitats Autònomes ténen competència exclusiva per regular els termes del que hem anomenat política juvenil estricta: organització administrativa, serveis de joventut, formació de monitors, regulació de colònies, campaments i camps de treball, regulació de les associacions i consells de joventut, subvencions a les entitats i a l'administració local, instal·lacions al servei de la joventut, etc. (40).

Aquesta legislació juvenil haurà de posar-se en pràctica per la pròpia administració de la C.A. i per les administracions locals. Resulta un error pensar que ha de ser només la C.A. la que ho faci. Sobre les formes d'arbitrar el repartiment de papers més efectiu tractarem en els epígrafs següents.

No existeix, com en el cas de l'Estat, necessitat d'establir un "numerus clausus" de funcions de les C.A. en matèria juvenil, doncs les hi pertoca bàsicament desenvolupar tots aquells aspectes

(40) Cfr., per exemple, "Una Acció de Govern al Servei dels Joves, 1.980-1.984", editat per la DGJ de la Generalitat de Catalunya.

que hi pugin tenir relació. A títol indicatiu, però, esmentarem: (41).

-La concessió de subvencions a les associacions juvenils

No és aquest el lloc per discutir sobre el paper positiu o negatiu de les subvencions respecte al moviment juvenil (42) cal, però, considerar necessari un cert suport de l'Administració a l'associacionisme juvenil. Aquest suport es realitza genuïnament des de les C.A., ens més propers a les diferents entitats que l'Estat. Es per això que proposem concentrar les subvencions en mans de les C.A. i reduir les subvencions estatals al suport d'estructures "federal".

Molt específicament a casa nostra, l'ajut a associacions juvenils de forta implantació local amb la coordinació a nivell català s'insereix dins els objectius de reconstrucció nacional. La regulació del marc general de les subvencions a les associacions juvenils correspon a la C.A., però l'execució de l'ajut als grups específicament locals i als grups informals hauria de deixar-se als municipis.

-Transferències als Ajuntaments:

Les C.A. han de ser impulsores de la política juvenil dels Municipis. Poden acordar transferències finalistes als Municipis per a equipaments o per ajudar l'associacionisme local i/o espontani.

Es negativa l'actual duplicitat Comunitats Autònomes-Diputacions en la concessió de transferències als Ajuntaments, bàsicament perquè duplica la burocràcia (dos serveis de concessió, dos tipus d'instàncies a les que adreçar-se, perills d'enfrontaments clientelles) i resulta ineficaç i anti-econòmic. Resulta lògic pensar

(41) Seguint una altra vegada l'experiència de la Generalitat de Catalunya.

(42) Vegi's sobre aquest debat el monogràfic "viure subvencionats" de Papers de Joventut", núm. 24-25 novembre de 1.984.

que la distribució de subvencions als Municipis es faci a través de les corporacions supra-municipals.

-Formació d'educadors en el lleure:

Es una tasca fonamental de les C.A. vetllar perquè tots els qui duen a terme una acció en el món juvenil tinguin un nivell i una qualificació que els ajudin a fer viable allò que desitgen: recoeixement d'escoles, producció de material educatiu, facilitar contractes interregionals i internacionals, homologació de cursos, etc..

-Organització d'activitats de formació:

Les C.A. poden oferir tot un seguit d'activitats formatives que ajudin el voluntariat que treballa en el món juvenil i/o adreçades al públic juvenil, en general.

-Activitats de vacances:

Les C.A. poden organitzar activitats de vacances adreçades sobre tot als sectors més desfavorits de la societat. Tanmateix, aquesta és la tasca essencialment dels Municipis i la C.A. ha de jugar un paper subsidiari.

-Servei d'informació i documentació juvenil:

La C.A. ha de jugar un paper en aquest terreny de coordinació i suport als serveis d'informació locals organitzats pels Municipis o les corporacions supra-municipals.

-Altres activitats:

- activitats de participació oberta
- activitats de promoció cultural i artística
- intercanvis inter-locales, interregionals i internacionals
- reunions de regidors de joventut.

-Infraestructura al servei dels joves:

Es funció molt important de les C.A. mantenir una adequada xarxa d'albergs juvenils oberts al públic en general i a les associacions juvenils. Convé també comptar amb alguns centres destinats específicament a encontres i reunions.

L'Estat ha d'intervindre nomès en facilitar l'informació entre C.A. i a nivell internacional.

No sembla adequat que les C.A. mantinguin casals o clubs de joves o serveis directes com ludoteques, centres més propis de l'Aministració local.

1, last but not least, les C.A. han de sortir també del corsè de la política juvenil estricta i encarregar a les seves respectives DGJ o organismes anàlogs una veritable funció de coordinació interdepartamental. Serveix aquí l'explicació donada a nivell estatal per a les competències de les Comunitats Autònomes que afecten la joventut directament o indirecta. A tall d'exemple: en l'àmbit de la seva competència, la promoció per tal que la llibertat i la igualtat de l'individu i dels grups en que aquest s'integra siguin reals i efectives (43), el dret civil propi de la C.A., la lectura, les biblioteques, la recerca, l'ordenació de l'habitatge, l'higiene, el turisme, el transport interior de la C.A. l'ordenació farmacèutica, les cooperatives els col·legis professionals, les associacions, l'assistència social, "la joventut", la promoció de la dona, la tutela de menors, l'esport i el lleure, els espectacles, etc. (44). En aquesta tasca la coordinació interdepartamental, les Comunitats Autònomes poden col·laborar amb el seu respectiu consell de la joventut (45) i tenir en compte les experiències dels ajuntaments a nivell local.

2.4.-LES DIPUTACIONS PROVINCIALS

Parlar de Diputacions provincials a Catalunya desperta recels immediats. La tradició del catalanisme, asumida per una bona part de l'espectre polític, tendeix a la seva desaparició. Tanmateix a una bona part de les C.A. espanyoles no es dona aquest conflicte. A Andalusia, la província contitueix "àmbit territorial per a desenvolupament i gestió de les competències i funcions de la Generalitat pot delegar en les Diputacions provincials l'execució de determinades competències" (art.47.2 de l'estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana). A Aragó, la Comunitat Autònoma articula la seva gestió ordinària dels seus serveis perifèrics propis a través de les Diputacions provincials.

En aquests casos i d'altres a on no existeix contestació política de les Diputacions, aquestes poden actuar naturalment com administració perifèrica de la C.A. En matèria de política juvenil, doncs, les Diputacions actuen com intermediaris de la C.A. i executen la seva política. Respecte a les transferències als Ajuntaments, poden ser acordades per les Diputacions provincials -evitant així la duplicitat- però d'acord amb la legislació i les directrius emanades de C.A.

A Catalunya, la situació resta pendent de la resolució del contenciós històric sobre l'ordenació territorial del país. Veiem com a negatiu l'enfrontament Diputacions-Comunitat Autònoma i com a inútil i ineficax la duplicitat de serveis. El cas de la Diputació de Barcelona, Diputació singular en el context espanyol, haurà de ser resolt en el sentit d'atribuir part de les seves funcions i serveis a la Generalitat i part a la Corporació Metropolitana i a les noves estructures comarcals. Però, com hem dit, el debat excedeix els límits d'aquest treball.

En qualsevol cas, entenem com a desitjable que les corporacions locals supra-municipals siguin les encarregades -en matèria juvenil- de:

-distribuir els fons als Ajuntaments per a la política juvenil, d'acord amb la legislació general de la C.A.

-realitzar una tasca de "discriminació positiva" envers els Municipis menys afavorits.

(43) Per exemple, cfr. art. 8 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

(44) Seguim l'enumeració de l'article 9 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

(45) Són singularment importants en aquest sentit les propostes del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC).

- suplir les diferències o les incapacitats dels petits municipis.
- assumir determinats serveis mancomunats dels municipis.
- realitzar estudis d'abast comarcal.
- actuar com Administració perifèrica de la C.A.

2.5. -ELS AJUNTAMENTS:

Els Ajuntaments com a poder públic també es troben lligats al mandat de l'article 48 de la Constitució. Tenen l'especial responsabilitat de fer possible la participació de la joventut a on aquesta participació pot ser més real, plural, espontània i genuïna, a on viuen els joves.

La vella Llei de Règim Local (46) resultava escasament il·lustrativa sobre les possibilitats de política juvenil dels Ajuntaments. Mencionava com a competència municipal:

-La instrucció i cultura, l'educació física, els campaments, les festes religioses i profanes tradicionals. (47).

-la beneficència, protecció de menors, prevenció i repressió de la mendicitat, millora dels costums, atencions de naturalesa social, especialment mitjançant la creació de mutualitats escolars, "cotos" de previsió i alberg de transeunts (48).

(46) Text refòs aprovat per Decret de 24 de juny de 1.955, de les lleis de Bases de Règim local de 17 de juliol de 1.945 i de 3 de desembre de 1.953.

-Concursos i exposicions (49).

-Altres obres i serveis que tinguin per objecte el foment dels interessos i la satisfacció de les necessitats generals i de les aspiracions ideals de la Comunitat municipal.

La nova llei de Bases de Régim Local (50) menciona en el seu preàmbul com a principi inspirador el de l'autonomia municipal, recollit a la constitució (art. 140). Es en funció d'aquesta autonomia i de l'interrelació actual de les societats locals que l'esmentat preàmbul amplia notablement l'àmbit d'actuació municipal justificant que: "aquesta continuïtat del teixit social fa impossible marcar unes fronteres nítides als interessos la tutela dels quals hom encomana als distints poders, els quals destaquen així la seva condició de formar part d'un conjunt institucional d'arquitectura complexa en la qual les parts adquireixen sentit en funció del tot: però articulants-se entre sí no per principis formals, sinó per criteris materials que tracten d'adaptar les competències als interessos reals en joc".

L'article 25 de la nova Llei de Bases estableix que "el Municipi, per a la gestió dels seus interessos i en l'àmbit de les seves competències, pot promoure tota mena d'activitats i prestar tots aquells serveis públics que contribueixin a satisfer les necessitats i aspiracions de la Comunitat veïnal. Entre les competències

(47) Article 101.2.f.

(48) Article 101.2.g.

(49) Article 101.2.i.

(50) Aprovada pel Congrés de Diputats, pendent d'aprovació pel Senat 22-11 1.984.

fa esment de:

-prestació dels serveis socials i de promoció i reinserció social (51).

-activitats o instal·lacions culturals i esportives, ocupació del temps lliure, turisme (52).

Tanmateix, en el cas català i de les C.A., amb competència de règim local, correspon a una Llei aprovada per l'Assemblea legislativa determinar les competències municipals d'acord amb la Llei de Bases estatal.

Noves perspectives obre l'article 27 de la nova llei de Bases: "L'Administració de l'Estat, de les Comunitats Autònomes i altres entitats locals podran delegar en els Municipis l'Exercici de competències en matèries que afecten als seus interessos propis, sempre que amb això es millori l'eficàcia de la gestió pública i s'asseixi una més gran participació ciutadana". Cal no oblidar la distinció entre petits i grans municipis. Els grans municipis poden assumir una bona part de les competències que esmentarem a continuació. En el cas dels petits municipis, aquestes funcions poden ser realitzades per les corporacions supra-municipals.

En aquest marc, encara provisional i mancat d'algunes lleis claus com -a casa nostra- la Llei catalana de règim local, pot formular-se un primer esboç de funcions locals en matèria de joventut (53):

-Activitats de vacances (casals d'estiu, rutes, intercanvis i colònies familiars).

-Activitats d'hivern

-Relació amb entitats d'esplai (convenis, subvencions).

-Centres d'esplai i ludoteques.

(51) Art. 25.2.j.

(52) Art. 25.2.m.

(53) Cfr., per exemple, Ajuntament de Barcelona, Macroàrea de Serveis Personals, Memòria d'Activitats 1.982.

-Institut Municipal d'Animació i Esplai

Organisme propi només dels grans municipis. Pot existir un a nivell nacional o a nivell de les corporacions supra-municipals.

-Casals de joves

Els casals de joves són equipaments públics oberts i a l'abast de tots els joves, promoure l'associacionisme juvenil. Col·laboració amb els Centres d'Ensenyament. Activitats artístiques, musocals, teatrals literàries, populars, etc..

-Servei de vacances i intercanvis juvenils

-Serveis d'informació i orientació (Centres d'informació i documentació per a joves, servei d'orientació juvenil, drogadependència, assessorament jurídic, sexualitat,

Hi ha una funció d'assistència directa als joves que ha de ser realitzada pels Municipis o per les Corporacions supra-municipals. L'Estat, la Comunitat Autònoma, la Diputació, l'Ajuntament no poden obrir cada un la seva guixeta. Els serveis d'assistència als joves -en tots els àmbits en que aquesta és possible- ha de canalitzar-se a través dels municipis. En alguns casos, com a competència pròpia, en d'altres com a competència delegada.

En general la nova llei de Bases de Règim local permet al Municipi l'assumpció d'un complet ventall de competències en matèria juvenil. La política juvenil, concebuda i/o afectada en totes les instàncies de l'Administració, es posa en pràctica veritablement a nivell local.

2.6. CONCLUSIONS I PROPOSTES:

1.-Tots els poders públics de l'Estat espanyol estàn lligats al mandat de l'article 48 de la Constitució, el qual impregna tot el teixit administratiu del que podriem anomenar discriminació positiva en favor dels joves.

2.-Sobre la política estricta la competència recau sobre les Comunitats Autònomes i a l'Estat li queden només unes funcions subsidiàries. Tanmateix, sobre aspectes polítics que incideixen sobre els joves directament o indirecta el paper de l'Estat és encara essencial i l'Administració de l'Estat ha de reconvertir-se per assumir aquesta

tasca de preocupació sobre la forma en que l'actuació de totes les instàncies de l'Estat central afecta la vida quotidiana dels joves.

3.-Les Comunitats Autònomes tenen competència exclusiva en matèria de joventut. Aquesta exclusivitat cal entendre-la enfront de l'àmbit competencial de l'Estat però no com una limitació de l'actuació de les administracions locals. Les Comunitats Autònomes han de preocupar-se de la política juvenil estricta, d'acord amb la situació de cada Comunitat, sense oblidar la coordinació de tots els aspectes de la seva actuació política que afecten als joves. Els consells de joventut troben el seu marc d'actuació idoni a nivell de les Nacionalitats i regions com a expressió del moviment associatiu i com interlocutors de l'Administració i àdhuc de les Assemblees legislatives.

4.-Les Diputacions provincials poden jugar a moltes Comunitats Autònomes defícaç Administració perifèrica, i, per tant, també en matèria juvenil. A casa nostra, el tema resulta més complicat pel contenciòs sobre el seu futur. Tanmateix resulta evident que les corporacions supra-municipals han de jugar un paper de coordinació municipal i subsidiari respecte als municipis petits. Es indesitjable la duplicitat d'actuació entre Comunitat Autònoma i Diputacions.

5.-Els Ajuntaments són l'instància administrativa idònia per posar en pràctica la política juvenil. A les petites poblacions, però podrà jugar aquest paper la Corporació Supra-municipal. Els serveis directes als joves han de prestar-se pels municipis. El municipi ha d'ésser a més el canal de comunicació del jove amb les altres Administracions.

En este punto
se incluyeron unas
correcciones de un
alternativa

3. GESTIO DELS SERVEIS DE JOVENTUT A L'AJUNTAMENT
DE BARCELONA

3.1. INTRODUCCIO

3.1.1. OBJECTIUS GENERALS DE L'AREA DE JOVENTUT DE L'AJUNTAMENT DE BARCELONA.

L'ànalisi dels objectius d'una àrea com aquesta, ens dóna la primera referència de la realitat jurídica i administrativa que existia i per la que s'ha decidit fer aquest estudi cercant una forma de gestió més idònia.

L'objectiu primordial és treballar pels joves i amb els joves de Barcelona:

- Fent activitats i donant serveis del seu interès.
- Promocionant, impulsant, i subvencionant les activitats realitzades propiament pels joves i els seus col·lectius.
- Creant infraestructura.
- Informant, aglutinant, i documentant sobre tema juvenil.
- Estudiant la realitat i creant espais de reflexió i debat.
- Formant als responsables juvenils.
- Atenent a problemàtiques específiques, com per exemple l'atur juvenil, la prevenció de drogodependències,...

Aquest doble espai d'activitats pròpies i impuls de les mateixos joves, les podem veure en els acords aprovats pel consell Plenari del 23 de desembre de 1.980, on es varen marcar com a objectius de l'Àrea de Joventut, en el Programa 81:

- Impuls de l'associacionisme juvenil i potenciació de les entitats existents en aquets camp, establint convenis.
- Previsió i dotació d'espais per a joves en els centres cívics.
- Promoció i desenvolupament de les iniciatives realitzades fins ara: Colònies i Casals d'Estiu.

En el mateix sentit el Consell Plenari de 18 de novembre de 1.983 va aprovar en el marc del Pla General 1.984-1.992, el "Programa d'Actuació Municipal 1.984-1.987", en el que es pot llegir com a programa de joventut (54):

" 1.-Joventut.

Si els serveis i les activitats de l'Ajuntament d'aquí

a 10 anys depenen d'una evolució social i cultural de difícil previsió, és possible, en canvi, de concretar l'actuació municipal immediata en aquest terreny.

A. Programa per quatre anys.

L'Ajuntament de Barcelona va iniciar l'any 1.979 el desenvolupament d'uns programes, a través d'òrgans específics, destinats a la joventut de la Ciutat. En els propers quatre anys continuarà i potenciarà aquest aspecte de servei i participació dels ciutadans i això es proposa:

- a). Elaborar el "Projecte Jove", com a programa global de tot l'Ajuntament, amb la creació de canals perquè participin de debò en la seva confecció tots els grups interessats.
- b). Mantenir i millorar les instal·lacions existents (Casals de joves, Casals Infantils, etc.), tot aprofitant la Xarxa Bàsica i la Xarxa Local de Centres Cívics per a estendre aquests serveis i fer-hi activitats permanents.
- c). Formalitzar convenis amb professionals i entitats que treballen en el camp de l'animació socio-cultural per fer propostes conjuntes als joves.
- d). Consolidar els Intercanvis Juvenils, particularment amb països de l'àrea mediterrània.
- e). Elaborar el "Projecte d'Infància" conjuntament amb les Àrees de Serveis Socials i d'Ensenyament.
- f). Potenciar l'associacionisme infantil i juvenil i el conveni amb el Consell de la Joventut de Barcelona.
- g). Continuar i potenciar les activitats de vacances; ampliar l'oferta per les temporades d'hivern i estiu (Campaments, estades fora la ciutat, espectacles, cases de trobades, etc.), acostar les taxes al cost real del servei, desenvolupar una política adequada de beques, i acondicionar espais estables de vacances en diferents llocs del país, i arribar a acords amb la Generalitat i la Diputació.

(54) "Programa d'Actuació Municipal 1.984-1.983" Ajuntament de Barcelona, pag. 42.

h). Promoure, a través de l'I.M.A.E., la formació dels monitors, animadors i treballadors del camp de l'animació sociocultural.

i). Ampliació dels programes d'ocupació juvenil i consolidació de les places i ofertes d'integració social i professional dels joves.

Continuar la col.laboració amb les administracions concurrents i negociar, amb les que tenen les competències i recursos d'aquests plans".

A nivell formal, no es renuncia a una manera de funcionar, i a un estil de treball de participació a dintre i fora de l'Area a través de la gestió indirecta o mixta, i intentant l'adaptació de l'Administració Pública.

3.1.2. BREUS ANOTACIONS DE L'EVOLUCIO DE LA SUBAREA DE JOVENTUT DE L'AJUNTAMENT.

L'any 1.979 no existia l'Area de Joventut. La comissió Municipal Permanent de 12 de setembre de 1.980, va aprovar un organigrama, format per cinc òrgans auxiliars, un Negociat, una Oficina Tècnica, un Servei de Joventut, un Servei d'Esplai, i un Servei de Sectorials. Aquests òrgans, sota la Direcció del Regidor i el Coordinador de l'Area, tenien el suport humà de 13 persones.

El pressupost ordinari de 1.980 era de 58.449.120'- pessetes i el Pressupost d'Inversions de 40.629.071'- pessetes.

L'evolució al llarg d'aquests anys ha estat important com es despren de la lectura de les següents dades:

- El personal adscrit en aquest moment és de 81 persones, amb una part molt important de gestió encomanada a l'exterior com a gestió indirecta
- El Pressupost Ordinari de 1.984 preveu per a la Subarea de Joventut 387.681.388'- pessetes.
- El Pressupost d'Inversions de 1.984 preveia 71 milions de pessetes.
- El volum de gestió ultrapassa els 500 milions si afegim les subvencions i els ingressos en concepte de V.I.A.P. Aquest creixement juntament amb la descentralització, la

metropolitanització, i el resultat del Projecte Jove, farà necessari proposar algun tipus d'alternativa juridico-administrativo i econòmica que permeti millorar i agilitzar la gestió de l'Àrea de Joventut en una nova etapa.

3.1.3. LA SUBAREA DE JOVENTUT COM UNA DE LES AREES DE SERVEIS PERSONALS PROBLEMATICA QUE COMPARTeixEN I ELS ELEMENTS DIFERENCIALS.

Es evident que ha estat amb els ajuntaments democràtics, quan els serveis personals han adquirit un pes important, i és entre ells on trobem les àrees de Joventut.

Generalment aquestes àrees no donen serveis obligatoris, parlant en termes jurídics, encara que aquesta situació es modifica amb la nova Llei de Bases de Règim Local, pendent de debat al Senat.

Per un costat, la legislació administrativa, i especialment el Règim Local vigent, sols contemplava detalladament les activitats que hom considera "típiques"; com exemple, fer obres, adquirir béns, donar serveis bàsics (recollida d'escombraries,...). En contraposició, no es trobava l'especificació, quan parlavem dels Serveis Personals. Això comportava uns buits legals, una legislació dispersa, i a voltes contradictòria.

El legislador, tal vegada, no va pensar fer aquesta tasca en una època en que l'activitat de l'Administració era molt reduïda sobre aquest tema.

Un altre element que caracteritza aquests Serveis és la necessitat d'actuar amb gestió indirecta o mixta; això és així, tant per la congelació de plantilla, com per la falta de personal amb experiència i preparació suficient; es pot afegir també, que pel tipus de serveis que cal donar, a vegades, no és oportu crear places fixes de funcionaris. Ens entendrem recordant, llocs on el personal haurà de ser jove i amb condicions especials per a impulsar el mateix teixit social, contractant, ja sigui mitjançant conveni o contracte de prestació de serveis, concessió, o contracte laboral temporal.

Una altra distinció, es troba en la manca d'experiència

d'interpretació d'aquesta legalitat; hi ha llacunes en el sí de l'Administració i concretament a l'Ajuntament de Barcelona, que comporten una manca de clarificació en la definició de les actuacions, així com una ralentització i burocratització excessiva.

En darrer terme i com a conclusió, creiem que existeix una dificultat de previsió "al detall" pel tipus d'activitats de que parlem i el seu procés de participació. I és precisament, aquest conjunt de qüestions, que determinen una problemàtica específica a resoldre, comuna a totes les arees de Serveis Personals

3.1.4.- TIPOLOGIA DE LES ACTIVITATS PROPIES D'UNA AREA DE JOVENTUT. PROBLEMES JURIDICS, ADMINISTRATIUS I DE GESTIO QUE APAREIXEN EN EL SEU FUNCIONAMENT.

3.1.4.1.LA REALITAT ADMINISTRATIVA.

Ens troben davant d'un tipus de situacions motivades per problemes burocràtics i de gestió que ja hem esmentat en l'apartat anterior; estem parlant de d'una manca d'experiència interpretativa de l'Administració per a la resolució de problemes d'una Area com la nostra; la manca de claredat en la definició d'actuacions i processos, la lentitud i la burocratització excessiva que provoca una clara disfunció o inadequació entre la maquinària i l'agilitat que seria necessària per a no aturar excessivament l'impuls i la dinàmica pròpia dels seus serveis. Podem trobar exemples ben fàcilment:

- Expedients que han d'ésser firmats per vàries persones, i que han de passar per sobre de moltes taules, Negociats i practicament sempre, per Intervenció i Alcaldia, havent-se de preveure una mitjana en la tramitació de 3 a 6 mesos com a mínim.
- Expedients dels que es desconeix si arribaran a bon terme i la durada real de la seva tramitació.
- Problemàtica derivada de la liquidesa concreta per a

assolir el pagament de cadascun dels expedients.

-La prolongació de tràmits i temps que suposa la fase Dipositiària per a fer efectius els pagaments.

-La lentíssima tramitació de factures normalitzades. La impossibilitat de recuperar les quantitats resultants de la baixa per adjudicació, o les certificacions inferiors a la previsió del pressupost consignat oficialment.

-La manca d'agilitat en la solució dels problemes tant domèstics com per exemple, la conservació i neteja de les màquines d'escriure i calcular, que ni es permet a les Arees resoldre-ho a càrrec de les seves subpartides, ni s'acaba d'organitzar un bon servei a nivell central de tot l'Ajuntament.

Evidentment, aquest no són els únics exemples que hom podria esmentar. N'hi ha d'altres, però en qualsevol cas l'element comú és el fet de que l'Àrea forma part dels processos generals de l'Ajuntament i que això comporta dependre d'ells sense poder controlar, delimitar, ni organitzar, processos propis que comencen i acaben a la mateixa Àrea.

3.1.4.2.-LES DIFICULTATS DE PERSONAL.

Un altre paquet el trobem quan parlem de temes de personal i concretament els següents aspectes:

-Congelació de plantilla.

-Manca de personal suficient, qualificat i adequat.

-Dificultat del trasllat de personal entre diferents àrees.

-Manca d'uns programes de reciclatge i de formació efectius.

-Inadequació entre les categories, titulacions, formes d'accés i la tipologia del personal necessari per una Àrea com aquesta.

-Necessitat d'una contractació de personal temporal àgil (mantenint les garanties).

-Es inadequat, en certs casos, complir determinades funcions amb personal de plantilla, malgrat que siguin funcions de tipus permanent.

-Es necessari que hi hagi una flexibilitat horària en el personal de l'Àrea per l'especificitat pròpia del Servei.

3.1.4.3.-LA GESTIO INDIRECTA.

En tercer lloc ens trobem davant la necessitat d encarregar a l'exterior infinitat de serveis i actuacions a través de gestió indirecta, bé sigui amb un arrendament de serveis, concessió, concert, contracte d'estudis, contracte civil, contracte d'obres, de subministres, d'adquisicions, convenis, lloguer de cases de colònies,... i tot això mitjançant alguna de les formes establertes per l'Ordenament Juridico-Administratiu, o sigui per concurs, subhasta, concurs subhasta, contractació directa,.

Aquesta necessitat de gestió indirecta, es genera per la inexistència d'un personal suficientment adequat i al mateix temps, perquè un dels objectius de l'Àrea, és l'impuls de la pròpia iniciativa dels joves i dels seus col·lectius, i és precisament en aquests grups, on ens trobem moltes vegades les persones més idònies per a donar els serveis de que parlavem.

Pel que fa a la contractació d'obres i suministres, els problemes que ens trobem no són molt diferents als que trobaríem en una altra Àrea.

En canvi, pel que es refereix a la contractació de serveis per a la gestió de Casala de Joves, Casals Infantils o els Serveis Sectorials en general, que comporten un tipus de problemes derivats de la inexistència en la nostra societat d'empreses que es dediquin a donar aquests serveis. Existeix un conjunt ampli de persones i entitats, que actuen sense ànim lucratiu, bé sigui com entitats cíviques o de professionals inscrits al Registre d'Associacions de la Generalitat de Catalunya.

I encara podem afegir la necessitat d'encarregar de forma àgil, a professionals i entitats, infinitat

de temes, com a la prestació d'uns serveis esporàdics, però no per això menys importants, que també comporten alguns problemes sense resoldre.

En síntesi caldrà destriar, fins a quin punt es podrien resoldre aquests problemes amb una altra forma de gestió.

3.2. ESTUDI DE LES FORMES DE GESTIO. (55)

L'esquema de les formes d'actuació municipal per la gestió dels servis es ja clàssic i podria resumir-se de la següent forma:

3.2.1.- GESTIO DIRECTA PER PART DE L'AJUNTAMENT.

(Deixant al marge la situació actual de gestió per àrees hi ha mecanismes que ara expressem).

3.2.1.1.- ORGAN ESPECIAL DE GESTIO AMB AUTONOMIA FUNCIONAL.

Organ especial amb autonomia funcional (art. 79.1 i 2 del R.O.A.). (56).

3.2.1.2.- ORGAN ESPECIAL DE GESTIO AMB AUTONOMIA FUNCIONAL I FINANCERA.

Organ de gestió amb autonomia financera i funcional dotada de pressupost independent de l'Ordinari de l'Ajuntament.

3.2.1.3.- ORGANISME AUTONOM LOCAL: INSTITUCIO O FUNDACIO PUBLICA MUNICIPAL AMB PERSONALITAT JURIDICA.

Institució o Fundació Pública Municipal amb personalitat jurídica.

3.2.1.4.- SOCIETAT PRIVADA MUNICIPAL.

Societat mercantil, amb capital social que pertanyi íntegrament a l'entitat local.

3.2.2.- GESTIO INDIRECTA DE L'AJUNTAMENT.

Que adoptarà les següents formes:

3.2.2.1.- CONCESSIO

3.2.2.2.- GESTIO INTERESSADA

3.2.2.3.- CONCERT

3.2.2.4.- ARRENDAMENT

3.2.2.5.- SOCIETAT MERCANTIL AMB CAPITAL SOCIAL QUE PERTANY EN PART A L'ENTITAT LOCAL.

(55) Cal tenir al cap que pel que fa a les formes de gestió dels serveis, cal citar el que disposa:

- a) La Llei de Régim Local. (L.R.L.).
- b) Reglament de contractació de les Corporacions Locals. (R.C.C.L.).
- c) Reglament de béns i serveis de les Corporacions Locals. (R.S.C.).
- d) Llei de Reglament de contractes de l'Estat (L.C.E., R.L.C.E.).
- e) Normes de Dret privat aplicable.
- f) Projecte de llei reguladora de les Bases de Régim Local.
- g) La futura llei de Régim Local de Catalunya.

(56) R.O.A. Reglament d'Organització i Administració de la Llei Especial de Barcelona.

3.2.1.1.- ORGAN ESPECIAL DE GESTIO AMB AUTONOMIA FUNCIONAL.

.Introducció: Genèricament, l'article 70 del Reglament de Serveis de les Corporacions locals, estableix que "tots els serveis, excepte els que s'indiquin al paragraf ler de l'article anterior (aquells que impliquen exercici d'autoritat), podran donar-se en règim de gestió directa amb un òrgan especial d'administració".

L'aricle 79, paragrafs 2 i 3 del R.O.A. preveu la possibilitat d'aquests tipus d'òrgans.

El seu caràcter fonamental, segons l'article esmentat, al marge de la gestió de serveis, ve donat perque la seva activitat econòmica s'orienta vers la inversió de determinades partides del Pressupost Municipal. Tindrà funcions administratives o de gestió, i estarà mancat de disposició.

Pel que fa a la seva organització cal tenir present el que esmenta l'article 79 del R.O.A. i també els articles 68 i següents del R.S.C.L. De tot plegat podem deduir un model que s'estructura en els següents nivells:

- a) Administrador Gerent.
- b) Junta Técnica.

a) Administrador Gerent

El R.O.A. utilitza la terminologia d'administrador i el R.S.C.L. la de Gerent. No hi ha, però, diferències entre ambdòs conceptes, si bè la terminologia de gerent s'adapta millor conceptualment, al temps que vivim. El R.O.A. estableix que depen jerarquicament del delegat corresponen (coordinador de Serveis) mitjançant el que es relacionarà amb els altres seveis de l'administració municipal.

El nomenament haurà de recaure en una persona que reuneixi les condicions per la seva preparació professional i capacitat directiva exigides pel càrrec, sigui o no funcionari.

Les seves funcions són:

- 1) Proposar al coordinador de serveis la distribució dels crèdits assignats a l'òrgan de gestió.

2) La proposta de necessitats previsibles davant diversos exercicis, amb la concreció suficient per a que figurin amb un contingut específic i desenvolupat en el Pressupost de la Corporació.

3) Rendir comptes anyalment de la tasca realitzada, de les despeses efectuades i del resultat obtingut mitjançant una memòria dirigida a informar a la Corporació sobre el funcionament del servei durant l'exercici.

El R.O.A. ens diu que les altres particularitats de l'organització, funcionament, i fiscalització dels òrgans de gestió, sense autonomia financera, seràn determinats en el seu acord de creació i per tant serà l'òrgan municipal competent qui marcarà l'amplitut de les seves funcions en el marc que ja hem exposat.

b) Junta tècnica.

El Reglament de Serveis ens parla en el seu article 71 de "que els serveis municipalitzats en règim de gestió directe en òrgan especial estaràn a càrrec d'un Consell d'Administració i d'un Gerent". I és al R.O.A., art. 79.2 c on es diu que l'Administrador podrà ésser assessorat per una Junta tècnica, composadasegons l'acord de creació. De tot plegat s'en dedueix:

- 1) Es potestativa l'existència d'aquest òrgan.
- 2) Les seves funcions no seràn de govern, sino simplement d'assessorament.
- 3) Les seves funcions queden obertes (remisió a les normes de creació de l'òrgan).

.Personalitat jurídica.

No té personalitat jurídica pròpia i cal entendre doncs que els seus actes són realitzats per l'Ajuntament.

.Relacions amb la Corporació.

Al tenir funcions simplement administratives i no poguent

disposar per sí mateix, la dependència amb la Corporació és total incluint el aspecte de financers en el que no posseeix cap tipus d'autonomia. Hi ha que destacar el fet de que l'Administrador Gerent té una clara dependència jeràrquica amb el Coordinador de Serveis Competent i que això ens situa la dependència de l'òrgan.

.Aspectes financers.

No hi ha autonomia financera, i per tant el seu pressupost forma part del Pressupost Municipal. Té així, els mateixos controls i fiscalització que qualsevol òrgan auxiliar de l'Administració Municipal.

.Personal.

La plantilla de personal d'aquest tipus de Servei, estarà formada per personal laboral i funcionaris de carrera, porcedents de la plantilla de funcionaris que conserven la seva categoria i situació del servei actiu.

Queda oberta la possibilitat de contractar personal per adscriure'l al servei i, sempre i quan existeixi disponibilitat de pressupost i es respectin els procediments establerts en la Llei 30/1.984 de 2 d'agost, de mesures per a la Reforma de la Funció Pública. Aquesta contractació la farà l'Ajuntament.

Es important destacar que la nova llei suprimeix la contractació administrativa, i això haurà de provocar un replantejament de la contractació tal com avui s'enten, dirigit a una racionalització de les plantilles.

.Creació i extinció.

L'òrgan competent serà la Comissió Municipal Permanent que amb l'acord de creació aprovarà les normes reguladores del Servei de que parlem.

El procediment per a l'extinció serà el mateix que hem esmentat per a la seva creació.

Annex I

Funcionaris que passin als òrgans de gestió especial i organismes autònoms municipals.

El R.D. 3046/1.977 de 6 d'Octubre estableix a l'article 26: "Para los servicios gestionados con òrgano especial, en sus diversas formas, o personalidad jurídica propia, se utilizaran, en lo posible, funcionarios de la entidad local que pasaran a la situación de supernumerarios. El personal designado exclusivamente para tales servicios, sin la condición de funcionario de carrera, se regirá por las normas de Derecho Laboral".

El R.O.A. en el seu article 79.2 ens parla de l'òrgan de gestió amb autonomia funcional però sense autonomia financera i ens diu que "Se destinaran al Servicio los funcionarios que sean precisos para las atebciones del mismo". Per negativa cal entendre que aquesta situació no es produeix pels òrgans especials regulats en el punt 1 del mateix article (òrgan amb autonomia financera), ni tampoc per les institucions municipals amb personalitat jurídica.

Tenim en compte la llei 30/84 de mesures urgents de Reforma de la funció pública, es pot dir:

- 1) L'òrgan especial amb autonomia funcional i sense autonomia financera; els funcionaris adscrits al mateix segueixen en la mateixa situació administrativa (servei actiu).
- 2) A l'òrgan especial amb autonomia funcional i financera, els funcionaris adscrits quedarien en situació d'excedència voluntària, perquè desapareix la situació de supernumerari.
- 3) En el cas de que l'organisme amb personalitat jurídica, la situació és la mateixa que al punt 2.

Pel que fa al Gerent podria entendre's que la seva situació s'assimili a un càrrec de confiança política i que per tant li correspongués una excedència especial (apartat j de l'article 29 de la llei 30/84 de 2 d'Agost).

Annex II

Personal laboral.

1. Organ amb autonomia funcional. Les mateixes condicions que a l'Ajuntament.

2. Organ de gestió amb autonomia funcional i financera i organisme autònom:

Es pot afirmar que exceptuant el fet de que es doni alguna disposició legal per part de les C.C.A.A. o reglamentària que obri una via intermitja, tot el personal d'aquests serveis serà laboral.

3.2.1.2.- ORGAN ESPECIAL DE GESTIO AMB AUTONOMIA FUNCIONAL I FINANCERA.

Està descrit com una firma de gestió directa en l'article 67. lera del Reglament de Serveis de les Corporacions Locals, (Decret de 17 de juny de 1.955), sense que existeixi cap menció especial a l'article 79 del projecte de llei de Bases de Régim Local, on el seu apartat 2b. ens parla de forma genèrica de "gestió per la pròpia entitat local" en la que no hi ha cap impediment en considerar integrada aquesta forma de gestió.

Podràn ésser gestionats d'aquesta manera tots els serveis municipals excepte aquells que impliquin exercici d'autoritat que segons l'article 69 del R.S.C.L. hauràn d'ésser atesos necessàriament per gestió directe sense òrgan especial.

Aquesta forma de gestió comporta la presència d'un òrgan intermig entre la Corporació i l'estructuració orgànica del servei de que es tracti. Aquest òrgan intermig s'anomena Consell d'Administració.

-ORGANITZACIO.

L'Organ especial de gestió haurà de tenir necessàriament:

- a) Un Consell d'Administració.
- b) Un gerent.

a) Un Consell d'Administració:

Té com a funcions, segons l'article 72 del R.S.C.L. el govern i la gestió superior del servei amb subjecció a un pressupost especial que serà aplicat per ell, i els seus acords seràn recurribles amb recurs d'alçada davant la Corporació. Són executius a partir d'aquest moment i impugnables davant els tribunals competents. Estarà compost per un màxim de de 12 membres (art. 73.1. R.S.C.L.) en relació a l'article 80.1 del R.O.A. La meitat més un dels membres del Consell hauràn d'ésser regidors. Serà membre nat del Consell el Delegat Cordinador de Serveis a qui s'atribueixi la competència en la matèria. El President del Consell d'Administració és designat per la Corporació entre els membres del Consell que siguin Regidors. La resta de membres del Consell hauràn d'

ésser tècnics o experts a que es refereix l'article 57 del R. S.C.L.

b) Gerent

El Consell d'Administració proposarà al President de la Corporació una terna per a designació de Gerent (art. 74.1. R.S.C.L.). Les seves característiques fonamentals són "Ésser persona capacitada" poguent ser funcionari o no de la Corporació.

En cas d'ésser funcionari, quedarà en situació d'excedència activa (excedència voluntària segons la llei 30/1.984 de 2 d'agost). Sino ho és serà contractat per la Corporació per un plaç màxim de 10 anys (art. 74 R.S.C.L.) amb contractació laboral. Per la redacció del Reglament, calentendre que serà funcionari la persona que està unida a la Corporació per una relació regulada per Dret Administratiu, per la que quedarà exclòs el personal laboral.

Les seves funcions vénen regulades en l'article 75 del R.S.C.L.:

- Executar i fer complir els acords del Consell.
- Dirigir i inspeccionar els serveis.
- Representar administrativament l'òrgan especial.
- Ordenar tots els pagaments que tinguin consignació expressa.
- Assistir a les reunions del Consell d'Administració amb veu i sense vot.
- Les altres que el Consell li doni.

-PERSONALITAT JURIDICA

No té personalitat jurídica, i per tant tots els seus actes s'entendran fets per l'Ajuntament.

-RELACIO AMB LA CORPORACIO

Existeix una relació de dependència vers la Corporació que al marge dels aspectes pressupustaris que ja hem parlatem, es

tradueix en els següents elements: (R.O.A. art. 80):

- a) Estaran obligats a donar compte periòdicament a l'Alcaldia dels assumptes més importants que vagin més enllà dels actes de simple gestió i no figurin en els respectius plans de gestió.
- b) La Corporació senyala la plantilla màxima de personal, la forma de nomenament o contractació del personal i la seva retribució. L'ingrés del personal permanent d'adaptar-se al que preveuen les normes generals de l'Administració local.
- c) Els seus actes estan subjectes, en els casos que precedeixi, a les autoritzacions o aprovacions superiors establertes per la legislació vigent del Règim Local (art. 80, R.O.A.).
- d) La Intervenció de Fons Municipals exercirà una permanent fiscalització de la gestió econòmica sense perjudici de l'autonomia que tenen.

-ASPECTES FINANCERS. (Patrimoni i Pressupost).

L'òrgan proposarà un pressupost per a cada exercici econòmic que serà especial i independent de la Corporació. (art. 79 R.O.A. i 65, 66 del R.H.M.B. i articles 77, 78, 79, del R. Serveis de les Corporacions Locals).

El capítol d'ingressos es nodrirà amb els següents recursos (art. 77 R.S.C.L.):

- a) Productes del Servei.
- b) Donatius o auxilis.
- c) Quantitats expressament consignades per aquest fi, en el pressupost ordinari de la Corporació quan no fossin suficients els ingressos dels 2 apartats anteriors.
- d) Es poden afegir les subvencions i aportacions d'altres corporacions, entitats, i particulars.

El capítol de despeses del pressupost comprén: (art.

78 R.S.C.L.):.

- a) Les quantitats pæcises pel suport normal del servei.
- b) Reparacions, adquisicions i reposicions de béns materials i elements necessaris pels fins de l'òrgan.
- c) Nòmnes del personal de tot tipus.
- d) Podrem afegir, totes les despeses de material d'oficina i tot allò que s'hagués previst en els plans generals i programes d'actuació de l'òrgan.

La formació de l'avantprojecte de peressupost, correspondrà al gerent (és factible la participació de l'interventor), la del Projecte la Consell d'Adminstració, i l'aprovació a la Corporació (Comissió Permanent) i definitiva al Consell Plenari.

Les reparacions extraordinàries i les despeses d'ampliació de les inst.lacions haurien d'incloures en el Pressupost de la Corporació.

Els fons de l'òrgan són vigilats per la Dipositaria MUnicipal.

Existeix l'obligació de constituir uns fons de reserva amb els beneficis obtinguts, sense que pugui ésser inferior al seu 20 per 100.

PERSONAL.

L'aprovació de la plantilla, forma de nomenament o contractació i retribucions, correspondrà a l'Ajuntament sobre la base del Projecte que realitza el Consell d'Administració.

El seu nomenament corresponrà al Consell d'Administració, la seva composició és:

- Funcionaris municipals, que quan s'integren queden amb una excedència activa. (57).

(57) Amb la llei 30/84 d'agost, l'excedència serà voluntària mentres ni hi hagi un desenvolupament reglamentari o legislatiu per part de les C.C.A.A.

El personal laboral que es contracti. Al no existir personalitat jurídica, la contractació la fa l'Ajuntament.

-CREACIO I EXTINCIO DE L'ORGAN.

Els estatuts pels que es crearà i regirà, seràn aprovats per la Comissió Municipal Permanent. El Consell d'Administració podrà aprovar els reglaments de règim interior necessaris, que seràn sotmesos a l'aprovació de l'Ajuntament (C.M.P.).

Qualsevol modificació dels estatuts seguirà els mateixos tràmits fets a l'hora de la seva aprovació.

L'extinció o dissolució es farà per acord de la Comissió Municipal Permanent, passant l'actiu i passiu a l'Ajuntament.

Aquest model de gestió és inèdit en els serveis municipals de Joventut. Normalment quan es crea algun òrgan de gestió és un ens autònom de qüestions culturals que inclou temes juvenils (es.: via Patronat a l'Hospitalet).

Aquesta fórmula de "majoria d'edat" es troba amig camí de l'organisme autònom i dona als serveis de Joventut la consolidació en el marc de l'estructura municipal, a la vegada que li proporcionarà una autonomia administrativa i financera que avui no té l'Àrea de Joventut.

Precisament aquest marge d'autonomia vindrà donat pels estatuts, ja que la normativa legal existent a l'hora d'establir els mínims, permet un camp d'acció, que dependrà de la voluntat de la Corporació.

Pel que fa al personal, es possibilita (al marge del funcionariat) un cert grau de flexibilitat. La problemàtica sobre l'adequació de la "Funció Pública" que ha existit fins ara amb les seves escales, es podria reduir mitjançant la contractació laboral i una descripció més útil en el marc dels serveis personals.

En darrer terme, existeix la possibilitat amb una lectura generosa de l'article 73 en relació al 57 del R.S.C.L. d'introduir en els Consells d'Administració, representants dels usuaris. Aquest aspecte podria tenir molta importància en els serveis de joventut, ja que amb la possible incorporació de 2 representants

juvenils nomenats per l'Alcalde, a proposta dels altres membres, podrien accedir els joves de la ciutat o els seus interlocutors més vàlids. A Barcelona aquesta fórmula, hauria de tenir en compte el Consell de la Joventut de Barcelona i els Consells de Joves de Districte. Tot plegat, seria un pas endavant en la participació dels joves en l'elaboració de les decisions que poguessin afectar-los i en la gestió d'uns recursos humans i econòmics que s'hi dirigeixen. (58).

3.2.1.3.- ORGANISME AUTONOM LOCAL: INSTITUCIO O FUNDACIO PUBLICA MUNICIPAL AMB PERSONALITAT JURIDICA.

Diu l'article 85 del R.S.C.L. (59) que les Corporacions podran realitzar els serveis de la seva competència, donant personalitat jurídica a nous òrgans, en els casos següents:

- 1) Quan així ho digui una llei especial.
- 2) Quan per compra, donació o disposició fundacional, en aquest cas i d'acord amb la voluntat del fundador, adquireixen dels particulars béns adcrits a un fi determinat.
- 3) Quan el desenvolupament adequat de les funcions de beneficència, o de naturales econòmica ho aconsellin. En aquest sentit l'article 78 del R.O.A. ens diu que les fundacions públiques poden crear-se per a:
 - 1) gestionar algun servei públic municipal.
 - 2) administrar determinats béns dels municipis, patrimonials o de domini públic.
- 4) Desenvolupar altres fins de competència municipal.

Evidentment no poden gestionar-se d'aquesta manera, serveis que impliquin exercici d'autoritat (69 R.S.C.L.).

(58) Veure l'article 129 de la Constitució i l'article 64 del Projecte de Llei de Bases de Règim Local.

(59) L'article 74 del Projecte de Llei de Bases de l'Administració Local, es refereix a aquesta figura, sots el concepte d'Organisme Autonom Local, amb el que veiem la tendència a deixar entre d'altres el concepte de "Fundació" més propi del Dret Privat, encara que sigui factible l'existència de Fundacions Públiques.

-Organització: El R.S.C.L. (84 srt.) diu que són els estatuts els que determinaran els seus òrgans de govern. A diferència del cas de l'òrgan especial de gestió amb autonomia financera i funcional, no existeix una menció especial del Consell d'Administració, ni del gerent. Indirectament, parla del Consell d'Administració, l'article 80 del F.O.A. se'ns diu que poden ésser òrgans de Govern, el Consell d'Administració (encara que tingui un altre nom), el Gerent o Director, la Secretaria i la intervenció.

Dels estatuts de diverses fundacions públiques podem esmenar alguns trets definidors:

-El Consell és l'òrgan suprem de la Institució i li correponen el govern i la gestió de la matèria.

La seva composició segons l'article 80 del R.O.A. es fixa en un màxim de 12 membres encara que a la pràctica es pugui anar a un Consell més gran. La meitat més un dels vocals o consellers han d'ésser Regidors. Els delegats de Serveis, avui coordinadors, que tinguin atribuïda la matèria formaran part del Consell com a vocals nats. El president de la Institució o fundació pública, pot ésser un dels Regidors nomenat per l'Alcalde, a proposta del Consell, o pot ésser el mateix Alcalde. En el cas de que l'Alcalde sigui el President, podrà delegar les seves tasques en un Vicepresident que dirigirà la Institució.

-El Gerent o Director es nomenat per l'alcalde a partir d'una terna proposada pel Consell. No s'esmenta en les diferents normes. les seves qualitats i cal partir del concepte abstracte de "persona capacitada" de l'Article 74.1. del R.S.C.L. En alguns casos com el Patronat Municipal de la Vivenda es diu que "haurà d'ésser un funcionari municipal tècnic d'administració especial o bé un expert en la matèria municipal". Les seves funcions es troben a l'article 85 del R.S.C.L.

-La Secretaria correspon al Secretari General de l'Ajuntament que podrà delegar en funcionaris tècnics d'Administració General que tinguin el títol de Llicenciat en Dret.

-La Intervenció de la Institució correspon a l'Interventor de Fons de l'Ajuntament que podrà delegar en funcionaris tècnics superiors (Interventor Delegat).

-Personalitat Jurídica: L'existència de personalitat jurídica en

aquestes institucions, diferent de l'ens que la crea, es la seva característica fonamental. Això comporta:

-El servei queda descentralitzat de l'activitat corporativa.

-Es constitueix un subjecte autònom i diferent de l'Ajuntament amb poder coercitiu i financer, que tindrà unes atribucions que venen donades pels seus estatuts amb les limitacions següents:

a) Mai podrà excedir-se de les seves atribucions i del fi pel que es va crear.

b) Les seves atribucions mai podràn ser superiors a l'Ajuntament que va crear-lo.

Si bé és cert que posseix la capacitat de tota persona jurídica d'adquirir, disposar, obligar-se i actuar en un judici, l'exercici de les seves atribucions, queda enmarcat pel fi que persegueix i els seus estatuts.

-Origina, (al costat d'un pressupost i un patrimoni propis), una gran flexibilitat en la seva gestió.

-Relacions amb la Corporació: l'Ajuntament exerceix funcions tutelars sobre la institució que es concreten entre d'altres en les qüestions següents:

-Estàn dedicades a donar compte periòdicament a l'Alcaldia dels assumptes d'importància que vagin més enllà de la gestió simple i no figurin en els respectius plans d'actuació (80 R.O.A.).

-La Corporació dirà la plantilla màxima, la forma de nomenament o contractació del personal i la seva retribució (74 R.O.A.).

-Els actes d'aquestes institucions estaràn al mateix temps subjectes en els casos que procedeixi, a les autoritzacions o aprovacions superiors establertes per la legislació vigent del Règim local.

-En general, la tutela de l'Ajuntament sobre la Institució és concreta en els seus estatuts, i es refereix a aspectes de legalitat en quan a l'actuació dels serveis, aprovació de comptes, etc. Potser destaquen, per la seva importància els aspectes econòmics dels que parlarem després.

-Aspectes econòmics i financers: Es poden destacar:

1) Posseixen un patrimoni propi, especial, separat de la Corporació, (encara que facilitat per ella), afectat a les finalitats que persegueix la Institució.

2) Aquest patrimoni està compost per:

- a) L'aportació inicial de la Corporació.
- b) Béns, immobles o mobles cedits per la Corporació.
- c) Productes derivats de la prestació del servei.
- d) Productes dels béns del seu patrimoni.
- e) Béns que adquireix en virtut de la seva personalitat jurídica i que seràn de la seva propietat, mentre existeixi l'entitat.
- f) Donacions.
- g) Subvencions.
- h) Exaccions i taxes.

3) Els béns cedits per la Corporació en la creació de la Institució, seguiràn restan amb titularitat pública d'ella mateixa, encara que estiguin al servei de la Fundació.

4) Si parlem del Pressupost, el R.S.C.L. no ens diu res però és clar que resta independent del de la Corporació, encara que sigui ella qui l'aprovi de forma definitiva a partir de les propostes dels òrgans competents de la Institució.

5) Els comptes i el Pressupost, una vegada aprovats pels òrgans interns competens seràn ràtificats pel Consell Plenari.

6) Els beneficis que s'obtinguin en la prestació dels serveis, una vegada cobertes les despeses i el Fons de Reserva (necessitat de la seva constitució), es destinaràn a millores i ampliació de la Institució (atr. 88 R.S.C.L.).

7) La comptabilitat es portarà a terme d'acord amb el que disposa l'article 73 de la Instrucció de comptabilitat de les Corporacions locals.

8) Si es venen exaccions o ingressos a càrrec dels usuaris o destinataris, el seu establiment i regulació es faràn d'acord amb l'article 69 del Reglament d'Hisenda del Municipi de Barcelona.

9) Existeix una fiscalització permanent de la gestió econòmica per part de la Intervenció de Fons Municipal, al marge de les delegacions que puguin fer-se (Interventor delegat 80 R.O.A.).

-Personal: Cal recordar aquí el que hem comentat per l'òrgan especial de gestió amb autonomia financera i funcional.

-Creació i extinció de la Institució: La creació de la Institució correspon al Consell Plenari segons l'article 17 de L.E.B. i l'article 78 del R.O.A. concordants amb l'article 121 de L.R.L. i el 85 del R.S.C.L.

Qualsevol modificació a proposta del Consell de la Institució, haurà d'ésser aprovat pel mateix Plenari. La dissolució es farà amb els mateixos tràmits que varem comportar la seva creació passant l'actiu i el passiu a l'Ajuntament. Pel que fa a la Constitució, val al pena destacar els estatuts amb la manifestació de voluntat de crear una persona jurídica, amb uns mitjans econòmics, objectius òrgans de govern, composició i funcions, relacions amb l'Ajuntament, i tercers, legalitat i fiscalització de les despeses i descomptes en general.

Al marge dels estatuts també és important el Reglament de Règim interior que tindrà per objecte, el desenvolupament dels Estatuts pel seu funcionament intern, estructura i departaments.

3.2.1.4.- SOCIETAT PRIVADA MUNICIPAL.

Es una altra forma de gestió directe. Senyala l'article 89 del R.S.C.L. que els serveis econòmics podran gestionar-se en règim d'empresa privada, que pot adoptar aquestes dues possibilitats:

- a) Societat de Responsabilitat limitada.
- b) Societat Anònima.

Es constituiran i actuaran d'acord amb les normes legals que regulen aquestes companyies mercantils, sense perjudici de les adaptacions previstes per aquest reglament.

Dues són les característiques més importants d'aquestes empreses:

-El seu capital haurà de despendre's totalment des de la seva constitució.

-La corporació municipal de que parlem serà propietària exclusiva del capital de l'empresa.

Aquesta forma de gestió de serveis, és difícil imaginar-la tot parlant de serveis personals i per tant també en els temes de joventut, ja que la seva filosofia té una orientació clarament econòmica. L'article 89 del R.S.C.L. parla de serveis econòmics amb naturalesa mercantil, industrial, forestal o agrícola. Tan sols pensariem en una empresa quan veiessim el sector de serveis personals que fossin una oferta de viatges als joves, la tercera edat i estudiants (encara que aleshores el problema seria la seva escassa rendibilitat).

No és la primera vegada que s'ha dit que no és compaginable l'actuació com a empresari de l'Administració en el conjunt dels Serveis personals, i això sembla clar quan en aquest cas, el concepte de rendibilitat ja no és econòmic, sinó sinònim de social o polític. Si l'Administració pública plantegés el treball "social" en base a presupòsits de rendibilitat econòmica, les prestacions desapareixrien perquè no serien rendibles en la major part dels casos.

3.4.- CONCLUSIONS

1.- La nostra Constitució i la resta de l'Ordenament jurídic actual configura un nou model d'Administració Pública, que ha d'inspirar-se juntament amb els clàssics principis i valors de l'Estat de Dret, en la democratització de les estructures administratives.

D'aquí que prengui un valor fonamental la idea de la participació. La participació ciutadana es fa més real en la mesura que l'Administració Pública és més abastable territorialment. Per això la necessitat de la revitalització de l'Administració Local per la seva proximitat i el seu coneixement dels problemes dels seus ciutadans.

2.- El conjunt de prestacions socials que realitzen les Administracions Públiques, al marge d'ideologies i programes electorals, tenen el seu fonament jurídic a l'article 9 de la Constitució que declara un principi constitucional que ha d'orientar l'actuació de tots els poders públics: "Correspon als poders públics promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat de la persona i els grups en que s'integra sigui real i efectiva, remoure els obstacles que impedeixin o dificultin la seva plenitud i facultar la participació de tots els ciutadans a la vida política, econòmica, cultural i social.

3.- L'actuació dels poders públics ja no es fa en base a l'anacrònic concepte de "beneficència", sino com l'obligació de vetllar pel benestar dels ciutadans. La realització efectiva dels drets i llibertats fonamentals, establerts al text constitucional requereixen que es remoguin els obstacles que impedeixin o dificultin la seva realització.

4.- La joventut ha d'ésser un dels sectors de la col·lectivitat social a la que es dirigeixi amb més intensitat l'actuació dels ens públics:

- a) Es un dels sectors més discriminats socialment.
- b) Es un sector en el que ha incidit especialment la

crisi econòmica.

c) En un país com el nostre, el capital humà és el recurs més important.

Per tot això és necessari reivindicar una política de joventut del ens públic, coherent i global, que no consideri més els aspectes anecdòtics, sino tots i globalment. Avui la política de joventut no és tan sols la política del temps lliure.

5.- L'actuació de les Administracions Públiques a de tendir a ésser global. Concients de les greus dificultats per a aconseguir-ho a curt plaç, es fa imprescindible com a pas intermig la coordinació a partir de reunions entre responsables dels diferents òrgans d'una mateixa Administració o de diferents Administracions, per l'elaboració de plans i també pel seguiment de la seva execució.

6.- Es necessari la reordenació de l'execució de competències. Encara que la competència de joventut és exclusiva (en matèria legislativa) de les Comunitats Autònomes (Generalitat de Catalunya), és necessari que es clarifiqui el panorama de la següent manera:

a) Que la política de joventut a la comunitat autònoma (legislació, etc.) correspongui a les Institucions d'autogovern (això és un fet).

b) Que la seva coordinació sigui feta per la mateixa Institució amb la col.laboració dels Ajuntaments, a través de diferents fórmules i de comissions.

c) Que l'execució de competències correspongui a cada Ajuntament en el seu àmbit territorial d'actuació pel que és necessari:

c.1.- Un marc legal que així ho estableixi (delegació de l'exercici de competències).

c.2.- La transferència de recursos personals, materials i econòmics, pel seu desenvolupament.

7.- Creiem necessari l'assumpció, per part dels òrgans de joventut, de les competències escampades entre els diferents públics, amb l'objectiu d'una millor eficàcia en la utilització de recursos o si això no és possible la seva coordinació.

8.- Igualment en el si de l'esfera local, cal intentar una reodenació i coordinació de competències, que afectin a temes de joventut.

9.- Es necessari una reforma de l'Administració local, dirigida a simplificar tràmits, i a agilitzar la seva actuació, fins ara excessivament rígida i encarcerada. Es evident que una part d'aquesta reforma no és possible, sense un nou marc legal, però també és veritat que es pot anar fent camí. Els serveis personals que en l'actualitat presten en general els Ajuntaments reclamen un canvi en els esquemes burocràtics, i cal la voluntat política per impulsar-ho. L'agilitat no ha d'ésser forçosament incompatible amb legalitat.

10.- Cal una reforma a fons de la funció pública, ja iniciada amb la Llei de Funció Pública, que és fonament, no tant en drets corporatius, com en les necessitats dels serveis. L'actual ordenació dels treballadors de l'Administració Local, no encaixa suficientment amb el servei que dona un ajuntament. Això és molt clar quan pensem en serveis personals i més concretament en els de joventut. La normativa aplicable als funcionaris o treballadors dels serveis buròcratics, no és adequada per la resta. Un servei de joventut, té com tot òrgan administratiu, una part de burocràcia, però els serveis que es presten requereixen personal qualificat i especialitzat que no és contemplat per la legislació. Encara que la tendència no sigui la d'establir categories super especialitzades, per raons òbvies, s'han de preveure la incorporació de categories diferents a les "típiques". Cal agilitzar els processos de contractació temporal, i concretar els límits de la contractació laboral en les Corporacions Locals,

límits que són amplíssims (sobretot després d'una llei de funció pública) i estan infraexplotats.

11.- L'actuació de gran part dels Ajuntaments en joventut ha passat ja la fase d'adolescència. S'ha consolidat una actuació realista i progressista. El treball rigorós en el camp de la joventut ha començat nous camins i demandes. Això fa que un òrgan com l'actual a l'ajuntament de Barcelona hagi quedat petit i inadequat per a desenvolupar les funcions actuals i atendre a les expectatives socials desvetllades. Cal plantejar-se unes alternatives per la gestió d'un servei com el de joventut. No podem oblidar, però, que l'ordenament jurídic és el mateix i regularà la nostra actuació com qualsevol forma de gestió, ja que els recursos econòmics que utilitzarem sempre tindran el caràcter de "públics", amb la publicitat, fiscalització i control que es requereix, i seguirem sent Administració Pública, amb tot el que això vol dir. Aquestes alternatives han de dirigir-se a un treball més flexible i dinàmic que l'actual.

12.- L'alternativa de passar a ésser òrgan de gestió sense autonomia financera i amb autonomia funcional no sembla que ens aporti diferències substancials, comparativament amb la situació de l'Àrea, ni solucions a la problemàtica senyala a l'apartat 3, malgrat que tot plegat depengui de la voluntat de l'òrgan creador. Veure annex 1 i 2.

13.- L'alternativa més viable, en aquests moments, és la creació d'una Àrea de Joventut amb la fórmula d'òrgan de gestió amb autonomia financera i funcional, ja que comporta un marge d'autonomia financera i administrativa que ara mateix no té l'Àrea de Joventut, i més important que no pas la que possibilitaria la creació d'un òrgan de gestió sense autonomia financera. Aquest marge d'autonomia ha de tenir el seu marc en els Estatuts que regulin el servei, i serà més o menys gran

segons la voluntat de la Corporació.

Amb tot això podem preparar-nos a la solució d'aquella problemàtica que esmentavem i que feiem referència a les qüestions burocràtiques i de gestió.

Igualment es pot produir una certa revolució a la problemàtica de personal, en la mesura que el nomenament, la plantilla, categories i retribucions, seràn a càrrec dels òrgans de govern als serveis, malgrat la preceptiva aprovació de l'Ajuntament. Veure l'annex 1 i 2.

14.- L'alternativa futura serà la de l'Organisme Autònom. La diferència bàsica es dona per l'existència de personalitat jurídica diferent de la de l'Ajuntament; això li dona el màxim d'autonomia possible, ja que en les contractacions actuarà l'organisme com a tal i no l'Ajuntament.

Val a dir, però que aquest òrgan, tant si en diem Patronat, com Institut, etz., per ésser ens públic seguirà els mateixos procediments i legalitat que un Ajuntament. Existeix l'equívoc que un Organ Autònom funciona al marge del Dret Administratiu, quan és tot el contrari. L'element positiu es troba en l'aptitud de gestió i tramitació d'expedients, que començarien i acabarien amb la signatura del President de l'Organ, veure dependència de l'Ajuntament, i resolent els problemes de gestió esmentats anteriorment.

Tot això malgrat l'existència de la corresponent tutela, i fiscalització permanent de la legalitat en l'actuació i en la despesa.

15.- Cal assenyalar que tant en el cas d'òrgan especial amb autonomia funcional i financera, com en el de Organisme Autònom, l'existència de Consell d'Administració possibilita la participació de sectors juvenils, cobrint una possibilitat important de protagonisme dels joves en l'Administració Local.

16.- En qualsevol cas, també cal senyalar l'òrgan de gestió hauria de comptar amb aparell administratiu i econòmic, amb departaments importants de personal, econòmic i comptable, d'assessorament jurídic, i de tramitació d'expedients.

3.4.2. PROPOSTES.

1.- Presentar l'estudi dels òrgans de govern del Municipi la creació d'un òrgan de gestió amb autonomia funcional i financera per al gestió dels serveis de Joventut de l'Ajuntament de Barcelona.

2.- Proposar a la Comissió de Govern i a l'Àrea de Règim Interior, l'endegament d'una nova dinàmica i d'una estructura organitzativa de funcionament estable en el si de les Àrees de Serveis Personals, i en el si del mateix Ajuntament a nivell central, reunint periòdicament als serveis tècnics i administratius. L'objectiu seria coordinar, intercanviar experiències i problemes, unificar criteris, plantejant solucions globalitzadores responnent als nous tipus de gestió de les Àrees de Serveis Personals que permetin agilitzar, i adequar els processos administratius.

4. NORMATIVA MUNICIPAL QUE AFECTI ALS JOVES

4.1. INTRODUCCIO

El jove de Barcelona, com qualsevol altre ciutadà del món civilitzat, està sotmés a multitud de lleis i de reglamentacions de tota mena que regulen la seva vida en societat. Tot influeix en la nostra manera d'actuar: des de les disposicions de rang supranacional com la Declaració dels Drets de l'Home, que protegeix l'exercici dels nostres drets i llibertats fonamentals com a persones humanes o, en canvi, legislació internacional que permetrà la nostra persecució arreu del món per un delicte que hágim comès, fins a una Ordenança Municipal que vetlli per la nostra salut o un Ban de l'Alcaldia que prohibeixi l'aparcament en una zona concreta de la ciutat; tot tèn una repercussió més o menys directa en la nostra vida quotidiana. Tot aquest entramat legislatiu que afavoreix i limita -de forma de vegades contradictòria- el desenvolupament de la vida en comú, és sovint desconegut no només pels joves, sinó pel ciutadà mig.

Dintre de tota aquesta xarxa de reglamentacions i drets, hem cregut convenient limitar-nos a la revisió d'una legislació d'àmbit local que influeix molt properament la vida dels ciutadans, i que alhora és molt més desconeguda que les grans lleis de l'Estat: les Ordenances Municipals. Això ha estat així per les dues raons fonamentals: d'una banda, el temps molt limitat de què disposàvem per fer l'anàlisi, i d'altra, les possibilitats reals d'influir en les institucions per tal d'aconseguir una revisió en el sentit proposat, la qual cosa feia molt més fàcil limitar-nos a la reglamentació de competència municipal.

Es absurd de pretendre -com ho fan les Ordenances- que tots els ciutadans tinguin el mateix comportament a la via pública, i que tots facin ús de la ciutat d'una manera determinada. La diversitat d'estils i formes de vida que en funció de l'edat, del sexex, la cultura, o la forma de pensar, es donen en una ciutat com Barcelona, és un patrimoni a potenciar, sempre que l'exercici individual de la llibertat no si--gui utilitza en detriment d'una bona convivència ciutadana.

Una altra bona raó que justifica la necessitat d'una reforma urgent d'alguns continguts en les Ordenances, encara avui vigents, és

el de l'anacronisme d'alguns dels seus articles. El seu desfase ha provocat el seu generalitzat incompliment, fins al punt que els agents encarregats d'exigir-lo han adoptat una actitud benevolent i tolerant.

Amb la revisió de les Ordenances que proposem a continuació no farem pas la revolució de la vida quotidiana. Esser jove a la ciutat seguirà sent una dura lluita diària per fer-s'hi un lloc.

La nostra aportació pretén ésser un pas més en la construcció d'una ciutat i d'unes relacions humanes més a la mida del jove. Que ningú no pretengui veure en aquestes paraules un oblit de les necessitats i aspiracions dels altres ciutadans no joves. No volem que una ciutat "mes dels joves" volgui dir també "menys dels altres". Ara bé, els joves ja fan quotidianament un esforç d'adaptació a unes estructures que ells no han construït, i de respecte envers els altres ciutadans, posar ara cal que la resta de barcelonins fem un esforç de comprensió i, fonamentalment, de respecte als joves i a la seva manera de viure.

Veiem ara, doncs, el que hem intentat que sigui -res més i res menys- que una lectura jove de les Ordenances Municipals vigents. Es per tant una mica d'esperit jove l'únic que us caldrà per entendre-ho.

Metodològicament, hem preferit reproduir solament aquells fragments les Ordenances Municipals més significatius i que afectin més directament als joves. Cal entendre, per tant, que aquests comentaris no volen ésser exhaustius, ni esgotar totes les inquietuts possibles. En aquest sentit, aquest estudi és una eina més per obrir un debat i no per tancar-lo:

(*) Hi ha diversos articles amb asterisc. Els seus comentris són suggeriments dels ponents d'aquest tema però no están asumits per l'equip d'estudi.

4.2 ORDENANCA SOBRE PUBLICITAT

Aprovada pel Consell Ple el 29 de juny de 1979, vigent des del 10 de novembre de 1979.

Article 5é:

Queda prohibit en la via pública:

b) "la publicitat que utilitzi la persona humana amb la sola finalitat de ser suport material del missatge o instrument de captació de l'atenció"

Estem d'acord amb el text, afegint l'excepció d'aquelles persones que s'encartellin per qüestions socials o polítiques.

Article 8é:

1) "Serà necessària la obtenció de llicència prèvia municipal per al desenvolupament de les activitats esmentades en els números 1, 2, 4, 5, 7 i 8 de l'article 3 d'aquesta Ordenança".

2) "No caldrà l'esmentada llicència, excepte en els casos en què sigui obligatòria de conformitat amb allò que disposa l'Ordenança sobre instal·lacions lluminoses particulars, a:

- a) les plaques indicatives de dependències públiques, centres d'ensenyament, hospitals, clíniques, dispensaris, farmàcies o instituts benèfics o activitats professionals, col·locades sobre les portes d'accés o a tocar".

Article 3é:

"L'activitat publicitària podrà realitzar-se mitjançant alguns dels següents medis:

- 1) "Col·locació de rètols, cartells o plaques en les façanes, portes o tendals d'edificis o establiments."
- 4) "Vehicles portadors de cartelleres o anuncis".
- 5) "Projeccions fixes o animades visibles des de la via pública"
- 7) "Repartiment personal o individualitzat de propaganda escrita".
- 8) "Oral o megafònica".

Article 3.1.:

Caldrà consultar si és necessari el tràmit de llicència per les Associacions i Entitats.

- Article 3.4. No hauria de caldre llicència quan sigui per anunciar missatges de contingut social o polític.
- Article 3.5. Sempre que no tingui contingut comercial i no es produeixin perturbacions als vianants o al trànsit rodat, creiem que no caldria la llicència previa.
- Article 3.7. Hauria d'estar totalment autoritzat el repartiment en tots els casos, a excepció de la propaganda comercial.
- Article 3.8. sempre que no es produeixin molèsties (veure ordenances de Medi Ambient) i no sigui propaganda comercial, s' hauria de permetre sense llicència.

4.3. ORDENANCES DE LA NETEJA

Aprovades pel consell Plenari del 18 de març de 1983, vigents des del 18 d'octubre de 1983.

TITOL II.- De la neteja de la via pública.

CAPITOL II.- De l'embrutament de la via pública produït com a conseqüència d'obres i activitats diverses.

(*) Article 22

"Es prohibeix la tria i selecció dels materials residuals dipositats a la via pública en espera de la seva recollida per part dels serveis corresponents, siguin prestats pel Municipi o per empresaris privats".

Pensem que caldria modificar aquest article, considerant que hi ha joves a Barcelona que subsisteixen gràcies a la recollida de residus sòlids urbans. L'única recollida que s'hauria de permetre és la que no impliqués (trençar) obrir les bosses d'escombraries embrutant així els contenidors i el carrer.

(*) Article 25é

"Igualment es prohibeix realitzar a la via pública els actes que s'especifiquen a continuació". :

f) "rentar i reparar vehicles i màquines a la via pública".

En aquest cas voldriem fer un aclariment etimològic del precepte, en el sentit que si s'hauria de permetre netejar els vehicles en sec i també les petites reparacions que no produeixin un embrutament de la via pública fosin permeses.

TITOL III. De la neteja de la ciutat quant a l'ús comú especial i privatiu i les manifestacions públiques al carrer.

Capítol I. Condicions generals i àmbit d'aplicació

Article 46é, 1

"La col·locació i enganxament de cartells i pancartes, la distribució d' "octavilles" i qualsevol altra activitat publicitària de les regulades en el present Títol està subjecta a autorització municipal prèvia de l'Alcaldia, que als afectes de col·locació de pancartes podrà delegar en els presidents dels Consells de Districte."

45

Creiem que cal permetre sense cap restricció l'enganxament de cartells en els espais autoritzats i la distribució a mà d'"octavilles" i opuscles.

Article 49, 2

"No podrà iniciar-se la col.laboració de cartells en les columnes anunciadores abans d' haverse obtingut la correspondent autorització municipal. Els infractors podran ésser sancionats".

Ens remetem al comentari fet a l'article 46,1

NOTA : L'única limitació que es podia fer, fora la de només "es podrà enganxar un cartell per columna anunciadora.

Article 50é, 1

"La col.locació de pancartes a la via pública solament s' autoritzarà":

- a) "en període d'eleccions polítiques".
- b) "en període de festes populars i tradicionals dels barris".
- c) "en aquelles situacions en qué expressament ho autoritzi l'Alcaldia".

Proposta: afegir-hi un apartat més, per tal de permetre anunciar qual-sevol acte popular.

Article 50é, 2

"L' Alcaldia regularà en cada cas les condicions en qué podran utilitzar-se les columnes anunciadores municipals i la tramitació necessària per a sol.licitar la corresponent autorització".

Ens remetem al comentari fet a l'article 46,1

Capítol IV. De la distribució "d'octavills"

Article 54

- 1) "Es prohibeix l'escampament i el llençament de tota mena d'"octavilles" i materials similars. En seran excepcions les situacions que en sentit contrari ho autoritzi l'Alcaldia".
- 2) "Els qui escampin "octavilles" o les distribueixin sense autorització serán sancionats".

- 3) "Els serveis municipals procediran a netejar la part d'espai urbà que s'hagues vist afectada per la distribució o l'escampament d'"octavilles, imputant el cost corresponent dels serveis prestatas als responsables sense perjudici de la imposició de les sancions que correspongui."

L'octavilla i l'opuscle són els mitjans normalment utilitzats com a forma d'expressió de la població jove, per no poder utilitzar fàcilment qualsevol altre mitjà que persegueixi el mateix objectiu de difusió. Per tant, s'ha de permetre la distribució, que no el llançament d'octavetes i opuscles que anunciïn actes ciutadans, o sigui, de contingut social i polític.

Capítol IV. Dels serveis de recollida sectorial de residus.

(*) Article 81, 2

"Es prohibeix el triatge dels objectes i residus dipositats en els contenidors especials per a trastos. Als contraventors se'ls podrà aplicar la sanció corresponent".

Seguint l'objectiu d'aquesta ordenança -la neteja de la ciutat-, el fet de que un jove reculli d'un contenidor un moble, no contribueix aquest acte a l'embrutament de la ciutat. Alhora cal recordar que la disminució dels trastos dipositats en els contenidors redunda en un menor cost de retirada i tractament d'aquest residus.

Proposem s'elimini aquest article.

NOTA : Creiem que seria interesant que en la línia que s'expressa en l'article 86, l'Ajuntament potenciés la creació de cooperatives juvenils per al reciclatge i posterior venda dels trastos vells.

Article 82é

1 . "D'acord amb el que estableix la Llei 42/1975 de 19 de novembre, els vehicles abandonats tene categoria de residus sòlids urbans, essent competència de l'Ajuntament la recollida i eliminació dels generats dintre el terme municipal de Barcelona".

2 . "L'assumpció del càracter de residual comportará que l'Ajuntament pugui adquirir la propietat sobre els vehicles objectes d'abandonament, en els casos següents:"

a) "Quan el vehicle per la seva apariència, faci presumir, a judici dels serveis municipals competents, una situació d'abandonament, i es

compleixin els terminis i disposicions legals establertes."

b)"Quan el propietari del vehicle fora d'ús el declari residual, la qual cosa comportarà la renúncia de la seva propietat a favor de l'Ajuntament".

NOTA : La mateixa nota que l'article 81,2., només que canviant el de tras vells, per vehicles:

Capítol VIé

De l'aprofitament i de la recollida selectiva dels materials residuals continguts en les deixalles.

(*) Article 83, 3

"Ningú no es pot dedicar a la recollida o aprofitament de les deixalles escombraries i residus sòlids urbans, sense autorització prèvia municipal. Es prohibeix triar, classificar, i separar qualsevol mena de material residual dipositat a la via pública en espera d'ésser recollit pels serveis municipals, excepte que hom disposi de llicència expressa atorgada per l'Ajuntament".

Ja hem comentat a l'article 22 d'aquesta ordenança, que s'hauria de permetre la recollida dels residus urbans sempre que no impliqués obrir les bosses, embrutant així, els contenidors o els carrers, o ambdues coses.

Article 86

- 1) "L'Ajuntament afavorirà i fomentarà les iniciatives privades o públiques per valoritzar els residus, que a judici dels serveis municipals tinguin possibilitats d'assolir resultats positius per a la Ciutat. En cap cas tindran la consideració de recollida selectiva les iniciatives que tinguin per objectiu el lucre privat."
- 2) "L'Ajuntament, en exercici de les seves potestats, i un cop escoltats els interessos, podrà establir el règim especial de beneficis fiscals, ajudes econòmiques, etc, destinats a possibilitar les campanyes de recollida selectiva de les deixalles".

Veure article 22, 81, i 82 (creiem que pot existir una certa contradicció.)

4.4 ORDENANCA DE POLICIA DE LA VIA PUBLICA

Aprovada pel consell Ple el 10 d'abril de 1964, vigent: 2 de setembre de 1964. Aquesta ordenança ha sofert diverses modificacions, la darrera d'elles el 2-2-83, entran en vigència el 3-5-83.

En primer lloc, creiem que fora necessari canviar tot el títol d'aquesta ordenança per el de "ordenança de la Vía Pública" o similar. "L'enunciat "Ordenança de Pòlicia de la Via pública" creiem hauria d'estar fora d'ús actualment"

Secció 2

II Venda en parades fixes

Art.44

"La venda en la via pública en parades fixes, sigui amb motiu de fires i festes tradicionals o no ho sigui, comprendrà els articles que assenyalen l'Alcaldia".

Art. 45

1. "L'Administració municipal aprovarà models de parades de venda en la via pública, a fi de que les sol·licituts de llicència dels interessats se'ls ajustin tret de les variacions permeses en cada cas".
2. "En especial s'hauran d'ajustar al model predeterminat les parades de venda de bunyoleria, castanyes i flors".
3. "en tots els casos, les parades seran fàcilment desmuntables i no podran ser fixades a terra de forma permanent."

Art. 46

"Les llicències tindran la durada següent:

- a) si tenen per objecte la venda en ocasió de fires o festes tradicionals, el termini de durada de la fira, o de les festes, el determinarà l'Alcaldia.
- b) en els altres casos, de no existir acord exprés, sis mesos com a màxim, que podran ser prorrogats tan sol dues vegades per l'Alcaldia per períodes iguals, si el titular o el seu successor ho sol·licita un mes abans de la fi del termini o de qualsevulla pròrrogues".

99

III Venda ambulat

Art. 47

1. "La venda ambulat en la via pública compendrà els articles que asenyali l'Alcaldia".
2. "Queda prohibida, en tots els casos, la venda ambulat de peix i de pa en la via pública".

IV Industries al carrer

Art. 48

1. "Podrà autoritzar-se l'exercici, en lloc fix de manera ambulat, de les activitats al carrer propies de fotògrafs, esmolets, faquins, enllustradors, drapaires, trastaires, estanyaires, homes de l'orgue i pianistes de maneta, sense poder exercir el seu ofici, podran no obstant aixó transitar amb el seus aparells o instruments".
3. "Els orgues i pianos de maneta podran circular pels llocs permesos des de les 10 fins a les 20 hores, per'hauran de retirar-se del lloc que es trobin estacionats i en funcionament si així ho requereix qualsevol agent de l'Autoritat municipal amb petició prèvia d'algun veí que allegui justa causa".

Es fa palesa una problemática global de totes aquelles activitats lucratives que tenen lloc a la via pública, els articles precedents, son els únics de les Ordenançes que d'una manera directa regulen aquestes activitats.

Al considerar insuficientment regulades i analitzades totes aquelles activitats que avui dia, en major o menor quantitat, veiem exercir-se als carrers i als pasadisos dels soterranis al metro, i places de Barcelona, hem intentat fer una relació d'aquestes situacions, diferenciat-les, les unes de les altres a fi de poguer trobar la regulació mes adient.

I. VENDA

a) "Segons el lloc a on aquesta es fá"

*en parades fixes (àdhuc les vendes per motiu de festes, actes populars, etc...)

*ambulant

*domiciliària

b)"Segons els articles que es venguin"

*articles artesans o similars

*articles diversos (terrisa, tabac, flors als restaurants, gelats, roba interior, adhesius del Barça, etc.)

*begudes, pastes, pastissos i entrepans

*distribució de propaganda de partits polítics i/o organitzacions socials.

II. INDUSTRIES AL CARRER

I) música i espectacles (breakdance, mims, etc.)

II) dibuixants, pintors, caricaturistes, etc...

III) netejadors de vidre, enllustradors, esmoladors, etc.

Per tant, volem discutir amb l'equip d'estudis el tema, valorar si és necessari fer la proposta-dintre del P J- al Ajuntament, de la creació d'una comissió entre-àreas afectades en profunditat aquesta situació.

Creiem que donada la complexa problemàtica que presenta la venda ambulat, la indústria alo carrer caldria crear una comissió específica entre les áreas afectades, que estudiés el tema en profunditat.

SECCIO 3: US PRIVATIU

II Diversions i proves o espectacles esportius

Art. 80

1. "Podrà autoritzar-se l'ocupació de la via pública amb la següent destinació:

a) envelats o closos per a la celebració de balls, concerts, representacions teatrals, de cir o cinematogràfiques i actes anàlegs;

b) groxadors, cavallets, cotxes, pavellons de jocs de força o destresses i de bateries o quincalles.

c) curses d' automòbils, motocicletes, bbicicletes i totes altres proves o competicions esportives"

2. "tan sols en ocasió de fires tradicionals podrán ésser concedides les llicéncies a les quals es refereixen els dos primers apartats del número anterior".
3. "en el cas del paràgraf c), l'entitat organitzadora se sotmetrá a les indicacions de l'Autoritat municipal o dels seus agents".

Respecte al apartat 2, de l'article 80, creiem que caldria ampliar ilimitadament els moments temporals de referència, ja que no cal només permetre aquestes activitats en cas de fires i festes tradicionals, llevat dels casos que hi hagi ànim de lucre privat, en el qual creiem positiva la restricció.

en quant a l'apartat 3, caldria afegir que "l'Autoritat municipal o els seus agents donarán les màximes facilitats per que totes aquestes proves és puguin realitzar.

Art.81

'No es permetran en la via pública jocs o diversions que puguin constituir perill per als transeüents o per als mateixos que als practiquin".

La manca d'espais verds, espais de joc, instalacions esportives, etc... ja que nens i joves, es vegin obligats a utilitzar places o be trams de la voravia o de la calçada per practicar jocs, esports o altres divertiments. Sovint aquestes activitats poden constituïr "certa" moléstia o perill per els transeüents o per els mateixos joves que els practiquen. a ff de millorar aquesta situació podríem pendre's les següents mesures:

- a) Especial sensibilitat des de l'Area d'urbanisme, per que en tots els recursos urbanistics, PERIS, etc. estigui present la necessitat de possibilitar espais d'esbarjo per infants i joves. L' Ajuntament haurá de tenir en comptóe, la necessitat real d'una col.laboració estreta i permanent entre l'àreas afectades.

NOTA :Veure que fala comissióde Plantejament del lleure infantil.

- b) Per una banda les comissions de joventud dels consells de Districte sota la responsabilitat del seu coordinador de joventud i, durant l'elaboració del PJ, les comissions creades al efecta en cada districte, haurien d' estudiar la problemática concreta del dostricte: programes del conseller d'urbanisme la adopció de les mesures transitories o definitives, d'espais d'esbarjo per a infants i joves.

Art. 84

"Els quioscos de publicacions tindran per finalitat la venda de llibres, revistes, i periòdics nacionals i estrangers amb excepció dels llibres pròhibits o que ofenguin la moral i bons costums, i quant a les revistes i periòdics estaran permesos els autoritzats per l'Autoritat competent."

En quant aquest apartat, propose m el redactat següent: "Els quioscos de publicacions tindrán per finalitat la venda de llibres, revistes i periòdics nacional i estrangers. Estatá permesa la venda de tots aquells llibres, revistes i periòdics, autoritzats per l'Autoritat competent."

VII Tómboles i rifes i sorteigsArt. 93

"si es presentés més d'una sollicitud deconcessió d'ús privatiu destinat a tómbola per a un mateix emplaçament i període de temps, i l'òrgan municipal corresponent cregués oportú accedir a la petició, haura de fer-ho a favor de la que correspongui, de conformitat amb les següents circumstancies de prioritat, apreciades conjuntament o separada:

- a) les que es dediquin totalment a establiments emplaçats a Barcelona i, dins d'elles, les que ofereixin més grans percentatge de llurs ingressos a institucions benéfiques municipals o, en cada cas provincials.
- b) les que tinguin per objectiu certs aspectes de rellevant transcendència social per a la vida moral o religiosa.
- c) les que atenguin millor nombre de persones o fins de major expansió,i
- d) les que es nodreixin especialment en donacions".

Proposem suprimir "per a la vida moral o religiosa"del apartat b). I al mateix temps, afegir un apartat e) amb el següent redactat:"quan els seus promotors siguin i/o els beneficis vagin destinats a entitats, o grups juvenils o a finançar activitats per a joves (viatges fi de curs, etc.), o tinguin finalitats culturals o socials".

VIII Càmpings

Art. 95

1. "La concessió de l'úprivatiu destinat a la instal.lació de campaments de turisme denominats "cámpings" s'ajustará, així a les condicions de la sol.licitud com en els requisits de caràcter tècnic que han de reunir, a alló que estableix el Decret de 14 de desembre de 1956, les Ordres de 7 de març , 30 d'abril i 2 d'octubre de 1957 i totes les al tres disposicions complementàries de caràcter general, dictades o que es dictin d'ara endavant."

NOTA: donat que Barcelona disposa de pocs llocs d'allotjament a l'estiu per rebre la demanda turística juvenil, caldria facilitar al màxim la instal.lació de "cámpings" permanents o provisionals a la ciutat. .

Capítol V: Comportament o conducta dels ciutadans

Secció I Normes generals

Art. 96

1. "el comportament de les persones en la via pública es contemporanea, en general, a les següents normes:
 - 1ª-Observaran el degut civisme i capteniment, sense proferir blasfèmies o paraules grolleres o malsonants, ni realitzar actes contraris a la Religió, a la Moral o als bons costums.
 - 2ª-Compliran puntualment les disposicions de les Autoritats i Bans de l'Alcaldia sobre conducta del veïnat i observaran les prohibicions especials.
 - 3ª-Denunciaran als agents de l'Autoritat les infraccions que observin comeses en la via pública".

Aquest article és una de tantes "reliquies" que es conserven d'època pretérita, per tant, aconsellem la seva supressió total:

SECCIO 2: NORMES RELATIVES A LES PERSONES

Article 102:

- 1." Es prohibeix l'exercici de la mendicitat pública en el terme municipal.
2. els agents de l'Autoritat detindran i conduiran a l'establiment municipal adient les persones que estiguessin mendicant en la via

pública»

3. així mateix, srán conduïdes a l'esmentat establiment les persones que, per llur aspecte o pel lloc i hora que es trobessin en la via pública, infonguessin sospita justificada de vagància habitual".

Respecte a l'article 102,2, proposem la modificació del mot "detindrà" per retindrà.

Respecte a l'apartat 3, en quant a la "sopita justificada", l'agent municipal que localitzi aquestes persones haurà de recaptar informació seriosa abans de detenir i de conduir a l'establiment corresponent. No és suficient només una sospita, sinó que caldrà tenir la "certesa".

Article 104:

1. "els agents de servei als molls, les estacions i tots els altres punts d'accés a la ciutat impediran l'entrada a totes les persones que ingressin fundada sospita que preten exercir la mendicitat.
2. Els captaires forasters que siguin detinguts serán repatriats a llurs punts d'origen".

Creiem que caldria suprimir tot l'article

(*)Article 108:

"Queda prohibit el consum de begudes alcohòliques en la via pública, fora dels establiments del ram d'hoteleria i quioscos de begudes".

Supressió de "queda prohibit" per "es prega als ciutadans de no consumir begudes alcohòliques en la via pública, fora dels establiments del ram d'hoteleria i quioscos de begudes".

EMBRIAGUESA

Article 109:

1. "els qui circulin per a la via pública amb mostres d'embriaguesa serán detinguts i conduïts pels agents de l'Autoritat a l'establiment municipal adient".
2. "L'estada en l'esmentat establiment durará tan sols el temps necessari per determinar si solament procedeix imposar una sanció governayiva o s'ha de pasar el tant de culpa a la jurisdicció

competent, segons les circumstàncies del cas".

- 1) En els casos previstos per aquest article, proposem que l'establiment on s'adreça l'embriagat, sigui un establiment hospitalari adient i se substitueixi la paraula "detingut" per retingut.
- 2) Proponem un nou redactat : "L'estada en l'esmentat establiment hospitalari durará tan sols el temps necessari per la seva recuperació.

No s'aplicarà cap sanció governativa o decap mena quan no s'hagi produït faltes o delictes imputables a l'embriagat.

NOTA : El mateix tractament hauran de rebre totes aquelles perones que es trobin seriosament pertorbades pels efectes tòxics de qualsevol droga (cal treballar aquest tema amb l'equip de dintre del projecte tracta el tema de les drogodependències).

IV. Protecció de la infància i ancianitat i d'altres persones desvalgudes

Article 110

- 1. "Haurá de facilitar-se el trànsit per les vies públiques als infants i els vells, ajudant-los a traspasar les calçades pels passos de vianants establerts a tal efecte. La mateixa prevenció s'adoptará en relació amb els cecs.
- 2. En especial, els pares i encarregats demenors hauran de procurar que llurs fills i els sotmesos a la seva custòdia no vagin sols per la via pública, si són menors de 8 anys.
- 3. Totes les persones hauran d'impedir que els infants baixin de les voravies si no van acompanyats."

Canviar el redactat per: "Els vianants vigilaran que els infants no baixin de les voravies si no van acompanyats, sempre que aixó representes perill".

Secció 4: Normes relatives als béns

I. Fonts públiques

Article 119:

"Es prohibeix a les fonts públiques:

- a) Rentar robes, fruites, verdures, o objectes de qualsevol tipus.
- b) Rentar-se, banyar-se o fer nadar gossos o altres animals enterbolint les aigües.
- c) Deixar jugar els infants amb vaixells de paper o objectes anàlegs,

amb excepció de les fonts i estancs construïts i destinats especialment a tal objecte."

Respecte a l'apartat a) suprimir "fruites i verdures ". Cal pensar en els joves visitants de la ciutat, o en els mateixos ciutadans de Barcelona, que en un moment donat volen menjar una fruita o simiar a la via pública (sempre que sigui per consum propi, i sense embrutat les aigües).

Pel que fa a l'apartat b) possibilitat absoluta en quant a rentar-se les mans i la cara. Vegeu l'article 8,2 k) de l'Ordenança de zones naturals i espais verds que fa referència al "fer nedar gossos o altres animals".

Pel que fa a l'apartat f) suprimir-lo ja que no considerem punible que els nens jugin amb vaixells.

4.5. ORDENANCES, SOBRE LA PROTECCIO DE L'AMBIENT I LA QUALITAT DE VIDA

Redactades d'acord amb el que disposa l'article 45 de la Constitució i a l'espera de la llei General per a la protecció del medi ambient i del seu desenvolupament legislatiu per part de la Generalitat de Catalunya.

4.5.1. "Ordenança de proteccio de l'atmósfera"

Es una ordenança de caràcter exclusivament tècnic i que per la seva temàtica no té incidència específica en els joves.

4.5.2. "Ordenança de control de la contaminació i consum de les aigües"

Idem anterior

4.5.3. " Ordenança de zones naturals i espais verds"

L'objectiu d'aquesta ordenança és la defensa de patrimoni verd urbà i la regulació de les condicions higièniques i fitosanitàries que han de complir tots els espais, tant siguin de propietat municipal com privada.

Proposem la revisió dels següents articles:

Títol II : Conservació i defensa desl espais verds públics i les plantacions urbanes.

(*)Article 7.2: "Es prohibeix sacsejar esl arbres, trencar branques i fulles, gravar o raspar la seva escorça, abocar tota mena de líquids, malgrat que no siguin perjudicialos, en les proximitats de l'arbre i en els clots i també llençar-hi escombraries, runes o residus."

Es proposa suavitzar el redactat d'aquest article en el sentit de facilitar el recull de fulles o plantes per part d'estudiants que les necessitin per a ús científic.

Article 7.4. "Els propietaris d'immobles o els veïns porters podran sol.licitar autorització per cultivar flors i plantes d'ornament o de jardí en els clots dels arbres, la qual se'ls podrà concedir amb caràcter totalment discrecional i previ l'informe favorable del Servei de Parcs i Jardins".

Creiem que aquest apartat es molt positiu de cara a possibilitar un ús engrescador, dinamitzador i pedagògic de la ciutat per part dels joves i per tant claudria fer difusió del seu contingut.

Alhora caldria facilitar al màxim la concessió de l'autorització per part de Parcs i Jardins, denegant-la només quan existeixin raons fundamentades. Haurien de poder demanar autorització les entitats i grups juvenils legalment constituïts o no.

Títol III : Us dels parcs i jardins

Article 8é

8.1. "Els visitants dels jardins i parcs de la ciutat hauran de respectar les plantes i llurs instal·lacions complementàries evitant tota mena de desperfectes i brutícies, guardar la deguda conducta i atendre les indicacions contingudes en les oportuns rétols i avisos i les que pugin formular els vigilants i guardes".

Suprimir l'expressió "guardar la deguda conducta". Creiem que aquesta expressió pot donar lloc a interpretacions restrictives de la llibertat i espontaneïtat dels joves.

Es bó que els ciutadans atenguin les indicacions contingudes en els rétols i les que hi siguin donades pel personal encarregat dels parcs. Però, de la mateixa manera, fora necessari canviar radicalment el planteig de les indicacions, en el sentit de que aquestes informin de les possibilitats d'ús de l'espai i només marquin limitacions quan sigui absolutament necessari explicant-ne sempre els motius. Alhora, creiem que caldria canviar la denominació de "vigilants" i "guardes" per altres més d'acord amb una funció d'ajut a ús racional dels parcs i jardins de la ciutat.

8.2. "Està especialment prohibit":

- a) "Passar per sobre de talussos, parterres i plantacions i tocar les plantes i les flors, llevat de les zones de gespa expressament autoritzats per ser trepitjades".

Canviar l'expressió "tocar" les plantes i les flors per "fer malbé".

- g) "Jugar a pilota i practicar exercicis físics fora dels espais o recintes destinats a aquest fi".

Proposem la supressió de l'apartat, o , en tot cas, un nou enunciat: "Es podrà practicar qualsevol esport o joc, sempre que aquesta pràctica no pugui representar perill ni estorb per els altres usuaris

del parc, ni es puguin perjudicar, amb la seva pràctica, arbres o plantes".

NOTA : Fora interessant la creació d'una comissió entre Parcs i Jardins, Esports i Joventut per estudiar la problemàtica de l'esport als parcs i espais no reglamentats.

Article 9

"est prohibit exercir, sense llicència o per concessió, qualsevol indústria o comerç a l'interior dels parcs i jardins i la seva utilització per a fins particulars de cap porció o element".

Veure redactat sobre el tema a la revisió de l'Ordenança de Policia de la via pública.

Article 10

- 1. "Els parcs i jardins encerclats estaran oberts les hores que s'indiqui, i en el seu defecte s'entendran tancats durant la nit".

Mantindre l'article.

Proposem que d'abril a octubre, alguns dels parcs i jardins romanguin oberts durant la nit. En general, caldria ampliar al màxim l'horari d'obertura dels parcs, adhoc a l'hivern.

- 3. "Els vigilants o guardes expulsaran les persones que, sense raó que ho justifiqui, restin al parc durant les hores que estigui tancat al públic".

Canviar "expulsaran" per "fer sortir"

Títol IV: Parcs forestals

(*)En especial està prohibit (article 14):

- (*) a) "Caçar, tallar o arrancar plantes, branques o fruits per fer llenya de qualsevol manera sense l'autorització corresponent".

Modificar l'articulat en el sentit de que es pugui permetre, discrecionalment, per a ús científic. La subàrea de Medi Ambient regularà anualment les condicions que regiran aquest ús científic. D'aquesta

condicions s'en informarà als Centres d'Ensenyament i Facultats.

(*) b) "Extreure molsa, pedres, sorres o productes anàlegs".

Creiem que caldria estudiar amb la subàrea de Medi Ambient la possibilitat de permetre l'extracció en petites quantitats per a finalitats no comercials.

Article 15

"Qüda prohibit circular per la muntanya amb vehicles de motor i la pràctica del motocross i de trial fora dels camins i llocs especialment autoritzats".

4.5.4. "Ordenança sobre tinença d'animals"

Ordenança de caràcter específic que no té una incidència diferenciada sobre els ciutadans joves.

4.5.5. "Ordenança sobre el control de la contaminació per agents físics".

Capítol III : Criteris de prevenció específica

Secció 2ona : Sorolls de vehicles

Article 45

"està prohibit forçar les marxes dels vehicles de motor produint sorolls molestes, com és ara en cas d'acceleracions innecessàries de forçar el motor en pendent o anar més d'una persona en els ciclomotors".

Es sabut que els vehicles sobrecarregats de pes produeixen més soroll del normal. Alhora, està prohibit transportar en un vehicle més persones de les legalment autoritzades. Quan aquesta infracció és comessa amb un automòvil, es sanciona l'excés de passatgers, però no s'aplica mai una altra sanció pel soroll suplementari que aquest fet provoca. Així no 'es així en el cas dels ciclomotors. Es practica habitual a la nostra ciutat la imposició de dues multes penant als joves conductors d'un ciclomotor que circulen amb passatger (una per transportar passatger i l'altre per "sorolls innecessaris"). Cal modificar les ordenances per tal de que no es pugui aplicar una doble sanció per un mateix fet.

article 45

3. "I, a més amés, en tots els casos està prohibit de voltar in necessàriament les illes de cases, molestant el veïnat".

Es proposa la supressió

La gran ambigüetat de l'expressió "voltar innecessàriament" així ho aconsella

Secció 3 : Comportament dels ciutadans en la via pública i en la convivència diària.

Article 47

2. "Els preceptes d'aquesta Secció es refereixen als sorolls produïts per:
 - a) "El to excessivament alt de la veu hu8man o l'activitat directa de les persones, ja sigui a la via pública, en zones de pública convivència (platges, parcs, etc) o al propi habitatge".
 - c) "Aparells o instruments musicals o acústics".
 - d) "Aparells domèstics".

Article 48

"En relació als sorolls de l'apartat a) de l'article anterior, queda prohibit:

- a) "Cantar, cridar, baladrejar a qualsevol hora del dia o de la nit a la via pública, en zones de pública concurrència i en vehicles del servei públic".

Modificar l'articulat en el sentit de que es permeti cantar, sempre i quan no es produeixin molèsties al veïnat, als ciutadans o als usuaris de vehicles de serveis públics.

- b) "Cantar o parlar amb un to de veu excessivament alt a l'interior dels domicilis particulars i a les escales i patis dels habitatges, des de les 10 hores de la nit a les 8 hores del matí" ..

Proposta de canvi de les "10 hores de la nit" per les 12 h. de la

nit. Creiem que caldria una major tolerància durant les festes ciutadanes i les diverses celebracions populars.

Article 50

"En referència als sorolls del grup c) de l'article 47, s'estableixen les prevencions següents":

1. "Els propietaris o usuaris d'aparells de ràdio i televisió, tocadiscos, magnetòfons, altaveus, pianos, i d'altres instruments musicals o acústics en el propi domicili, per tal de no causar molèsties als veïns hauran d'ajustar el seu volum de manera que no sobrepassin els nivells establerts en l'Annex II".
2. "Es prohibeix a la via pública i en zones públiques concurrència (platges, parcs, etc) accionar aparells de ràdio i televisió, tocadiscos, magnetòfons, altaveus, pianos i d'altres instruments musicals i emetre missatges publicitaris i activitats anàloges quan puguin molestar altres persones o superar els nivells màxims de l'Annex II; no obstant això, encircumstàncies especials l'autoritat municipal podrà autoritzar aquestes activitats. Aquesta autorització serà discrecional de l'Alcaldia, que podrà denegar-la en el cas que s'apreciï la inconveniència de pertorbar, fins i tot temporalment, el veïnat o els usuaris de l'entorn. En tot cas aquesta autorització no podrà ser atorgada si a una distància de 15m. dels focus productors de soroll s'assoleixen dits nivells màxims".

També diu, l'article 51

"Els assaigs i reunions musicals, instrumentals o vocals, de ball o dansa i les festes privades s'atendran al que s'ha establert en l'article anterior".

Es difícil moltesvegades, ser conscient del soroll que hom pot produir. En atenció a això, es demana que només s'apliqui sanció econòmica quan durant la mateixa nit, malgrat l'advertència de paraula, hi haigui reincidència en la producció de sorolls molestos.

Seria necessària una major tolerància fins a les 12 hores de la nit, més tolerància també a les vigílies de festius, absoluta tolerància les nits de dades significatives.

Secció VI.- Ginys i aparells susceptibles de produir sorolls i/o vibracions

Article 63

"Amb indepeéndencia de les restants limitacions d'aquesta Ordenança, a l'interior de qualsevol espai obert o tancat destinat a reunions, espectacles o audicions musicals (discoteques i similars), no podran superar-se nivells sonors máxims de 90dB(A) en cap punt al qual tin_{guin} accés els clients o usuaris, llevat que en l'accés o accessos de l'esmentat espai es col.loqui l'avis següent: "Els nivells sonors en l'interior poden produir lessions permanents en l'oïda". L'avis haurá d'ésser prfectament visible, tant per la seva dimensió com il.luminació".

Es demanaria el compliment estricte de l'article i que es sancionés degudament els locals en els quals el só superi l'umbral del dolor (130dB)

NOTA : La mesura de 130 dB, ha de ésser comentada amb la subárea de Medi Ambient.

4.6. Reglament sobre l'ús de les instal·lacions Municipals Esportives

CAPITOL I. Us de les instal·lacions esportives

CAPITOL III. Organisme de seguiment

Art. 31

Les Comissions Generals de Seguiment a establir de conformitat amb allò que assenyalen els números 1, 2, i 3 del Reglament dels Consells Municipals de Districte i el 29 d'aquest Reglament, estaran formades pels següents membres:

- President, el President del Consell Municipal de Districte.
- Vice-president Primer, un representant de l'Area d'Esports de l'AJuntament designat pel Regidor de l'Area.
- Vice-president Segon, el Coordinador de l'Area d'Esports del Consell Municipal de Districte.
- Vocals:
 - 2 membres del Consell Municipal de Districte, designats per aquest organisme.
 - 1 representant de cada entitat o organisme de gestió cessionaris d'instal·lacions del Districte.
 - L'administrador o director de les instal·lacions o instal·lació de gestió directa del Districte o zona.
 - 1 representant del Consell d'Esports dins de l'ambit del Districte, a més on estiguin legalment constituïdes.
 - 1 representant de les escoles públiques que utilitzin les instal·lacions.
 - 1 representant de les escoles privades que utilitzin les instal·lacions.
 - 1 representant de les entitats usuàries de les instal·lacions.

Creiem que caldria obrir aquestes comissions a la participació dels joves del districte. Proposaríem que es busqués alguna fórmula en aquest sentit.

Alhora, també cal pensar que, coherentment amb el procés de descentralització, potser caldria incorporar com a vocal algun coordinador de zona de la àreas especialment afectades.

4.7. ORDENANÇA DE CIRCULACIÓ

Aprovada pel Consell Ple de reunions de 26 d'abril de 1971 i de 25 d'abril i de 6 de desembre Vigent des del 2 de març, 1974. Modificacions aprovades el 14.3.80, vigents de 3 de maig de 1980.

Art. 8º:

1. "La Alcaldía podrá autoritzar la actuación de servicios auxiliares de ordenación del tránsito a la entrada y salida de centros docentes, mediante guías escolares o personal contratado a tal fin, debidamente instruidos y fiscalizados por la Policía municipal".
2. "Dichos servicios serán establecidos y retirados en cada caso según aconsejen las circunstancias".
3. " Los conductores y peatones deberán acatar las indicaciones de los expresados guías o personal contratado como si se tratase de Agentes municipales".

Respecte a aquest article, s'ens acudeix que fora interessant que les àrees d'Ensenyament, Protecció Ciutadana, Circulació i Joventut estudiem conjuntament la problemàtica circulatoria que provoquen les entrades i sortides de les escoles. Potser caldria enmarcar-ho en una problemàtica més àmplia de "sortida d'escoles" i abordar tot el relacionat amb seguretat. En aquest cas, caldria també incorporar a les àrees de Serveis Socials, Sanitat i a la Comissió Tècnica de Seguretat Urbana.

Art. 15:

"Cualquier persona o entidad que proyecte organizar carreras, concursos, caravanas o cualquier otra manifestación deportiva o de otra índole que afecte a las vías publicas urbanas, sin perjuicio de las superiores facultades que corresponden a la Autoridad Gubernativa, deber'a obtener la pertinente autorización municipal, siendo preceptivo el informe previo de la Policía municipal para deteminar el itinerario, horarios y normas a la que debe ajustarse la celebración de cada acto".

On diu "deberá obtener la pertinente..." proposem un nou redac-

tat que digui que caldrà comunicar al Consell de Districte afectat (o a l'Ajuntament, segons l'àmbit de l'acte) el tipus d'activitat el recorregut previst, etc., a l'efecte d'obtenir la col.laboració de la G.U. Aquesta podrà proposar modificacions en el recorregut horari, i només podrà negar la celebració de l'activitat per raons plenament justificades.

(*)Art, 24

1. "Se prohíbe lavar cualquier vehículo o aparato de locomoción en la vía pública, así como repararlo, salvo averías de escasa importancia sobrevenidas en el mismo lugar".
2. "En todo caso, queda prohibido a los talleres de reparación estacionarse en la vía pública los vehículos de sus clientes y realizar en la misma los trabajos propios de su actividad"=

Caldria permetre netejar els vehicles en sec, i també fer petites reparacions que no produeixin un embrutament de la via pública, encara que aquestes avaries no siguin sobrevingudes en el mateix lloc.

Art.31

"Los anuncios de ingreso en caballería o bicicletas de propietario no identificadas, se publicarán en el "Boletín Oficial de la Provincia" a partir de los 8 días siguientes al de su hallazgo y se procederá a la enajenación de las mismas según las normas establecidas en el art. 615 del Código Civil."

Estudiar la possibilitat que les bicicletes portessin estampat un nº d'identificació (com el nº de bastidor d'altres vehicles). Això facilitaria la identificació del propietari en cas de robatori i dificultaria el mateix robatori.

Art. 33

"La Autoridad municipal señalará los lugares adecuados de la vía pública, en los que pueda efectuarse, en o entre horas fijas, las prácticas de conducción y manipbra para el aprendizaje de conductores. No obstante, cuando los que aspiren a obtener el permiso de conducción estén ya en condiciones para ello, podrán circular por las memas vías públicas, salvo por aquellas en que específicamente se prohíba, aunque siempre con automóvil de doble mando y bajo .

su responsabilidad y, en su caso, la de los dueños de los automóviles que conduzcan y de los encargados de la enseñanza."

Cal plantejar-se tota la problemàtica de l'aprenentatge "per lliure". Cal intentar facilitar l'aprenentatge dels joves conductors que vulguin fer-ho al marge dels autoescoles, sense que això afecti la seguretat vial, i procurant que aquests joves puguin aprendre el millor possible.

Art. 39

"Los vehículos de marcha lenta y los de dos o tres ruedas circularán por el carril derecho, que no abandonarán sino para adelantar a vehículos parados. El personal motorizado de la Policía municipal en acto de servicio y función de vigilancia circulatoria, podrá utilizar el eje de marcha que se considere más adecuado para el eficaz ejercicio de su cometido"

Art. 62: "Se prohíbe rigurosamente:"

- b) El zigzageo entre los vehículos, así como introducirse entre los que se encuentren parados ante las señales o Agentes de la Policía municipal, para situarse delante."

Art. 75.

4. "Las bicicletas, ciclomotores, motocicletas y demás vehículos de dos ruedas, estacionarán en las calzadas en ángulo o batería sin ocupar en ningún caso más de 1,80m. de aquella, desde el borde de la acera y tan próximos unos a otros como sea posible, sin perjuicio de observar, respecto de otros vehículos, las distancias determinadas en el párrafo anterior"
5. "No obstante, los vehículos a que se refiere el párrafo precedente podrán ser estacionados en las aceras de más de tres metros de anchura y en sentido paralelo al bordillo, a cincuenta centímetros del mismo, guardando entre ellos la distancia de un metro; en caso de existir , estacionarán entre ellos, En ningún caso sus conductores circularán montados en sus máquinas sobre las aceras".

La immensa majoria dels conductors de motocicletes són joves. Eixisteix a la ciutat una greu problemàtica, mai no afrontada globalment i en profunditat, de la circulació dels vehicles de dues rodes. Creiem que caldria afrontar, entre d'altres, els següents problemes:

- La poca formació sobre circulació a la ciutat que solen tenir alguns conductors de ciclomotors.
- El soroll excessiu d'algunes motocicletes.
- L'aparcament de motos que provoquen col.lapsaments de les voravies.
- El zig-zag i l'avançament entre cotxes aturats.
- La possible conveniència d'un carril preferencial per a vehicles de dues rodes, o l'ús legal del carril autobús per part d'aquests.
- L'activitat prepotent de certs conductors d'automòbil enfront dels motoristes.
- etc.

Per això proposem la creació d'una comissió entre les Àrees de Circulació, Protecció Ciutadana i Joventut, i representants de la D.G. de Trafic i dels motoristes i automobilistes, que fes un estudi sobre el tema i donés propostes d'actuació.

Art. 118:

2. "Las sanciones no serán acumuladas cuando una infracción sea medio necesario para cometer otra, o cuando un mismo hecho constituya dos o más infracciones. En esos casos únicamente se aplicará la sanción más grave de aquellas que correspondan."

Veure article 45 de l'Ordenança sobre la protecció de l'ambient i la qualitat de vida.

4.8. Ordenança sobre els aliments i els establiments alimentaris

Aprovada el 18.3.83, vigent des del 8.9.83.

TITOLII

Dels aliments.

Capítol I, Disposicions generals.

Art. 2:

"Els aliments que hagin de ser consumits en el mateix estat en què s'expenen, que no pugin ser cuits o rentats, hauran de servir-se al consumidor sense tocar-los amb les mans."

Art,3 :

"Respecte dels aliments no envasats hauran d'observar-se les següents normes:

- a) Hauran de ser protegits per vitrines o altres tipus de protecció eficaç per a evitar tota contaminació provinent d'insectes o de qualsevol altre agent exterior i principalment de la pols, exceptuantse aquelles fruites i hortalisses que puguin ser cuites o rentades.
- b) No podran ser exposats al públic a les portes de l'establiment ni en el seu exterior.
- c) Seran servits al públic encaixes, paquets o embolicalls de materials higièncs nous i autoritzats. Es prohibeix l'ús amb aquesta finalitat d'envasos o paperspréviament utilitzats".

Secció V: De la venda ambulat.

Art.50 :

"Es prohibeix la venda ambulat i també en llocs de venda fixos a la via pública, en tot el terme municipal de Barcelona dels productes alimentaris següents: pa, pastissos, carn, peix, llet, derivats láctics, aviram, ous, conills, i caça, i llurs eleborats, fruites fresques i hortalisses i tots els altres productes de venda dels quals en aquestes condicions pugui representar perill per a la salut pública."

Art. 51:

"L'Administració municipal, amb informe dels serveis sanitaris corresponents, podrà autoritzar la venda en llocs fixos de la via pública de determinats productes per a l'alimentació humana, amb els condicionaments i limitacions que a continuació s'estableixen:

- a) Els llocs fixos hauran de tenir unes instal·lacions simples, còmodes i de fàcil neteja i adequades als productes a vendre. L'Ajuntament podrà establir models obligatoris per als diversos tipus de productes.
- b) No s'hi permetrà la venda dels productes esmentats en l'article anterior.
- c) Els productes es vendran sempre que sigui possible embolicats i en tot cas estaran protegits contra les contaminacions ambiental i el contacte públic mitjançant mampares o vitrines.
- d) Els llocs per a la venda de gelats disposaran de la necessària instal·lació frigorífica, i els productes que s'expenguin aniran envasats i procediran necessàriament d'una indústria elaboradora degudament inscrita en el Registre d'Higiene de l'Alimentació."

D'uns anys ençà, amb la recuperació de les festes populars, han proliferat espontàniament en aquestes, les "paradetes" de venda d'entrepans, pastissos catalans, fruites, begudes al detall, etc... Això ha representat un doble benefici per a la ciutat: per una part, els ciutadans han gaudit de la possibilitat de tenir a l'abast els productes esmentats en el que si de la festa, sense haver de desplaçar-se i possibilitant de poder seguir gaudint de la celebració. Per altra banda, això ha representat l'obtenció d'uns mínims beneficis econòmics a joves generalment desocupats.

L'article 50 i 51 de l'Ordenança, prohibeix expressament la venda de productes alimentaris, com els expressats, a la via pública. Això a la pràctica no s'ha acomplert en els casos de les festes, actes o celebracions populars.

Proposariem afegir un apartat que reguli aquesta situació especial en el sentit de permetre-la sense que això pugui representar cap mena de perill per a la salut pública.

Donat però que aquesta qüestió s'enmarca en una problemàtica bastant complexa, proposem sigui creada una comissió que estudiï tots els termes referents a venda ambulant, sigui o no d'aliments.

Disposicions transitòries

Art.5:

"Malgrat allò disposat en l'article 50 d'aquesta Ordenança respecte a la venda en llocs fixos de productes alimentaris, i mentre no sigui regulada aquesta matèria d'una manera completa en l'Ordenança de Policia de la via Pública en reparació, s'aplicaran les reglamentacions més restrictives de qualsevol nivell que la regulin."

Si realment està pendent de regulació completa dintre de l'Ordenança de Policia de la via Pública, tot el que fa referència a allò que disposa l'Article 50, demana en aquesta nova regulació es tingui en compte el comentari anterior.

4.9. Bans dictats per l'Alcalde durant l'any 1.983

BAN per tal d 'evitar incendis en la Zona Forestal d'aquest Municipi: no és proposa a revisió.

BAN sobre contaminació atmosférica : no es proposa revisió.

BAN sobre circulació: no es proposa revisió.

BAN sobre la neteja de la ciutat i la prevenció de l'embrutament produït com a conseqüència de les activitats públiques en període electoral: no es proposa revisió.

BAN sobre la celebració de revetlles i Festes Populars: no cal revisió del seu contingut.

Si caldria, però, per tal de donar major difusió i possibilitar un millor compliment de les disposicions del Ban, que aquest s'enviés a les associacions, entitats, grups juvenils, casals, etc. de la ciutat. Alhora caldria que de cada districte o bé centralment s'informés dels llocs a on poden encendre's fogueres i es facilités gratuïtament la sorra necessària. Amb aixó es fomentaria la realització de verbenes populars i s'evitarien els desperfectes a la via pública que es venen produint. Aquesta informació hauria de constar al Ban.

4.10 ALTRES ORDENANCES NO CONSIDERADES D'INTERES

Les Ordenances més abaix citades no han merescut una revisió, donat que no tenen una relació important amb qüestions juvenils i solen èsser de caire estrictament tècnic.

Ordenances vigents del dia 22 de novembre de 1984

- Ordenança sobre supressió de barreres arquitectòniques. Aprovació: 27-3-79, vigència : 11-12-80.
 - Ordenança sobre protecció del Patrimoni arquitectònic, històric-artístic de la Ciutat de Barcelona. Aprovació: 18-1-79, vigència: 23-2-79.
 - Ordenança reguladora del serveis d'incineració de cadàvers i restes humans. Aprovació: 20-3-81, vigència: 2-5-82.
 - Ordenança sobre normes constructives per a la prevenció d'incendis (Condicionada als arts. 98 i 100 de l'Ordenança d'Edificació Metropolitana). Aprovació: 19-11-74, vigència: 23-1-75.
 - Ordenança sobre instal·lacions contra incendis en la via pública. Aprovació: 6-2-76, vigència: 20-3-76.
- Deu tenir en compte: la norma tecnològica d'Edificació (Instal·lacions de protecció contra el foc); la Norma tecnològica sobre "Protecció contra incendis en els edificis", Decret de 19 de novembre de 1981 modificat per Decret de 25 de juny de 1982, sobre establiments hotelers.
- Ordenança sobre ocupació de voravies del Passeig de Gràcia. Aprovació: 21-1-75, vigència: 2-10-75.
 - Ordenança de guals. Aprovació: 8-11-62, vigència: 23-4-63.
 - Ordenança de calas i canalitzacions. Aprovació: 9-6-64, vigència, 12-1-58.
 - Ordenances industrials:
 - a) Ordenança de caràcter general, Aprovació: 25-4-67, vigència: 13-12-68.
 - b) Ordenança d'instal·lacions de motors, transmissions i màquines. Aprovació: 25-4-67, vigència: 13-12-68.
 - c) D'activitats que fabriquen, manipulen i emmagatzemen substàncies o materials combatibles, inflamables o explosius. Aprovació: 23-3-69, vigència: 15-2-70.
 - d) De forns, fargues, càmeres frigorífiques, Aprovació: 25-4-67,

vigència: 13-12-68.

- e) D'aparells i recipients de fluïds a pressió. Aprovació: 26-2-69, vigència: 25-8-69.
- f) De garatges, aparcaments i estacions de serveis (substituïda en part pel Pla General i per l'Ordenança metropolitana d'Edificació) Aprovació: 2-2-68, vigència: 14-12-68.
- g) D'Instal·lacions lluminoses particulars. Aprovació: 26-2-69, vigència: 25-8-69.
- h) Ordenança sobre emmagatzematge i expendició de petroli per a usos domèstics. Aprovació: 21-12-64, vigència: 6-3-65.
- i) Ordenança sobre condicions tècniques i higièniques de forns i obradors de felques. Aprovació: 25-5-65, vigència: 21-9-65.
- j) Ordenança d'Acondicionament d'aire i calefacció. Aprovació: 17-5-74, vigència: 25-2-75.
- Ordenança de Mercats . Aprovació: 2-8-68, vigència: 7-1-69
 - Ordenança del Mercat Central de Fruitres, Hortalisses de La Unitat Alimentària. Aprovació: 1-7-71, vigència: 5-10-71.
 - Ordenança sobre mines, pous d'aigua i aqüeductes. Aprovació: 6-12-72, vigència: 28-12-76.
 - Ordenança sobre Galeries i centres privats d'alimentació. Aprovació: 2-7-83, vigència: 4-3-84.
 - Ordenança sobre Policia d'abast sobre fèrres: Aprovació: 16-7-83, vigència: 25-4-64.
 - Ordenança d'Aparcaments. Aprovació: 2-12-69, vigència: 23-1-70.
 - Ordenança sobre utilització "de los bienes de uso público municipal. Aprovació: 25-4-70, vigència: 28-4-72.

4.11. CONCLUSIONS I PROPOSTES

1. En primer lloc, i repetint el que ja afirmavem abans a la introducció, cal dir que una part de les Ordenances Municipals tenen un important grau de anacronisme. Per una banda cal tenir en compte que la majoria de les Ordenances varem ésser primitivament redactades durant el franquisme i molt dels seus preceptes s'han mantingut inalterables. Per l'altre, el pas dels anys, l'evolució de la ciutat i els canvis socials, han fet que algunes reglamentacions que fa uns anys eren acceptades com a normals, siguin avui sovint infringides i puguin ser considerades avui com reaccionàries. Podriem aventurarnos a afirmar aquest anacronisme no és voluntari. Ha estat probablement l'existència d'altres prioritats o la oportunitat de dur l'assumpte a terme, la raó per la qual no s'ha fet una reforma en profunditat de totes les Ordenances Municipals. De fet només han estat reformades, derogades o refeses aquelles ordenances, sovint de caràcter tècnic, que afectaven directament a algun programa d'actuació municipal.
2. Podem intuir que les Ordenances, van ésser redactades i han estat fins avui reformades ^{on} passant més ^{en} l'Ajuntament o en el municipi com a bé a conservar, i en la protecció dels ciutadans en front d'amenaques a la seva salut, seguretat, etc., que no pas en el ciudadà com a protagonista de la ciutat.
3. Les Ordenances, a més de regular l'ús de la ciutat per part dels seus habitants, dirimeixen en el conflictes que puguin sorgir entre els ciutadans. En aquest cas, la reglamentació municipal es decanta clarament per la defensa del ciutadà que podriem enomenar "inactiu" o que fa ús passiu de receptor, de la ciutat, en detriment del ciutadà "actiu" que intenta un ús més lúdic i alternatiu d'aquesta.

PROPOSTES D'ACTUACIO

1. La proposta d'actuació fonamental del nostre estudi és que cal realitzar una revisió seriosa i ben meditada de les Ordenances que hem analitzat. Donat que la revisió de les Ordenances toca un ventall molt ampli de temes, de vegades bastant tècnic, el que ens obliga a fer alguns anàlisi bastant parcials i inclús simplistes o utòpics per no tenir el coneixement adequat de la situació de que es tracta, creiem que cal que la nostra proposta sigui una eina pel debat de totes les parts afectades. En aquest sentit proposem el següent:
 2. Revisió del text d'aquest treball a les comissions inter-àrees creades a partir de les Jornades Municipals de Política Juvenil.
 3. Eixisteixen problemàtiques molt específiques de difícil resolució com poden ésser la mendicitat, la venda ambulant, etc., que potser ^{no} corresponen exactament a cap de les Comissions inter-àrees. Proponem, com ja ho hem fet en el redactat del treball, la creació de comissions específiques que analitzin aquest tema. Creiem que seria molt interessant recollir en aquest debat les anotacions dels Mini-Projectes per que tinguin més informació i majors eines teòriques amb que fonamentar el procés de discussió amb els joves afectats.
 4. Un cop fetes les aportacions oportunes caldrà sotmetre el text de la Comissió Informativa d' Ordenances i Regamaments. Val a dir que aquesta Comissió en la reunió del 12 de juliol de 1984 va fer constar en acta la opinió favorable d'un dels seus membres i que va ser recollida pel President a una revisió general de les Ordenances Municipals.

5.- PARTICIPACIÓ JUVENIL I CONTROL POLÍTIC

5.1. La participació en els afers municipals.

L'article 9.2. de la Constitució espanyola encarrega als poders públics "facilitar la participació de tots els ciutadans en la vida política, econòmica, cultural i social". Com ja s'ha fet esment detallat al capítol 2 d'aquest treball, molt específicament, l'article 78 de la Constitució proclama que "els poders públics promouran les condicions per a la participació lliure i eficaç de la joventut en el desenvolupament polític, econòmic, social i cultural".

Els municipis són administrats pels seus respectius Ajuntaments els quals tenen una estructura democràtica. "Els regidors seran elegits pels veïns del municipi mitjançant sufragi universal, igual, lliure, directe, i secret en la forma establerta per la llei. Els Alcaldes seran elegits pels regidors o pels veïns" (article 140 de la Constitució). El mandat constitucional és taxatiu respecte a la democràcia municipal, però deixa les portes obertes a la regulació de l'estructura de govern o del sistema electoral.

En el terreny estricte de la participació, l'actual sistema electoral de llistes tancades i bloquejades que es distribueixen els llocs a cobrir mitjançant la llei d'Hondt, pot ser modificat per sistemes que permetin un nivell superior de participació ciutadana. A les grans ciutats, com Barcelona, la circumscripció electoral podria ser el districte, sobre tot si s'ha dut a terme una real descentralització. La regulació del sistema electoral no correspon als municipis però afecta directament el nivell de participació política dels ciutadans. A grans trets, poden considerar-se com elements per a incrementar la participació en un sistema electoral municipal els següents:

-proporcionalitat del resultat: Convé que tots els sectors ciutadans se sentin integrats al consistori. El plé de l'Ajuntament ha de ser reflexe de la pluralitat política.

-presència de les minories: com a conseqüència de la proporcionalitat electoral, als Ajuntaments poden estar representats sectors polítics normalment exclosos dels parlaments. Això enriqueix la vida ciutadana i integra sectors més amples de la societat en el sistema democràtico-participatiu.

-inexistència d'un mínim electoral: les raons que aconsellen aquest mínim (segons els països del 3%, del 5%, etc.) perden valor a nivell municipal. Aquest criteri és corolari dels dos anteriors.

-l·listes obertes: sense perjudicar la proporcionalitat del resultat, cal avançar cap a mètodes que permetin al ciutadà de modificar la llista electoral (treure o afegir noms) o fins i tot, elaborar la seva pròpia llista. La proximitat entre electors i elegits fa possible estudiar sol·lucions d'aquest tipus.

A nivell de la ciutat és discutible la continuïtat del sistema electoral actual, de l·listes tancades molt llargues, polaritzades al voltant de la figura del candidat/a a Alcalde i a on el ciutadà té una quasi nul·la participació. Encara més indefensible resulta -si no és per raons de provisionalitat- el sistema de designació dels membres dels consells de districte, en la qual el ciutadà no intervé en absolut.

Els partits polítics són l'instrument fonamental per a la participació política (Cfr. article 6 de la Constitució). Els partits són associacions destinades a facilitar als membres, individualment o col·lectiva, l'accés al poder. En el context occidental, DUVERGER distingeix:

-partits de quadres: no es proposen agrupar a un nombre elevat d'afiliats, sino reunir notables. Es el cas dels partits conservadors, lliberals i radicals.

-partits de masses: originariament els partits de masses neixen

amb el moviment Socialista. Posteriorment, seran partits de masses els comunistes, els feixistes, de vegades, els demòcrata-cristians (1).

Els partits, a l'Estat espanyol, es constitueixen lliurement, però la seva estructura i funcionament han de ser democràtics (cfr. article 6 de la Constitució). Els partits polítics es regeixen encara per la Llei 54/1.978 de 4 de desembre i per la part no derogada de la Llei 21/1.976 de 14 de juny.

La participació dels ciutadans en la vida municipal depèn també en bona mesura del nivell de democràcia interna dels partits més importants a nivell local. Normalment els partits tenen una organització juvenil vinculada més o menys al partit senior. Les organitzacions polítiques juvenils són una bona eina de participació dels joves, malgrat que el seu desenvolupament a cas nostre sigui encara molt poc important. Com en veurà més endavant, les organitzacions polítiques juvenils, juntament amb d'altres entitats no polítiques, poden cooperar entre elles i expressar una veu unitària davant l'administració local, agrupant-se en Consells de joventut.(2)

Però la participació a nivell municipal, no pot reduir-se als canals establerts pels partits polítics. Cal trobar solucions que permetin l'audiència a les noves formes de participació-moviments ciutadans-. La participació dels ciutadans en la solució dels problemes del seu municipi no és sino una fórmula concreta de la igualtat d'oportunitats en la cooperació i el descobriment de noves fórmules de col.laboració. Per a aconseguir una participació més gran de la població en els projectes municipals és imprescindible posar en coneixement dels ciutadans amb el

(1) DUVERGER, Maurice.- Sociologia política, Barcelona, 1.979.pp 307 i ss.

(2) Vid. Els consells de joventut, Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, Barcelona, 1.981.

temps suficient i de forma clara i comprensible els precedents i els expedients que influeixen sobre una decisió dels ciutadans més enllà dels requisits formals de la publicació al diari oficial.

per que sigui efectiu , ha d'anar acompanyat dels mitjans econòmics i tècnics pertinents, i és en aquest sentit, que cal mesurar el volum i les condicions, Una descentralització que no parteixi d'un estudi seriós dels seus elements podria representar un pas enrera en el Servei als barcelonins.

En les àrees de serveis personals , els Serveis traspassats són importants i concretament en joventut s'ha fet la previsió d'executar-los l'any 1.986.

Cada districte disposarà, doncs, a mig plaç, d'un conjunt de serveis directes als ciutadans del seu àmbit territorial i a nivell de Barcelona, seguirà existint la coordinació política global dels serveis traspassats així com dels serveis centrals.

I és precisament aquest conjunt de serveis que a mig plaç disposaràn els districtes, el que destaca la importància de la direcció política dels seus òrgans. El Regidor de districte és el responsable polític del municipi elegit segons el nombre de vots de cada partit al seu àmbit territorial.

Sota la seva presidència, existeix el Consell del Districte que d'acord amb el Reglament de descentralització el componen 15 persones en proporció als resultats de les eleccions en aquell mateix districte. Ja hem fet algun comentari sobre la possibilitat d'elecció directa pels ciutadans d'aquests 15 membres i les ventatges que això suposaria. Quedem-nos amb el concepte i analitzem la participació dels ciutadans més enllà d'aquests òrgans polítics permanents del districte.

Es evident que individualment o col·lectivament els ciutadans tenen la possibilitat en alguns moments claus, de fer arribar les seves opinions i les seves queixes

Es el que s'anomena període d'informació pública posterior-

ment a l'aprovació inicial pel ple, del Pressupost, les taxes, i els plans urbanístics.

Ara bé si aquesta eina és important, el moment en que arriba, es troba caracteritzat per ésser gairebé al final del procés i sense gaires possibilitats de fer grans modificacions. Seria bona malgrat la seva complexitat, l'aportació de suggeriments en el moment de redacció del pressupost del districte partint de les necessitats objectives i les prioritats dels barris.

Aquestes reflexions ,encara es compliquen més quan parlem de temes juvenils. Caldrà per tant fer un anàlisi detallat d'aquest tema.

5.3. Participació Juvenil.

La participació juvenil és un tema llargament debatut els darrers anys de la transició política del franquisme i que ha començat a fer-se efectiva progressivament durant la democràcia.

Si ens situem en l'àmbit municipal existeixen diverses possibilitats de participació juvenil que s'ha anat consolidant i també alguns temes pendents.

Estem parlant d'una banda, dels Consells de la Joventut com a organismes que aglutinen els joves associats, i per l'altra, la gran majoria dels joves que no es troben associats i que tenen una dificultat real superior per a accedir a formes de participació..

5.3.1. Els Consells de la Joventut.

A l'hora de constituir Consells de Joventut hom ha estudiat el problema del seu règim legal. Al principi del moviment de Consells Locals es va plantejar que la possibilitat més idònia era la seva constitució per part del municipi. Aquesta via s'ha demostrat difícil i àdhuc no recomanable, al considerar-se positiva la independència política dels Consells.

La forma més adequada de constituir un Consell de Joventut és com associació de dret privat. L'article 22 de la Constitució espanyola estableix que "es reconeix el dret d'associació," sense altres limitacions que les contingudes en el mateix article sobre la licitud dels fins i els mitjans, el caràcter no secret i no paramilitar. El reconeixement del dret d'associació és general i inclou a les persones físiques i jurídiques, nacionals i estrangeres. La regulació de l'esmentat article 22 deroga qualsevol altra que el contradigui i per tant, no poden considerar-se vigents, les limitacions imposades a la Constitució de federacions per l'article 4 del Decret 1440/1.965 de 20 de maig.

Certament l'Administració ha posat obstacles en algunes ocasions a la constitució d'associacions formades per persones jurídiques, però cal censurar aquesta actitud com a tarannàs preconstitucionals i afirmar en qualsevol cas, que la ^{seu}lletimitat de la constitució "d'associacions d'associacions" serà clarificada a la via constitucional.

Es imprescindible la reforma de la legislació d'associacions per a adequar-la a les previsions constitucionals i fer més senzill l'exercici d'un dret fonamental com és el dret a associar-se. ().

Constituit el Consell de la Joventut d'àmbit local , l'Ajuntament el pot reconèixer, finançar-lo i àdhuc atribuir-li funcions de consulta mitjantçant un protocol de relacions.

5.3.2. El Consell de la Joventut de Barcelona i els Consells de Joves dels Districtes.

El 20 de gener de 1.980 es va constituir, a la nostra ciutat, el Consell de Joventut de Barcelona. Aquest organisme reuneix més de 50 entitats i aglutina la major part del moviment associatiu juvenil de la ciutat. El 4 de juliol de 1.980, l'Ajuntament de Barcelona, va reconèixer al Consell de la Joventut de Barcelona com a l'interlocutor més vàlid dels joves de Barcelona davant del Municipi i va signar un conveni de relació on és reconeix al C.J.B., com a eina de consulta imprescindible pels temes fonamentals de la política juvenil de la ciutat.

() Vid. Recull de legislació juvenil , dirigit per Martí Masferrer i Mascont, editat pel Consell Nacional de la Joventut de Catalunya "et alii", Barcelona, 1.985.

Sobre el Régim Jurídic Tributari , Joan Francesc Pou, Las asociaciones como sujeto pasivo del impuesto sobre sociedades. Fundación A Lancuentra, Barna, 1984.

El procés d'aquests cinc anys ha demostrat la necessitat de la seva existència, i els fruits d'aquesta relació, es veuen en la promoció de l'associacionisme juvenil, els convenis amb entitats i el diàleg permanent que permeten valorar-lo positivament com una eina de participació juvenil.

Pel que fa als districtes, el fet de que el C.J.B. tingui un àmbit de tota la ciutat ha provocat la necessitat de que es procedís progressivament a plantejar-se la constitució de Consells de Joves a nivell de Districte. El seu paper i utilitat pendrà tot el sentit quan la descentralització s'hagi consolidat i els districtes tinguin un pes polític considerable en temes de joventut i qüestions que afectin als joves en general. La ventatge dels Consells de Joves de Districte és la possible participació de joves individuals o de grups informals en els seus debats i actuar així com a plataforma més viva i directe que el C.J.B., que té un abast de tota la ciutat.

5.3.3 Altres formes de participació.

Es evident que l'existència d'un teixit social fort ha de permetre potenciar la participació del joves per les vies que hem explicat. Si assolim una presència dels joves en les entitats juvenils de qualsevol tipus, la representativitat dels Consells de la Joventut s'incrementarà i per tant estarem millorant la participació dels joves en la vida política municipal i del seu districte.

Ara bé, si aquesta primera eina és fonamental, no podem oblidar la complexitat de milers i milers de joves que no es troben inserts en el teixit juvenil de model clàssic, sense que aquest mot tingui cap to pejoratiu.

Calen per tant noves vies de participació que siguin atractives per aquests joves i que permetin possibilitats que fins ara no hem imaginat. L'existència dels Casals de Joves

amb grups de joves estables i inestables poden ésser una eina, que quan s'hagi consolidat, pugui incrementar aquests canals. Encara ens quedaran molts joves sense tenir un camí propi per a dir la seva. Eines com la Consulta del Projecte Jove poden ésser nous elements per arribar a molts joves. De tota manera pateixen pel seu caràcter puntual i el seu elevat cost humà i econòmic.

Potser hauràn de ser aquests joves, que amb la consulta del projecte jove i els mini projectes, proposin nous models de participació juvenil.



Ajuntament
de Barcelona



Avinyó, 7, pral.
Barcelona 2
Tel. (93) 301 12 21



BARCELONA MARXA

Per una cultura política

is una política cultural

de la ciutat

TONI PUIG

PROJECTE JOVE DE LA CIU-
TAT DE BARCELONA.





Ajuntament
de Barcelona

BARCELONA
PROJECTE
JOVE

Avinyó, 7, pral.
Barcelona 2
Tel. (93) 301 12 21

FITXA TÈCNICA

PROJECTE JOVE CIUTAT DE BARCELONA

Any, 1984-1985

Àmbit: CULTURA I TEMPS LLIURE-2

Responsables de l'àmbit: ANNA CARBÓ i TONI PUIG.

Coordinació: ANNA CARBÓ

Text: TONI PUIG.

UWUW

UWUW

UWUW



Ajuntament
de Barcelona



Avinyó, 7. pral.
Barcelona 2
Tel. (93) 301 12 21

'El problema és tornar-se massa pragmàtic,
Sí, perquè s'ha de poder seguir sent idealista.
Un es torna pragmàtic per qüestions pràctiques,
a conseqüència d'haver-se tingut d'enfrontar
a una sèrie de problemes. S'aprén a ser-ho
per obligació, per necessitat'. NICK JAGGER,
als seus 42 anys.

IIIAI

ININ

ININ 2.



NOTA DE TREBALL.

Aquest és un treball en segona part. M'explico. L'oficina del Projecte Jove ens va encarregar a l'Anna Carbó i al que així escriu, l'àbit de CULTURA I TEMPS LLIURE. A cop calent ens va interessar la proposta, però s'ens feia incompatible a b la nostra feina diària a l'Institut Municipal d'Animació i - Esplai de l'Ajuntament de Barcelona.

Ser gent que costa espantar, val a dir-ho. I tot seguit ens nosàvem a estructurar l'àbit en dues parts. Una part era d'a aportacions geogràfiques de la gent que a Barcelona pensa e- ter es de cultura i temps lliure. I aquesta, senyor, olé és personal i pròxima a la feina de cada dia, la volíem estruc- turada amb aportacions de tècnics significatius. Una cassetete - de butxaca ens ha ajudat molt.

La resta hi ha posat la paciència de l'Anna Carbó en co- munitat amb l'administració, la gent de l'I.I.A.E. que ha fet la vista grossa si les coses no anava en exacta ens al dia, i un temps de treball d'escriptura on he intentat concretitzar allé que de la cultura i el temps lliure e preocupa a la cresta dels vuitanta, mentre reservava a b interès les a- portacions dels a les que «'anaven dient que Barcelona arxa.

A tots, gràcies!

IIIIII

IIIIII

IIIIII



INDEX ARGUEOLÒGIC.

C. BARCELONA MARKA, AQUESTA ES LA QÜESTIÓ!

- C.1. Dels mosaics romans al luxus del clàssic.
- C.2. Del que he après de les eleccions norda africanes, el nou imperi.
- C.3. De la cartografia imperial asiàtica i els ovidians - de lentilles.

1. CIUTAT, CCI, CULTURA I JOVENTUT, ELS QUATRE CANTONS DE TOTA CULTURA POLÍTICA I DE QUALSEVOL POLÍTICA CULTURAL.

- 1.1. La nova crisi urbana a Barcelona.
- 1.2. El temps lliure dels vuitanta és un temps diferent.
- 1.3. La cultura també està en crisi?
- 1.4. Joves d'ara mateix, a Barcelona.

2. ESCOLTAR LA CIUTAT, TREBALLAR PER BARCELONA.

- 2.1. Ens falten mecanismes de participació àgils. Prudencí Sánchez.
- 2.2. Aprenere a viure i a usar Barcelona. Anna Cortadas i Júlia Terrén.
- 2.3. Barcelona ciutat de tebeus i historietes. Joan Llavrenç i Gulliyú.
- 2.4. Autogestió als Casals de Joves. Joan Torrella i Nicó.
- 2.5. He de recuperar tota la tradició barcelonina de úca a les escoles. Oriol Martorell.
- 2.6. Remeixa ent a la vista, però s'ha d'intervenir en el consens i la difusió cultural. Eduard Delprat.
- 2.7. S.C.S., els grups dels barris necessiten animadors / educadors. Plus Fransey.
- 2.8. A cada barri un cinema. Cecília Larra.
- 2.9. Els Fallers Ocupacionals, equips entre l'ocupació i l'oci. Jordi Alemany.



- 2.10. La nit de Barcelona arafa arxa a la disc. Cristòfol i Joan.
- 2.11. Squatters: els que ocupen la ciutat buida amb projectes. Albert Ricard.
- 2.12. La droga ja no és cultura, és negoci. Santi de Torres
- 2.13. Planificació cultural entre Públic i Privat, ja. Lluís Cabrera i Fernando.
- 2.14. Muntar-se la vida i la feina d'altra manera. Elver Llobet.
- 2.15. La música de Barcelona és internacional. Rafael Subirachs.
- 2.16. L'oferta cultural i informativa de Barcelona. Sergi Doria.
- 2.17. Per un teatre que fiqui el dit a la llaga. Muntsa Alcañiz i Ramón Teixidor.
- 2.18. Si es treballa bé el rock explota. David García.
- 2.19. Barcelona està de moda. Joan Aragall, Enric Franch i Badocs.
- 2.20. He iniciat uns viatges i unes vacances diferents. Rosa dels Vents, Sipaj, Txema Castiella.
- 2.21. La Barcelona que pinta. Toni Estrany.
- 2.22. Esport per a tots els joves! Esportistes de carrer i Escoles d'Iniciació Esportiva.
- 2.23. Cultura popular en una cultura urbana. Joan Font.
- 2.24. La cultura des de l'Àrea de Cultura. Pep Subirós.
- 2.25. Obrir els ulls sobre la ciutat. Manel Esclusa.
- 2.26. L'Àrea de Jove.tut, sis anys de Serveis. Enric Trufé.
- 2.27. Política cultural: Per un nou pacte entre Administració i Societat Civil. Jordi Font.



Ajuntament
de Barcelona



Avinyó, 7, pral.
Barcelona 2
Tel. (93) 301 12 21

3. PER UNA INTERVENCIÓ INTERDISCIPLINAR EN LA SOCIOCULTURA DELS JOVES.
 - 3.1. No abaratiu el somni, canta el Llach.
 - 3.2. Per una intervenció sociocultural per l'Era del Sà.
 - 3.3. Una intervenció amb òptica sociocultural, vol dir - avui, a Barcelona...
 - 3.4. La intervenció sociocultural des de l'Administració.
 - 3.5. La intervenció sociocultural des de la Societat Civil.
4. CONCLUSIONS GENS PROVISIONALS: CARTOGRAFIA BASICA.
5. PCST SCRIPTUM.

0. BARCELONA MARXA, AQUESTA ES LA QÜESTIO!

Barcelona arxa, aquesta és la qüestió! Marxa, a vent i ve
la, contra els desencantats, els polítics líders, els pontí
fex de les odes i la crítica, la competència absurda de
la "ovida" de Madrid, la ingenuïtat dels entre tots ho fa-
re tot i l'afany dominador/ manipulatiu dels que pot voldri
en que passés per les seves a.s.

Barcelona arxa, algrat ens coneixer, els de se pre tant
tots, que ens segue l'herba sota els peus. Tots, vull dir
els de la cultura teòrica, l'espectacle, la literatura, el
còmic, la música, els equips ents socioculturals i els de
l'esport. Marxa en aquests professionals. I marxa, per és
que ai ens ho he acabat de creure i ai hi hem dedicat -
els esforços i els recursos necessaris, en l'amenjament dels
barris, dels barcelonins de can Barça, la tele catalana, la
boite del cap de set ana i el Corte Inglés.

Marxa, doncs, i per aquells que en vulguin escoltar i veure
alguns dels seus batecs i esperances, aquí hi trobareu un
recull d'opinions i suggerències que testimoniaven la reali-
tat del tombant dels vuitanta, i pintant noves perspectives
a partir de la fotografia de la realitat, la conversa con-
trastada i la imaginació constructiva en l'espai dels des-
cents vuitanta i il joves que són Barcelona, i que sovint -
i agino com una segona ciutat és viva i dinamitzadora, dins
d'aquesta selva de ciment i creació, de llibertat i acon-
tat, que creix prop d'un mar que oblide i s'arrossega fins
un Tibidabo de poca atracció urbana.





2.1. DEL MOSAIC ROMA AL 'NOTXO' DEL COMIC.

Un estiu, a Mérida, vaig anar a veure les ruïnes romanes i, especialment, tenia interès en un mosaic preciós que guardaven dins una barraqueta. Un mosaic que em va sorprendre més del que esperava; la tècnica, la composició, el color, les figures mitològiques, el material, el record d'una casa i els seus habitants trepitjant-lo... El guarda, vell i amable, em va fer notar que l'or que hi havia era de veritat i que tot el mosaic era vidriat. Fins fa poc, perquè els visitants esporàdics el contemplessin en tot el seu esplendor imperial, el fregava amb un 'notxo' i l'efecte era de cinemascop.

Des del dia en que m'he posat a redactar aquestes notes sobre Barcelona marxa, m'ha vingut a la memòria, insistentment, el mosaic i el 'notxo'. A mesura que anava fent entrevistes i recordant-les, se'm dibuixava a la memòria, una Barcelona de se pre, viva i constructiva, un pel trocada per la crisi econòmica, per una burgesia que ha fet figa, per un creixement desmesurat i sense cap planificació: un mosaic antic, de gran ciutat i cultura, que en la seva fantasia premia formes clàssiques, modernistes, pop i trasvanguarda. Una mica espolsinades, deixades, sota una barraca/paraigua polític/administratiu no massa airós, però que si hom, a la bona fe del conservador del mosaic, agafava el 'notxo', la Barcelona del mosaic/cultura, lluïa; hi apareixia or i vidre, potencial creatiu i de socialització, estructura de modernitat i tradició, allò que tots estimes de Barcelona, i projectes de futur.





A vegades, com a Mérida, va bé agafar el 'botxo', per més a escena de tebeo que ens recordi, i fregar. Revivar l'escena passa coneguda. I per més que ja no ens agradi tant com ens agradava en els setanta i l'inici de tot això dels ajuntaments democràtics, va bé -ens anirà bé- passar una refregada per l'escena dels joves de Barcelona a partir d'alguns dels seus líders i tècnics.

0.2. DEL QUE HE APRÉS DE LES ELECCIONS AMERICANES, EL NOU IMPERI.

I perquè, us preguntareu, presentar una visió de la cultura, el temps lliure i els joves de Barcelona, us heu embancat en la frivolitat d'un pilot d'entrevistes? Doncs -perque sempre he pensat que una ciutat és paraula i acció. Sempre he après molt dels que expliquen. I m'hauria agradat com en Racionero, viure en aquella Barcelona d'un Plà estudiant de Dret, que treia el nas a les tertúlies de l'Ateneu on feien petar la xerrada en Josep Ma. de Sagarra, el Pompeu Fabra, l'Eugeni d'Ors... Soc d'aquells, oi, per qui la cultura no es fabrica a la universitat o als simposiums. En tot cas en el treball o el temps lliure d'una ciutat a escala humana, on la trobada, el fer-la petar, i l'entrevista..., són quelcom indispensable.

M'agrada fer-la petar amb gent que s'arrisca. I, vet aquí, que els americans, els anys ara de l'Imperi, ataquen, a partir d'estudis fets en les eleccions presidencials sobre la medició social, que no és altra cosa que quelcom que aquí tindre molt present: aquests arriscats, aventurers, animadors..., són els que creen estat d'opinió. Creen cultura!

IIIIII

IIIIII

IIIIII



La societat, diuen, està articulada d'una forma informal. Però articulada en grups, si més no, primaris i importants. La família, el grup d'amics, la facultat, els del bar, els de la botte, aquells que anen a fer esport..., són grups que, en la seva conducta, estan oberts i es deixen impressionar per líders d'opinió. Així, quan volen anar a veure una peli, tallar-se el cabell, sortir de copes, comprar un porret, anar de compres/roba, comprar les entrades per un concert..., consulten a un amic que és entés. Si diu, apa, hi anem.

Les eleccions americanes van arribar a demostrar que els poderosos missatges dels mass-media no influenciaven tan directament al ciutadà com un líder/entés d'opinió. Gairebé res, oi?

Voldria saber, doncs, perquè he optat per un pilot d'opinions! entrevistes? Perquè els amics que he entrevistat són per mi entesos. I molt es sembla que ho són per molts i molts joves d'aquesta ciutat!

0.3. DE LA CARTOGRAFIA IMPERIAL ASIÀTICA ALS PULIDORS DE LENTILLES.

S'ha teoritzat força sobre els joves, últimament. I s'han fet moltes enquestes. Però encara no ens hem posat, els del discurs i la lletra, d'acord sobre el que vol dir ser jove i què és allò específic que va als joves. No crec, però serà, que arribe a uns conclusions semblants a les d'anteshores. No és aquest, en tot cas, el objectiu d'aquestes





Ajuntament
de Barcelona



Avinyó, 7, pral.
Barcelona 2
Tel. (93) 301 12 21

papers sobre la cultura i el temps lliure dels joves de -
Barcelona.

Hi ha un conte d'en Borges expléndit per il·lustrar el te
ma sobre l'errònea aspiració de la totalitat de qualsevol
ciència, i de la ciència de les àrees, conselleries i ass
ociacions de joventut en particular. Borges, així, conta:
com en un imperi asiàtic la cartografia era la ciència -
és desenvolupada. Els seus andarins van fabricar-se un
mapa de l'imperi del tamany d'una província. Però encara
els va semblar poc precís. I van encarregar i construir un
mapa únic, inqüestionable, amb tots els detalls..., que -
ocupava tot el territori de l'imperi. Era perfecte. I per-
fectament inútil. Anys després, acava Borges, la cartogra-
fia era un simple record en tot l'imperi.

Les entrevistes i notes de conversa i estudi que trobareu
recollides aquí, a Barcelona marxa, no són per sort, un
imperi, ni una província, ni una ciutat. Ni la visió exac-
ta i científica dels doscents vuitanta mil joves de Barce-
lona a escala de neguits, problemes, desitgs i propostes.
Són, més aviat, una aproximació sense cap pretensió de ser
exhaustius i alguns trets que ens poden reflexar els acci-
dents de la cultura i el temps lliure dels joves en la se-
va infinita variabilitat de games. Aquí no hi ha cartografia
fia. Hi trobareu, en tot cas, rius i muntanyes, deserts i
jardins, geleres i platges perquè vosaltres construïu, en
la vostra actuació, un paisatge propi. Útil. On situar-
-vos. Com a polítics, com a administració, com a associació.
Com a Projecte Jove.

101111

111111

111111 11.



Hi trobareu, i permeteu-me que us sigui sincer, la joventut urbana com un individu que es desplega, com a manifestació de la seva infinita i inesgotable capacitat per variar, en una infinitat de cossos. Una joventut, amb molts cossos, amb molts joves diferents, amb moltes subcultures i maneres: amb molts nodos. Una joventut/individu/Barcelona a qui m'apropo des de la consciència/somni d'observador de la ciutat i des del pensament/mirada del materialista que gestiona, planifica, analitza, proposa i treballa a l'estil d'aquells artistes, filòsofs i savis de Henry Miller que van pulir lentilles. 'No es tracta sinó de grans preparatius per un esdeveniment que no acaba mai de produir-se. Un dia la lentilla serà perfecta i aquest dia tots percebrem, amb claredat asombrosa, l'extraordinària bellesa d'aquest món...' En tot cas, si el Projecte Jove pogués, amb aquestes notes, un pèl més la lentilla dels serveis a la joventut en una cultura política i una política cultural que faci dels joves un àmbit més actiu i decisor, ja hauríem avançat una mica, en la bellesa d'aquesta ciutat. Belleza que avui pren la forma urbana de marxa.

I aquí hi ha un mosaic i aquí hi ha un 'motxo', aquí la senyora medicació social i aquí la cartografia asiàtica, aquí - les lentilles i aquí..., l'enfoc d'aquest estudi està més que presentat!



1. CIUTAT, OCI, CULTURA I JOVENTUT, ELS QUATRE CANTONS DE TOTA CULTURA POLÍTICA I DE QUALSEVOL POLÍTICA CULTURAL.

On pensem i analitzem els joves? Sobre quina ciutat? Cal prendre, d'entrada, opcions. Com entén l'oci, la nostra - societat? N'hi ha prou, avui, en donar serveis als joves, en l'oci? No serà, el temps d'oci, mitificat als seixanta, una estafa? I de la cultura, quina? La de fascicles icebergs la dels genis, la de la participació, aquella que és desen- volupament...?

Les coses no estan gens clares. Diria que més embolicades que mai. I m'agrada que sigui així. Perque hem d'optar. Hem d'especificar el marc. Hem de marcar el territori de la nos- tra intervenció i punt de mira. L'embolic ens obliga, en de- finitiva, a analitzar i a prendre opcions.

1.1. LA NOVA CRISI URBANA I BARCELONA.

Barcelona, com a metròpoli estructurada a partir de la immigració i el creixement urbanístic dels cinquanta/ primers seixanta, sent la crisi urbana de les grans ciu- tats d'Europa i nordamèrica. I és en aquesta nova crisi urbana, com a paret de fons grisa i opaca, on hem de - contemplar els joves de Barcelona en la seva cultura i el temps lliure. Perque és la seva pròpia crisi.

Si recollim les aportacions és innovadores i últimes de sociòlegs com Manel Castello i Jordi Borja, ens ad- narem que una ciutat com Barcelona ha crescut accelera- da-ent: la indústria ha devorat el paisatge, la concen-





tracció de grans masses de treballadors en barris dormitori i en zones de ciutat superpoblades s'ha fet en vivendes no acondicionades per a la vida familiar i una certa independència dels joves, i gairebé no hi trobareu cap servei públic decent com places, escoles, centres esportius, clubs per a joves, equipaments socioculturals, dispensaris, transports ràpids... L'especulació immobiliària ha presidit la construcció de la Barcelona contemporània on viuen els joves, oblidant aquella qualitat de vida que era pròpia de la Barcelona del Pla Cerdà. I malgrat tot, els joves se l'estimen encimentada i asfàltica !

Tot això va portar, com a conseqüència, a una resposta de crisi urbana que s'estructurava a l'entorn del consum col·lectiu. Els mateixos sindicats, així, deaven que aquest consum havia d'ésser protegit. I en aquest consum, fins ara, han crescut els joves. Un consum com escapatòria. I va portar, també, a de amar uns límits de supervivència ecològica.

Tot això, a la Barcelona d'ara, és història. Història no reficada, car continueu amb barris sense equipaments, amb vivendes destrossades, amb infraestructures més escèniques que vivibles, amb una manca total d'espais verds... Però els problemes que demanen una intervenció ràpida, eficaç, i decidida, en la Barcelona d'avui, dels joves de divuit a vint-i-cinc, són uns altres. Aquests resten com assignatura pendent. Vengonyosa.

Quins són, doncs, els problemes que demanen una intervenció immediata en les opcions polítiques i e presarials que e -
brés la ciutat? Quina és la nova crisi urbana dels vuitanta?

1.1.1. LA CRISI ECONOMICA ESTRUCTURAL.

Amb l'atur -un 30% dels joves de Barcelona ho està. Cal retenir constantment aquesta xifra negra-, el baix nivell de vida i el desenvolupament de formes salvatges de subsistència sota el qualificatiu agradable d'economia submergida, són els problemes primers i més difícils que varquen el ritme de la vida quotidiana de Barcelona socialment i culturalment, des de la seguretat urbana a la producció i la participació cultural.

I aquí vull remarcar que aquesta crisi no és un mal moment. Estem davant d'un nou model d'organització econòmic-social que determinarà una nova manera de viure a la ciutat, potenciant uns desequilibris en la mateixa àrea metropolitana de Barcelona: unes zones creixeran i prosperaran econòmicament. D'altres seran zones/barris d'aturats i viuran de la ciutat submergida. I d'aquest model d'urbanització els joves en són els més perjudicats, car han estat -i están- preparats per el vell!

Avui, el problema fonamental no és tant el control social del creixement, sinó el de fasament estructural, cada vegada més gran que hi ha entre el procés de creixement i l'exclusió vertiginosa de la població en el procés. Podem intervenir-hi? Còs? Són operatius, a nivell local, -informes com el de Schwartz a França: la inserció social i professional dels joves ?

1.1.2. LA CRISI DE L'ADMINISTRACIO DEL BENESTAR.

Cada dia, a Barcelona hi ha més demandes socials de serveis públics personals i comunitaris que donguin resposta quantitativa i qualitativament a les necessitats socials i culturals dels ciutadans. Necessitats que augmenten cada dia perquè decreix la qualitat de l'entorn. I cada dia, també, si exceptuem el sector militar i els costos de seguretat, disminueixen els recursos fiscals institucionals necessaris i urgents per intervenir en les necessitats i la demanda social. Per si fós poc llastimós el panorama, la descoordinació entre les diferents administracions i entre àrees i departaments d'una mateixa administració fa perdre recursos, esforços i eficàcia.

1.1.3. CANVI DEMOGRÀFIC I CULTURAL.

A Barcelona hi ha cada dia més vells i hi haurà cada dia menys joves. Cal no oblidar-ho. De moment, els joves hedits són doscents vuitanta mil!

La ciutat, però, no està pensada perquè els joves puguin independitzar-se de la família. Es continua, avui encara, construint com si la família nuclear no hagués estat sufragada, i fort. Tampoc es tenen presents els àmbits socioculturals i territorials que un estudi de la població ens indicaria. Cal concebre i tractar amb més tacte, perquè la cultura, o els models culturals, no són uniformes.

I això em sembla francament remarcable: les subcultures que creixen al llarg i ample de la ciutat, lligades a